3 1761 05506828 2

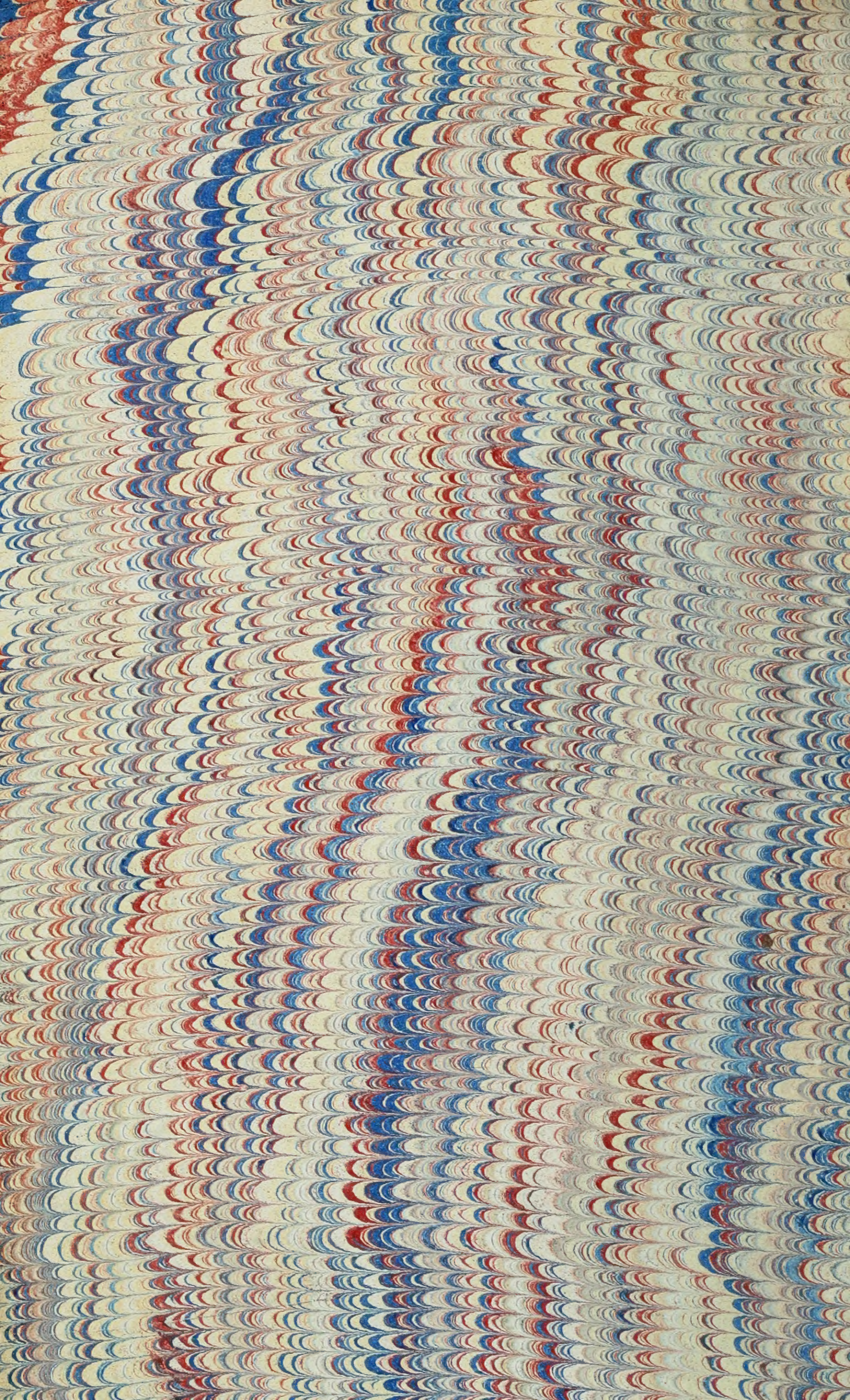

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΙΑΙ

VOL. I

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΙΑΙ

ARISTOPHANIS COMŒDIÆ

CUM SCHOLIIS

ET VARIETATE LECTIONIS

RECENSUIT

IMMANUEL BEKKERUS

PROFESSOR BEROLINENSIS

ACCEDUNT

VERSIO LATINA

DEPERDITARUM COMŒDIARUM FRAGMENTA

INDEX LOCUPLETISSIMUS

NOTÆQUE

BRUNCKII, REISIGII, BECKII, DINDORFII, SCHUTZII, BENTLEII
DOBREII, PORSONI, ELMSLEII, HERMANNI, FISCHERI
HEMSTERHUSII, KUINOELII, HOPFNERI
CONZII, WOLFII, &c. &c.

VOL. I

LONDINI

SUMTIBUS RICARDI PRIESTLEY

MDCCCXXIX

IMMANUELIS BEKKERI

PRÆFATIO.

Aristophanis codices antiqui et boni duo sunt, velut frusta e schedis meis prolata sunt: Ravennatem qui ante me versavit, incredibili socordia cum pari inscitia conjuncta commisit ut sexcentis locis aut quid habeat optimus liber ignoretur, aut quod non habet, id ei imputetur. Ita fit ut operæ pretium facere mihi videar, si universam eorum librorum lectionem, qua potui diligentia excerptam tandem edam. Id quod nunc ago.

Est autem codex Ravennas (R) membranaceus, forma maxima, foliis ferme 180, manu scriptus vel eadem vel persimili Æschylo, Sophocli, Demostheni Florentinis (Laurent. plut. 32 cod. 9 et

plut. 59 cod. 9), Photio Marciano aliisque codicibus satis multis, qui cur antiquiores putentur seculo undecimo, nihil esse causæ video. Scholia lectu hinc inde difficilia, margine passim detrita aut madore corrupta: interlocutores ubi mutantur, lineola versui præfigitur, qui Platonicis quoque codicibus mos est: hic e monasterio Classensi in collegii Ravennatis bibliothecam transiit: ibi eum ego a. 1818 inspexi.

Venetus (V), inter Marcianos 474, membranaceus et ipse est, forma quadrata, foliis 172, Ravennate fortasse non recentior: fabulas habet septem: hunc bis tractavi, Parisiis a. 1812, Venetiis a. 1819.

Quos ad Nubes et Plutum et Ranas adhibui, codices Mutinenses (M, m, n), chartacei erant, forma quadrata vel minori, recentes, illas tantum fabulas complexi. Mutinenses autem Parisiis vocabantur, quotquot ex Italia superiore allati erant.

Hos igitur libros ita publici juris facio, ut unamquamque eorum lectionem aut in textu aut in

annotatione ponam, omissis quæ de versibus continuandis dirimendisve dici poterant.

Scholia Thesmophoriazusarum e Ravennate sumpsi, Vesparum et Pacis e Veneto supplevi, consulto interdum etiam altero ejus bibliothecæ codice, 475.

Scrib. Berolini, Non. Oct. a. 1827.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ

ΚΑΙ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

1.

ΤΟ παλαιὸν οἱ ἐν ταῖς κώμαις ἀδικούμενοι ὑπὸ τῶν πολιτῶν νυκτὸς ἀπήρχοντο παρὰ τὸν δῆμον ἐκεῖνον ἔνθα ὁ ἀδικήσας ἦν, καὶ ἔλεγον ὅτι ἔστι τις ἐνταῦθα ποιῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς τάδε· καὶ τοῦτο ποιοῦντες ὑπεχώρουν λέγοντες καὶ τοὔνομα. μεθ' ἡμέραν δὲ ὁ δράσας ἐξητάζετο, καὶ οὕτως αἰσχυνάμενος ἀνεστέλλετο τοῦ ἀδικεῖν. ὁρῶντες οὖν οἱ πολῖται τοῦτο χρήσιμον τῇ πόλει καὶ ἀδικίας ἀποτρεπτικόν, ἐκέλευσαν τοὺς ἀδικουμένους ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τοὺς ἀδικήσαντας κωμῳδεῖν. οἱ δὲ δεδιότες αὐτοὺς ὥστε πλουσίους πηλῷ χρίοντες καὶ τρυγίᾳ ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τοὺς ἀδικοῦντας ἐκωμῴδουν. ἐπεὶ δὲ μεγάλα ἡ πόλις ὠφελεῖτο ἐκ τούτου, ποιητὰς ἔταξαν ἐπὶ τούτῳ, κωμῳδεῖν ὃν ἂν βούλωνται ἀκωλύτως. ἐπεὶ δὲ ἡ κακία προέκοπτεν, οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἄρχοντες μὴ βουλόμενοι κωμῳδεῖσθαι τοῦ μὲν φανερῶς κωμῳδεῖν ἐκώλυσαν, ἐκέλευον δὲ κρύφα οἷον αἰνιγματωδῶς. εἶτα δὴ καὶ τοῦτο ἐκώλυσαν, καὶ πτωχοὺς ἔσκωπτον, εἰς δὲ πλουσίους καὶ ἐνδόξους οὔ. γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης κωμῳδίας ἄριστος τεχνίτης οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης καὶ Εὔπολις, τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων, τῆς δὲ τρίτης Μένανδρος. Pag. Kuster. XII.

Κωμῳδία οὖν ἢ ὅτι οἱ ἀπὸ κωμῶν συναγόμενοι ᾖδον ταῦτα, ἢ ὅτι ἐν καιρῷ κώματος ᾖδον. ἔστι δὲ ταύτην εἰπεῖν καὶ τραγῳδίαν οἷον τρυγῳδίαν τινὰ οὖσαν, ὅτι τρυγίᾳ χριόμενοι ἐκωμῴδουν. καὶ τῆς μὲν τραγῳδίας τὸ εἰς ἔλεον κινῆσαι τοὺς ἀκροατάς, τῆς δὲ κωμῳδίας τὸ εἰς γέλωτα. διό φασιν, ἡ μὲν τραγῳδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησιν.

2.

Τῆς κωμῳδίας τὸ μέν ἐστιν ἀρχαῖον, τὸ δὲ νέον, τὸ δὲ μέσον. τῆς δὲ νέας διαφέρει ἡ παλαιὰ κωμῳδία χρόνῳ διαλέκτῳ ὕλῃ μέτρῳ διασκευῇ, χρόνῳ μὲν καθὸ ἡ νέα ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἡ δὲ παλαιὰ ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν εἶχε τὴν ἀκμήν, διαλέκτῳ δὲ καθὸ ἡ μὲν νέα τὸ σαφέστερον ἔχει τῇ νέᾳ κεχρημένη Ἀτθίδι, ἡ δὲ παλαιὰ τὸ δεινὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λέγειν, ἐνίοτε δὲ ἐπιτηδεύει καὶ λέξεις τινάς· ὕλῃ δὲ καθὸ ἡ μὲν νέα κατὰ τὸ πλεῖστον στρέφεται περὶ τὸ ἰαμβικόν, σπανίως δὲ μέτρον ἕτερον, ἐν δὲ τῇ παλαιᾷ πολυμετρία τὸ σπουδαζόμενον· διασκευῇ δὲ ὅτι ἐν μὲν τῇ νέᾳ χοροῦ οὐκ ἔδει, ἐν ἐκείνῃ δὲ δεῖ. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ παλαιὰ ἑαυτῆς διαφέρει. καὶ γὰρ οἱ ἐν Ἀττικῇ πρῶτον συστησάμενοι τὸ ἐπιτήδευμα τῆς κωμῳδίας (ἦσαν δὲ οἱ περὶ Σαννυρίωνα) καὶ τὰ πρόσωπα εἰσῆγον ἀτάκτως, καὶ μόνος ἦν γέλως τὸ κατασκευαζόμενον. ἐπιγενόμενος δὲ ὁ Κρατῖνος κατέστησε μὲν πρῶτον τὰ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ πρόσωπα μέχρι τριῶν, συστήσας τὴν ἀταξίαν, καὶ τῷ χαρίεντι τῆς κωμῳδίας τὸ ὠφέλιμον προσέθηκε, τοὺς κακῶς πράττοντας διαβάλλων καὶ ὥσπερ δημοσίᾳ μάστιγι τῇ κωμῳδίᾳ κολάζων. ἀλλ' ἔτι μὲν καὶ οὗτος τῆς ἀρχαιότητος μετεῖχε καὶ ἠρέμα πως τῆς ἀταξίας. ὁ μέντοι γε Ἀριστοφάνης μεθοδεύσας τεχνικώτερον τῆς μεθ' ἑαυτοῦ τὴν κωμῳδίαν ἐνέλαμψεν ἐν ἅπασιν ἐπίσημος ὀφθεὶς οὕτως καὶ οὕτω πᾶσαν κωμῳδίαν ἐμελέτησε. καὶ γὰρ τὸ τούτου δρᾶμα ὁ Πλοῦτος νεωτερίζει κατὰ τὸ πλάσμα· τήν τε γὰρ ὑπόθεσιν οὐκ ἀληθῆ ἔχει καὶ χορῶν ἐστέρηται, ὅπερ τῆς νέας ὑπῆρχε κωμῳδίας.

3.

XI. *Τὴν κωμῳδίαν ηὑρῆσθαί φασιν ὑπὸ Σουσαρίωνος, τὴν δὲ ὀνομασίαν ἔχειν οἱ μὲν ὅτι ἐπὶ τὰς κώμας περιιόντες ᾖδον καὶ ἐπεδείκνυντο μήπω πόλεων οὐσῶν ἀλλ' ἐν κώμαις οἰκούντων τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἀντιλέγοντές φασι μὴ κώμας καλεῖσθαι παρὰ Ἀθηναίοις ἀλλὰ δήμους, καὶ κωμῳδίαν αὐτὴν καλοῦσιν ἐπεὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκώμαζον. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ τρυγῳδίαν φασὶν διὰ τὸ τοῖς εὐδοκιμοῦσιν ἐπὶ τῷ Ληναίῳ γλεῦκος δίδοσθαι, ὅπερ ἐκάλουν τρύγα, ἢ ὅτι μήπω προσωπείων ηὑρημένων τρυγὶ διαχρίοντες τὰ πρόσωπα ὑπεκρίνοντο.*

Γεγόνασι δὲ μεταβολαὶ κωμῳδίας τρεῖς, καὶ ἡ μὲν ἀρχαία, ἡ δὲ νέα, ἡ δὲ μέση. οἱ μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ οὐχ ὑποθέσεως ἀληθοῦς ἀλλὰ παιδιᾶς εὐτραπέλου γινόμενοι ζηλωταὶ τοὺς ἀγῶνας ἐποίουν. καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ δράματα τξε´ σὺν τοῖς ψευδεπιγράφοις. τούτων δέ εἰσιν ἀξιολογώτατοι Ἐπίχαρμος Μάγνης Κρατῖνος Κράτης Φερεκράτης Φρύνιχος Εὔπολις Ἀριστοφάνης. οὗτος πρῶτος τὴν κωμῳδίαν διερριμμένην ἀνεκτήσατο, πολλὰ προσφιλοτεχνήσας. χρόνοις δὲ γέγονε κατὰ τὴν ογ´ Ὀλυμπιάδα, τῇ δὲ ποιήσει γνωμικὸς καὶ εὑρετικὸς καὶ φιλότεχνος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα μ´, ὧν ἀντιλέγονται δ´.

Μάγνης δὲ Ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος Ἀθήνησι νίκας ἔσχεν ια´. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται. τὰ δὲ ἐπιφερόμενά ἐστιν ἐννέα.

Κρατῖνος Ἀθηναῖος νικᾷ μετὰ τὴν πε´ Ὀλυμπιάδα, τελευτᾷ δὲ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβαλόντων τὸ πρῶτον, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης, ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο ἰδεῖν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων. γέγονε δὲ ποιητικώτατος, κατασκευάζων εἰς τὸν Αἰσχύλου χαρακτῆρα· φέρεται δράματα αὐτοῦ κα´.

Κράτης Ἀθηναῖος. τοῦτον ὑποκριτήν φασι γεγονέναι τὸ πρῶτον· ὃς ἐπιβέβληκε Κρατίνῳ πάνυ γέλοιος καὶ ἱλαρὸς γινόμενος, καὶ πρῶτος μεθύοντας ἐν κωμῳδίᾳ προήγαγε· τούτου δράματά ἐστιν ζ´.

Φερεκράτης Ἀθηναῖος νικᾷ ἐπὶ θεάτρου γινόμενος, ὁ δὲ ὑποκριτὴς ἐζήλωκε Κράτητα. καὶ αὖ τοῦ μὲν λοιδορεῖν ἀπέστη, πράγματα δὲ εἰσηγούμενος καινὰ ηὐδοκίμει γενόμενος εὑρετικὸς μύθων.

Φρύνιχος Φράδμονος ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ.

Εὔπολις Ἀθηναῖος ἐδίδαξεν ἐπὶ ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου, ἐφ' οὗ καὶ Φρύνιχος, γεγονὼς δυνατὸς τῇ λέξει καὶ ζηλῶν Κρατῖνον πολυλοίδορόν τε καὶ σκαιὸν ἐπιφαίνει. γέγραπται δὲ αὐτῷ δράματα δ´.

Ἀριστοφάνης Φιλίππου Ἀθηναῖος μακρολογώτατος Ἀθηναίων καὶ εὐφυΐᾳ πάντας ὑπεραίρων, ζηλῶν δὲ Εὐριπίδην, τοῖς δὲ μέλεσι λεπτότερος. ἐδίδαξε δὲ πρῶτον ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοτίμου διὰ Καλλιστράτου· τὰς μὲν γὰρ πολιτικὰς τούτῳ φασὶν αὐτὸν διδόναι, τὰς δὲ κατ' Εὐριπίδου καὶ Σωκράτους Φιλωνίδῃ. διὰ δὲ τοῦτο νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητὴς τοὺς λοιποὺς ἐπιγραφόμενος ἐνίκα. ἔπειτα τῷ υἱῷ ἐδίδου τὰ δράματα ὄντα τὸν ἀριθμὸν νθ´, ὧν νόθα δ´.

Τῆς δὲ μέσης κωμῳδίας οἱ ποιηταὶ πλάσματος μὲν οὐχ ἥψαντο ποιητικοῦ, διὰ δὲ τῆς συνήθους ἰόντες λαλίας λογικὰς ἔχουσι τὰς

ἀρετάς, ὥστε σπάνιον ποιητικὸν εἶναι χαρακτῆρα παρ' αὐτοῖς. καταοχολοῦνται δὲ πάντες περὶ τὰς ὑποθέσεις· τῆς μὲν οὖν μέσης κωμῳδίας εἰσὶ ποιηταὶ νζ', καὶ τούτων δράματα χιζ'. τούτων δέ εἰσιν ἀξιολογώτατοι Ἀντιφάνης καὶ Στέφανος.

Ἀντιφάνης μὲν οὖν Στεφάνου Ἀθηναῖος. καὶ ἤρξατο διδάσκειν μετὰ τὴν ἐνενηκοστὴν ὀγδόην Ὀλυμπιάδα. καί φασιν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῶν ἀπὸ Θεσσαλίας ἐκ Λαρίσσης, παρεγγραφῆναι δὲ εἰς τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ Δημοσθένους. γενέσθαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν εὐφυέστατον εἰς τὸ γράφειν καὶ δραματοποιεῖν. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Χίῳ, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας μετηνέχθη. τῶν δὲ κωμῳδιῶν αὐτοῦ τινὰς καὶ ὁ Στέφανος ἐδίδασκεν. ἔστι δὲ αὐτοῦ δράματα σξ'.

Τῆς δὲ νέας κωμῳδίας γεγόνασι μὲν ποιηταὶ ξδ', ἀξιολογώτατοι δὲ τούτων Φιλήμων Μένανδρος Δίφιλος Φιλιππίδης Ποσείδιππος Ἀπολλόδωρος. Φιλήμων μὲν οὖν Δάμωνος Συρακούσιος, μετέσχε δὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας, ἐδίδαξε δὲ πρὸ τῆς ριγ' Ὀλυμπιάδος· σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα. Μένανδρος δὲ Διοπείθους υἱός, Ἀθηναῖος, λαμπρὸς καὶ βίῳ καὶ γένει· συνδιατρίψας δὲ τὰ πολλὰ Ἀλέξιδι ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδευθῆναι· ἐδίδαξε δὲ πρῶτον ἔφηβος ὢν ἐπὶ Διοκλέους ἄρχοντος. γέγονε δ' εὐφυέστατος πάνυ. γέγραφε δὲ πάντα δράματα ρη'. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐτῶν ὑπάρχων νβ'. Δίφιλος Σινωπεὺς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε Μενάνδρῳ, τελευτᾷ δὲ ἐν Σμύρνῃ· δράματα δὲ αὐτοῦ ρ'.

4.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΑΤΩΝΙΟΥ

περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν.

X. Καλὸν ἐπισημήνασθαι τὰς αἰτίας δι' ἃς ἡ μὲν ἀρχαία κωμῳδία ἴδιόν τινα τύπον ἔχει, ἡ δὲ μέση διάφορός ἐστι πρὸς ταύτην. ἐπὶ τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος χρόνων τὰ τῆς δημοκρατίας ἐκράτει παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ τὴν ἐξουσίαν σύμπασαν ὁ δῆμος εἶχεν αὐτὸς αὐτοκράτωρ καὶ κύριος τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὑπάρχων. τῆς ἰσηγορίας οὖν πᾶσιν ὑπαρχούσης ἄδειαν οἱ τὰς κω-

μῳδίας συγγράφοντες εἶχον τῷ σκώπτειν καὶ στρατηγοὺς καὶ δικαστὰς τοὺς κακῶς δικάζοντας καὶ τῶν πολιτῶν τινὰς ἢ φιλαργύρους ἢ συζῶντας ἀσελγείᾳ· ὁ γὰρ δῆμος, ὡς εἶπον, ἐξήρει τὸν φόβον τῶν κωμῳδούντων, φιλοτίμως τῶν τοὺς τοιούτους βλασφημούντων ἀκούων· ἴσμεν γὰρ ὡς ἀντίκειται φύσει τοῖς πλουσίοις ἐξ ἀρχῆς ὁ δῆμος καὶ ταῖς δυσπραγίαις αὐτῶν ἥδεται. ἐπὶ τοίνυν τῆς Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος κωμῳδίας ἀφόρητοί τινες κατὰ τῶν ἁμαρτανόντων ἦσαν οἱ ποιηταί. λοιπὸν δὲ τῆς δημοκρατίας ὑποχωρούσης ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀθήνας τυραννούντων, καὶ καθισταμένης ὀλιγαρχίας, καὶ μεταπιπτούσης τῆς ἐξουσίας τοῦ δήμου εἰς ὀλίγους, καὶ κρατυνομένης τῆς ὀλιγαρχίας ἐνέπιπτε τοῖς ποιηταῖς φόβος· οὐ γὰρ ἦν τινὰ προφανῶς σκώπτειν δίκας ἀπαιτούντων τῶν ὑβριζομένων παρὰ τῶν ποιητῶν. ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων εἰς οὓς καθῆκε τοὺς βάπτας. καὶ διὰ τοῦτο ὀκνηρότεροι πρὸς τὰ σκώμματα ἐγένοντο. καὶ ἐπέλιπον οἱ χορηγοί· οὐ γὰρ ἔτι προθυμίαν εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς χορηγοὺς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας χειροτονεῖν. τὸν γοῦν Αἰολοσίκωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικὰ μέλη. τῶν γὰρ χορηγῶν μὴ χειροτονουμένων καὶ τῶν χορευτῶν οὐκ ἐχόντων τὰς τροφὰς ὑπεξῃρέθη τῆς κωμῳδίας τὰ χορευτῶν μέλη καὶ τῶν ὑποθέσεων ὁ τρόπος μετεβλήθη. σκοποῦ γὰρ ὄντος τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τοῦ σκώπτειν δήμους καὶ δικαστὰς καὶ στρατηγούς, παρεὶς ὁ Ἀριστοφάνης τὸ συνήθως ἀποσκῶψαι διὰ τὸν πολὺν φόβον Αἴολον τὸ δρᾶμα τὸ γραφὲν τοῖς τραγῳδοῖς ὡς κακῶς ἔχον διασύρει. τοιοῦτος οὖν ἐστὶν ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας τύπος οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατίνου καὶ πλεῖστα τῶν παλαιῶν δραμάτων, οὔτε χορικὰ οὔτε παραβάσεις ἔχοντα. Παράβασις δέ ἐστι τὸ τοιοῦτο. μετὰ τὸ τοὺς ὑποκριτὰς τοῦ πρώτου μέρους πληρωθέντος ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἀναχωρῆσαι, ὡς ἂν μὴ κενὸν τὸ θέατρον ᾖ καὶ ὁ δῆμος ἀργῶς καθέζηται, ὁ χορὸς οὐκ ἔχων πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διαλέγεσθαι ἀπόστροφον ἐποιεῖτο πρὸς τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὴν ἀπόστροφον ἐκείνην οἱ ποιηταὶ διὰ τοῦ χοροῦ ἢ ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀπελογοῦντο ἢ περὶ δημοσίων πραγμάτων εἰσηγοῦντο. ἡ δὲ παράβασις ἐπληροῦτο ὑπὸ μελυδρίου καὶ κομματίου καὶ στροφῆς καὶ ἀντιστρόφου καὶ ἐπιρρήματος καὶ ἀντεπιρρήματος καὶ ἀναπαίστων. τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα τὰς παραβάσεις κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον

ἐδιδάχθη καθ' ὃν ὁ δῆμος ἐκράτει, τὰ δὲ οὐκ ἔχοντα τῆς ἐξουσίας λοιπὸν ἀπὸ τοῦ δήμου μεθισταμένης καὶ τῆς ὀλιγαρχίας κρατούσης. οἱ δὲ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιηταὶ καὶ τὰς ὑποθέσεις ἤμειψαν καὶ τὰ χορικὰ μέλη παρέλιπον, οὐκ ἔχοντες τοὺς χορηγοὺς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας. ὑποθέσεις μὲν γὰρ τῆς μὲν παλαιᾶς κωμῳδίας ἦσαν αὗται, τὸ στρατηγοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ δικασταῖς οὐκ ὀρθῶς δικάζουσι καὶ χρήματα συλλέγουσιν ἐξ ἀδικίας τισὶ καὶ μοχθηρὸν ἐπανῃρημένοις βίον. ἡ δὲ μέση κωμῳδία ἀφῆκε τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις, ἐπὶ δὲ τὸ σκώπτειν ἱστορίας ῥηθείσας ποιηταῖς ἦλθεν· ἀνεύθυνον γὰρ τὸ τοιοῦτον, οἷον διασύρειν Ὅμηρον εἰπόντα τι ἢ τὸν δεῖνα τῆς τραγῳδίας ποιητήν. τοιαῦτα δὲ δράματα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ κωμῳδίᾳ ἔστιν εὑρεῖν, ἅπερ τελευταῖον ἐδιδάχθη λοιπόν, τῆς ὀλιγαρχίας κρατυνθείσης. οἱ γοῦν Ὀδυσσεῖς Κρατίνου οὐδενὸς ἐπιτίμησιν ἔχουσιν, διασυρμὸν δὲ τῆς Ὀδυσσείας τοῦ Ὁμήρου. τοιαῦτα γὰρ αἱ κατὰ τὴν μέσην κωμῳδίαν ὑποθέσεις εἰσίν· μύθους γάρ τινας τιθέντες ἐν ταῖς κωμῳδίαις τοῖς παλαιοτέροις εἰρημένους διέσυρον ὡς κακῶς ῥηθέντας. καὶ τὰς παραβάσεις παρῃτήσαντο διὰ τὸ τοὺς χορηγοὺς ἐπιλεῖψαι χορῶν οὐκ ὄντων. οὐ μὴν οὐδὲ τὰ προσωπεῖα ὁμοιοτρόπως τοῖς ἐν τῇ παλαιᾷ κωμῳδίᾳ κατεσκευασμένοις εἰσῆγον. ἐν μὲν γὰρ τῇ παλαιᾷ εἴκαζον τὰ προσωπεῖα τοῖς κωμῳδουμένοις, ἵνα πρίν τι καὶ τοὺς ὑποκριτὰς εἰπεῖν ὁ κωμῳδούμενος ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς ὄψεως κατάδηλος ᾖ. ἐν δὲ τῇ μέσῃ καὶ νέᾳ κωμῳδίᾳ ἐπίτηδες τὰ προσωπεῖα πρὸς τὸ γελοιότερον ἐδημιούργησαν, δεδοικότες τοὺς Μακεδόνας καὶ τοὺς ἐπηρτημένους ἐξ ἐκείνων φόβους, ἵνα μηδὲ ἐκ τύχης τινὸς ὁμοιότης προσώπου συμπέσῃ τινὶ Μακεδόνων ἄρχοντι καὶ δόξας ὁ ποιητὴς ἐκ προαιρέσεως κωμῳδεῖν δίκας ὑπόσχῃ. ὁρῶμεν γοῦν τὰς ὀφρῦς ἐν τοῖς προσώποις τῆς Μενάνδρου κωμῳδίας ὁποίας ἔχει, καὶ ὅπως ἐξεστραμμένον τὸ σῶμα καὶ οὐδὲ κατὰ ἀνθρώπων φύσιν.

5.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

περὶ διαφορᾶς χαρακτήρων.

XI. Κρατῖνος ὁ τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας ποιητὴς ἅτε δὴ κατὰ τὰς Ἀρχιλόχου ζητήσεις αὐστηρὸς μὲν ταῖς λοιδορίαις ἐστίν. οὐ γὰρ ὥσπερ

ὁ Ἀριστοφάνης ἐπιτρέχειν τὴν χάριν τοῖς σκώμμασι ποιεῖ, τὸ φορτικὸν τῆς ἐπιτιμήσεως διὰ ταύτης ἀναιρῶν, ἀλλ' ἁπλῶς καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τίθησι τὰς βλασφημίας κατὰ τῶν ἁμαρτανόντων. πολὺς δὲ καὶ τῆς τροπῆς τυγχάνει. εὔστοχος δὲ ὢν ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν δραμάτων καὶ διασκευαῖς, εἶτα προϊὼν καὶ διασπῶν τὰς ὑποθέσεις οὐκ ἀκολούθως πληροῖ τὰ δράματα. Εὔπολις δὲ εὐφάνταστος μὲν εἰς ὑπερβολήν ἐστι κατὰ τὰς ὑποθέσεις· τὰς γὰρ εἰσηγήσεις μεγάλας τῶν δραμάτων ποιεῖται, καὶ ἥνπερ ἐν τῇ παραβάσει φαντασίαν κινοῦσιν οἱ λοιποί, ταύτην ἐκεῖνος ἐν τοῖς δράμασιν, ἀναγαγεῖν ἱκανὸς ὢν ἐξ Ἅιδου νομοθετῶν πρόσωπα καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ καταλύσεως. ὥσπερ δέ ἐστιν ὑψηλός, οὕτω καὶ ἐπίχαρις καὶ περὶ τὰ σκώμματα λίαν εὔστοχος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν μέσον ἐλήλακε τῶν ἀνδρῶν χαρακτῆρα· οὔτε γὰρ πικρὸς λίαν ἐστίν, ὥσπερ ὁ Κρατῖνος, οὔτε χαρίεις ὥσπερ ὁ Εὔπολις, ἀλλ' ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας τὸ σφοδρὸν τοῦ Κρατίνου καὶ τὸ τῆς ἐπιτρεχούσης χάριτος Εὐπόλιδος.

6.

Τῶν τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητῶν ὀνόματα καὶ δράματα. XIII.

Θεοπόμπου δράματα ιζ', Στράττιδος δράματα ιϛ', Φερεκράτους δράματα ιη', Κράτητος δράματα η', Πλάτωνος δράματα κη', Τηλεκλείδου δράματα ϛ', Φρυνίχου δράματα ι'.

7.

Ὅτι ὁ γέλως τῆς κωμῳδίας ἔκ τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν, ἐκ μὲν τῆς λέξεως κατὰ τρόπους ζ', πρῶτον καθ' ὁμωνυμίαν, ὡς τὸ διαφορούμενος οἷον τὸ μέτρον, δεύτερον καὶ κατὰ συνωνυμίαν, ὡς τὸ ἥκω δὲ καὶ κατέρχομαι· ταὐτὸν γάρ ἐστι. τρίτον κατὰ ἀδολεσχίαν, ὡς ὅταν τις τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρήσηται. τέταρτον κατὰ περιωνυμίαν, ὅταν τῷ κυρίῳ ἔξωθέν τις ἅπτηται, ὡς τὸ Μῶμαξ καλοῦμαι Μίδας. πέμπτον κατὰ ὑποκορισμόν, ὡς τὸ Σωκρατίδιον, Εὐριπίδιον. ἕκτον κατὰ ἐξαλλαγήν, ὡς τὸ ὦ Ζεῦ δέσ-

ποτα ἀντὶ τοῦ ὦ Ζεῦ. ἕβδομον κατὰ σχῆμα λέξεως τούτῳ γίνεται ἡ φωνὴ ἢ τοῖς ὁμογενέσιν. ἐκ δὲ τῶν πραγμάτων κατὰ τρόπους δύο, πρῶτον κατὰ ἀπάτην, ὡς Στρεψιάδης πεισθεὶς ἀληθεῖς εἶναι τοὺς περὶ ψύλλης λόγους, δεύτερον κατὰ ὁμοίωσιν. ἡ δὲ ὁμοίωσις εἰς δύο τέμνεται, ἢ εἰς τὸ βέλτιον ὡς ὁ Ξανθίας εἰς Ἡρακλέα, ἢ εἰς τὸ χεῖρον ὡς ὁ Διόνυσος εἰς Ξανθίαν.

8.

Ὁ χορὸς ὁ κωμικὸς εἰσήγετο ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ (τῷ νῦν λεγομένῳ λογείῳ), καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγετο, πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφεώρα, ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξῄει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή· ἦν δὲ τὰ ἰάμβεια τετράμετρα. εἶτα τὴν ἀντίστροφον προσᾴδοντες πάλιν τετράμετρα ἐπέλεγον, εἷς ὧν στίχος· ἦν δὲ ἐπὶ πλεῖστον ιϛʹ. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιῤῥήματα. ἡ δὲ ὅλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσιν· εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμῶν ἠνάγκασεν ἐπὶ τὸ θέατρον παραβῆναι.

9.

XIV. Ὁ κωμικὸς χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἀνδρῶν κδʹ. καὶ εἰ μὲν ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἤρχετο ἐπὶ τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἁψῖδος εἰσῄει, εἰ δὲ ὡς ἀπ᾽ ἀγροῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐν τετραγώνῳ σχήματι, ἀφορῶν εἰς τοὺς ὑποκριτάς. ἀναχωρούντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν ἑπτάκις ἐστρέφετο ὁ χορός, προσέχων ἐφ᾽ ἑκάτερα μέρη τοῦ θεάτρου. ἐκαλεῖτο δὲ τῷ γένει τὸ τοιοῦτον ὄνομα[1] τῆς ὀρχήσεως παράβασις, ὁμωνύμως τῷ γένει, τὸ τρίτον μακρόν, τὸ δὲ πνῖγος, τὸ τέταρτον στροφὴ ἢ ᾠδή, τὸ πέμπτον ἐπίῤῥημα, τὸ ἕκτον ἀντίστροφος ἢ ἀντῳδή, τὸ ἕβδομον ἀντεπίῤῥημα.

10.

Πόσα μέρη κωμῳδίας; αʹ πρόλογος τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ μέρος. βʹ χορικὸν τὸ τοῦ χοροῦ ᾀδόμενον μέλος. γʹ ἐπεισόδιον

[1] ὄνομα] ὄρχημα V.

τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. δ' ἔξοδος τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ. εἴρηται δὲ καὶ πόσα μέρη παραβάσεως. ἡ δὲ παράβασις τοῦ χορικοῦ.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΙΟΣ. XIII.

Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς πατρὸς μὲν ἦν Φιλίππου, τὸ δὲ γένος Ἀθηναῖος, τὸν δῆμον Κυδαθηναιεύς, Πανδιονίδος φυλῆς· ὃς πρῶτος δοκεῖ τὴν κωμῳδίαν ἔτι πλανωμένην τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον καὶ σεμνότερον μεταγαγεῖν, πικρότερόν τε καὶ αἰσχρότερον Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος βλασφημούντων ἢ ἔδει. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμῳδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι Μένανδρός τε καὶ Φιλήμων ἐδραματούργησαν. εὐλαβὴς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχήν, ἄλλως δὲ εὐφυής, τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα. διὸ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν Ἀριστώνυμός τε καὶ Ἀμειψίας, τετράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι κατὰ τὴν παροιμίαν ὡς ἄλλοις πονοῦντα. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίσατο. διεχθρεύσας δὲ μάλιστα Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ, καὶ γράψας κατ' αὐτοῦ τοὺς Ἱππέας, ἐν οἷς διελέγχει αὐτοῦ τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τυραννικόν, οὐδενὸς δὲ τῶν σκευοποιῶν τολμήσαντος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σκευάσαι δι' ὑπερβολὴν φόβου, ἅτε δὴ τυραννικοῦ ὄντος, μηδὲ μὴν ὑποκρίνασθαί τινος τολμῶντος, δι' ἑαυτοῦ Ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο αὐτοῦ τὸ πρόσωπον μίλτῳ χρίσας, καὶ αἴτιος αὐτῷ γέγονε ζημίας πέντε ταλάντων, ἃ ὑπὸ τῶν ἱππέων κατεδικάσθη, ὥς φησιν ἐν Ἀχαρνεῦσιν

ἐγῷδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ηὐφράνθην ἰδών,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.

διήχθρευσε δὲ αὐτῷ ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ξενίας κατ' αὐτοῦ γραφὴν ἔθετο, καὶ ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαβυλωνίοις διέβαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων. ὡς ξένον δὲ αὐτὸν ἔλεγε παρ' ὅσον οἱ μὲν αὐτόν φασιν εἶναι Ῥόδιον ἀπὸ Λίνδου, οἱ δὲ Αἰγινήτην, στοχαζόμενοι ἐκ τοῦ πλεῖστον χρόνον τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι αὐτόθι, ἢ καὶ ὅτι ἐκέκτητο ἐκεῖσε, κατά τινας δὲ ὡς ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ

Φίλιππος Αἰγινήτης. ἀπολυθῆναι δὲ αὐτὸν εἰπόντα ἀστείως ἐκ τῶν Ὁμήρου ταῦτα

μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε, καὶ οὕτω φανερῶς κατασταθεὶς πολίτης κατεκράτησε τοῦ Κλέωνος· ὅθεν φησὶν

αὐτὸς δ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἅττ' ἔπαθον
ἐπίσταμαι δὴ

καὶ τὰ ἑξῆς. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐδοκιμῆσαι συκοφάντας καταλύσαντα, οὓς ὠνόμασεν ἠπιάλους ἐν Σφηξίν, ἐν οἷς φησὶν

οἳ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἦγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον.

μάλιστα δὲ ἐπῃνέθη καὶ ἠγαπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐπειδὴ διὰ τῶν ἑαυτοῦ δραμάτων ἐσπούδασε δεῖξαι τὴν τῶν Ἀθηναίων πολιτείαν ὡς ἐλευθέρα τέ ἐστι καὶ ὑπ' οὐδενὸς τυράννου δουλαγωγουμένη, ἀλλ' ὅτι δημοκρατία ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος ὢν ὁ δῆμος ἄρχει ἑαυτοῦ. τούτου οὖν χάριν ἐπῃνέθη καὶ ἐστεφανώθη θαλλῷ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, ὃς νενόμισται ἰσότιμος χρυσῷ στεφάνῳ, εἰπὼν ἐκεῖνα ἐν τοῖς Βατράχοις περὶ τῶν ἀτίμων,

τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον πολλὰ χρηστὰ τῇ πόλει
συμπαραινεῖν.

ὠνομάσθη δὲ ἀπ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔνδοξος, τὸ μέτρον τὸ Ἀριστοφάνειον. οὕτω δὲ γέγονεν ἡ φήμη τοῦ ποιητοῦ ὡς καὶ παρὰ Πέρσαις διήκειν καὶ τὸν βασιλέα Περσῶν πυνθάνεσθαι παρ' ὁποτέροις εἴη ὁ κωμῳδοποιός. φασὶ δὲ καὶ Πλάτωνα Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, βουληθέντι μαθεῖν τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν, πέμψαι τὴν Ἀριστοφάνους ποίησιν [τὴν κατὰ Σωκράτους ἐν Νεφέλαις κατηγορίαν], καὶ συμβουλεῦσαι τὰ δράματα αὐτοῦ ἀσκηθέντα μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν. ἐγένετο δὲ καὶ αἴτιος ζήλου τοῖς νέοις κωμικοῖς, λέγω δὴ Φιλήμονι καὶ Μενάνδρῳ. ψηφίσματος γὰρ γενομένου χορηγοῦ ὥστε μὴ ὀνομαστὶ κωμῳδεῖν τινά, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν, καὶ παντάπασιν ἐκλελοιπυίας τῆς ὕλης τῶν κωμῳδιῶν διὰ τούτων

αὐτῶν (αἴτιον γὰρ κωμῳδίας τὸ σκώπτειν τινάς), ἔγραψε κωμῳδίαν τινά, Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμὸν καὶ τἄλλα πάντα ἃ ἐζήλωσε Μένανδρος. πάλιν δὲ ἐκλελοιπότος καὶ τοῦ χορηγεῖν, τὸν Πλοῦτον γράψας εἰς τὸ διαναπαύεσθαι τὰ σκηνικὰ πρόσωπα καὶ μετεσκευάσθαι ἐπιγράφει χορούς, φθεγγόμενος ἐν ἐκείνοις ἃ καὶ ὁρῶμεν τοὺς νέους ἐπιγράφοντας οὕτω ζήλῳ Ἀριστοφάνους. ἐν τούτῳ δὲ τῷ δράματι συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα, καὶ οὕτω μετήλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ὁμώνυμον τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα, δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Πλοῦτον. τινὲς δὲ δύο φασί, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη· τὴν γυναῖκα δ' αἰσχύνομαι τώ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω, ἴσως αὐτοὺς λέγων.

Ἔγραψε δὲ δράματα μδ', ων ἀντιλέγεται δ' ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα Ποίησις Ναυαγὸς Νῆσοι Νίοβις, ἅ τινες εἶναι ἔφασαν Ἀρχίππου.

Ὑποκριταὶ Ἀριστοφάνους Καλλίστρατος καὶ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικά, διὰ δὲ Καλλιστράτου τὰ ἰδιωτικά.

Ἀποθανόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῷ μνήματι παρὰ Πλάτωνος ἐπίγραμμα τοιοῦτον γέγραπται·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται,
ζητοῦσαι ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους.

12.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΝ.

Θεῖος Ἀριστοφάνης ὑπ' ἐμοῦ νέκυς, εἴ τινα πεύθῃ,
κωμικὸν ἀρχαίης μνᾶμα χοροστασίης.

ERRATA

Partim a Bekkero ipso, partim a typographo commissa, ita corrigenda sunt.

Acharnenses	V. 495.	κοιρίδιον	*corrige*	χοιρίδιον
	530.	ἡμῖν		ὑμῖν
	547.	ἐμβαλεῖν		ἐμβαλεῖν;
Equites	V. 321.	ταῖς ἐν		ἐν ταῖς
	402.	ἔνθεσαιν		ἔνθεσιν
Nubes	V. 953.	ξυνέχοντας.		ξυνέχοντας,
	1077.	αρα		ἆρα
	1111.	χολάζαις		χαλάζαις
	1128.	τὸν		τὸ
	1145.	βλάβη.		βλάβη,
	1307.	πατέρα·		πατέρα;
Vespæ	V. 125.	ἐξεφρίομεν		ἐξεφρείομεν
	381.	ἐσκαλαμᾶσθαι		ἐκκαλαμᾶσθαι
	545.	κελύφη,		κελύφη.
	1044.	αὖ		αὖ-
	1254.	κατάξαι		πατάξαι
	1481.	διορχησάμενος		διορχησόμενος
Pax	V. 536.	αἰβοῦ		αἰβοῖ
	608.	γεωγοῖς		γεωργοῖς
	682.	σαπρός·		σαπρός,
	715.	κακοποιεῖν		κακοποιεῖν.
	716.	φυλάττε τε		φυλάττετε
	781.	ὀψοφάγοιο		ὀψοφάγοι
	1238.	εἰ		εἶ
	1277.	λαγῴων		λαγῴων,
Aves	V. 402.	ὁπλίτης		ὁπλίτης,
	493.	χλαῖνον		χλαῖναν
	606.	ἀφίξονται,		ἀφίξονται;
	607.	ἀποθρήσκειν		ἀποθνήσκειν
	608.	ἑαυτων		ἑαυτῶν.
	636.	ὑμεῖς		ἡμεῖς
	645.	κριῶθεν		Κριῶθεν
	1044.	τι		τί
	1180.	ἠγκυλωμένος;		ἠγκυλωμένος,
	1203.	κυνῆ		κυνῆ
	1636.	μέλει,		μέλει.
Thesmophoriazusæ.	—V. 829.	σκιάδεοιν		σκιάδειον
	1023.	πολυπονώτανον		πολυπονώτατον
Lysistrata	V. 475.	ην		ἦν
	516.	ᾤμωξές		ᾤμωζές
	721.	διανουμένην		διανοουμένην
	809.	ην		ἦν
	818.	ἀντεμίσει.		ἀντεμίσει
	909.	ταιδίον		παιδίον
	1002.	μυγιῶμες		μογιῶμες
Plutus	V. 9.	χυσηλάτου		χρυσηλάτου
	701.	ἅμα·		ἅμα
Ranæ	V. 209.	ΧΑ.		ΧΟ.
	399.	συνακολούθει.		συνακολούθει
	413.	προκόψαν		προκύψαν
	705.	post ἰδεῖν	insere	βίον
	1447.	σωφωτάτη		σοφωτάτη
Ecclesiazusæ	V. 65.	οἰκίας·		οἰκίας
	198.	οὐκ		οὐ
	376.	ἐτεόν.		ἐτεόν;
	801.	ἤ		ἦν
	804.	ΑΝ. Α. (sec. loc.)		ΑΝ. Β.
	817.	κωλῶν		πωλῶν
	828.	διὸς		Διὸς

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Εκκλησια ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας Δικαιόπολίς τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διά τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν Χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιόπολιν ὁρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὁρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσεσθαι, ἐφ' ᾧτε, ἐὰν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολήν· καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δέ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεὶς Λάμαχος θορυβεῖν πειρᾶται. εἶτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ Χορὸς ἀπολύει τὸν

3. ἐξάπτοντας R. 9. πολεμικωτάτοις κατακέλευσιν R. 11. ἐφ' ὅτ' ἂν R. 14. ἀχαρίστως R. 16. τὸ R.

Δικαιόπολιν, καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην, τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ, διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια, φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ δὲ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος, ἐγχέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν, συλλαβόμενός τινα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις καὶ βαλὼν εἰς σάκκον τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἥκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν, τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου καλῶν τις ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυμένους ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν. δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις· οὐ σώζονται. τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις.

6. δὲ om R. 8. τινας R. 14. τὸν στρατηγὸν R. 16. παρὰ τοῦ διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν R.

II.

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονταί τινες
πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον.
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς φέροντες· οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἴασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον· ὧν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησὶ, καὶ τὸν Περικλέα
οὐκ τῶν Λακώνων τῶνδε πάντων αἴτιον,
σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

2. πάλιν om R. 6. ἐξέβαλλον R. 7. αὐτὸ—10. κακῶν om R.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΑΜΦΙΘΕΟΣ.
* ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἥκοντες.[1]
* ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.
* ΘΕΩΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.[2]
* ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.
* ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.
* ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.
* ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
ΜΕΓΑΡΕΥΣ.
* ΚΟΡΑΙ θυγατέρες τοῦ Μεγαρέως.
* ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
* ΒΟΙΩΤΟΣ.
* ΝΙΚΑΡΧΟΣ.
* ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.
* ΓΕΩΡΓΟΣ.
* ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.
* ΑΓΓΕΛΟΙ.

[1] Personas asterisco notatas om R.

[2] Post hunc chorum ἡμι (with χ above) habet R.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙ. Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
ἥσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα·
ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
ἐγᾦδ', ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδών,
τοῖς πέντε ταλάντοις, οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
διὰ τοῦτο τοὖργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν,
ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
ὁ δ' ἀνεῖπεν "εἴσαγ' ὦ Θέογνι τὸν χορόν."
πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος Βοιώτιον·
τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι,
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς
ὡς νῦν, ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
ἑωθινῆς ἔρημος ἡ Πνὺξ αὑτηί,
οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον·
οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν· ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται, πῶς δοκεῖς;
ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,

3. ὠδυνήδην R. 4. ἄξον R. 10. κεχήνει R 19. ὁππότ' R.

ἀθρόοι καταῤῥέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
ἔσται, προτιμῶσ' οὐδέν· ὦ πόλις, πόλις.
ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
νοστῶν κάθημαι· κᾆτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν, εἰρήνης ἐρῶν,
στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν ἄνθρακας πρίω,
οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἤδη πρίω,
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χὠ πρίων ἀπῆν.
νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος
βοᾷν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὑτοιὶ μεσημβρινοί.
οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον·
εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.

ΚΗ. πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜ. ἤδη τις εἶπεν; ΚΗ. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΑΜ. ἐγώ. ΚΗ. τίς ὤν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἄνθρωπος; ΑΜ. οὔ,
ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν
καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγώ
ἀθάνατός εἰμ'. ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοί
σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
ἀλλ' ἀθάνατος ὢν ἄνδρες ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. ΠΡΥ. οἱ τοξόται.

ΑΜ. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεέ, περιόψεσθέ με;

ΔΙ. ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

35. ἤδ' εἰ R. 39. τις om R. 41. λέγων R. 48. γίνεται R, idque tantum non constanter. 58. ποιεῖσθαι R.

ΚΗ. κάθησο σῖγα. ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω ᾽γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
ΚΗ. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως
ΔΙ. ποίου βασιλέως; ἄχθομαι ᾽γὼ πρέσβεσι
καὶ τοῖς ταὼσι τοῖς τ᾽ ἀλαζονεύμασι.
ΚΗ. σίγα. ΔΙ. βαβαιάξ, ὦ ᾽κβάτανα, τοῦ σχήματος.
ΠΡΕ. ἐπέμψαθ᾽ ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας,
ἐπ᾽ Εὐθυμένους ἄρχοντος. ΔΙ. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
ΠΡΕ. καὶ δῆτ᾽ ἐτρυχόμεθα διὰ τῶν Καϋστρίων
πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ᾽ ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι. ΔΙ. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ
παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος;
ΠΡΕ. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. ΔΙ. ὦ Κραναὰ πόλις,
ἆρ᾽ αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
ΠΡΕ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν καὶ πιεῖν.
ΔΙ. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.
ΠΡΕ. ἔτει τετάρτῳ δ᾽ εἰς τὰ βασίλει᾽ ἤλθομεν·
ἀλλ᾽ εἰς ἀπόπατον ᾤχετο στρατιὰν λαβών,
κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
ΔΙ. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;
ΠΡΕ. τῇ πανσελήνῳ· κᾆτ᾽ ἀπῆλθεν οἴκαδε.
εἶτ᾽ ἐξένιζε, παρετίθει δ᾽ ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.
ΠΡΕ. καὶ ναὶ μὰ Δί᾽ ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ᾽ ἦν αὐτῷ φέναξ.

65. μέγα R. 68. ἐτρυχόμεσθα παρὰ R. 70. ἁρμαξῶν R. 74. ἐκπομάτων R. 76. αἰσθάνῃ R. 78. καὶ] τε καὶ R. 80. δ᾽ om R. 82. ὄρρων R. 83. χρούνου R. 85. ἐξένιζε καὶ παρετίθετ᾽ ἡμῖν ὀπτοὺς ἐκ R.

ΔΙ. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.
ΠΡΕ. καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαρτάβαν
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙ. ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.
ΚΗ. ὁ βασιλέως ὀφθαλμὸς— ΔΙ. ὦναξ Ἡράκλεις·
πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
ΠΡΕ. ἄγε δὴ σύ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ Ψευδαρτάβα.
ΨΕΥ. ἰαρταμὰν ἔξαρξ' ἀναπισσόναι σάτρα.
ΠΡΕ. ξυνήκαθ' ὃ λέγει; ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ
μὲν οὔ.
ΠΡΕ. πέμψειν βασιλέα φησὶν ἡμῖν χρυσίον.
λέγε δὴ σὺ μεῖζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
ΨΕΥ. οὐ λῆψι χρῦσο χαυνοπρῶκτ' Ἰαοναῦ.
ΔΙ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡΕ. τί δ' αὖ
λέγει;
ΔΙ. ὅ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
ΠΡΕ. οὔκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.
ΔΙ. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ἀλλ' ἄπιτ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,
ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.
βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
(ἀνανεύει)
ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
(ἐπινεύει)
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἅνδρες οὑτοιί,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονί

91. ἥκοντες ἄγομεν R. 93. πατάξας om R. 96. νεὼς κάμπτων οἶκον R. 98. ἅττ' ἂν σε R. 100. ἔξαρξας πισόναστρα R. 104. λήψει R. 105. *ΠΡΕ.*] κῆρυξ R. 108. ὁδί R. 113. ἡμῖν ὁ μέγας R. 115. ἄνδρες R.

ἐγῷδ᾽ ὅς ἐστι· Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε·
τοιόνδε γ᾽ ὦ πίθηκε τὸν πώγων᾽ ἔχων
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
ὁδὶ δὲ τίς ποτ᾽ ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;
ΚΗ. σίγα, κάθιζε.
τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ
εἰς τὸ πρυτανεῖον. ΔΙ. ταῦτα δῆτ᾽ οὐκ ἀγχόνη;
κᾆπειτ᾽ ἐγὼ δῆτ᾽ ἐνθαδὶ στραγγεύομαι,
τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτ᾽ ἴσχει γ᾽ ἡ θύρα.
ἀλλ᾽ ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ᾽ Ἀμφίθεος μοι ποῦ ᾽στιν; ΑΜ. οὑτοσὶ πάρα.
ΔΙ. ἐμοὶ σύ, ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμάς,
σπονδὰς πόησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι·
ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνατε.
ΚΗ. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους. ΘΕ. ὁδί.
ΔΙ. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
ΘΕ. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θρᾴκῃ πολύν,
ΔΙ. μὰ Δί᾽ οὐκ ἄν, εἰ μισθόν γε μὴ ᾽φερες πολύν.
ΘΕ. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ᾽ ὑπ᾽ αὐτὸν τὸν χρόνον,
ὅτ᾽ ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.
τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον·
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ᾽ ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ᾽ "Ἀθηναῖοι καλοί."
ὁ δ᾽ υἱός, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποήμεθα,
ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντος ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ᾽ ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·
ὁ δ᾽ ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην ὥστ᾽ Ἀθηναίους ἐρεῖν

118. ὅς] ὅστις R. 122. σῖγα R. 126. στραγεύγομαι R. 127. γ᾽ ἡ om R. 135. εἰσκεκήρυκται R. 142. ἦν] γ᾽ ἦν R. 143. ἀληθὴς R. 145. πεποιήμεθα R. 146. ἀλλάντας R. 148. ὤμοσεν R.

"ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται."
ΔΙ. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ὧν εἶπας ἐνταυθοῖ σύ, πλὴν τῶν παρνόπων.
ΘΕ. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν. ΔΙ. τοῦτο μέντ' ἤδη σαφές.
ΚΗ. οἱ Θρᾷκες, ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγεν.
ΔΙ. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. Ὀδομάντων στρατός.
ΔΙ. ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;
ΘΕ. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.
ΔΙ. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μέντἂν ὁ θρανίτης λεώς,
ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι
ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; ΘΕ. ὦ μόχθηρε σύ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.
ΔΙ. ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
διοσημί' ἐστὶ καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.
ΚΗ. τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην·
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
ΔΙ. οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδί.
χαῖρ' Ἀμφίθεε. ΑΜ. μήπω, πρὶν ἄν γε στῶ τρέχων·
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
ΔΙ. τί δ' ἐστίν; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες
Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι.

152. ἐνταῦθα R. 156. ἐστιν R. 158. ἀποτέθρακεν R.
167. περὶ ἴδεθ' R. 176. γε post μήπω ponit R.

ἔπειτ᾽ ἀνέκραγον πάντες "ὦ μιαρώτατε,
σπονδὰς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;"
κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
ἐγὼ δ᾽ ἔφευγον· οἱ δ᾽ ἐδίωκον κἀβόων.

ΔΙ. οἱ δ᾽ οὖν βοώντων. ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;

ΑΜ. ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὗται μέν εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λαβών.

ΔΙ. αἰβοῖ. ΑΜ. τί ἐστιν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσίν μ᾽, ὅτι
ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.

ΑΜ. σὺ δ᾽ ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.

ΔΙ. ὄζουσι χαὖται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.

ΑΜ. ἀλλ᾽ αὑταὶ σπονδαί σοι τριακοντούτιδες,
κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. ΔΙ. ὦ Διονύσια,
αὗται μὲν ὄζουσ᾽ ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ ᾽πιτηρεῖν σιτί᾽ ἡμερῶν τριῶν,
κἀν τῷ στόματι λέγουσι "βαῖν᾽ ὅπῃ θέλεις."
ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κἀκπίομαι,
χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας·
ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς
ἄξω τὰ κατ᾽ ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.

ΑΜ. ἐγὼ δὲ φευξοῦμαί γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟ. τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύσατε,
εἴ τις οἶδ᾽ ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
ἐκπέφευγ᾽, οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν ἐτῶν
τῶν ἐμῶν.
οὐκ ἂν ἐπ᾽ ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ᾽ ἐγὼ φέρων ἀνθρά-
κων φορτίον
ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων, ὧδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ᾽ ἐμοῦ τότε διωκόμενος
ἐξέφυγεν οὐδ᾽ ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.

189. μ᾽ om R. 192 et 193 om R. 194. σοι σπονδαὶ R. 195. καὶ] καὶ κατὰ R. 201. καὶ] τε καὶ R. 212. οὐδ᾽] ἂν οὐδ᾽ R. ἀπεπλήξατο R.

νῦν δ' ἐπειδὴ στεῤῥὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον,
καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται. διωκτέος δέ· μὴ γάρ ἐγχάνῃ ποτέ,
μηδέπερ γέροντας ὄντας, ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας,
ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο,
οἶσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὔξεται τῶν ἐμῶν χωρίων·
κοὐκ ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
ὀξύς, ὀδυνηρός, ἐπίκωπος, ἵνα
μή ποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν Βαλ..ήναδε,
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτέ·
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.
ΔΙ. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
ΧΟ. σῖγα πᾶς. ἠκούσατ' ἄνδρες ἆρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδών· θύσων γὰρ ἀνήρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.
ΔΙ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
πρόϊθ' ἐς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος·
ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.
ΓΥ. κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.
ΘΥ. ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί.
ΔΙ. καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ', ὦ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμέ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
ΓΥ. ἄγ' ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος
ὅστις σ' ὀπύσει, κἀκποιήσεται γαλᾶς

216. ὄντας om R. 221. ἔτι om R. 222. παλλήνάδε R. 229. ἀνὴρ R. 230. ἐς] ὡς R. 243. σ' om R.

σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
πρόβαινε, κἀν τῷ ῎χλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.
ΔΙ. ὦ Ξανθία, σφῷν δ᾽ ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος
ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου·
ἐγὼ δ᾽ ἀκολουθῶν ᾄσομαι τὸ φαλλικόν.
σὺ δ᾽, ὦ γύναι, θεῶ μ᾽ ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.
Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου,
ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-
τε, μοιχέ, παιδεραστά,
ἕκτῳ σ᾽ ἔτει προσεῖπον, ἐς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
τῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
πολλῷ γάρ ἐσθ᾽ ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
κλέπτουσαν εὑρόνθ᾽ ὡρικὴν ὑληφόρον,
τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,
μέσην λαβόντ᾽, ἄραντα, κατα-
βαλόντα καταγιγαρτίσαι,
Φαλῆς, Φαλῆς.
ἐὰν μεθ᾽ ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης
ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρυβλίον·
ἡ δ᾽ ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
ΧΟ. οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.
βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
παῖε, παῖε τὸν μιαρόν.
οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;
ΔΙ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε.
ΧΟ. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιαρὰ κεφαλή.
ΔΙ. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ ᾽χαρνέων γεραίτατοι;
ΧΟ. τοῦτ᾽ ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρός,
ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος

245. τ᾽ὄχλωι R. 251. βακχείου R. 260. ὑλοφόρον R. 262. ἄιραντα R. 263. καταγιγαρτῆσαι ὦ φ. R. 266. τρύβλιον R, qui ita solet. 267. κρεμασθήσεται R.

σπεισάμενος, ἔπειτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.
ΔΙ. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴστε γ'· ἀλλ' ἀκούσατε.
ΧΟ. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ. κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.
ΔΙ. μηδαμῶς, πρὶν ἄν γ' ἀκούσητ'. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ 'γαθοί.
ΧΟ. οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν
κατατεμῶ 'γὼ τοῖσιν ἱππεῦσιν ποτ' ἐς καττύματα.
σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
ΔΙ. ὦ 'γαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
ΧΟ. πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ,
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει;
ΔΙ. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
ΧΟ. οὐχ ἁπάντων ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;
ΔΙ. οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδί
πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.
ΧΟ. τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
ΔΙ. κἂν γε μὴ λέξω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
ΧΟ. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημόται,
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;
ΔΙ. οἷον αὖ μέλας ἐφ' ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.

278. ἴσατ' R. 279. ἀκούσομεν R. 280. ἄν γ'] γ' ἂν R. 281. σύ μοι R. 283. ἐγὼ κατατεμῶ R. 286. ἐκποδῶν R. 288. alterum ἂν om R. 290. λάκωνες R. 295. ἂν om R. 298. μήτε R.

οὐκ ἀκούσεσθ᾽, οὐκ ἀκούσεσθ᾽ ἐτεὸν ὦ ᾽χαρνῆδαι;
ΧΟ. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινά γ᾽ ἄρα πείσομαι.
ΧΟ. ἐξολοίμην, ἢν ἀκούσω. ΔΙ. μηδαμῶς ὦ ᾽χαρνικοί.
ΧΟ. ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. ΔΙ. δήξομ᾽ ἄρ᾽ ὑμᾶς ἐγώ·
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους·
ὡς ἔχω γ᾽ ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.
ΧΟ. εἰπέ μοι, τί τοῦτ᾽ ἀπειλεῖ τοὔπος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίον
τῶν παρόντων ἔνδον εἵρξας; ἢ ᾽πὶ τῷ θρασύνεται;
ΔΙ. βάλλετ᾽, εἰ βούλεσθ᾽· ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ᾽ ὑμῶν τάχ᾽ ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
ΧΟ. ὡς ἀπωλόμεσθ᾽· ὁ λάρκος δημότης ὅδ᾽ ἔστ᾽ ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
ΔΙ. ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ᾽· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
ΧΟ. ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα.
ΔΙ. οὐδ᾽ ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
ΧΟ. ἀλλὰ νῦν λέγ᾽, εἴ τι σοι δοκεῖ, τόν τε Λακεδαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σοὔστι φίλος·
ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
ΔΙ. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
ΧΟ. οὑτοιί σοι χαμαί, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
ΔΙ. ἀλλ᾽ ὅπως μὴ ᾽ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.
ΧΟ. ἐκσέσεισται χαμᾶζ᾽· οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος·
ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.
ΔΙ. ἐμέλλετ᾽ ἄρα πάντες ἀνασείειν βοῆς,
ὀλίγου τ᾽ ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνάσσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.

303. ἀκούσασθ᾽—ἀκούσεθ᾽ R. 306. δείξομ᾽ ὑμᾶς ἄρ᾽ R.
312. βούλεσθε R. 314. ἀπολόμεθ᾽ R. ὅδ᾽ om R.
315. μέλλεις· ὦ μ. R. 316. κέκραθ᾽ R. 319. τε om R.
322. τοὺς νῦν μοι λίθους χαμάζε R.

ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥσπερ σηπία.
δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω·
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.
ΧΟ. τί οὖν οὐ λέγεις, ἐπίξηνον ἐξενεγκὼν θύραζ',
ὅ τι ποτ' ὦ σχέτλιε τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος, ὅ τι φρονεῖς, ἔχει.
ἀλλ' ᾗπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον, ἐγχείρει λέγειν.
ΔΙ. ἰδοὺ θέασαι, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί,
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσὶ τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
καίτοι δέδοικα πολλά· τούς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζών, καὶ δίκαια κἄδικα·
κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι.
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχάς, ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν.
αὐτός τ' ἐμαυτόν, ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον,
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν·
εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου
κἀκυκλοβόρει κἄπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον, πρὶν λέγειν, ἐάσατε
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
ΧΟ. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς;

335. φέρειν R. 339. οὐ om R. θύραζε R. 352. λανθάνωσ' R. 354. ψηφοδακεῖν R.

λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα παρ' Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχα τὴν Ἄϊδος κυνῆν·
εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σκῆψιν ἁγὼν οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.
ΔΙ. ὥρα 'στὶν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
παῖ, παῖ. ΚΗΦ. τίς οὗτος; ΔΙ. ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;
ΚΗΦ. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.
ΔΙ. πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; ΚΗΦ. ὀρθῶς ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. ΔΙ. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται.
ἐκκάλεσον αὐτόν. ΚΗΦ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.
ΕΥ. ἀλλ' οὐ σχολή.
ΔΙ. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.
ΕΥ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι. καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
ΔΙ. Εὐριπίδη. ΕΥ. τί λέλακας; ΔΙ. ἀναβάδην ποεῖς,
ἐξὸν καταβάδην· οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
ἐσθῆτ' ἐλεεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποεῖς.
ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,
δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ Χορῷ ῥῆσιν μακράν·
αὕτη δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει.

365. σκοτοδασυπνότριχα R. 367. ἀγὼν R. 370. τί R. 376. οὑτοσὶ R. 377. ἀλλ' ἐκκ. R. 383. ἐκκυκλήθητι R. 386. κατάβηνι οὐκ ἐτῶς πτοχοὺς R.

ΕΥ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδί
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
ΔΙ. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.
ΕΥ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; ΔΙ. οὐ Φοίνικος, οὔ·
ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
ΕΥ. ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ' ἦ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
ΔΙ. οὔκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
ΕΥ. ἀλλ' ἦ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;
ΔΙ. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
χωλός, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
ΕΥ. οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙ. ναί, Τήλεφον.
τούτου δός, ἀντιβολῶ σέ, μοι τὰ σπάργανα.
ΕΥ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς. ΚΗΦ. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
ΔΙ. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ,
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἐχαρίσω ταδί,
κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή,
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ', ὃς εἴμ' ἐγώ,
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.
ΕΥ. δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
ΔΙ. εὐδαιμονοίης· Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ.
εὖ γ', οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίμπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
ΕΥ. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.

398. ἀνὴρ R. 404. δεινὸς λέγειν om R. 412. ἐπειδήπερ ἐχ. μοι ταδὶ R. 416. ὥσπερ R. 417. ὅς] ὅστις R. 418. αὐτοῖς R. 420. λεπτᾶι R. 422. οἵων R. ἐμπίπλαμαι R. 423. αὐτὰρ R.

ΔΙ. *ὦ θύμ᾽, ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων*
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ᾽. Εὐριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.
ΕΥ. *τί δ᾽ ὦ τάλας σε τοῦδ᾽ ἔχει πλέκους χρέος;*
ΔΙ. *χρέος μὲν οὐδέν, βούλομαι δ᾽ ὅμως λαβεῖν.*
ΕΥ. *λυπηρὸς ἴσθ᾽ ὤν, κἀποχώρησον δόμων.*
ΔΙ. *φεῦ·*
εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
ΕΥ. *ἄπελθέ νῦν μοι.* ΔΙ. *μή, ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον*
κοτυλίσκιον, τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.
ΕΥ. *φθείρου λαβὼν τόδ᾽· ἴσθ᾽ ὀχληρὸς ὢν δόμοις.*
ΔΙ. *οὔπω μὰ Δί᾽ οἶσθ᾽ οἷ᾽ αὐτὸς ἐργάζει κακά.*
ἀλλ᾽ ὦ γλυκύτατ᾽ Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον
δός μοι χυτρίδιον σπογγίῳ βεβυσμένον.
ΕΥ. *ἄνθρωπ᾽, ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.*
ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. ΔΙ. *ἀπέρχομαι.*
καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνός, οὗ μὴ τυχὼν
ἀπόλωλ᾽. ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ᾽ Εὐριπίδη·
ταυτὶ λαβὼν ἄπειμι κοὐ πρόσειμ᾽ ἔτι.
εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
ΕΥ. *ἀπολεῖς μ᾽. ἰδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα.*
ΔΙ. *ἀλλ᾽ οὐκέτ᾽, ἀλλ᾽ ἄπειμι. καὶ γάρ εἰμ᾽ ἄγαν*
ὀχληρός, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ᾽. ἐπελαθόμην
ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον γλυκύτατον καὶ φίλτατον,
κάκιστ᾽ ἀπολοίμην, εἴ τί σ᾽ αἰτήσαιμ᾽ ἔτι
πλὴν ἓν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον.
σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.
ΕΥ. *ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.*
ΔΙ. *ὦ θύμ᾽, ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.*

425. ἀποθοῦμαι R. 427. εὐριπίδην R. 429. γε R. 435. κυλίσκιον R. 436. ἴσθι δ᾽ ὀχλ. R. 438. μόνον τουτὶ R. 446. μοι om R. 448. τυράννους R. 451. φιλτάτιον R. 455. ἀνὴρ R.

ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὑτηΐ.
ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
ἐπῄνεσ'· ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχες, εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.

ΧΟ. τί δράσεις; τί φήσεις; ἴσθι νῦν
ἀναίσχυντος ὢν σιδηροῦς τ' ἀνήρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.

ΗΜΙ. ἁνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἶά νυν,
ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε.

ΔΙ. Μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν·
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν δίκαια δέ.
οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων, ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, οὑπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών,
κοὔπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
ἥκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι,
ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
Ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὑπὶ Ταινάρῳ θεός,
σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
ἀτάρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
ἡμῶν γὰρ ἄνδρες (κοὐχὶ τὴν πόλιν λέγω·
μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω)

468. ἅπασιν R. 471. οἱ] ὦ R. 479. καὶ οὔπω R.
483. μὲν τοὺς λ. R. 486. διακεκομμένα R.

ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα,
ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
κεἴ που σίκυον ἴδοιεν ἢ λαγῴδιον
ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἅλας,
ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια,
πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
κᾆθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεῤῥάγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης Οὐλύμπιος
ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ 'πείνων βάδην,
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, τὸ ψήφισμ' ὅπως
μεταστραφείη, τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·
κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
ἐρεῖ τις οὐ χρῆν, ἀλλὰ τί χρῆν; εἴπατε.
φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
ἀπέδοτο φῆνας κυνίδιον Σεριφίων,
καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
καὶ κάρτα μέντἂν εὐθέως καθείλκετε
τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,

495. χονδρὰς R. 499. μεθυσσοκότταβοι R. 507. μήτ' ἐν γῆι R. 512. ἠθέλομεν δ' ἡμεῖς R. 514. τί ἐχρῆν R. 515. εἰ καὶ λ. R.

σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
αὐλῶν, κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρᾶτε· τὸν δὲ Τήλεφον
οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.

ΗΜΙ. ἄληθες ὦ 'πίτριπτε καὶ μιαρώτατε;
ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν;
καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν, ὠνείδισας;

ΗΜΙ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ', ἅπερ λέγει,
δίκαια πάντα, κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.

ΗΜΙ. εἶτ', εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὔτ' ἐχρῆν;
ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

ΗΜΙ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς; ὡς, εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

ΗΜΙ. ἰὼ Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστραπάς,
βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανείς,
ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα.
εἴτε τις ἔστι ταξίαρχος ἢ στρατηγός
ἢ τειχομάχος ἀνήρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑ. πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν
τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ΗΜΙ. ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.

ΗΜΙ. ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακοῤῥοθεῖ;

ΛΑ. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;

ΔΙ. ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κἀστωμυλάμην.

ΛΑ. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; ΔΙ. οὐκ οἶδά πω·
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ.

536. ταῦτ' R. 540. ὦ] ἰὼ R. 542. φίλε R. 549. λόφων] φίλων R. 550. ἄνθρωπος R. 556. ἠλιγγιῶ R.

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν Μορμόνα.
ΛΑ. ἰδού. ΔΙ. παράθες νῦν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
ΛΑ. κεῖται. ΔΙ. φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
ΛΑ. τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ,
ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.
ΛΑ. οὗτος τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
ΔΙ. πτίλον γὰρ ἐστιν; εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ
ὄρνιθός ἐστιν; ἆρα κομπολακύθου;
ΛΑ. οἴμ', ὡς τεθνήσει. ΔΙ. μηδαμῶς ὦ Λάμαχε·
οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν. εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὔοπλος γὰρ εἶ.
ΛΑ. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὤν;
ΔΙ. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός; ΛΑ. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;
ΔΙ. ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης·
σὺ δ', ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.
ΛΑ. ἐχειροτόνησαν γάρ με ΔΙ. κόκκυγές γε τρεῖς.
ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,
νεανίας δ' οἵους σὺ διαδεδρακότας,
τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς,
Τισαμενοφαινίππους, Πανουργιππαρχίδας,
ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χάοσι
Γερητοθεοδώρους, Διομειαλαζόνας,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κἀν Γέλᾳ κἀν Καταγέλᾳ.
ΛΑ. ἐχειροτονήθησαν γάρ. ΔΙ. αἴτιον δὲ τί,
ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέπῃ,
τωνδὶ δὲ μηδέν'; ἐτεόν, ὦ Μαριλάδη,
ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἔνῃ;
ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κἀργάτης.
τί δαὶ Δράκυλλος κΕὐφορίδης ἢ Πρινίδης;

564. ὄρνιθός ἐστιν] hæc Lamacho dat R. 573. γε om R. 583. μισθοφοροῦντας ἀμηγέπου R. 585. ενη R, idque a rec manu. 587. κΕὐφ.] καὶ εὐφ. R.

οἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάταν' ἢ τοὺς Χάονας;
οὔ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρῴην ποτέ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
ἅπαντες ἐξίστω παρῄνουν οἱ φίλοι.
ΛΑ. ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
ΔΙ. οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
ΛΑ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις,
πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.
ΧΟ. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστιν·
διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀποκρίνασθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.
Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι
μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.
πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες
πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι,

590. ὑπὲρ R. 597. κρατερόν R. 598. γε καὶ πελ. R. 601. ἀνὴρ—τοῖσιν R. 603. ἐφέστηκε R. 604. λέξον R. 608. ἄξιος R. 609. λόγοισι R.

εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
εὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν περιάψας.
ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
ἥξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
ὅστις παρεκινδύνευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.
οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόῤῥω κλέος ἥκει,
ὅτε καὶ βασιλεύς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων,
ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν,
εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητήν, ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά·
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται
καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ἀφῆθ', ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια·

614. ὑποθ. τι λ. R. 617. πόλεσι R. 623. ἠρώτησε R. 628. ἀπαιτοῦσι R. 630. ἀφήσετε R.

φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥςτ' εὐδαίμονας εἶναι,
οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθούς, οὐδ' ἐξαπατύλλων
οὐδὲ πανουργῶν οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.
πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω,
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται, κοὐ μή ποθ' ἁλῶ
περὶ τὴν πόλιν ὤν, ὥσπερ ἐκεῖνος,
δειλὸς καὶ λακαταπύγων.
Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρά, πυρὸς ἔχουσα μένος,
ἔντονος Ἀχαρνική.
οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ', ἐρεθιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι,
ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι,
οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,
οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος
εὔτονον, ἀγροικότονον, ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.
Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει·
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν
γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφάς
ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων,
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους,
οἷς Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν
ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν,

632. ὑποτίνων R. 639. καταπύγων R. 641. οἵων R. ἐνήλατο R. 648. ἡμῶν R. 652. οἷς ὁ π. R. 657. σκανδαλιθρίστας R.

ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.
ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κᾆτ' ὄφλων ἀπέρχεται,
εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους
"οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι."
Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέσαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολύν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐδιώκομεν·
νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
κᾆτα προσαλισκόμεθα. πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;
Τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφόν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα κἀπεμορξάμην ἰδὼν
ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
ὃς μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης,
οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιὰν ῥᾳδίως ἠνέσχετο,
ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέκα,
κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους,
περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.
ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ᾖ
τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χὠ Κλεινίου.
κἀξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπόν, κἤν φύγῃ τις, ζημιοῦν
τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙ. Ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσὶν οἵδε τῆς ἐμῆς.

667. διωκόμεσθα R. 675. κατεπάλαισε μὲν, omisso ἂν, R. 677. περιετόξευσε R. 680. γέρον R.

ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις,
ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας τούσδ', ἱμάντας ἐκ λεπρῶν.
ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην, καθ' ἣν ἐσπεισάμην,
μέτειμ', ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τἀγορᾷ.
ΜΕ. ἀγορὰ 'ν 'Αθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα·
ἐπόθουν τυ, ναὶ τὸν φίλιον, ἇπερ ματέρα.
ἀλλ' ὦ πόνηρα κώριχ' ἀθλίου πατρός,
ἀμβᾶτε ποττὰν μάδδαν, αἴ χ' εὕρητέ πᾳ.
ἀκούετον δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·
πότερα πεπρᾶσθαι χρήδδετ' ἢ πεινῆν κακῶς.
ΚΟ. πεπρᾶσθαι, πεπρᾶσθαι.
ΜΕ. ἐγώνγα καὐτός φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους
ὃς ὑμέ κα πρίαιτο, φανερὰν ζαμίαν;
ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά·
χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασῶ φέρεν.
περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός·
ὡς ναὶ τὸν 'Ερμᾶν, εἴπερ ἵξεῖτ' οἴκαδις,
τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ κακῶς.
ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,
κἤπειτεν ἐς τὸν σάκκον ἇδ' ἐσβαίνετε.
ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ κοΐξετε
χήσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν ὅπᾳ.
Δικαιόπολι, ἦ λῇς πρίασθαι χοιρία;
ΔΙ. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; ΜΕ. ἀγοράσοντες ἵκομες.
ΔΙ. πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ.

693. φανερῶς R. 695. τοι R. 696. κόριχ' R. 702. πρίατο R. 703. μηχανὰ R. 704. φέρειν R. 708. πρῶτα R. 710. κἤπειτ' εἰς R. 713. ἐγὼ R. 715. ἵκομεν R.

ΔΙ. ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί', ἢν αὐλὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕ. οἷα δή;
ὅκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,
ἄνδρες πρόβουλοι ταῦτ' ἔπραττον τῇ πόλει,
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
ΔΙ. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σὰ μάν;
ΔΙ. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;
ΜΕ. παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ἅπερ τοὶ θεοί.
ΔΙ. ἅλας οὖν φέρεις; ΜΕ. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
ΔΙ. οὐδὲ σκόροδα; ΜΕ. ποῖα σκόροδ'; ὑμὲς τῶν ἀεί,
ὅκκ' ἐσβάλητε, τὼς ἀρωραῖοι μύες,
πάσσακι τὰς ἀγλῖθας ἐξορύσσετε.
ΔΙ. τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. χοίρους ἐγώνγα μυστικάς.
ΔΙ. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί.
ἄντεινον, αἰ λῇς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.
ΔΙ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ΜΕ. χοῖρος ναὶ Δία.
ΔΙ. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χοῖρος ἥδε; ΜΕ. Μεγαρικά.
ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἅδ'; ΔΙ. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
ΜΕ. οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας·
οὔ φατι τάνδε χοῖρον ἦμεν. ἀλλὰ μὰν
αἰ λῇς, περίδου νῦν μοι περὶ θυμιτᾶν ἁλῶν
αἰ μή 'στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.
ΔΙ. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. ΜΕ. ναὶ τὸν Διοκλέα
ἐμά γα. τὺ δέ νιν ἦμεναι τίνος δοκεῖς;
ἢ λῇς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς
ἔγωγε. ΜΕ. φώνει δὴ τὺ ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῆσθα σιγᾶς, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα·
πάλιν τ' ἀποισῶ, ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, οἴκαδις.
ΚΟ. κοΐ κοΐ.
ΜΕ. αὕτα 'στὶ χοῖρος; ΔΙ. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφείς γε κύσθος ἔσται, πέντ' ἐτῶν.

719. ἐγὼ R. 726. ἀρουραῖοι R. 728. γλίθας R. 732. νὴ R. 734. ἅδε R. 736. φασι R. 737. νῦν om R. θυμητίδαν R. 739. νὴ R. 740. σὺ R. εἴμεναι R. 742. σὺ ταχέως τὸ χ. R. 743. σιγῆς R. 745. κοί κοί R.

ΜΕ. σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
ΔΙ. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὑτηγί. ΜΕ. σὰ μάν;
πᾷ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. κέρκον οὐκ ἔχει.
ΜΕ. νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἑξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.
ἀλλ' αἱ τράφεν λῇς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.
ΔΙ. ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
ΜΕ. ὁμοματρία γάρ ἐστι κἠκ τωὐτῶ πατρός.
αἱ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχνοανθῇ τριχί,
κάλλιστός ἐσται χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύειν.
ΔΙ. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτῃ θύεται.
ΜΕ. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτᾳ; μόνᾳ γα δαιμόνων.
καὶ γίγνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
ἅδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.
ΔΙ. ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν;
ΜΕ. ναὶ τὸν Ποτείδαν, κἂν ἄνευ γα τῶ πατρός.
ΔΙ. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. πάνθ' ἃ καὶ δίδως,
αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙ. χοῖρε, χοῖρε. ΚΟ. κοΐ κοΐ.
ΔΙ. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; ΚΟ. κοΐ κοΐ κοΐ.
ΔΙ. τί δαί; Φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟ. κοΐ κοΐ.
ΔΙ. τί δαὶ σύ; καὶ τρώγοις ἂν αὐτάς; ΚΟ. κοΐ κοΐ.
ΔΙ. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονται; βαβαί,
οἷον ῥοθιάζουσ' ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.
ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
ΜΕ. ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
ΔΙ. νὴ τὸν Δί' ἀστείω γε τὼ βοσκήματε.
πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.

749. οὐ R. αὑτηγί—θύσιμός ἐστι om R. 751. δελφακούμενα R. 753. εἰ R. 756. αἱ δ'] ἀλλ' R. 758. τῆι ἀφροδίτηι R. 759. γε R. 760. γίνεταί γε R. τῶν R. 761. ὀβελὸν R. 763. ποσειδῶ κἄνευ γε R. 765. ἐρώτα R. 766. κοΐ bis tantum ponit R. 767. φιφάλεως R. 768. κα et αὐτὸς R. 771. τρύξονται R. 773. χοιρία R. 774. οὔτι R. 775. ἀνελόμαν R.

ΜΕ. τὸ μὲν ἕτερον τούτων σκορόδων τροπαλλίδος,
τὸ δ' ἅτερον, αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
ΔΙ. ὠνήσομαί σοι· περίμεν' αὐτοῦ. ΜΕ. ταῦτα δή.
Ἑρμᾶ 'μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τάν τ' ἐμαυτῶ ματέρα.
ΣΥ. ὤνθρωπε, ποδαπός; ΜΕ. χοιροπώλας Μεγαρικός.
ΣΥ. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδί
πολέμια, καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἐκεῖν' ἵκει πάλιν,
ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
ΣΥ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
ΜΕ. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, φαντάζομαι
ὑπό του. ΔΙ. τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
τὶη μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;
ΣΥ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; ΔΙ. κλάων γε σύ,
εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.
ΜΕ. οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.
ΔΙ. θάῤῥει Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'. ΜΕ. ἀλλ' ἁμὶν οὐκ ἐπιχώριον.
ΔΙ. πολυπραγμοσύνης νυν ἐς κεφαλὴν τράποιτό μοι.
ΜΕ. ὦ χοιρίδια, πειρῆσθε κἄνις τῶ πατρὸς
παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάδδαν, αἴ κά τις διδῷ.
ΧΟ. εὐδαιμονεῖ γ' ἅνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τἀγορᾷ καθήμενος·
κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται·

779. αἰ] αἰ R. χοίνικας R. 781. ἑρμ' ἐμπολαῖε R. 782. ἐμαυτοῦ μητέρα R. 785. ἥκει R. 787. κλαίων R. σάκκον R. 789. ὑπο τοῦ R. ἀγορανόμοι R. 791. τίη R. 792. κλαίων R. 793. μήτ' ἑτέρωσε R. 795. ἀλλὰ ἧς R. 797. πολλά R. 798. πολυπραγμοσύνη νῦν R. 799. πειρᾶσθε R. 800. παίειν om R. 801. ἅνθρωπος R. 802. ἀνὴρ R. 804. εἰσήει R.

οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται,
οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ·
χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει·
κοὐ ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει·
οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τἀγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,
[οὐδ'] ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν,
ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς Τραγασαίου·
οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' ἐν τἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
ὁ περιάλουργος τοῖς κακοῖς,
ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

ΒΟΙ. Ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς.
κατάθου τὺ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία·
ὑμὲς δ', ὅσοι Θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

ΔΙ. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύραν μου Χαιριδῆς βομβαύλιοι;

ΒΟΙ. νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίττως γ' ὦ ξένε·
Θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθέ μου
τἄνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
τῶν ὀρταλίχων ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.

ΔΙ. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
τί φέρεις; ΒΟΙ. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς,

807. ὑποφανῶν R. 808. σου R. 813. ἐντυχὸν R. 819. αὖτις R. 826. τοι R. ἰσθμηνία R. 827. θήβαθεν R. 828. φυσεῖτε R. 831. χαιριδεῖς βομβαυλιοί R. 832. ἰώλαον ἐπιχαρίττω R. 833. φύσαντες R. 834. τἄνθια R.

ὀρίγανον, γλαχώ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
νάσσας, κολοιώς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλως, κολύμβως. ΔΙ. ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα
ὀρνιθίας, ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.
ΒΟΙ. καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγώς, ἀλώπεκας,
σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πυκτίδας,
ἰκτῖδας ἐνύδρως, ἐγχέλεις Κωπαΐδας.
ΔΙ. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.
ΒΟΙ. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαΐδων κορᾶν,
ἔκβαθι τῷδε κἠπιχαρίττα τῷ ξένῳ.
ΔΙ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,
ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. δμῶες, ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
σκέψασθε παῖδες τὴν ἀρίστην ἔγχελυν,
ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην·
προσείπατ᾽ αὐτὴν ὦ τέκν᾽· ἄνθρακας δ᾽ ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ᾽ ἔσφερ᾽ αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανών ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.
ΒΟΙ. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πεῖ γενήσεται;
ΔΙ. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί.
ἀλλ᾽ εἴτι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.
ΒΟΙ. ἰώνγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. φέρε, πόσου λέγεις;
ἢ φορτί᾽ ἕτερ᾽ ἐντεῦθεν ἐκεῖσ᾽ ἄξεις ἰών;
ΒΟΙ. ὅ τι γ᾽ ἔστ᾽ ἐν Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.
ΔΙ. ἀφύας ἄρ᾽ ἄξεις πριάμενος Φαληρικάς
ἢ κέραμον. ΒΟΙ. ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ᾽ ἔντ᾽ ἐκεῖ·
ἀλλ᾽ ὅ τι παρ᾽ ἁμῖν μὴ ᾽στι, τᾷδε δ᾽ αὖ πολύ.
ΔΙ. ἐγᾦδα· τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε,
ὥσπερ κέραμον, ἐνδησάμενος. ΒΟΙ. νεὶ τὼ σιώ,

839. ψιάθους R. 841. κολύμβους R. ὡσπερεὶ—ἐλήλυθας om R. 843. λαγῶς R. 844. πικτίδας R. 845. ἰκτίδας ἐνύδρους R. 849. κἠπιχαρίτται R. 852. μωρύχωι R. 853. μοι om R. 854. ἐγχέλυν R. 858. ἔκφερ᾽ R. 860. τιμᾶι τᾶισδε παῖ R. 862. ἰώγα R. 864. ἀθήναις R. 867. περ R. 869. νὴ R.

λάβοιμι μέντἂν κέρδος ἀγαγών, καὶ πολύ,
ᾇπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.
ΔΙ. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
ΒΟΙ. μικκός γα μᾶκος οὗτος. ΔΙ. ἀλλ' ἅπαν κακόν.
ΝΙ. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; ΒΟΙ. τῶδ' ἐμά
Θείβαθεν, ἴττω Δεύς. ΝΙ. ἐγὼ τοίνυν ὁδί
φαίνω πολέμια ταῦτα. ΒΟΙ. τί δαὶ κακὸν παθὼν
ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;
ΝΙ. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. ΒΟΙ. τί ἀδικειμενος;
ΝΙ. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν.
ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδας.
ΔΙ. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;
ΝΙ. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
ΔΙ. νεώριον θρυαλλίς; ΝΙ. οἶμαι. ΔΙ. τίνι τρόπῳ;
ΝΙ. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος,
ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
δι' ὑδοῤῥόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. ΔΙ. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
ΝΙ. μαρτύρομαι. ΔΙ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρῃ
ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος.
ΧΟ. ἔνδησον ὦ βέλτιστε τῷ ξένῳ καλῶς
τὴν ἐμπολὴν οὕτως, ὅπως
ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
ΔΙ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί τοι καὶ ψοφεῖ
λάλον τι καὶ πυροῤῥαγές,
κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
ΧΟ. τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ;
ΔΙ. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,

870. λάβοι R. 871. πολλὰς R. 872. ἐξέρχεται R. 873. γε R. 877. ἥρω καὶ μάχην R. 878. γε om R. τοῖσι R. ἀδικημένος R. 881. om R. 888. εὐθὺς] αἱ νῆες R. 891. φέρω R. 892. φορούμενος R.

φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦχος, καὶ κύλιξ
τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
ΧΟ. πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ-
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος, κατ' οἰκίαν
τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;
ΔΙ. ἰσχυρόν ἐστιν ὦ 'γάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ
περ ἐκ ποδῶν κατωκάρα κρέμαιτο.
ΧΟ. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.
ΒΟΙ. μέλλω γέ τοι θερίδδεν.
ΧΟ. ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε συν-
θέριζε, καὶ τοῦτον λαβὼν
πρόσβαλλ' ὅπου βούλει, φέρων
πρὸς πάντα συκοφάντην.
ΔΙ. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἴρου λαβὼν τὸν κέραμον ὦ Βοιώτιε.
ΒΟΙ. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰών, Ἰσμήνιχε,
χὤπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
ΔΙ. πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές· ἀλλ' ὅμως
κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.
ΘΕ.ΛΑ. Δικαιόπολι. ΔΙ. τίς ἐστι; τί με βωστρεῖς;
ΘΕ. ὅτι
ἐκέλευσε Λάμαχός σε ταύτης τῆς δραχμῆς
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπαΐδ' ἔγχελυν.
ΔΙ. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;
ΘΕ. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
ΔΙ. οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχῃ τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον

904. τὰ] καὶ R. 907. ἐστ' R. 917. κεραμὸν R. 921. ἄγαν R. 924. ταυτησὶ R. 928. ὅς γε τὴν R. 929. κατασκίοις λόφοις R.

εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.
ΧΟ. εἶδες ὦ, εἶδες ὦ
πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέρσοφον.
οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ
χρήσιμα· τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν·
αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται.
οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται
ξυγκατακλινείς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας
εἰργάσατο πάντα κακὰ κἀνέτραπε κἀξέχει
κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου
"πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,"
τὰς χάρακας ἧπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρί,
ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων,
τῷδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ
τῶν θυρῶν.
ΔΙ. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις
ξύντροφε Διαλλαγή,
ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβών,
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σύ;
ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν,
πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν,
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων,
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέρων ὁδί,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλαΐδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,
ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμη-
νίαις.

934. κιχλῶν R. 936. πόλις R. 937. σπεισ. ante οἷ' ἔχει ponit R. 950. τῷδ'] τάι τ' R. δειπνονθ' ἅμα R. 951. om R. 955. ἐμέ τε καὶ R. 959. ἂν om R. 960. συκιδίων R. 961. ὄσχον] κλάδον R.

ΚΗ. ἀκούετε λεῴ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
ΔΙ. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
τὰ λαγῷα, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.
ΧΟ. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ἄνθρωπε, τῆς παρούσης.
ΔΙ. τί δῆτ', ἐπειδὰν τὰς κίχλας
ὀπτωμένας ἴδητε;
ΧΟ. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
ΔΙ. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.
ΧΟ. ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς
κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὑτῷ διακονεῖται;
ΓΕ. οἴμοι τάλας. ΔΙ. ὦ Ἡράκλεις, τίς οὑτοσί;
ΓΕ. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.
ΓΕ. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῳ,
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη.
ΔΙ. τί δ' ἔπαθες; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.
ΔΙ. πόθεν; ΓΕ. ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.
ΔΙ. ὦ τρισκακόδαιμον, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
ΓΕ. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί', ὤπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις. ΔΙ. εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;
ΓΕ. ἀπόλωλα τὠφθαλμώ, δακρύων τὼ βόε.
ἀλλ' εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,
ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὠφθαλμὼ ταχύ.
ΔΙ. ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
ΓΕ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
ΔΙ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου.

964. τὰ om R. 966. κτησιφόντος R. 969. τρέφετ' ἐφέλκετε R. 981. αὐτὰ R. 983. σαυτὸν νῦν R. 986. ἐπετριβόμην R. 989. ὅπερ R. 996. τοῦ R.

ΓΕ. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
ΔΙ. οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι.
ΓΕ. οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.
ΧΟ. ἀνὴρ ἀνεύρηκέν τι ταῖς
σπονδαῖσιν ἡδύ· κοὐκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
ΔΙ. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι.
τὰς σηπίας στάθευε.
ΧΟ. ἤκουσας ὀρθιασμάτων;
ΔΙ. ὀπτᾶτε τἀγχέλεια.
ΧΟ. ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
τοὺς γείτονας, κνίσσῃ τε καὶ
φωνῇ, τοιαῦτα λάσκων.
ΔΙ. ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.
ΠΑ. Δικαιόπολι. ΔΙ. τίς οὑτοσί, τίς οὑτοσί;
ΠΑ. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.
ΠΑ. ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε, τῶν κρεῶν χάριν,
ἵνα μὴ στρατεύοιτ' ἀλλὰ βινοίη μένων,
ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἕνα.
ΔΙ. ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου,
ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι μυρίων δραχμῶν.
ἀλλ' αὑτηὶ τίς ἐστιν; ΠΑ. ἡ νυμφεύτρια·
δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μόνῳ.
ΔΙ. φέρε δή, τί σὺ λέγεις;—ὡς γέλοιον ὦ θεοὶ
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
ὁτιὴ γυνή 'στι, τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον, ὦ γύναι.
οἶσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῳὶ

999. στριβικίγξ. ἀλλὰ πιὼν R. που rc R, μου pr. 1001. ἀνὴρ R. 1007. τἀγχέλια R. 1009. κνήσηι R. 1016. κινοίη R. 1018. ἀπόφερε R. 1026. δ' R.

νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδάς· φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς,
ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπείγεται.
ΑΓΓ. Α. ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
ΛΑ. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;
ΑΓΓ. Α. ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους,
κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς·
ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
ἤγγειλε λῃστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
ΛΑ. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
ΔΙ. οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μηδ' ἑορτάσαι;
ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.
ΛΑ. οἴμοι κακοδαίμων· καταγελᾷς ἤδη σύ μου;
ΔΙ. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
ΛΑ. αἶ αἶ,
οἵαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
ΔΙ. αἶ αἶ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;
ΑΓΓ. Β. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἐστιν; ΑΓΓ. Β. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ·
ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
ἀλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,
ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἁρμοδίου, καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΛΑ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΔΙ. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.
σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.

1030. ἄλειφε R. 1034. ἀγγέλων R. 1045. καταγελᾶι R. 1049. προστρέχεις, omisso τις, R. 1051. χόα R. 1054. ἐστὶ R.

ΛΑ. παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
ΔΙ. παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
ΛΑ. ἅλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.
ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.
ΛΑ. θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο παῖ σαπροῦ.
ΔΙ. κἀμοὶ σὺ δὴ παῖ θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
ΛΑ. ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ τοῦ κράνους.
ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
ΛΑ. καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.
ΔΙ. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
ΛΑ. ὤνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
ΔΙ. ὤνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;
ΛΑ. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
ΔΙ. κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
ΛΑ. ἀλλ' ἦ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
ΔΙ. ἀλλ' ἦ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
ΛΑ. ὤνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
ΔΙ. οὔκ, ἀλλ' ἐγὼ χὡ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.
βούλει περιδόσθαι, κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
ΛΑ. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
ΛΑ. παῖ, παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
ΔΙ. παῖ, παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
ΛΑ. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὔλυτρον.
ἔχ', ἀντέχου, παῖ. ΔΙ. καὶ σύ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.
ΛΑ. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
ΔΙ. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
ΛΑ. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
ΔΙ. κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
ΛΑ. ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;
ΔΙ. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;

1062. om R. 1064. κρόμυα R. 1067. καί μοι R. 1068. τὼ τοῦ] τὸ τοῦ R. 1075. καί μοι R. 1077. μίρμακυν R. 1085. ἀφελκύσομαι R. 1087. σκιλίβαντας R. 1091. πολύς R.

ΛΑ. κατάχει σύ, παῖ, τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
ΔΙ. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' ἔνδηλος γέρων
κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
ΛΑ. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
ΔΙ. ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ.
ΛΑ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
ΔΙ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι.
ΛΑ. τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.
ΔΙ. τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος·
ΛΑ. τὴν ἀσπίδ' αἴρου, καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβών.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
ΛΑ. νίφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.
ΔΙ. αἴρου τὸ δεῖπνον· συμποτικὰ τὰ πράγματα.
ΧΟ. ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.
τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν,
τῷ δὲ καθεύδειν μετὰ παιδίσκης
ὡραιοτάτης,
ἀνατριβομένῳ γε τὸ δεῖνα,
ΗΜΙ. Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος
τὸν ξυγγραφῆ, τῶν μελέων ποιητήν,
ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς
ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς·
ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέκλεισ'
ἄδειπνον·
ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον· ἡ δ' ὠπτημένη
σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,
ὀκέλλοι· κᾆτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων
ἁρπάσασα φεύγοι.

1097. παῖ δεῦρο R. 1098. et 1106. om R. 1119. ἀπέκλεισε δειπνῶν R.

ΗΜΙ. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν·
κᾆθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ
ἱππασίας βαδίζων,
εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν Ὀρέστης
μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον,
ἐπᾴξειεν δ' ἔχων
τὸν μάρμαρον, κᾄπειθ' ἁμαρ-
τὼν βάλοι Κρατῖνον.

ΘΕ. Ὦ δμῶες οἳ κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάχου,
ὕδωρ, ὕδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε·
ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυπηρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνωρον ἐξεκόκκισε,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθῳ πεσὼν,
καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσόν
πρὸς ταῖς πέτραισι δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
" ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
λείπω φάος γε τοὐμόν· οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ."
τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν,
ἀνίσταταί τε, καὶ ξυναντᾷ δραπέταις
λησταῖς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.
ὁδὶ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΛΑ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ,
στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.

1137. ἐσταὶ R. 1140. om R, loco vacuo. 1141. ἀνὴρ R. 1144. ἐξέγειρεν R. 1145. μεγακομπολακύθου R. 1148. γε om R. 1149. ὑδροpόαν R. 1154. γε om R.

ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι·
Δικαιόπολις ἄν μ' ἴδοι τετρωμένον,
κᾆτ' ἐγχανεῖται ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.
ΔΙ. ἀτταλατταταὶ ἀτταταί
τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω,
τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν·
τὸν γὰρ χοᾶ πρῶτος ἐκπέπωκα.
ΛΑ. ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἰὼ, ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.
ΔΙ. ἰὴ, ἰὴ, χαῖρε Λαμαχίππιον.
ΛΑ. στυγερὸς ἐγώ. ΔΙ. μογερὸς ἐγώ.
ΛΑ. τί με σὺ κυνεῖς; ΔΙ. τί με σὺ δάκνεις;
ΛΑ. τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ ξυμβολῆς βαρείας.
ΔΙ. τοῖς Χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;
ΛΑ. ἰὼ ἰὼ, Παιάν, Παιάν.
ΔΙ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν γε τήμερον Παιώνια.
ΛΑ. λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαί,
προσλάβεσθ' ὦ φίλοι.
ΔΙ. ἐμοῦ δέ γε σφώ, τοῦ πέους ἄμφω μέσου,
προσλάβεσθ' ὦ φίλαι.
ΛΑ. ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος
καὶ σκοτοδινιῶ.
ΔΙ. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι
καὶ σκοτοβινιῶ.
ΛΑ. θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου
παιωνίαισι χερσίν.
ΔΙ. ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε· ποῦ 'στὶν ὁ βασιλεύς;
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.
ΛΑ. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.
ΔΙ. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.
ΧΟ. τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς γ' ὦ πρέσβυ καλλίνικος.

1167. λαμαχιππίδιον R. 1172. ἰὼ semel ponit R. 1173. σήμερον R. 1175. φίλαι R. 1178. εἰλιγγιῶ R. 1184. με φέρετε R.

ΔΙ. καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.
ΧΟ. τήνελλα νῦν ὦ γεννάδα· χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.
ΔΙ. ἕπεσθε νῦν ᾄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος. 1191
ΧΟ. ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν
τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
δοντές σε καὶ τὸν ἀσκόν.

ΙΠΠΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Το δρᾶμα τῶν Ἱππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγὼν νεώνητος, δουλεύων τῷ δήμῳ καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατά τινα λόγια πονηρίᾳ διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων Ἱππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὑφ' ὧν προπηλακιζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συνομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν βουλὴν ἵεται. διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἱππεῖς περί τε τοῦ ποιητοῦ τινὰ καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἁδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος καὶ λοιδορούμενος αὖθις αὐτῷ προσέρχεται. ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν δῆμον, προσελθὼν

6. ὃς ἐπιτροπεύει V. R enim Equitum, Nubium, Thesmophor. et Pluti argumentis caret. 7. οἱ] δὲ οἱ V. 10. ἀλογώτερος V. 11. κατὰ] ἐκ V. 15. ἵππων om V.

οὗτος διαφερομένων ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ δῆμος συνεφέλκεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος κἀπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν δῆμον ὁρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἅτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ δήμου τὴν ἑκατέρου κίστην συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὑρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ δήμου κλέπτων, εἴκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν δῆμον ἀφεψήσαντος, εἶτα νεώτερον ἐξαυτῆς εἰς τοὐμφανὲς γεγονότα προάγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδοται. Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

II.

Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλου, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὧν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἴσω εἴκοσιν

1. διαφθειρομένων V.

ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἱρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἱππέων δρᾶμα δι' αὑτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεὶς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα.

Ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφῃρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε δια τὸ τὰ πλεῖστα τῆς ἁλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον· εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ δῆμος, οἰκία ἡ πόλις. Οἰκέται δὲ δύο τοῦ δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν Ἱππέων ἐστίν, οἳ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἁλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ὦσι δημηγόροι οἱ δύο.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια, δι' αὐτοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος, Κρατῖνος Σατύροις, τρίτος Ἀριστομένης Ὀλοφυρμοῖς.

Ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θῆτας.

6. προφανὲς V. 23. σαγύροις V. 24. ὑλοφόροις V.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
Παφλαγόνα κἄτι βυρσοπώλην, πικρότατα
κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα,
κἂν παραλογισμοῖς διαφέροντ' ἐῤῥωμένως
ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον,
πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσίν τισιν
ἐν τῷ χορῷ παροῦσι τῇ τῶν πραγμάτων
ἀρχῇ. Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως,
ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.
ΝΙΚΙΑΣ.
ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, οὗ ὄνομα
ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.
ΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.
ΔΗΜΟΣ.

ΙΠΠΗΣ.

ΔΗ. Ἰατταταιὰξ τῶν κακῶν, ἰατταταί.
κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί·
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήῤῥησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοὺς οἰκέτας.
ΝΙ. κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗ. ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;
ΝΙ. κακῶς, καθάπερ σύ. ΔΗ. δεῦρο δὴ πρόσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν, Οὐλύμπου νόμον.
ΝΙ. μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ,
ΔΗ. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινά
σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
ΝΙ. τί οὖν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ. ΔΗ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι. ΝΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ἀλλ' εἰπὲ θαῤῥῶν, εἶτα κἀγώ σοι φράσω.
ΔΗ. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἁμὲ χρὴ λέγειν;
ΝΙ. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;
ΔΗ. μή 'μοιγε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς·
ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
ΝΙ. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών.
ΔΗ. καὶ δὴ λέγω· μόλωμεν. ΝΙ. ἐξόπισθε νῦν

8. δὴ] νυν V. 11. κινυρόμεσθ' R. 14. ἵνα] ἵνα σοι V. 15. ἀλλ' om R. 19. διασκανδικήσῃς R.

αὐτό φάθι τοῦ μόλωμεν. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάνυ
καλῶς.
ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὐτό, κατεπάγων πυκνόν.
ΔΗ. μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν αὐτομολῶμεν. ΝΙ. ἦν,
οὐχ ἡδύ; ΔΗ. νὴ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. ΝΙ. τί δαί;
ΔΗ. ὁτιὴ τὸ δέρμα δεφομένων ἀπέρχεται.
ΝΙ. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,
θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας.
ΔΗ. ποῖον βρέτας; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;
ΝΙ. ἔγωγε. ΔΗ. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ;
ΝΙ. ὁτιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ' οὐκ εἰκότως.
ΔΗ. εὖ προσβιβάζεις μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἑτέρᾳ ποι σκεπ-
τέον.
ΔΗ. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
ΝΙ. οὐ χεῖρον· ἓν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποεῖν,
ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
ΔΗ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος ὀργήν, κυαμοτρώξ, ἀκράχολος,
Δῆμος Πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον,
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα.
οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην,
ᾔκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων
"ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἔνθου, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόρπον;" εἶτ' ἀναρπάσας

23. τοῦ] τοῦτο R. 25. κατεπαίδων R. 26. alterum μόλωμεν circumflectit R. 29. δεφ.] τῶν δεφ. RV. 31. του] ποι V. 32. ἡγῇ σὺ θεούς R. 35. ἕτερα R. 36. θεαταῖσι R. 38. προσώποισι R. 42. ἀγροῖκος R.

ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότῃ
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικήν,
πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας,
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
δειπνοῦντος ἑστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
ᾄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.
ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοηκότα,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
ψευδῆ διαβάλλει· κᾆτα μαστιγούμεθα
ἡμεῖς· Παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε
“ὁρᾶτε τὸν Ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
εἰ μή μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.”
ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν.
νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὦ 'γαθέ,
ποίαν ὁδὸν νὼ τρεπτέον, καὶ πρὸς τίνα.
ΝΙ. κράτιστ' ἐκείνην, τὴν μόλωμεν, ὦ 'γαθέ.
ΔΗ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
ἐφορᾷ γὰρ οὗτος πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τἠκκλησίᾳ.
τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσι,
τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
ΝΙ. κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει
ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα.
ΔΗ. πῶς δῆτα; πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;
ΝΙ. βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν·

56. παραδραμὼν V. 62. μεμακκοακότα V. 66. ταδὶ V. 67. ὕλλαν R. 68. ἀναπείσητ' R. 70. ὀκταπλάσιον V. 72. νῶ R, qui hunc versum Niciæ dat. 73. *ΝΙ.*] δημ/ R. τὴν] ἣν R. 74. *ΔΗ.*] νικ/ R. 75. αὐτὸς V. 76. τῆικλησίαι R. 79. ὁ δὲ νοῦς ἐν V. 80. *ΝΙ.*] δη/ R, addito νικ/ ante ἀλλὰ. 81. ἀποθάνωμεν RV.

ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
ΔΗ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄκρατον οἶνον Ἀγαθοῦ Δαίμονος·
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
ΝΙ. ἰδού γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
ΔΗ. ἄληθες, οὗτος; κρουνοχυτρολήραιον εἶ.
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν.
οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον;
ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
ΝΙ. οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;
ΔΗ. ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων.
ΝΙ. ὡς εὐτυχῶς, ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΗ. εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί
δρᾷ;
ΝΙ. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
ΔΗ. ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν
σπονδήν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαί-
μονος·
ἕλχ', ἕλκε τὴν τοῦ Δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
ΔΗ. ὦ δαῖμον ἀγαθέ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
ΝΙ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἐστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει. ΝΙ. ταῦτ' ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
ΔΗ. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

87. οὖν R, γὰρ corr V. 89. ἀληθὲς RV. 93. νικῶσι R. 95. χόα R. 96. λέξω R. 104. ῥέγχει R. 106. *NI* ante σπονδήν ponit V. 113. χόα R.

ΝΙ. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται,
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών,
ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΔΗ. ὦ σοφώτατε,
φέρ' αὐτὸν ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ὦ λόγια. δός μοι, δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
ΝΙ. ἰδού· τί φησιν ὁ χρησμός; ΔΗ. ἑτέραν ἔγχεον.
ΝΙ. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;
ΔΗ. ὦ Βάκι. ΝΙ. τί ἐστι; ΔΗ. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
ΝΙ. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
ΔΗ. ὦ μιαρὲ Παφλαγών, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; ΝΙ. τιή;
ΔΗ. ἐνταῦθ' ἔνεστιν αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
ΝΙ. καὶ πῶς; ΔΗ. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει
ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
ΝΙ. εἷς οὑτοσὶ πώλης. τί τοὐντεῦθεν; λέγε.
ΔΗ. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
ΝΙ. δύο τώδε πώλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;
ΔΗ. κρατεῖν, ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών,
ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
ΝΙ. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗ. νὴ Δί'. ΝΙ. οἴμοι δείλαιος,
πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος;
ΔΗ. ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
ΝΙ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΔΗ. εἴπω; ΝΙ. νὴ Δία.
ΔΗ. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.

120. μοι, δὸς] σύ μοι V. 122. λόγοις R. 129. στυπιοπώλης γίνεται R. 131. εἶθ' οὐτ. π. R, qui hæc tria Demostheni continuat. 132. προβ. ὁ δεύτερος R. 133. *NI.* ante καὶ ponit R. δύω R. τοῦτον V. 134. ἂν om V. 136. ἐπιγίνεται R. 137. καὶ κράκτης R. 138. ἦν] ἵν' R. 139. δία R. δείλαος R. 140. ἔτι om R. 143. om pr R. ἐξολῶν V.

ΝΙ. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον, τῆς τέχνης.
φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;
ΔΗ. ζητῶμεν αὐτόν. ΝΙ. ἀλλ᾽ ὁδὶ προσέρχεται,
ὥσπερ κατὰ θεῖον, εἰς ἀγοράν. ΔΗ. ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο, δεῦρ᾽ ὦ φίλτατε,
ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.
ΑΛ. τί ἐστι; τί με καλεῖτε; ΔΗ. δεῦρ᾽ ἔλθ᾽, ἵνα πύθῃ
ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
ΝΙ. ἴθι δή, κάθελ᾽ αὐτοῦ τοὐλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει·
ἐγὼ δ᾽ ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.
ΔΗ. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί,
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.
ΑΛ. ἰδού· τί ἐστιν; ΔΗ. ὦ μακάρι᾽, ὦ πλούσιε,
ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὔριον δ᾽ ὑπέρμεγας·
ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
ΑΛ. τί μ᾽ ὦ ᾽γάθ᾽ οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς;
ΔΗ. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὁρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν. ΑΛ. ὁρῶ.
ΔΗ. τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς Πυκνός.
βουλὴν πατήσεις, καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσεις.
ΑΛ. ἐγώ; ΔΗ. σὺ μέντοι· κοὐδέπω γε πάνθ᾽ ὁρᾷς.
ἀλλ᾽ ἐπανάβηθι κἀπὶ τοὐλεὸν τοδί,
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.
ΑΛ. καθορῶ. ΔΗ. τί δαί; τἀμπόρια καὶ τὰς ὁλκάδας;
ΑΛ. ἔγωγε. ΔΗ. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλ᾽ εἰς Καρίαν
τὸν δεξιόν, τὸν δ᾽ ἕτερον εἰς Καλχηδόνα.

147. θείων R. 154. προσσκέψομαι R. 157. μακάριε R. 159. ἀθηναίων R. 161. καταγελᾶι R. 163. alterum τὰς om R. 167. λαικάσει V, deleto, opinor, ς. 171. δὲ R. 173. παράβαλλ᾽ R. 174. καρχηδόνα RV.

ΑΛ. εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι;
ΔΗ. οὔκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
γίγνει γάρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὢν ἀνὴρ γενήσομαι;
ΔΗ. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
ὁτιὴ πόνηρος κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.
ΑΛ. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.
ΔΗ. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον;
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; ΑΛ. μὰ τοὺς θεούς,
εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. ΔΗ. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.
ΑΛ. ἀλλ' ὦ 'γάθ' οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
ΔΗ. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς·
ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῇς
ἅ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
ΑΛ. πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. εὖ νὴ τοὺς θεούς,
καὶ ποικίλως πως, καὶ σοφῶς ᾐνιγμένος.
"ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης
γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη,
κοιλιοπώλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει,
αἴ κεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται."
ΑΛ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.
ΔΗ. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγὼν ἔσθ' οὑτοσί.
ΑΛ. τί δ' ἀγκυλοχείλης ἐστίν; ΔΗ. αὐτό που λέγει,

175. γ' V. 177. γίνηι γὰρ ὄντως ὡς R. 180. γίνη R. 181. πονηρὸς R. 182. ἰσχύσειν V. 186. εἴμ' ἐκ V. γε R. 187. οἷον V, ὅσον R et γρ V. 190. τουτί σε μόνον V. 194. διδόασιν R. 196. σαφῶς V. 198. αἱματοπότην V. 201. κα R. ἀλλάντας R. μᾶλλον om R. 202. με om R. 203. ἐστιν R.

ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.
ΑΛ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΔΗ. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρόν, ἀλλᾶς τ' αὖ μακρόν·
εἶθ' αἱματοπώτης ἐστὶν ὅ τ' ἀλλᾶς χὠ δράκων.
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσειν, αἴκε μὴ θαλφθῇ λόγοις.
ΑΛ. τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με. θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἷός τ' ἐπιτροπεύειν εἴμ' ἐγώ.
ΔΗ. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποεῖς πόει·
τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ προσποιοῦ,
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ Πυθικόν.
ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτόν, ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.
ΔΗ. ἀλλ' εἰσὶν Ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι,
μισοῦντες αὐτόν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοί,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
κἀγὼ μετ' αὐτῶν, χὡ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γάρ ἐστιν ἐξῃκασμένος.
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
ΝΙ. οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.
ΚΛ. οὔ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον,

208. ἔσθ' αἱματοπότης V. 211. λόγια καλεῖ V. 212. εἴμ' ἐπιτροπεύειν V. 215. om R. 218. ἀγόραιος R. 225. ἱππεῖς V. 231. οὐδεὶς αὐτὸν R. 235. χαρήσετον R.

ὁτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον ὦ μιαρωτάτω.
ΔΗ. οὗτος τί φεύγεις; οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῷς τὰ πράγματα.
ἄνδρες Ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι', οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἅνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κἀπαναστρέφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποοῦ.
ΧΟ. παῖε, παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἁρπαγῆς
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον. πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ·
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
καὶ βδελύττου (καὶ γὰρ ἡμεῖς) κἀπικείμενος βόα
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδούς,
ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.
ΚΛ. ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτορες τριωβόλου,
οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κἄδικα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.
ΧΟ. ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους, σκοπῶν
ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων,
κἤν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου, διαλαβών, ἀγκυρίσας,
εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε, τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,

236. ξυνώμνυτον V. 239. ἀποθανεῖσθον] ἀπολεῖσθον R. 240. ΔΗ.] θε' R. 242. ἄνδρες] ἄλλτ' ἄνδρες R. 243. παιναίτι' R. 244. ἄνδρες] θε' ἄνδρες R. ἄνδρες etiam V. 246. ποιοῦ V. 248. φάλαγγα V. 251. primam καὶ om R. 254. ἔφυγεν R. 257. παραβοηθεῖσθ' R. 261. ἀπράγμονα R, omisso ὄντα. 262. διαβαλὼν RV. 263. ἐνεκολάβησας RV.

πλούσιος καὶ μὴ πόνηρος καὶ τρέμων τὰ πράγματα.
ΚΛ. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς· ἐγὼ δ' ἄνδρες δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἑστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρίας χάριν.
ΧΟ. ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἷ' ὑπέρχεται;
ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.
ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτηὶ πεπλήξεται·
ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρί, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
ΚΛ. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.
ΧΟ. καὶ κέκραγας, ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;
ΑΛ. ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι.
ΧΟ. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
ΚΛ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
ΑΛ. ναὶ μὰ Δία, κἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ.
ΔΗ. νὴ Δί', ἐξαγαγών γε τἀπόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
ΚΛ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
ΑΛ. τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
ΚΛ. καταβοήσομαι βοῶν σε.
ΑΛ. κατακεκράξομαί σε κράζων.
ΚΛ. διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῇς.
ΑΛ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.
ΚΛ. περιελῶ σ' ἀλαζονείας.
ΑΛ. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.

265. πονηρὸς R. 266. ὦνδρες V. 267. ἔμελλον] ἔλεγον R. 268. ἀνδρείας R. 270. ἡμᾶς om R. 272. ἐκκλίνῃ R. τὸ] πρὸς V. σκέλλος R. 274. αἰεὶ V. καταστρέφεις V. 276. τῇ βοῇ om R. 282. γε] με R. 283. ποτε R, omisso πω. 287. κατακράξομαι R. 289. τὸν νότον R.

ΚΛ. βλέψον εἴς μ' ἀσκαρδάμυκτος.
ΑΛ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
ΚΛ. διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.
ΑΛ. κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις.
ΚΛ. ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.
ΑΛ. νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀγοραῖον,
κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
ΚΛ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
καί σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν,
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
ΧΟ. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ
καὶ κεκράκτα, τοῦ σοῦ θράσους
πᾶσα μὲν γῆ πλέα,
πᾶσα δ' ἐκκλησία,
καὶ τέλη καὶ γραφαὶ
καὶ δικαστήρι', ὦ
βορβοροτάραξι, καὶ
τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
μῶν ἀνατετυρβακώς,
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.
ΚΛ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅθεν πάλαι καττύεται.
ΑΛ. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς
τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ,
καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.
ΔΗ. νὴ Δία κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταὐτὸν, ὥστε κατάγελων
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχέθειν·

292. μ'] ἔμ' R. 294. γρύζεις R. 298. κἀπιορκῶ] κλει. κἀπιορκῶ RV. 299. ἀλλότρια] αλλτ/. ἀλλότρια RV. 300. καί] κλει. καί RV. φαινῶ R. cf. Apollon. de adverb. p. 600, 28. 301. ἀδεκατεύτων R, omisso τῶν. 305. γῆ] ἡ γῆ R. 313. πόρους V. 314. τοῦτο R. 317. ἀγροίκοισι R. 318. δυεῖν R. 319. νὴ] καὶ νὴ V. 320. δημόταις καὶ τοῖς φ. V.

πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ταῖς ἐν ἐμβάσιν.
ΧΟ. ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνη
προστατεῖ τῶν ῥητόρων,
ᾗ σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ὤν; ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος.
ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
πανουργίᾳ τε καὶ θράσει
καὶ κοβαλικεύμασιν.
ἀλλ' ὦ τραφεὶς ὅθεν περ εἰσὶν ἄνδρες οἵπερ εἰσί,
νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.
ΑΛ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν ουτοσὶ πολίτης.
ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.
ΧΟ. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.
ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛ. μὰ Δία. ΚΛ. ναὶ μὰ Δία. ΑΛ. μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.
ΚΛ. οἴμοι διαῤῥαγήσομαι. ΑΛ. καὶ μήν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω.
ΧΟ. πάρες, πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαῤῥαγῆναι.
ΚΛ. τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς λέγειν ἐμοῦ ἔναντα;
ΑΛ. ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.
ΚΛ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι
ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν, μεταχειρίσαιο χρηστῶς,

321. ἔναιον R. 326. ἀμέλγεις V. 333. ὅθεν πάρεισιν V. 336. ἐάσεις. μὰ] ἐάσεις. οὐ μὰ V. 339. αὐτο] αὐτὸ τοῦτο V. διαμαχοῦμαι] διαμαχοῦμαί σοι R. totum versum V supra ponit post 337. 340. ἐγώ σ' R. 341. τὸν θεὸν R. 342. ἐναντία RV. 343. καρυκκοποιεῖν R. 344. τι] σοι R, om V. 345. χρητῶς R.

ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,
τὴν νύκτα θρυλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὕδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ᾤου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
ΑΛ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
ΚΛ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τιν'; ὅστις εὐθύς
θύννεια θερμὰ καταφαγών, κᾆτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
ΑΛ. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας, κᾆτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος,
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.
ΧΟ. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἓν δ' οὐ προσίεταί με
τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.
ΚΛ. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.
ΑΛ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς ὠνήσομαι μέταλλα.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
ΚΛ. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.
ΧΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἀμὲ γάρ, ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκης.
ΚΛ. οἷόν σε δήσω τῷ ξύλῳ.
ΑΛ. διώξομαί σε δειλίας.
ΚΛ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
ΑΛ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
ΚΛ. διαπατταλευθήσει χαμαί.
ΑΛ. περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.
ΚΛ. τὰς βλεφαρίδας σοῦ παρατιλῶ.
ΑΛ. τὸν πρηγορεῶνά σου 'κτεμῶ.

346. ὅπερ πεπ. μοι δ. RV. 352. κατεγλωττησμένην R. 354. ἄκρατον V. 355. χόα R. 356. δέ γ'] δ' R. υείαν (οι above) R. 357. ἐκπιὼν V. 365. δέ γ'] δέ τ' V, δ' R. ἐξελλέγξω R, ἐξελῶ V. τῆι πυγῆι V. 371. διαπατταλευθήσῃ R. 373. περιτιλῶ V. 374. σου γ' ἐκτεμῶ R.

ΔΗ. καὶ νὴ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
εἰς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ, σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
κεχηνότος
τὸν πρωκτόν, εἰ χαλαζᾷ.
ΧΟ. ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα,
καὶ λόγων ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι,
καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον ὧδ'.
ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει.
νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὑρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.
ΑΛ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κᾆτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει κἀποδόσθαι βούλεται.
ΚΛ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.
ΧΟ. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται,
κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
ΚΛ. εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κῴδιον,
καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.
ΧΟ. ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων,
εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ᾄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον
"πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς."
τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἴομαι, γέροντα πυρροπίπην,
ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ Βακχέβακχον ᾆσαι.

277. γ' V. 378. γλῶσσαν R. 379. σκεψόμεθ' R. 382. γ' om R. 384. οὐκ ἄρ' ἦν V. 386. ὀλίγον] ἔλαττον R. 388. σαυτὸν R. 393. ἀφανει R. 398. ΚΛ.] θε/. R. 404. πῖνε R. οἶμαι RV. πυροπίτην R. 406. ἰὴ παιὼν αισαι V.

ΚΛ. οὔ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ, μὰ τὸν Ποσειδῶ·
ἢ μή ποτ' Ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.
ΑΛ. ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
ἠνεσχόμην ἐκ παιδίου μαχαιρίδων τε πληγάς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν· ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
ΚΛ. ἀπομαγδαλίας ὥσπερ κύων, ὦ παμπόνηρε; πῶς οὖν
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ;
ΑΛ. νὴ τὸν Δί', ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους, ἐπιλέγων τοιαυτί
"σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδών."
οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.
ΧΟ. ὦ δεξιώτατον κρέας, ὡς σοφῶς γε προὐνοήσω·
ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων, πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
ΑΛ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν,
ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα·
"οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει."
ΧΟ. εὖ γε ξυνέβαλεν αὔτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ', ἀφ' οὗ συνέγνω·
ὁτιὴ 'πιώρκεις θ' ἡρπακὼς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
ΚΛ. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς,
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἶτ' ἀφήσω

409. ἐγὼ R. πολλοῖς] τοῖς πολλοῖς R. 410. παιδίων μαχαιριδίων V. 412. om R. 411. ἀπομαγδαλιαῖς R. 415. νὴ τὸν] καὶ νὴ V. 416. λέγων RV. 417. χεδών R. 421. γ' om RV. τὰς κοχώνας V. ἀπώμνυον R. 423. ὡς-R. 426. θ' om R. καὶ] καὶ τὸ R. 429. θάλασσαν R. 430. ἀλλάντας R.

κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.
ΔΗ. κἄγωγ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
ΚΛ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει, τάλαντα πολλὰ
κλέψας Ἀθηναίων. ΧΟ. ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει.
ὡς οὗτος ἤτοι Καικίας ἢ συκοφαντίας πνεῖ.
ΚΛ. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
ΑΛ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν;
ΧΟ. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει·
τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.
ΚΛ. φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.
ΑΛ. σὺ δ' ἀστρατείας εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
ΚΛ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
ΑΛ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων ΚΛ. ποίων; φράσον.
ΑΛ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἱππίου.
ΚΛ. κόβαλος εἶ. ΑΛ. πανοῦργος εἶ.
ΧΟ. παῖ' ἀνδρικῶς. ΚΛ. ἰοὺ ἰού,
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
ΧΟ. παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα, καὶ
γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις,
χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
ὦ γεννικώτατον κρέας, ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,

431. κλαίειν σε πολλὰ R. κελεύων V. 432. τὴν] τι R. 433. καταπροΐξῃ R. 434. ΧΟ.] αλλτ/ R. 435. ἤδη V. κακίας R. καὶ V. 436. τ' V. 438. ἀνὴρ RV. τούς τε θρίους V. 439. ante τὸ cum R omisi ΑΛ. γίνεται R. 440. ΚΛ.] intervallum vacuum in R. 441 et 445. 447. 448. ΑΛ.] κλε/ R. 441. ἀστρατίας R. γ' εἴκοσιν V. 443 et 446. 448. ΚΛ.] αλλτ/ R. 447. τὸν R. 452. γαστρί γε R. 456. σωτὴρ om R.

ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως τ' ἐπῆλθες ἐν λόγοισι.
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεσθα;
ΚΛ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
ΧΟ. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις;
ΑΛ. οὔκουν μ', ἐν Ἄργει οἷα πράττει, λανθάνει·
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποεῖ,
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα,
ἐγᾦδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
ΧΟ. εὖγ', εὖγε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.
ΑΛ. καὶ συγκροτοῦσιν ἄνδρες αὔτ' ἐκεῖθεν αὖ.
καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.
ΚΛ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς βουλὴν ἰὼν
ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.
ΑΛ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος;
ΚΛ. ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.
ΧΟ. ἄγε δή, σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα γνώμην ἔχεις;
νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω ποτὲ
ἐς τὰ κοχώνα τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
θεύσει γὰρ ᾄξας εἰς τὸ βουλευτήριον,
ὡς οὗτος εἰσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ κραγὸν κεκράξεται.
ΑΛ. ἀλλ' εἶμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.

457. θ' ὑπῆλθες V. 461. γομφούμενα τὰ V. 464. ποιεῖ V. ξυγγίνεται R. 466. συμφυσώμεθα R. 469. ξυγκροτοῦσιν V. 471. προσπεσὼν V. 475. ἐπὶ V. 480. ψυχὴν ἔχεις V. 481. τότε V. 482. τὰς κοχώνας V. λέγει R. 484. ἐμπεσὼν V. 485. καὶ κραγὸν] κεκραγὸν R.

ΧΟ. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτωΐ,
ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
ΑΛ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
ΧΟ. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. ΑΛ. τί δαί;
ΧΟ. ἵν' ἄμεινον ὦ τὰν ἐσκοροδισμένος μάχῃ.
καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μέμνησό νυν
δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χὤπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἥξεις πάλιν.
ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς Ἀγοραῖος, καὶ νικήσας
αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
ὑμεῖς δ' ἡμῶν προσέχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις,
ὦ παντοίας ἤδη Μούσης
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.
Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής,
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια,
καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησὶν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτόν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνήρ

491. νῦν ἐπέγκαμψον R. 493. νῦν R. 501. ἡμῖν V et corr R. 505. ἀρχ. κωμ. ἡμᾶς om R, vacuo versu. 506. ἠνάγκασεν R. ἔπη λέξοντας ἐς V. 507. ἔτυχε R. 512. ἐκέλευσε φράζειν V. ἀνὴρ RV.

οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
κωμῳδοδιδασκαλίαν ειναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων·
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·
ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας.
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,
ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια,
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων
καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη·
εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους,
ᾆσαι δ' οὐκ ἦν ἐν συμποσίῳ πλὴν "Δωροῖ συκοπέδιλε"
καὶ "τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων·" οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.
νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,

515. ὀλίγοις] ὀλίγοις πάνυ R, ὀλίγοις ἤδη V. 516. διαγινώσκων R. 527. ἦν] ἐνῆν R. ξυμποσίωι V. δοροῖ R. 529. νῦν R.

ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ' ἐνόντος
τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει
ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψῃ δ' ἀπολωλώς,
ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ
καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς,
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
χοὖτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.
ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεί, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν,
ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
κᾆτ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὕνεκα πάντων,
ὅτι σωφρονικῶς, κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,
αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις
    θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην,
    ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων,
        κατὰ νοῦν πράξας,

530. οὐκ ἐόντος R. 532. κοννὰς R. δίψει V. 533. χρὴ R. 535. στυφελισμοὺς V. 540. πρῶτον RV. 542. οὖν om V. ἕνεκα R. 543. ἐσηδήσας R. 545. λιναΐτην R.

φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.
Ἵππι' ἄναξ, Πόσειδον, ᾧ
χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
καὶ χρεμετισμὸς ἁνδάνει,
καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
μισθοφόροι τριήρεις,
μειρακίων θ' ἅμιλλα λαμ-
πρυνομένων ἐν ἅρμασι
καὶ βαρυδαιμονούντων·
δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορόν, ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ
δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε,
ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ
τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
ναίοις πρὸς τὸ παρεστός.

Εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
οἵ τινες πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφράκτῳ στρα-
τῷ
πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ, τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας.
εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί,
τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσουτονὶ μόνον·
ἤν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσιν μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.

548. προσώπῳ V. 558. σονιάρατε R. 562. παρεστώς V. 564. τῆς om R. 566. αἰεὶ V. 567. οὐ γὰρ οὐδεὶς] οὐδεὶς γὰρ V. 570. ταῦτ' V. 578. φθονεῖσθ' R. κομῶσι V. ἀπεστεγγισμένοις R.

Ὦ πολιοῦχε Παλλάς, ὦ
τῆς ἱερωτάτης ἁπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
σης μεδέουσα χώρας,
δεῦρ' ἀφίκου, λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα,
τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην, εἴπερ ποτέ, καὶ νῦν.
Ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγ-
ματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τἀν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα·
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες, ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί,
ἐμβαλόντες ἀνεβρυάξαν "Ἱππαπαί, τίς ἐμβα-
λεῖ;
Ληπτέον μᾶλλον. Τί δρῶμεν; Οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμ-
φόρα;"
ἐξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτατοι
ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώματα·
ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·
"δεινά γ' ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,

587. ἑτέρα R. 593. βουλόμεθ' R. 595. εἰσβουλάς R, ἐσβολάς V. 597. ἐπαγωγοὺς rc γρ V. 598. καὶ post δὲ om RV. 602. εἰς V. εἶτά γ' οἱ νεώτεροι V. 603. βρώματα R. 607. μήτ' RV.

μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ, διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας."
ΧΟ. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.
ΑΛ. τί δ' ἄλλο γ', εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην;
ΧΟ. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσίν ἐστιν ἐπολολύξαι.
ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
ὡς ἐγώ μοι δοκῶ
κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν ὥστ' ἀκοῦσαι.
πρὸς τάδ' ὦ βέλτιστε θαῤῥήσας λέγ', ὡς ἅ-
παντες ἡδόμεσθά σοι.
ΑΛ. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἱέμην·
ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναῤῥηγνὺς ἔπη
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων
πιθανώταθ'· ἡ βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη
ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,
κἄβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
κἄγωγ', ὅτε δὴ 'γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
"ἄγε δή, Σκίταλοι καὶ Φένακες," ἦν δ' ἐγώ,
"Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων
ἀγορά τ', ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγώ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε
φωνήν τ' ἀναιδῆ." ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.
κἀγὼ προσέκυσα· κᾆτα τῷ πρωκτῷ θένων

608. μήτε] μήτ' ἐν RV. θαλάσσῃ R. 613. γ' om R. 614. γε om RV. ὀλολύξαι R. 616. εἰργασμέν' RV. 618. ὥστ' R. 621. ἡδόμεθά R. 627. πιθανώτατα δ' ἡ R, πιθανώτατά θ' ἡ V. δ' om RV. ἀνακροωμένη R. 628. ψευδάτραφαξυς R. 632. σκύταλοι R. 633. μόθωνες R.

τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κἀναχανὼν μέγα
ἀνέκραγον "ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατεῤῥάγη,
οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας."
οἱ δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισαν,
εἶτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ 'φρασα
αὐτοῖς ἀπόῤῥητον, ποιησάμενος ταχύ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοῦ 'βολοῦ,
τῶν δημιουργῶν συλλαβεῖν τὰ τρυβλία.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγών, εἰδώς θ' ἅμα
οἷς ἥδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασιν,
γνώμην ἔλεξεν· "ἄνδρες, ἤδη μοι δοκεῖ
ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις
εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ."
ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
κἄγωγ', ὅτε δὴ 'γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
διηκοσίῃσι βουσὶν ὑπερηκόντισα·
τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρῄνεσα
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦ 'βολοῦ.
ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας, ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα·
κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἰ τοξόται.
οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες·
ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
"ἵν', ἅτθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει,
πύθησθ'· ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων."
οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
"νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδή γ' ὦ μέλε
ᾔσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;

640. ὦ om R. 641. πρῶτος corr V. 644. οἱ] τῶν V. διεγαλήνισεν RV. 648. ξυλλαβεῖν V. τρύβλια R. 649. ἐκεχίνεσαν R. 650. θ' ἅμα] τἄμα R, ἄρα V. 651. ῥήμασι V. 652. ἤδη μοι] καμοὶ R. 653. ἠγγελμέναις R. 659. ἐσαύριον V. 666. ἅτ' R. λέγῃ R.

οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἑρπέτω."
ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῇ.
ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμὼν
ἅπαντα τά τε γήτει', ὅσ' ἦν ἐν τἀγορᾷ·
ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κἀχαριζόμην.
οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με
ἅπαντες οὕτως, ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΧΟ. πάντα τοι πέπραγας, οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα·
εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
μείζοσι κεκασμένον
καὶ δόλοισι ποικίλοις
ῥήμασίν θ' αἱμύλοις.
ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόντιζε τἀπίλοιπ' ἄριστα·
συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὔνους ἐπίστασαι πάλαι.

ΑΛ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται,
ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,
ὡς δὴ καταπιόμενός με. μορμὼ τοῦ θράσους.

ΚΛ. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοί
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.

ΑΛ. ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκυσα.

ΚΛ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρά γ', εἰ μή σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

ΑΛ. εἰ μὴ 'κφάγῃς; ἐγὼ δέ γ' εἰ μή σ' ἐκπίω,
κἀπεκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.

ΚΛ. ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

ΑΛ. ἰδοὺ προεδρίαν· οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

ΚΛ. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν.

672. ἀπιέναι R. 673. πανταχοῦ V. 674. ὑπεκδραμὼν R. 675. ἅπαντά τε τὰ R. 677. ἀπαίρουσιν R. 678. ὑπερεπυππάζοντό με R. 681. ἅπαντα R. τοι] δὴ V. 685. ῥήμασι θ' αἱμυλίοις V, ῥήμασιν τ' αἱμυλίοις R. 687. ἔχων om R. 694. περιεκόκκαυσα R. 697. μὴ 'κπίω V. 702. δοκῶ V.

ΑΛ. ὡς ὀξύθυμος. φέρε, τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλαντίῳ;
ΚΛ. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
ΑΛ. ἀπονυχιῶ σου τἀν πρυτανείῳ σιτία.
ΚΛ. ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῷς μοι δίκην.
ΑΛ. κἀγὼ δέ σ' ἕλξω, καὶ διαβαλῶ πλείονα.
ΚΛ. ἀλλ' ὦ πονηρὲ σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται,
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
ΑΛ. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
ΚΛ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτόν, οἷς ψωμίζεται.
ΑΛ. κᾆθ', ὥσπερ αἱ τίτθαι γε, σιτίζεις κακῶς·
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
ΚΛ. καὶ νὴ Δί' ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
δύναμαι ποεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
ΑΛ. χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτογὶ σοφίζεται.
ΚΛ. οὐκ ὦ 'γάθ' ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν ἐς τὸν δῆμον. ΑΛ. οὐδὲν κωλύει·
ἰδού, βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
ΚΛ. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε. ΑΛ. νὴ Δί' ὦ πάτερ
ἔξελθε δῆτ'. ΚΛ. ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον,
ἔξελθ', ἵν' εἰδῇς οἷα περιυβρίζομαι.
ΔΗ. τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
τίς ὦ Παφλαγὼν ἀδικεῖ σε; ΚΛ. διὰ σὲ τύπτομαι
ὑπὸ τουτουῒ καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗ. τιή;
ΚΛ. ὁτιὴ φιλῶ σ' ὦ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
ΔΗ. σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν; ΑΛ. ἀντεραστὴς τουτουΐ,
ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,

704. βαλλαντίωι R. 706. πρυτανίωι R. 708. πλείονα] γε πλείονα V. 714. τὸ R. 717. ποιεῖν V. 718. τουτοῒ V. 720. εἰς V. 722. νὴ Δί' ὦ πάτερ Cleoni continuant RV. 723. totum ἀλλαντοπώλῃ dant RV. alterum ὦ om RV. 724. post 726. ponit V. αἴδης R. γ' om RV. 725. ἀπὸ] ἐκ R.

ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί.
ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως.
ΚΛ. εὖ γὰρ ποῶ τὸν δῆμον. ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δρῶν;
ΚΛ. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμὼν τῶν ἐκ Πύλου,
πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου,
ἕψοντος ἑτέρου, τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
ΚΛ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν
ὦ Δῆμ', ἵν' εἰδῇς ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλῇς.
ΑΛ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ Πυκνί.
ΔΗ. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ·
ἀλλ', ὡς τὸ πρόσθε, χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν Πύκνα.
ΑΛ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'· ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστι δεξιώτατος,
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας,
κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.
ΧΟ. νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων.
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἕξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.
ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσικέσθαι σου, πρότερον σύ
τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.

733. οἷοί] οἵ R. 736. λυχνοπώλησι V. νευροράφαις R. 737. βυρσοπώλησιν V. 738. ποιῶ V. νυν] μοί νυν R. 743. ἑψόντος R. 745. ἵν' ἐκεῖνον V. 746. πυκνῆι R, πνυκὶ V. 749. ὡς] ἐς R, εἰς V. πρόσθ' ἐχρῆν παρεῖναι 'ς V. 749. ΑΛ.] κλέ/ R. 753. δεῖ] δὴ R. 755. ἀνὴρ RV. 758. προσκεῖσθαί σοι πρότερος V. σύ om R.

ΚΛ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχώ,
ὥσπερ νυνί, μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ.
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβηκώς,
ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέπαδνα.

ΑΛ. κἄγωγ' ὦ Δῆμ', εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατατμηθεὶς
ἑψοίμην ἐν περικομματίοις· κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ
καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.

ΚΛ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν ὦ Δῆμε γένοιτο πολίτης;
ὃς πρῶτα μέν, ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστ' ἀπέδειξα
ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν,
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριοίμην.

ΑΛ. τοῦτο μὲν ὦ Δῆμ' οὐδὲν σεμνόν. κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω·
ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὔνους, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω,
ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὔθ', ὁτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.

760. ἀθηναίηι R. 761. τῶν δῆμον τῶν R. 762. σαλαβάκχωι R, σαλαβάκχαν V. 764. ἀντιβεβληκὼς V. 765. διατμηθείην V. 769. ἐσελκοίμην pr R. 773. χαριζοίμην V.

σὲ γάρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως,
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου,
κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

ΔΗ. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔγγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων;
τοῦτό γέ τοί σου τοὖργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.

ΚΛ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.

ΑΛ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἷλες.

ΚΛ. καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

ΑΛ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς πιθάκναισι
καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις· Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις
ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.

778. *Μαρ.*] ἐν μαρ. R. 782. τριβῇς V. 784. γε τοι om V. σου] σ' R. τοὖργ. ἀλ.] ἀληθῶς αὐτουργον R. 785. γεγένησε R. 786. τοῦτον δελεάσμασι συνεῖλες R. 787. ἀμείνων R. 789. φιλεῖς ὁρῶν οἰκοῦντα τοῦτον R. ταῖσι V.

ΚΛ. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλιάσασθαι,
ἢν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θεραπεύσω,
ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἕξει.
ΑΛ. οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης, ἃ πανουργεῖς, μὴ καθορᾷ σου,
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρός σε κεχήνῃ.
εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ
καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναθαῤῥήσῃ καὶ στεμφύλῳ εἰς λόγον ἔλθῃ,
γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου,
εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
ἃ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς, καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.
ΚΛ. οὔκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ, καὶ διαβάλλειν
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ
νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη.
ΑΛ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις,

794. πάντων ἄρξῃι R. λογίοισι R. 795. δή R. 798. μᾶλλον] μόνον R. 801. κεχήνει R. 806. γινώσκων R. 807. δεινὰ R.

ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστήν, εὑρὼν ἐπιχειλῆ,
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε.
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.
ΚΛ. οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου,
ὁτιή σε φιλῶ; ΔΗ. παῦ' οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.
ΑΛ. μιαρώτατος ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακώς,
ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων
καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χειροῖν
μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.
ΚΛ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ'
αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.
ΑΛ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον
τὸν Ἀθηναίων; καί σ' ἐπιδείξω
νὴ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζῴην,
δωροδοκήσαντ' ἐκ Μιτυλήνης
πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.
ΧΟ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα,
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις

817. ταῦτα R. μ' om R. 818. οὑτοσὶ RV. σκέρβολεπόνηρα R. 819. με] μὲν R. ἐλελήθεις R. 823. χεροῖν R. 824. μυστιλλᾶται V. 828. πρὸς R. 829. τῶν R. 831. δωροδοκήσοντ' R. 833. ἀνθρώποισι V.

τὰν τῇ πόλει, τῶν συμμάχων τ' ἄρξεις, ἔχων τρίαιναν,
ᾗ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.
καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκεν·
κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
ΚΛ. οὐκ ὦ 'γαθοὶ ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ, μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἁπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.
ΑΛ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γάρ σε χρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
ἀλλ' ἔστι τοῦτ' ὦ Δῆμε μηχάνημ', ἵν', ἢν σὺ βούλῃ
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ 'κγένηται.
ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφός.
ὥστ', εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
νύκτωρ κατασπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας, θέοντες
τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.
ΔΗ. οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε,
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
ΚΛ. ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς
ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν φίλον βελτίον'· ὅστις εἷς ὢν
ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
ΑΛ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἱροῦσι. καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.

836. ξυμμάχων V. 838. σοι] σὺ R. 840. ποι ταυτὶ R. ποσιδῶ R. 841. ἐργασμένον R. 842. ἅπαξ ἅπαντας R. 845. σ' ἐχρῆν V. 846. αὐτοῖς V, omisso τοῖς. 847. μηχάνημα R. βούλει R. 848. 'γγένηται R. 853. καθαρπάσαντες V. 856. με om R. 864. αἵρουσιν R.

ἓν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί. σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
ἔδωκας ἤδη τουτῳὶ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; ΔΗ. οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.
ΑΛ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν. ἀλλ' ἐγώ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
ΔΗ. κρίνω σ', ὅσων ἐγᾦδα, περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον,
εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
ΚΛ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.
ΑΛ. οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν
παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοιντο.
τονδὶ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον,
οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας,
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.
ΔΗ. τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν.
καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
ΚΛ. οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
ΑΛ. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσείῃ,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.
ΚΛ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ', ὦ πόνηρε. ΔΗ. αἰβοῖ,
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;
ΑΛ. καὶ τοῦτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχέν γ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον

866. κάττυμα τούτωι R. 870. σ' om R. ὅσον R, ὅσον γ' V. ἄνδρ'] ὄντ' V. 875. δῆτα om RV. 876. κινουμένους R. 877. γένωνται V. 878. τηλικουτονὶ RV. 886. βαλαντίοισι RV. χρώμενος V. 888. πόνηρ' R. 890. περιήμπεσχεν R. γ' om RV. σ' om V.

τοῦ σιλφίου, τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗ. οἶδα μέντοι.
ΑΛ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν Ἡλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
ΔΗ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος.
ΑΛ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε πυῤῥοί;
ΔΗ. καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυῤῥάνδρου τὸ μηχάνημα.
ΚΛ. οἵοισί μ' ὦ πανοῦργε βωμολοχεύμασιν ταράττεις.
ΑΛ. ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείᾳ.
ΚΛ. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν
ὦ Δῆμε μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρυβλίον ῥοφῆσαι.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι,
τἀν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἑλκύδρια περιαλείφειν.
ΚΛ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου 'κλέγων νέον ποιήσω.
ΑΛ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγὼ τὠφθαλμιδίω περιψῆν.
ΚΛ. ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
ΑΛ. ἐμοῦ μὲν οὖν, ἐμοῦ μὲν οὖν.
ΚΛ. ἐγώ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
διαμηχανήσομαί θ' ὅπως
ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.
ΧΟ. ἁνὴρ παφλάζει· παῦε, παῦ'
ὑπερζέων· ὑφελκτέον
τῶν δᾳδίων, ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηΐ.

893. ἔσπευσεν R. 894. ἐσθίητ' R. 896. τοῦτό γ' εἶπ' V. κοπρεῖος R. 898. γε] γε καὶ V. 899. πόνηρε V. βωμολοχεύμασι R. ἀλαζονείας R. 901. οὔ με V. 902. τρύβλιον R. 905. ἐκλέγων R. 906. τὀφθαλμιδίω R. 907. ἀπομαξάμενος V. 908. ἐμοῦ μὲν οὖν semel ponit V. 916. ἀνὴρ RV. παῦ'] παῦε R. 918. δάιδων RV.

ΚΛ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην
ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς·
ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
ΑΛ ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δέν, εὔχομαι δέ σοι ταδί.
τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον, σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περί
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἢν κατεργάσῃ,
σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἔπει-
τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐ-
σθίων ἀποπνιγείης.
ΧΟ. εὖ γε, νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δή-
μητρα.
ΔΗ. κἀμοὶ δοκεῖ καὶ τἆλλά γ' εἶναι καταφανῶς
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ 'βολοῦ.
σὺ δ' ὦ Παφλαγὼν φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκέτι
ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΚΛ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.
ΔΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὑτοσί
οὑμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. ΑΛ. φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;
ΔΗ. δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.
ΑΛ. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. ΔΗ. οὐ τὸ θρῖον; ἀλλὰ τί;
ΑΛ. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

925. τάδε R. 933. ἐλθὼν V. 947. οὑμὸς R. 949. τοῦτό γ' ἔστιν V.

ΔΗ. αἰβοῖ τάλας. ΑΛ. τί ἐστιν; ΔΗ. ἀπόφερ' ἐκποδών.
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμίευέ μοι.
ΚΛ. μὴ δῆτά πώ γ' ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ,
πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
ΑΛ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. ΚΛ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. ΑΛ. κἄν γε τουτῳΐ,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυῤῥίνου.
ΚΛ. ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ
χώρας ἁπάσης, ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
ΑΛ. οὑμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἁλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην, ἐφ' ἅρματος
χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.
ΚΛ. καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰών, ἵν' οὑτοσί
αὐτῶν ἀκούσῃ. ΑΛ. πάνυ γε. ΔΗ. καὶ σύ νυν φέρε.
ΚΛ. ἰδού. ΑΛ. ἰδοὺ νὴ τὸν Δί'· οὐδὲν κωλύει.
ΧΟ. ἥδιστον φάος ἡμέρας
ἔσται τοῖσι παροῦσι καὶ
τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν,
ἢν Κλέων ἀπόληται.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν,
οἵων ἀργαλεωτάτων,
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
ἤκουσ' ἀντιλεγόντων,
ὡς, εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
στην σκεύη δύο χρησίμω,
δοίδυξ οὐδὲ τορύνη.
ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ-
μάζω τῆς ὑομουσίας
αὐτοῦ. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες, οἳ ξυνεφοίτων,

958 et 959. δῆ R. 962. οἱμοὶ R. 965. εἰσιὼν V. ceterum hæc καὶ—ἀκούσῃ Demo dat R. 969. τοῖς R. 978. δύω R. φησὶ R.

τὴν Δωριστὶ μόνην ἁρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·
κᾆτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
ειν, ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν,
ἢν μὴ Δωροδοκιστί.

ΚΛ. Ἰδού, θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΑΛ. οἴμ' ὡς χεσείω, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΔΗ. ταυτὶ τί ἐστι; ΚΛ. λόγια. ΔΗ. πάντ'; ΚΛ. ἐθαύμασας;
καὶ νὴ Δί' ἔτι γέ μοὔστι κιβωτὸς πλέα.
ΑΛ. ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δύο.
ΔΗ. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;
ΚΛ. οὑμοὶ μέν εἰσι Βάκιδος. ΔΗ. οἱ δὲ σοὶ τίνος;
ΑΛ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
ΔΗ. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; ΚΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
ΔΗ. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι.
ΔΗ. ἄγε νυν, ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κεῖνον, ᾧπερ ἥδομαι,
ὡς ἐν νεφέλαισιν αἰετὸς γενήσομαι.
ΚΛ. ἄκουε δὴ νῦν, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζευ, Ἐρεχθείδη, λογίων ὁδὸν ἥν σοι Ἀπόλλων
ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς
σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ', ἀπολεῖται.

993. οἴμοι ὡς R. 994. πάντα R. 996. δύω R. 998. οὑμοὶ R. 1000 et 1002. ἀθηναίων R. 1004. καλῶς R. 1005. ἐμοῦ] ἐμοῦ περὶ ἁπάντων πραγμάτων V. 1008. νεφέλησιν V. 1013. πρὸ σέθεν] πρόσθε R, πρόσθεν V. δάκνων V, ubi γρ λάσκων.

πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί.
ΔΗ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;
ΚΛ. ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
ΑΛ. οὐ τοῦτο φήσ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδί,
ὥσπερ θύρας σου, τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
ΔΗ. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.
ΑΛ. Φράζευ, Ἐρεχθείδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν,
ὃς κέρκῳ σαίνων, ὁπόταν δειπνῇς, ἐπιτηρῶν,
ἐξέδεταί σου τοὖψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς·
ἐσφοιτῶν τ' ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
ΔΗ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, πολύ γ' ἄμεινον ὦ Γλάνι.
ΚΛ. ὦ τὰν ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.
Ἔστι γυνή, τέξει τε λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται,
ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· τὸν σὺ φυλάξαι,
τεῖχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
ΔΗ. ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; ΑΛ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ΚΛ. ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.
ΔΗ. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος;
ΑΛ. ἓν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκών,
ὃ μόνον σιδηροῦν ἐστὶ τεῖχος καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
ΔΗ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; ΑΛ. τουτονί

1015. κατακράζουσι V. 1016. ἔγωγ' R. 1017. κολοιοῖσι V. 1018. μέν] γάρ R. 1023. νῦν R, δῆτ' V. δὲ] γάρ, γρ δὲ, V. 1027. ἐξέλεταί R. 1029. διαλίχων R. 1031. δὲ V. 1034. ὡς R. ὃν σὺ φύλασσε V. 1039. μ. λήθεις R. 1041. τεῖχός ἐστι V. ξύλων R et corr V.

δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
ΔΗ. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.
ΚΛ. μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσίν, ὅς σοι
ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
ΑΛ. τοῦτο γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.
Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοὔργον;
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γάρ, εἰ μαχέσαιτο.
ΚΛ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἥν σοι ἔφραζεν.
Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο— ΔΗ. τί τοῦτο λέγει, πρὸ Πύλοιο;
ΑΛ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.
ΔΗ. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
ΑΛ. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
ἀλλ' οὑτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
ΔΗ. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
ΑΛ. Αἰγείδη, φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδώ, πολύϊδριν.
οἶσθ' ὅ τι ἔστιν τοῦτο; ΔΗ. Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
ΑΛ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὑτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.
ΔΗ. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; ΑΛ. ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων ταχύ.
ΔΗ. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;
ΑΛ. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,

1044. ἐκέλευσε R. 1049. δέ R. 1051. κε] γε R. 1053. φράσαι R, φράζευ V. 1054. λέγει πρὸ] λέγει τὸ R. 1055. φησὶ R. 1058. ἐστὶν R. 1059. σε om R. 1062. φράσαι R. 1064. ὅ τι] ὅτι τι V. ἐστι RV.

ὁτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
ΔΗ. εἶεν.
τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;
ΑΛ. ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὅν εἶπέ σοι, ἐξαλέασθαι,
χρησμὸν Λητοίδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.
ΔΗ. ποίαν Κυλλήνην; ΑΛ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὁτιή φησ' "ἔμβαλε κυλλῇ."
ΚΛ. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
εἰς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἠνίξατο τὴν Διοπείθους.
ἀλλὰ γάρ ἐστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτός
αἰετὸς ὡς γίγνει καὶ πάσης γῆς βασιλεύεις.
ΑΛ. καὶ γὰρ ἐμοί, καὶ γῆς καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χὤτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
ΚΛ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτή
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.
ΑΛ. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καὶ μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτή
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν, καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι,
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.
ΔΗ. ἰοὺ ἰού·
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονί
γεροντωγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.
ΚΛ. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγώ
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
ΔΗ. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
ΚΛ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ 'σκευασμένα.

1073. εἶέν R. 1076. τῶνδ' R. 1077. λητοΐδης V. 1079. κυλλήνην ἣν ὀρθῶς R. 1080. φράζεις V. 1083. γίνηι R. βασιλεύσεις V. 1084. γε] τε V. 1086 et 1088. μοι δοκεῖ V. 1087. πλοῦθ' ὑγίειαν R. 1088. ἐγώ· καί om R. 1094. νῦν] μὴν V. 1096. ἔγωγε R. 1198. οὐδ' V. 1100. σκευασμένα sine apostropho R.

ΑΛ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας
καὶ τοὖψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ', εἰ μὴ 'σθιε.
ΔΗ. ἀνύσατε νῦν, ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὡς ἐγώ,
ὁπότερος ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς Πυκνὸς τὰς ἡνίας.
ΚΛ. τρέχοιμ' ἂν εἴσω πρότερος. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.
ΧΟ. ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις
ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ', ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις κἀξαπατώμενος,
πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ.
ΔΗ. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἑκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην·
τοῦτον δ', ὅταν ᾖ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.
ΧΟ. χοὔτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς,
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλή,
εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὥσ-
περ δημοσίους τρέφεις

1101. 'μήσθιε R. 1106. εἴσω] ἤδη V. 1114. πρός τε τὸν V. 1118. ὅτι V. 1125. δ' post ὅταν ponit R. οὕτω V. ποιοῖς (ἧς superscr.) V.

ἐν τῇ Πυκνί, κᾆθ', ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.

ΔΗ. σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
κἄμ' ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ-
τοὺς οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν.

ΚΛ. Ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. ΑΛ. σύ γ' ὦ φθόρε.

ΚΛ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

ΑΛ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι
καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

ΔΗ. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαί σφω, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

ΑΛ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; ΔΗ. εἰ δὲ μή, φράσεις γε σύ.

ΑΛ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΗ. δρᾶν ταῦτα χρή.
ἄπιτον. ΑΛ. ἰδού. ΔΗ. θέοιτ' ἄν. ΚΛ. ὑποθεῖν
οὐκ ἐῶ.

ΔΗ. ἀλλ' ἦ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δί', ἢ 'γὼ θρύψομαι.

ΚΛ. ὁρᾷς; ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.

ΑΛ. ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.

ΚΛ. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγώ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.

1133. πυκνῇ R. 1137. σκέψασθαι R. 1140. καί μ' V. 1143. ἀναγκάσω R. 1147. *ΚΛ.*] δημ/ R, omisso *ΑΛ.* 1150. γε om R. 1154. εἴγε μὴ φράσῃς γε V. 1156. ποοῦμεν R, ποιῶμεν V.

ΑΛ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τἠλεφαντίνῃ.
ΔΗ. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον, εὔχρων καὶ καλόν·
ἐτόρυνε δ' αὔθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
ΑΛ. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
ΔΗ. οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;
ΚΛ. τουτὶ τέμαχός σοὔδωκεν ἡ Φοβεσιστράτη.
ΑΛ. ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.
ΔΗ. καλῶς γ' ἐποίησε, τοῦ πέπλου μεμνημένη.
ΚΛ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουῒ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
ΑΛ. λαβὲ καὶ ταδὶ νῦν. ΔΗ. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις; ΑΛ. ἐπίτηδες αὔτ' ἔπεμψέ σοι
εἰς τὰς τριήρεις ἐντερονείαν ἡ θεός·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
ΔΗ. ὡς ἡδὺς ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
ΑΛ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.
ΚΛ. λαβὲ νῦν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.
ΑΛ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
ΚΛ. ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς· ἀλλ' ἐγώ.
ΑΛ. οἴμοι, πόθεν λαγῷά μοι γενήσεται;
ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.
ΚΛ. ὁρᾷς τάδ' ὦ κακόδαιμον; ΑΛ. ὀλίγον μοι μέλει·
ἐκεινοιὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται. ΚΛ. τίνες;
ΑΛ. πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.
ΚΛ. ποῦ, ποῦ; ΑΛ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους;

1167. γε om R. 1173. τουτὶ τὸ τ. V. σοι δῶκεν R: σοι etiam V. 1174. γ' om V. 1176. om pr V. 1177. ἐκέλευσε V. 1178. ἐλαύνοιμεν V. 1183. κἀκπιεῖν V. 1192. ἐκεῖνοι RV. 1193. βαλλάντια R.

ὦ Δημίδιον, ὁρᾷς τὰ λαγῷ', ἅ σοι φέρω;
ΚΛ. οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τἄμ' ὑφήρπασας.
ΑΛ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
ΔΗ. εἴπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι;
ΑΛ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. ΑΛ. ἐγὼ δ' ὤπτησά γε.
ΔΗ. ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
ΚΛ. οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδεσθήσομαι.
ΑΛ. τί οὐ διακρίνεις Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῷν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
ΔΗ. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;
ΑΛ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· κἀμέλει κρινεῖς καλῶς.
ΔΗ. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὁρᾷς κενήν,
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν.
ΔΗ. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
ΑΛ. βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὁρᾷς τάδ'; ΔΗ. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα.
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί.
ΑΛ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο·
σοὶ μὲν προσεδίδου σμικρὸν ὧν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
ΔΗ. ὦ μιαρέ, κλέπτων δή με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμαν.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
ΔΗ. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῳῒ
αὐτὸν περιθῶ. ΑΛ. κατάθου ταχέως, μαστιγία.
ΚΛ. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
φράζων, ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἡττᾶσθαι μόνου.
ΑΛ. τοὐμόν γε φράζων ὄνομα, καὶ λίαν σαφῶς.

1200. ἐκινδύνευσα R. 1210. οὐχ] ἀλλ' οὐχ V. 1214. τάδ' om RV. 1217. σ' ἠργάζετο R. 1218. μικρὸν R. 1220. ἐξηπάτησας V. 1221. τοι ἐστ. κἀδωρησάμην R.

ΚΛ. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι·
παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;
ΑΛ. ἐν ταῖσιν εὕστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην.
ΚΛ. πῶς εἶπας; ὥς μοὐ χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν.
εἶεν.
ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
ΑΛ. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.
ΚΛ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;
ΑΛ. ἠλλαντοπώλουν. ΚΛ. καὶ τί; ΑΛ. καὶ 'βινεσκόμην.
ΚΛ. οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτή τις ἐλπίς ἐστ', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
καί μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἠλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις;
ΑΛ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
ΚΛ. οἴμοι· πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι· καί σ' ἄκων ἐγώ
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
ΑΛ. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
ΔΗΜΟΣΘ. ὦ χαῖρε, καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχύ,
ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
ΔΗ. ἐμοὶ δέ γ', ὅ τι σοι τοὔνομ', εἴπ'. ΑΛ. Ἀγοράκριτος·
ἐν τἀγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.

1228. ἐλλέγξαι R. 1233. 'μοὐ V, μου R. 1234. εἶεν om R. 1235. πάλιν R. 1236. ἐναντίον V. 1237. *Λύκιε* om R. 1239. κἀβινεσκόμην V. 1243. ἠλλαντοπώλης R. 1245. οἴμοι κακοδαίμων πέπρ. R. 1246. κυλίνδετέ μ' εἴσω R. 1247. ἄπιθι bis ponit R. 1251. *ΔΗ.*] *ΧΟ.* V. 1253. γένωμαι V.

ΔΗ. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.
ΑΓ. καὶ μὴν ἐγώ σ' ὦ Δῆμε θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.
ΧΟ. Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν,
μηδὲν ἐς Λυσίστρατον,
μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ
λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ;
καὶ γὰρ οὗτοσί, ὦ φίλ' Ἄπολλον,
πεινῇ, θαλεροῖς δακρύοισιν
σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας
Πυθῶνι ἐν δίᾳ κακῶς πένεσθαι.
Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά,
αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ, τοὺς τρόπους οὐ συγγενής,
Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ᾐσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὑτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,

1261. ΧΟ.] χοροῦ κομμάτιον R. 1263. ἐλατῆρος ἀΐδειν R. 1268. δακρύοις RV. 1270. δίᾳ] διὰ τὸ V. 1271. λοιδ.] παράβα. λοιδ— R. (σ above) 1273. ὃν] ὧν R. 1274. οὗτος V. 1277. ξυγγενής V. 1279. οὐ γὰρ— παμπόνηρος om V. 1282. λίχων R.

οὔ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.
Ἦ πολλάκις ἐννυχίαισι
φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως
ἐσθίει Κλεώνυμος.
φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον
τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων,
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης·
τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὁμοίως·
ἴθ' ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων,
ἔξελθε, καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.
Φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα,
"οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ' ὦ παρθένοι, τἀν τῇ πόλει;
φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν εἰς Καλχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον."
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοὐκ ἀνασχετόν,
καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει,
"ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ'· ἀλλ' ἐάν με χρῇ,
ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι·
οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ' ὦ θεοί,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
ἢν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ
εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας."

ΑΓ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,

1286. οὔτε ποτ' V. 1287. ᾠδὴ καὶ στροφή R. 1294. ἂν ὁμοίως R, ἀνομοίως V. 1297. ἐπίρρημα R. 1300. καρχηδόνα RV. 1301. πονηρὸν R. 1302. τὰς R. 1308. ἂν V. ἀθηναίοισι καθεῖσθαί R.

καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν,
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.

ΧΟ. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε
τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς;

ΑΓ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.

ΧΟ. καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;

ΑΓ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ, ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.

ΧΟ. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν ἔχει σκευήν; καὶ ποῖος γεγένηται;

ΑΓ. οἷός περ Ἀριστείδῃ πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων.
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις
καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.

ΧΟ. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι,
δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.

ΑΓ. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός,
οὐ χοιρινῶν ὄζων ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.

1315. καιναῖσι δ' εὐτυχίαισι R. 1316. ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε καὶ φέγγος ἀθήναις V. 1317. κνίσσωμεν V. accentu R caret. 1319. πό'στιν R. 1320. ἰοστεφάνοισιν R. 1321. ἴδωμεν R. 1323. φαινομέναισι RV. 1324. οἰκεῖ V. 1328. λαμ[π] R.

ΧΟ. χαῖρ' ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαί-
ρομεν ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μαρα-
θῶνι τροπαίου.
ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ' Ἀγοράκριτε.
ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. ΑΓ. ἐγώ;
ἀλλ' ὦ μέλ' οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
ΔΗ. τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ ποῖός τις ἦ;
ΑΓ. πρῶτον μέν, ὁπότ' εἴποι τις ἐν τἠκκλησίᾳ
"ὦ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε,
καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος,"
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
ἀνωρτάλιζες κἀκερουτίας. ΔΗ. ἐγώ;
ΑΓ. εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾤχετο.
ΔΗ. τί φής; ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ᾔδειν;
ΑΓ. τὰ δ' ὦτα γάρ σου νὴ Δί' ἐξεπετάννυτο,
ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.
ΔΗ. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
ΑΓ. καὶ νὴ Δία γ', εἰ δύο σοι λεγοίτην ῥήτορε,
ὁ μὲν ποεῖσθαι ναῦς λέγων, ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι, τοῦτον ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤχετο.
οὗτος τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
ΔΗ. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.
ΑΓ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς,
ἀλλ' οἵ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νῦν δὲ φράσον.
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος
"οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην,"
τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;

1331. τοῦμμαραθῶνι R, τοῦ 'ν μαραθῶνι V. 1336. κάτειπέ μοι πρὸ τοῦ; ποῖός τις ἦν V. 1337. τῆι κλησίαι R. 1338. ἐραστής τ' εἰμὶ V. 1344. γ' ἂν R. 1345. σκιάδιον R. 1347. σοι om R. 1348. ποιεῖσθαι V. λέγων R et corr V, γρ μακρὰς χωρὶς τοῦ λέγων mg V. 1349. τούτων R. 1350. ἂν om V.

ΔΗ. ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
ΑΓ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει, φράσον.
ΔΗ. πρῶτον μέν, ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ.
ΑΓ. πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
ΔΗ. ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον, ἐγγεγράψεται.
ΑΓ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
ΔΗ. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
ΑΓ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
ΔΗ. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τἀν τῷ μύρῳ,
ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
"σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικός,
καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικός,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ."
ΑΓ. οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;
ΔΗ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας, παυσαμένους ψηφισμάτων.
ΑΓ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι·
κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.
ΔΗ. μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
ΑΓ. φήσεις δ', ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
ΔΗ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλαί. πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγών

1360. κρεμάσας V. 1365. δ' ὑπολίποις R. 1366. ἐντιθεὶς V. 1368. ἐγγράψεται R. 1369. τοῦ κλ. V. 1370. τ' ἀγένειος ἐν τ' ἀγορᾷι οὐδεὶς R. τἀγορᾷι etiam V. 1389. ελαβεταυτας R, ἔλαβε ταύτας V. 1390. λάβηις RV. εἰς V.

ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβοις;
νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀγρούς
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. ΔΗ. τὸν δὲ Παφλαγόνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.
ΑΓ. οὐδὲν μέγ', ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην·
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασι,
μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.
ΔΗ. εὖ γ' ἐπενόησας, οὗπερ ἐστὶν ἄξιος,
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι.
καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
ἐς τὴν ἕδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
ἕπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτόν, οἷς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι.

1398. λουτρὸν RV. 1405. οὓς V.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Πρεσβυτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἱπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τούτου, φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναιτο, τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ, τοὺς χρήστας νικᾷν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν, μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἵ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται, καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἀέρα, προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ· καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποστᾶσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ Φροντιστηρίου ἐμβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει.

3. φοιτήσοντος V. 10. ἐπὶ τῆς κρ. V. 12. τελεῖν V. 19. μαθητῶν V. 21. πρὸς] κατὰ V.

τούτου δὲ ἐξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς κατωρθωκὼς εὐωχεῖ παραλαβών. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἵστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρων κατασκάπτει καὶ ἐμπίπρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατιστῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

II.

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα προδιασκέψαιντο ποῖοί τινες εἶεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες· ηὐλαβοῦντο γάρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστάς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητήν. Ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἁρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελαυκότι. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μειρακίσκος, ἐξ ἀρχῆς (ὥς φησιν Ἡρόδοτος) τεθριπποτρόφος ἦν καὶ

4. διδάσκει V. 8. προσκαλούμενος V.

πολλὰς ἀνῃρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίασι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ καὶ ἐν ἄλλοις ἀγῶσιν. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III.

Πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν βούλεται·
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβή
ἱκανή, λόγων τ' ἀπόνοια πρὸς τοὐναντίον·
χορὸς δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆ λέγων·
καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιών·
ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνδρὸς κατηγορίαι πικραί,
καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἐκτόπως.
εἶτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.

IV.

Τὴν μὲν κωμῳδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους ὡς τοιαῦτα νομίζοντος καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἀλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας· χορῷ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν· διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη τὸ δρᾶμα. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος.

8. ὡς ἐπιλέγων V. 10. ὑπὲρ V. 15. εἰσάγοντα V.

V.

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐν ἄστει ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόννῳ. διόπερ Ἀριστοφάνης ἀποῤῥιφθεὶς παραλόγως ᾠήθη δεῖν ἀναδιδάξας τὰς δευτέρας ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

VI.

Τὸ δρᾶμα τὸ τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησιν, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν, οὐχ ὥς τινες δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προὔκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους.

VII.

Τοῦτο ταὐτόν ἐστι τῷ προτέρῳ. διεσκεύασται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἥνποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιῄρηται, τὰ δὲ πέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων

2. μὲν] μεν Γ V. 14. αὐτὸν om V. et præstat Εὐριπίδην.

διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. ἃ δὲ ὁλοσχερῆ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἡ παράβασις τοῦ χοροῦ ἤμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.

2. αὐτίκα μάλα ἡ V.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ *Στρεψιάδου.*

ΜΑΘΗΤΑΙ *Σωκράτους.*

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Ο ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ *δανειστής.*

ΜΑΡΤΥΣ *Πασίου.*

ΑΜΥΝΙΑΣ *δανειστής.*

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΑΜΥΝΙΑΣ] ἕτερος V, qui addit ἑρμῆς. μαθητὴς εἷς τῶν φιλοσόφων. ξανθίας οἰκέτης ἑρμοῦ. ἕτερος φιλόσοφος.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕ. Ἰοὺ ἰού,
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ.
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε, πολλῶν οὕνεκα,
ὅτ' οὐδὲ κολάσαι ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
Ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν, δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται
ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν.—ἅπτε παῖ λύχνον,
κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν
ὁπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
ΦΕΙ. Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.

3. ἀπέρατον V. 7. κολάσ' ἔξεστί Mmn. 19. ἵνα γνῶ Mm. 21. εἴδω R. 22. ἐχρησάμην. συνῆχ' ὅτ' m, ἐχρησάμην συνῆκα ὅτ' m.

ΣΤΡΕ. τοῦτ᾽ ἐστὶ τοῦτο τὸ κακὸν ὅ μ᾽ ἀπολώλεκεν·
ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.
ΦΕΙ. πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;
ΣΤΡΕ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ᾽ ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
ΦΕΙ. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
ΣΤΡΕ. ἀλλ᾽ ὦ μέλ᾽ ἐξήλικας ἐμέ γ᾽ ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα χἄτεροι τόκου
ἐνεχυράσασθαί φασιν. ΦΕΙ. ἐτεὸν ὦ πάτερ,
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ᾽ ὅλην;
ΣΤΡΕ. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
ΦΕΙ. ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
ΣΤΡΕ. σὺ δ᾽ οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ᾽ ἴσθ᾽ ὅτι
εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ.
εἴθ᾽ ὤφελ᾽ ἡ προμνήστρι᾽ ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμαι ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
ἔπειτ᾽ ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεος,
σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
ταύτην ὅτ᾽ ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγώ
ὄζων τρυγός, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας,
ἡ δ᾽ αὖ μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ᾽ ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ᾽ ἐσπάθα.
ἐγὼ δ᾽ ἂν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδί

26. τοῦτο] τουτὶ R. om m. 29. πολλοὺς om m. 30. με om Mm. 31. ἀμεινίαι V, ἀμηνία m. 33. μέλε᾽ Mm. 34. καὶ om R. ὄφλημα V. 35. ἐνεχυράσασθαι RVmn, ἐνεχυρίσεσθαι M. 36. στρέφηι R. 37. τις δήμαρχος Vmn. 39. δὲ] μὲν VMmn. 40. ἐς m. στρέψαι R, στρέψεται V. 42. ὄφελ᾽ R. 43. γῆμ᾽ ἐπῆρε VMmn, γῆμ᾽ ἐπῆιρε R. 51. ὦζον n.

πρόφασιν ἔφασκον "ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς."
ΘΕ. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
ΣΤΡΕ. οἴμοι, τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον;
δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάῃς. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
ΣΤΡΕ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσί,
ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τἀγαθῇ,
περὶ τοὐνόματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα.
ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
Ξάνθιππον ἢ Χάριππον ἢ Καλλιππίδην·
ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.
τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
κοινῇ ξυνέβημεν κἀθέμεθα Φειδιππίδην.
τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο
"ὅταν σὺ μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
ὥσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων." ἐγὼ δ' ἔφην
"ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος."
ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων, ὁδοῦ
μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
ἣν ἢν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι,
ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. ΦΕΙ. τί ὦ πάτερ;
ΣΤΡΕ. κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

58. μοι om R. 59. ἔλθ'] ἴθ' Mm, om V. δῆτα] δὴ n. 60. θρυαλίδων R. 61. οὑτοσὶν m. 62. δὴ om R. τἀγαθῆι R: vulgo τῇ 'γαθῇ. 63. δ' ἠντεῦθεν R, δῆν ἐντεῦθεν V, δῆτ' m, δὴ ταῦτ' Mn. 65. χαίριππον V, κάλλιππον R. καλιππίδην R. 66. τιθέμην sine apostropho R. 72. φυλλέως R. 73. ἐνειμένος n. 74. ἐπείθετο Vmn. οὐδὲν om R. 75. μοι M. 76. οὖν om n. 77. ἀτραπὸν εὗρον V. 78. οὑτοσὶ V. 80. ἀνεγείραιμι V.

ΦΕΙ. ἰδού· τί ἐστιν; ΣΤΡΕ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
ΦΕΙ. νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν Ἵππιον.
ΣΤΡΕ. μή 'μοιγε τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἵππιον·
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕΙ. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
ΣΤΡΕ. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
ΦΕΙ. λέγε δή, τί κελεύεις; ΣΤΡΕ. καὶ τί πείσει;
ΦΕΙ. πείσομαι
νὴ τὸν Διόνυσον. ΣΤΡΕ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;
ΦΕΙ. ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ;
ΣΤΡΕ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς
κἄστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
ΦΕΙ. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤΡΕ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα·
μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κἀγαθοί.
ΦΕΙ. αἰβοῖ, πονηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
ΣΤΡΕ. ἢ ἤ, σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον.
ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἱππικήν.
ΦΕΙ. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς Φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.
ΣΤΡΕ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,
ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕΙ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;
ΣΤΡΕ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασὶν ἄμφω τὼ λόγω,

83. εἰπέ μοι Phidippidi continuat R. 87. μ' ante ἐκ ponit R. 88. πιθοῦ μοι. τί R. πείθομαι RV, πιθοῦμαι Mmn. 90. ἂν R. 92. διόνυσσον R. δή, γρ νῦν, M. 93. θυρίδιον RV. τωκίδιον (οι) R. 96. ἐνοικοῦσιν R. 97. ἔστι R. 105. om R. 111. φίλτατε R. 113. φασὶν om R.

τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτερα.
ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
ΦΕΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
ΣΤΡΕ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
ΦΕΙ. ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
ΣΤΡΕ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι·
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτός, βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
ἰτητέον· τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.
ΜΑ. βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
ΣΤΡΕ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
ΜΑ. ἀμαθής γε νὴ Δί', ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας,
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.
ΣΤΡΕ. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.
ΜΑ. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
ΣΤΡΕ. λέγε νυν ἐμοὶ θαῤῥῶν· ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ
ἥκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.

115. om RV. 122. δήμητραν MV. γ' om M. 123. σαπφόρας Mmn. 124. ἐξολῶ R. 126. εἴσιμοι M, εἴμι m. 128. τοῖσι R. 131. σκινδαλάμους Mmn, σκινδάλμους RV. 132. στραγεύομαι RV. 134. βάλ' V. 135. κικυνόθεν R. 136. οὑτοσὶ V. 142. νῦν R, om M. μοι M. οὑτωσὶν m. 143. ἐς n.

ΜΑ. λέξω· νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν, ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας·
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
ΣΤΡΕ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; ΜΑ. δεξιώτατα.
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε,
κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
ΣΤΡΕ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
ΜΑ. τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
φρόντισμα; ΣΤΡΕ. ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
ΜΑ. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον.
ΣΤΡΕ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
ΜΑ. ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐρροπυγίου·
ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
ΣΤΡΕ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
ὢ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,
ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.
ΜΑ. πρῴην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη
ὑπ' ἀσκαλαβώτου. ΣΤΡΕ. τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
ΜΑ. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδούς

144. δὲ] δέ σε Mmn. 146. ἅλοιτο MRVm. 149. τοῦτο διεμέτρησεν R, τοῦτο διεμέτρησε m, διεμέτρησε M. 152. καταψυγείσηι R. περσικά V. 158. ἔχει Mmn. 159. τὸ om n. κατ' οὐροπύγιον m. 162. διαλέπτου Mmn. δ' ὀδόντος V. 163. εὐθὺ κατὰ τοὐροπύγιον M. 166. μακάριοι n. 168. διοῖδε R.

καὶ τὰς περιφοράς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
ΣΤΡΕ. ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.
ΜΑ. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
ΣΤΡΕ. εἶεν· τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο;
ΜΑ. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβών,
ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο.
ΣΤΡΕ. τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
ἄνοιγ', ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτην·
μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
ΜΑ. τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
ΣΤΡΕ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιί;
ΜΑ. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤΡΕ. βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι. μὴ νῦν τοῦτό γε φροντίζετε·
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
ΜΑ. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
ΣΤΡΕ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
ΜΑ. αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.
ΣΤΡΕ. μήπω γε, μήπω γ', ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
ΜΑ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
ΣΤΡΕ. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
ΜΑ. ἀστρονομία μὲν αὑτηί. ΣΤΡΕ. τουτὶ δὲ τί;
ΜΑ. γεωμετρία. ΣΤΡΕ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

179. κάψας R. 181. θαλὴν R. 186. ἐοικέναι MRmn. 189. γῆν M. 190. τοῦτ' ἔτι MV, τούτου γε m. 192. δ' ἄρ' m. 193. γ' Vmn. 200. ἐστὶ R. 202. αὕτη RV. 203. τί om n. ἐστι] ἐστι τὸ χρήσιμον V.

ΜΑ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤΡΕ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
ΜΑ. οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤΡΕ. ἀστεῖον λέγεις·
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
ΜΑ. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
αἵδε μὲν Ἀθῆναι. ΣΤΡΕ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
ΜΑ. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
ΣΤΡΕ. καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὑμοὶ δημόται;
ΜΑ. ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὔβοι', ὡς ὁρᾷς,
ἡδὶ παρατέταται μακρὰ πόῤῥω πάνυ.
ΣΤΡΕ. οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στίν; ΜΑ. ὅπου 'στίν; αὑτηί.
ΣΤΡΕ. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόῤῥω πάνυ.
ΜΑ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δί'. ΣΤΡΕ. οἰμώξεσθ' ἄρα.
φέρε, τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
ΜΑ. αὐτός. ΣΤΡΕ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σωκράτης. ΣΤΡΕ. ὦ Σώκρατες.
ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
ΜΑ. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.
ΣΤΡΕ. ὦ Σώκρατες,
ὦ Σωκρατίδιον. ΣΩ. τί με καλεῖς, ὦ 'φήμερε;
ΣΤΡΕ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
ΣΩ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΤΡΕ. ἔπειτ' ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ. ΣΩ. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα

204. ἀναμετρῆσαι M. πότερα om R. 211. κικυνεῖς MRmn, κικυννεῖς V. οἱ ἐμοὶ M, οἱ 'μοὶ mn. 213. ἤδ' ἢ m, ἢ δὴ c. 214. ὑμῶν Mmn. 215. λακεδαιμόνων RV. 216. ὑμῶν n. πάλιν V. 222. σὺ om Vn. 224. ὦφ' ἥμερε R. 226. περιφρονεῖς V. 230. κρεμάσαις V.

λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
εἰ δ' ὢν χαμαὶ τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἄν ποθ' εὗρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
ΣΤΡΕ. τί φῄς;
ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νῦν, κατάβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,
ἵνα με διδάξῃς, ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
ΣΩ. ἦλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤΡΕ. βουλόμενος μαθεῖν
λέγειν·
ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
ΣΩ. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
ΣΤΡΕ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική, δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅν τιν' ἂν
πράττῃ μ', ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
ΣΩ. ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοί
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ΣΤΡΕ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
ΣΩ. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς; ΣΤΡΕ. νὴ Δί', εἴπερ ἔστι γε.
ΣΩ. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; ΣΤΡΕ. μάλιστά γε.
ΣΩ. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
ΣΤΡΕ. ἰδοὺ κάθημαι. ΣΩ. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον. ΣΤΡΕ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώ-
κρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
ΣΩ. οὔκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους

235. αὐτὸ τοῦτο n, τοῦτ' αὐτὸ m. 238. ὡς] εἰς M. 239. ἵνα μ' ἐκδιδάξῃς Vn, ἵνα διδάξῃς M. 244. ἔτριψεν R. 249. ὤμνυτε V. 250. ἢ σιδαρέοισιν R. 252. ἅτ' m. 253. νεφέλεσιν R, νεφέλαις Vm. 254. ἡμετέρεσι R, ἡμετέραις Vmn. δαίμοσι R. 256. λαβέ] βλέπε, idque ductu transverso deletum, R. 258. θύσητε MVmn.

ἡμεῖς ποοῦμεν. ΣΤΡΕ. εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
ΣΩ. λέγειν γενήσει τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί. ΣΤΡΕ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.
ΣΩ. εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ἐπακούειν.
ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
λαμπρός τ' Αἰθήρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
ἄρθητε, φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
ΣΤΡΕ. μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
ΣΩ. ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν,
εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύεσθε πρόχουσιν,
ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.
ΧΟ. ἀέναοι Νεφέλαι,

260. ποιοῦμεν MVmn. 262. ἀτρέμας MVmn. 263. καταπατούμενος M, καταπατώμενος m. 264. ὑπακούειν Mmn. 268. γε etiam post prius μήπω habet R. πτύξομαι R. καταβραχῶ MRn. 269. μὴ omnes. κυνὴν RVm, δύστηνον M. 271. ἱεραῖς om V. 273. προχοὰς V. χρυσέοις Mn. προχόοισι R, προχόοισιν V, προχοῖσιν m, προχόοις M. 275. ουπακούσατε R, ὑπακούσατε V. ἱεροῖς V. φανεῖσαι Vm. 276. ἀέννασι MVmn.

ἀρθῶμεν φανεραί
δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
δενδροκόμους, ἵνα
τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
καρπούς τ' ἀλδομέναν ἱερὰν χθόνα,
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.
ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

ΣΩ. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
ᾔσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;

ΣΤΡΕ. καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.
κεἰ θέμις ἐστίν, νυνί γ' ἤδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστί, χεσείω.

ΣΩ. οὐ μὴ σκώψεις, μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι,
ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

ΧΟ. παρθένοι ὀμβροφόροι,

278. εὐάγοιτον n. 279. βαρυηχέος MVm. 283. ἀρδομέναν V, ἀρδομένην R, ἀρδομέναν θ' mn, ἀρδομέν' ἀντ M. 285. βαρύδρομον n. 286. ἀκάμαντον n. σελαγεῖ M. 287. μαρμαρέαισιν m et (omissa ἐν) Vn. 289. ἀθανάτοις M, ἀθανάταις Vmn. ἰδέαις MVmn. 291. καλέσαντος om m. 293. γ' om V. βούλομαί γ' ἀντ. M. 294. οὕτως γὰρ αὐτὰς M, οὕτω γὰρ αὐτὰς n. 295. ἐστὶ R. 296. σκώψῃς MRVmn. οὐδὲ MV. ποιήσῃς MVmn. 297. τι] τοι mn. κινεῖται θεῶν V.

ἔλθωμεν λιπαρὰν
χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον,
οὗ σέβας ἀῤῥήτων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος
ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε
παντοδαπαῖς ἐν ὥραις,
ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

ΣΤΡΕ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἴσ' ὦ Σώκρατες αὗται
αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῷναί τινές εἰσιν;

ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς,
αἵπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι
καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.

ΣΤΡΕ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
ὥστ', εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.

ΣΩ. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας

300. ἐς χθόνα MRVm. Παλλάδος εὔανδρον γᾶν om R. γαῖαν m. 306. ὑψηρεφεῖς R. καὶ om M. 307. πρόδομοι RV. 309. παντοδαπαῖσιν Mn. 312. μοῦσσα R. 313. εἰσιν R. 322. πάρνηθον m.

ἥσυχα ταύτας. ΣΤΡΕ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ. χωροῦσ' αὗται πάνυ πολλαί
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὗται πλάγιαι. ΣΤΡΕ. τί τὸ χρῆμα
ὡς οὐ καθορῶ; ΣΩ. παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤΡΕ. ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως.
ΣΩ. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις.
ΣΤΡΕ. νὴ Δί' ἔγωγ' ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.
ΣΩ. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδης οὐδ' ἐνόμιζες.
ΣΤΡΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.
ΣΩ. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὁτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς,
θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομήτας,
κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας·
οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσι.
ΣΤΡΕ. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταίγλαν δάϊον ὁρμάν,
πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσας τε θυέλλας,
εἶτ' ἀερίας, διεράς, γαμψοὺς οἰωνούς, ἀερονηχεῖς,
ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν. εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον

323. ἡσύχως αὐτάς MRVm. 325. πρὸς MV. 325. ἔσοδον MVmn. ἤδη νῦν μόλις οὕτως R, ἤδη νυνὶ μόλις ὁρῶ Vmn, ἤδη νῦν καὶ μόλις ἀθρῶ M. 326. νῦν γέ τοι om R. 328. ᾔδεις RVm. οὐδ' ἐγίνωσκες m. 329. καπνὸν] σκιὰν MRn. 330. δί' ἀλλ' ἴσθ' m. 332. ἀσματοκάμπας V. μετεωροφρένακας m. 333. ἀργῶς V. 334. ἐπόουν R. στρεπταίγλασ R. 335. ἑκατοντακεφάλα n. πρημενούσας R. 336. ἀερονυχεῖς mn. 337. δ' V. αὐτὸν R.

κεστρᾶν τεμάχη μεγάλαν, ἀγαθᾶν, κρέατ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.
ΣΩ. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤΡΕ. λέξον δή μοι, τί παθοῦσαι,
εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;
οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
ΣΤΡΕ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν δ' οὖν ἐρίοισιν πεπταμένοισι,
κοὐχὶ γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὁτιοῦν. αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.
ΣΩ. ἀπόκριναι νῦν ἅττ' ἂν ἔρωμαι. ΣΤΡΕ. λέγε νῦν ταχέως ὅ τι βούλει.
ΣΩ. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρῳ ὁμοίαν
ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; ΣΤΡΕ. νὴ Δί' ἔγωγ'· εἶτα τί τοῦτο;
ΣΩ. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην,
ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόν περ τὸν Ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ᾔκασαν αὑτάς.
ΣΤΡΕ. τί γάρ, ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
ΣΩ. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
ΣΤΡΕ. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,

338. κεστρῶν—μεγάλων m. ἀγαθῶν mn. ὀρνίθια R. κιχλᾶν Vmn. 339. δὴ νῦν μοι MRVm. 342. γοῦν Vn. ἐρίοισι R. 343. γυναιξὶ R. δὲ] δέ γε RVm. 344. ἂν] ἂν σ' MRVmn. 345. ἀνέβλεψας V. 347. γίνονται R. ὅ τι] ὅ τι ἂν Rmn, ὅσα V. βούλωνται m. κᾆτ' εἰ V, χὤταν m. 348. ξενοφῶντα V. 349. εἴκασαν MRmn. 350. τί ante δρῶσιν om n. 352, ταῦτα] καὶ m.

ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

ΣΩ. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.

ΣΤΡΕ. χαίρετε τοίνυν, ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,
οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.

ΧΟ. χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων φιλομούσων·
σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῄζεις.
οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν,
πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα, σοὶ δέ,
ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλει,
κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

ΣΤΡΕ. ὦ Γῆ, τοῦ φθέγματος· ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.

ΣΩ. αὗται γάρτοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

ΣΤΡΕ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὑλύμπιος οὐ θεός ἐστι;

ΣΩ. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις. οὐδ' ἔστι Ζεύς.

ΣΤΡΕ. τί λέγεις σύ;

353. τοῦτ' ἐξ ἐγένοντο V. 354. γ' om Mmn. κλεισθένην MRVmn. ἴδον R. 356. φωνὴν κἀμοί γ' MVm. 357. παλαιγενὲς Vmn et corr M. 358. τε] τ' ὦ Mm. 359. ὑπακούσομεν M, ὑπακούσωμεν n. 361. τ' om m. παραβάλλεις MVm. n utrum habeat, non liquet. 362. κἂν ὑπόδητος R. σεμνοπρεπεῖς n. 363. σεμνὸν] τερπνὸν Vm. 364. τοι] μοι R. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστι M, τὰ δ' ἄλλ' ἔστι πάντα m, τἄλλα δὲ (omissis πάντ' ἐστὶ) V. 365. ὑμῖν n. 366. οὐ] δ' οὐ R. ληρήσης MVmn.

ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γάρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων.
ΣΩ. αὗται δή που· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.
φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;
καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
ΣΤΡΕ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας·
καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.
ΣΩ. αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤΡΕ. τῷ τρόπῳ, ὦ πάντα σὺ τολμῶν;
ΣΩ. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ, κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
ΣΤΡΕ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεύς, ὥστε φέρεσθαι;
ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤΡΕ. Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθει,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.
ΣΩ. οὐκ ἤκουσάς μου, τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ

368. δέ σ'] δ' M. τοῦτο m. 370. αἰθρίας οὔσης ὕειν Vm. 371. προσέφησας m. 373. φράσον] φράσον μοι n. τοῦθ' ὅ m. τετραμμαίνειν V. 376. κᾶτα κρημνάμεναι R, κᾆτα κρεμάμεναι m. 377. εἰς] ἔχ' R. 378. αὐτὰς om m. 381. αὐτὰρ M. οὐδέ MRmn. μ' om n.

ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;
ΣΤΡΕ. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω.
ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἶτ' ἐταράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;
ΣΤΡΕ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται,
χὤσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ κέκραγεν,
ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ παππάξ, κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ·
χὤταν χέζω, κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππάξ, ὥσπερ ἐκεῖναι.
ΣΩ. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας·
τὸν δ' ἀέρα τόνδ', ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;
ταῦτ' ἄρα καὶ τὠνόματ' ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω.
ΣΤΡΕ. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί; τοῦτο δίδαξον·
καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.
τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.

383. ἐμπιπτούσας ἀλλήλαισι V, ἐμπιπτούσας ἀλλήλαις m, ἐμπιπτούσας ἀλλήλας n. ὑγρότητα V. 385. ἤδη] ἤδη ποτὲ m. 388. χὤσπερ R. 389. ἀτρέμα RV. παππὰξ παππάξ M, παππὰξ Rn, παπὰξ Vm. παπαπαππὰξ R, παπαπαπάξ M, παππαππὰξ n, παπὰξ Vm. 390. χὤταν R. παπαπὰξ Vm, παπὰξ R. 391. τοίνυν γ' ἀπὸ n. τουὶ R. 392. δ' om m. μεγάλα Rn. 394. αὖ] ἄρ' V. 395. περιφλέγει Vmn.

ΣΩ. καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε,
εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν
οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι.
ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ γε νεὼν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνέων
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρῦς ἐπιορκεῖ.
ΣΤΡΕ. οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;
ΣΩ. ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ,
ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων.
ΣΤΡΕ. νὴ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον ταυτί ποτε Διασίοισιν.
ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·
ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ
τὠφθαλμώ μου προσετίλησεν, καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
ΧΟ. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ὦνθρωπε παρ' ἡμῶν,

398. πῶς] πῶς δῆτ' Rmn, δῆτ' V. ἐνέπρησεν] ἐνέπρησεν μόνον R. 400. γε om Vm. ἀθηναίων MRVmn. 401. δρῦς γε τὰς R. παθὼν Mmn. δὴ om R. δρῦς γ' V. ἐπίορκοι M, ἐφορκεῖ R. 402. σὺ om RVn. γάρ ἐστι δῆθ' R, δῆθ' ἔστιν M. 407. ἔγωγ' ἀτεχνῶς V. ποτὲ τουτὶ m. 408. ὀπτῶν R. ἔσχον MRV. 410. τὸ] μου τὸ m. 411. σοφίας ἐπιθυμήσας n. ὤνθρωπε V, ὦνθρωπε R, ἄνθρωπε Mmn. ἡμῖν V.

ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει,
εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστής, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἑστὼς μήτε βαδίζων,
μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.

ΣΤΡΕ. ἀλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς στεῤῥᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείπνου,
ἀμέλει θαῤῥῶν, οὕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.

ΣΩ. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;

ΣΤΡΕ. οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἀπαντῶν·
οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.

ΧΟ. λέγε νῦν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν, θαῤῥῶν· ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

413. ἔνεστι R. 414. κάμνῃς R. 415. μήτ' οὖν ῥιγῶν m. μήτε R. 417. τοῦτο om V. 419. γε om R. 420. θρυμβεπιδείπνου mn. 421. εἵνεκα MV, ἕνεκα Rn. 422. δῆτ' οὖν νομιεῖς] δήεις R, δῆτ' οὐ νομιεῖς Mn. ἤδη] εἶναι Vm. 423. τρία] τὰ τρία M. 424. γ' om Mn. ἀπαντῶν οὐδ' ἂν] ἀπ' αὐτῶν οὐδενὶ m. 425. ἐπιθύειν n. 426. νῦν] τοίνυν V.

ΣΤΡΕ. ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν,
τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
ΧΟ. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδί
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
ΣΤΡΕ. μή 'μοιγε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
ΧΟ. τεύξει τοίνυν ὧν ἱμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
ἀλλὰ σεαυτὸν θαῤῥῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.
ΣΤΡΕ. δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον, ὅς μ' ἐπέτριψε.
νῦν οὖν χρήσθων ὅ τι βούλονται.
τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
αὐχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσκὸν δαίρειν,
εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω
θρασύς, εὔγλωττος, τολμηρός, ἴτης,
βδελυρός, ψευδῶν συγκολλητής,

428. ὦ δέσποιναι post ὑμῶν ponit m. ὑμῶν] γ' ὑμῶν n. 430. γ' om Vm. 431. γνώμας] γνώμας μεγάλας M. πλέον R. 432. γε om MVmn. μεγάλας γνώμας m. 433. et 434. om M. 433. ὡς V. 434. τεύξη R. γ' ὧν n. ἱμείρη M. 435. παράδος θαῤῥῶν mn. προσπόλοις m. 436. τοῦθ' Mmn. 438. χρήσθων] χρήσθων ἀτεχνῶς MRVm, χρήισθων τ' ἀτεχνῶς n. ὅτε R. βούλοιντο n. 440. παρέχων R. 441. δέρειν RV.

εὑρησιεπής, περίτριμμα δικῶν,
κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
μάσθλης, εἴρων, γλοιός, ἀλαζών,
κέντρων, μιαρός,
στρόφις, ἀργαλέος ματτυολοιχός.
ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,
δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρῄζουσιν·
κεἰ βούλονται, νὴ τὴν Δήμητρ'
ἔκ μου χορδὴν
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

ΧΟ. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.

ΣΤΡΕ. τί πείσομαι;

ΧΟ. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.

ΣΤΡΕ. ἆρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγώ ποτ' ὄψομαι;

ΧΟ. ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγους ἐλθεῖν,
πράγματα κἀντιγραφὰς, πολλῶν ταλάντων
ἄξια σῇ φρενί, συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην, ὅ τι περ μέλλεις, προδιδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

ΣΩ. ἄγε δή, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἵν' αὐτὸν εἰδώς, ὅστις ἐστί, μηχανὰς
ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.

446. εὑρεσιεπής Mm. 450. ματιολοιχὸς RVn, ματτιολοιχὸς Mm. 451. καλοῦσιν V, λέγουσ' Mm, λέγουσιν n. ἁπαντῶντες m: ceteri ἀπαντῶντες. 452. εἴ τι χρήιζουσ' R. κεἰ] ἢ εἰ R, κἢν m, καὶ V. βούλωνται m. δήμητραν MV. 454. ἔκ μου] ἐμοῦ M, ἐξ ἐμοῦ mn. 456. τῶδε οὐκ n, τῷδ' δ' οὐκ Mm. 457. ἕτοιμον] εὔτολμον V. δ'] θ' R. 462. ζηλότατον R. 463. ἄρ' MR, ἆρ' Vn, om m. 464. γε om Mmn. ταῖς RV. 467. συμβουλευομένους m, καὶ συμβουλευσομένους M. 468. περ om M.

ΣΤΡΕ. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;
ΣΩ. οὔκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ. ΣΤΡΕ. δύο τρόπω νὴ τὸν Δία·
ἢν μέν γ' ὀφείληταί τί μοι, μνήμων πάνυ,
ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
ΣΩ. ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
ΣΤΡΕ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
ΣΩ. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; ΣΤΡΕ. ἀμέλει, καλῶς.
ΣΩ. ἄγε νῦν, ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφόν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
ΣΤΡΕ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
ΣΩ. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος.
δέδοικά σ' ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέει.
φέρ' ἴδω, τί δρᾷς, ἤν τίς σε τύπτῃ; ΣΤΡΕ. τύπτομαι,
κᾄπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δικάζομαι.
ΣΩ. ἴθι νῦν, κατάθου θοἰμάτιον. ΣΤΡΕ. ἠδίκηκά τι;
ΣΩ. οὔκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
ΣΤΡΕ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
ΣΩ. κατάθου· τί ληρεῖς; ΣΤΡΕ. εἰπὲ δή νῦν μοι τοδί.
ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;
ΣΩ. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
ΣΤΡΕ. οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνὴς γενήσομαι.
ΣΩ. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοί

473. δαὶ Rm et corr n. 474. σοι RV. 475. δύω n. τρόπων V, qui post hanc demum vocem ponit ΣΤΡΕ. 476. εἰ Mmn. μὲν γὰρ Rn. ὀφείλεται Mmn. 477. κἀπιλήσμων Mm. versum om V. 479. ἔνεστιν m. 481. ὅπως om Vm. προβάλλωμαι σοφὸν R, προβάλλωμαί σοι σοφῶν V, σοφὸν προβάλλωμαι m, προβάλωμαι σοφὸν Mn. 482. περὶ τῶν μετεώρων post ὑφαρπάσει ponit V. ὑφαρπάσῃς Mmn. 483. δέ V. 485. δέῃ MV. 487. ἔπειτ' R. 488. ἀκαρεῖ M, ἀκαρεὶ m. 492. μοι νῦν n. 495. οὐδὲν] οὐδέν τι n. 497. $\overset{\text{ει}}{\text{λαλήστης}}$ R, λαλήσῃς mn et corr A. ἀκολουθήσας R, ἀκολουθήσῃς mn.

ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον. ΣΤΡΕ. ἐς τὼ χεῖρέ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγώ
εἴσω καταβαίνων, ὥσπερ εἰς Τροφωνίου.

ΣΩ. χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

ΧΟ. ἀλλ' ἴθι χαίρων, τῆς ἀνδρείας
εἵνεκα ταύτης.
εὐτυχία γένοιτο τἀν-
θρώπῳ, ὅτι προήκων
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,
νεωτέροις τὴν φύσιν αὑτοῦ
πράγμασι χρωτίζεται
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
τἀληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός,
ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
ἔργον πλεῖστον· εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
ἡττηθείς, οὐκ ἄξιος ὤν. ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
τοῖς σοφοῖς, ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
ὁ σώφρων τε χὠ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
κἀγώ (παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κοὐκ ἐξῆν πώ μοι τεκεῖν)
ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε,
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.
νῦν οὖν, Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην, ἥδ' ἡ κωμῳδία
ζητοῦσ' ἦλθ', ἤν που 'πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·

498. δεῦρο V. ἐς om R. 499. μελιττοῦταν MRVmn. πρῶτον V. 501. κυπτάκεις n. 503. ἕνεκα V. 504. γένοιτ' ἀνθρώπων V, γένοιτ' ἀνθρώπῳ Mmn. 512. νικήσαιμ' ἔγωγε MRVmn. καὶ om R. 516. ἀνων V. 517. ὑμῖν om M. 518. εἵνεκ' V, εἵνεκα M. 519. ὑμᾶς Vm. 522. ἔτ' om V. 523. τις om Mm. 525. μοι om V. 526. ἠλέκτρα R. ἥδ' ἦν ἡ V. 527. ἦλθεν R. θεαταῖς om R.

γνώσεται γάρ, ἤν περ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ᾽· ἥτις πρῶτα μὲν
οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον,
ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν᾽ ᾖ γέλως.
οὐδ᾽ ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ᾽ εἵλκυσεν·
οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ
τύπτει τὸν παρόντ᾽, ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα.
οὐδ᾽ εἰσῇξε δᾷδας ἔχουσ᾽, οὐδ᾽ ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ·
ἀλλ᾽ αὑτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ᾽ ἐλήλυθεν.
κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ,
οὐδ᾽ ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὔτ᾽ εἰσάγων,
ἀλλ᾽ ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας, καὶ πάσας δεξιάς.
ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων᾽ ἔπαισ᾽ εἰς τὴν γαστέρα,
κοὐκ ἐτόλμησ᾽ αὖθις ἐπεμπηδῆσ᾽ αὐτῷ κειμένῳ.
οὗτοι δ᾽, ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ᾽ ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν
ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κακὸς κακῶς,
προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος οὕνεχ᾽, ἣν
Φρύνιχος πάλαι πεπόηχ᾽, ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
εἶθ᾽ Ἕρμιππος αὖθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,
ἄλλοι τ᾽ ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,

528. περ om R. 529. δὴ Mm. πρῶτον m, omisso μὲν. 531. ἵν᾽] ἣν R. ἦν n. 532. ἔσκωψεν R. κόρδακ᾽ εἵλκυσεν R. 535. ἐσῆξε V, εἰσῆξε R. 536. ἔπεσι R. 539. αἰεὶ R. εἰσάγων ἰδέας M. 540. ἀλλήλαις V. 542. κοὐκ ἐσαῦθις ἐπεπήδησ᾽ Mm, κοὐκέτ᾽ ἐσαῦθίς γ᾽ ἐπεπήδησα n. pro αὖθις R habet αὖτις. 544. τοῦτον τὸν δ. mn. κολετρῶσιν V, κολατρῶσ᾽ m. 545. μακαρικᾶν πρότερον R. 546. ἐκτρέψας M. κακῶς κακούς m. 547. ἑαυτῷ V. εἵνεκα Vm, οὕνεκα R (ἣν in versum inferiorem translato). πεποίηχ᾽ MVmn. 549. αὖτις R. πεπόηκεν R, πεποίηκεν Mmn. 550. ἐρείδουσ᾽ V.

τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὑρήμασιν,
ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

ΗΜΙΧ. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ',
Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων·
τόν θ' ἱππονώμαν, ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

ΧΟ. Ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε·
ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον.
πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος
μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
ἡνίχ' ᾑρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν
κἀποοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδούς· ὁ δ' ἥλιος,
τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας,
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον· φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεούς,

553. τοῖς ἐμοῖσιν Rm. εὐφραίνηθ' R. 554. προτέρας V. 559. θαλάττης m. 560. ἡμέτερον] ἐμὸν R. 562. τῶν V. ἱππονόμαν MRVm. 563. ἀκτῖσι R. 568. θεῶν ἁπάντων om m. ὠφελοῦσαι R. 571. τότε βρ. R. ψεκάζομεν MVmn. 573. αἱρεῖσθε V. 574. καὶ ποοῦμεν V, κἀποιοῦμεν Mmn. 575. ἐξέλιπε MRVmn. 576. θρυαλίδ' Vm. 577. ἢν στρατηγήσῃ m.

ἅττ᾽ ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ᾽, ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν.
ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς,
εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
αὖθις ἐς τἀρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι κἀξημάρτετε,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

ΗΜΙΧ. Ἀμφί μοι αὖτε, Φοῖβ᾽ ἄναξ
Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν·
ἥ τ᾽ Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν·
ἥ τ᾽ ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός,
αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα·
Παρνασσίαν θ᾽ ὃς κατέχων
πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ,
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
κωμαστὴς Διόνυσος.

ΧΟ. Ἡνίχ᾽ ἡμεῖς δεῦρ᾽ ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἡ Σελήνη συντυχοῦσ᾽ ἡμῖν ἐπέστειλε φράσαι,
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
εἶτα θυμαίνειν ἔφασκεν· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
ὠφελοῦσ᾽ ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις ἀλλ᾽ ἐμφανῶς.
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾷδ᾽ οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμήν,
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας
"μὴ πρίῃ παῖ δᾷδ᾽, ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν."
ἄλλα τ᾽ εὖ δρᾶν φησίν, ὑμᾶς δ᾽ οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας

580. ἐξαμάρτοιτ᾽ m, ἐξαμαρτάνειν pr R, ἐξαμαρτάνητε rc. 582. δῶρον V. 584. καξημάρτηται R, ἐξημάρτηται Mmn. 585. ξυνήσεται n. 586. μ᾽ m. αὐτῶι φοῖβε ἄναξ R, ἄναξ αὖτε φοῖβε V. 588. ὑψικέραταν Mmn. 589. παγχρύσεον R. 593. παρνασίαν MVmn. δ᾽ R. 594. συμ R. πεύκῃς V. 595. δελφοῖσιν Mm. 600. ἔφασκε MVmn. 601. ἡμᾶς V. ἅπαντας om m. 602. μὲν] μὲν οὖν R. δραχμῆς m. 603. καὶ om M. 604. πρίε M, πρίου m, πρί᾽ ὦ n. ἐπεὶ om V. σεληναίαις m. 605. δ᾽] κ᾽ R.

οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
ὥστ' ἀπειλεῖν φησὶν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε,
ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν οἴκαδε
τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
κᾆθ', ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε.
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'. ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφῃρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
ΣΩ. Μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμονα·
ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
ΣΤΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
ΣΩ. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΣΤΡΕ. ἰδού.
ΣΩ. ἄγε δή, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν,
ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν;
ΣΤΡΕ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε
ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.
ΣΩ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἡγεῖ· πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;

610. θύειν om M. 611. ὑμῶν τῶν θεῶν m. 612. prius ἢ om n, post alterum τὸν addunt Mmn. versum hunc om R. 614. ἱερομηνεῖν R. 618. εἶδον] οἶδ' M. οὕτως ἄνδρα γ' R, ὄντως ἄνδρ' n, ἄνδρ' οὕτως M. οὐδαμοῦ V. 620. σκαλαθυρμάτια R, καλὰ θυρμάτι' V. 623. ἀσκάτην mn. 624. ἐῶσιν ἐξενεγκεῖν M. 626. πρῶτον βούλει m. 627. στρ^ε^. οὐδέν. σω^κ^. R. 628. πότερον R. alteram περὶ om MVm. ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν M. 631. ὅ τι] ὅτι τοῦτο V.

ΣΤΡΕ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
ΣΩ. οὐδὲν λέγεις, ὦ 'νθρωπε. ΣΤΡΕ. περίδου νῦν ἐμοί,
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
ΣΩ. ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
ΣΤΡΕ. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;
ΣΩ. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
ἐπαΐονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν
κατ' ἐνόπλιον, χὠποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
ΣΤΡΕ. κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. εἰπὲ δή.
ΣΤΡΕ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὑτοσί.
ΣΩ. ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. ΣΤΡΕ. οὐ γὰρ ὦ 'ζυρέ
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. ΣΩ. τί δαί;
ΣΤΡΕ. ἐκεῖν', ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
ΣΩ. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν·
τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄῤῥενα.
ΣΤΡΕ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄῤῥεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
κριός, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
ΣΩ. ὁρᾷς ὃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτὸ καὶ τὸν ἄῤῥενα.
ΣΤΡΕ. πῶς δή; φέρε. ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
ΣΤΡΕ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
ΣΩ. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
ΣΤΡΕ. ἀλεκτρύαιναν; εὖγε νὴ τὸν Ἀέρα,
ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
ΣΩ. ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον

635. μὴ] μὴ τὸ M. ἡμιεκτέου MVmn. 637. ταχὺς M, περὶ] σὺ περὶ Mmn. 639. πρῶτα n. σοφὸν V. 640. ἐπαΐοντ' R, εἶτ' ἐπαΐειν MVmn. 642. οἶδα R. 644. πρῶτον Rm. ἔτ'] ἐπ' RV, om M. 645. ἀγροῖκος M. ἀχρεῖος mn. ὦἰζυρὲ R. 646. δή R, δὲ mn. 648. δεῖ σε ante μανθάνειν ponit V. τούτου MVn. 659. ἅτ' V. 650. τἀρρενα R. 651. ταῦρος τράγος R. 652. ἃ Mmn. 654. ἄῤῥενα] ἄρρενα. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄρρενα R.

ἄῤῥενα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν. ΣΤΡΕ. τῷ τρόπῳ
ἄῤῥενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον; ΣΩ. μάλιστά γε,
ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. ΣΤΡΕ. πῶς δή; φράσον.
ΣΩ. ταὐτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
ΣΤΡΕ. ἀλλ' ὦ 'γάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο.
ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΩ. ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
ΣΤΡΕ. τὴν καρδόπην θήλειαν; ΣΩ. ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
ΣΤΡΕ. ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
ΣΩ. ἔτι δή γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
ἅττ' ἄῤῥεν' ἐστὶν ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
ΣΤΡΕ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. ΣΩ. εἰπὲ δή.
ΣΤΡΕ. Λύσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δημητρία.
ΣΩ. ἄῤῥενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤΡΕ. μυρία,
Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.
ΣΩ. ἀλλ' ὦ πόνηρε, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄῤῥενα.
ΣΤΡΕ. οὐκ ἄῤῥεν' ὑμῖν ἐστίν; ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;
ΣΤΡΕ. ὅπως ἄν; ὡδί, "δεῦρο, δεῦρ' Ἀμυνία."
ΣΩ. ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
ΣΤΡΕ. οὔκουν δικαίως, ἥτις οὐ στρατεύεται;
ἀτὰρ τί ταῦθ', ἃ πάντες ἴσμεν, μανθάνω;
ΣΩ. οὐδὲν μὰ Δί'· ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ ΣΤΡΕ.
τί δρῶ;
ΣΩ. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
ΣΤΡΕ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἐνθάδ'· ἀλλ' εἴπερ γε χρή,

662. κάρδοπον] τὴν κάρδοπον M. 663. γε om RVmn. 664. ταυτὸ M. 665. οὐκ m. 666. θυίαι R. 669. ὀρθότερον λέγεις Mmn, qui totum hunc versum Strepsiadi tribuunt. 671. ἔτι δή γε] ἔτι γε RV, ἔτ' ἔτι γε M, ἔτι δὴ mn.
υ
672. ἅττ' ἄρ' αὐτῶι V. 674. φίνιλλα V. 676. ἀμεινίας V, ἀμηνίας m. 677. ἔστιν R. 678. ἡμῖν RV, ἐν ὑμῖν mn. γ' om M. 679. πῶς γ' ἂν R. 679 et 680. ἀμηνία m, qui et v. 681. ἀμηνίαν. Versum 680 om R. 681. τὸν n. 682. ὅστις MVmn. 686. ἐνταῦθ' ἀλλ' εἴγε R, ἔνταῦθ' εἴγε V.

χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
ΣΩ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤΡΕ. κακοδαίμων ἐγώ,
οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.
ΣΩ. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει,
πάντα τρόπον τε σαυτὸν
στρόβει πυκνώσας·
ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,
ἐπ' ἄλλο πήδα
νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέ-
στω γλυκύθυμος ὀμμάτων.
ΣΤΡΕ. ἀτταταὶ ἀτταταί.
ΣΩ. τί πάσχεις; τί κάμνεις;
ΣΤΡΕ. ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν
καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
καί μ' ἀπολοῦσιν.
ΣΩ. μὴ νῦν βαρέως ἄλγει λίαν.
ΣΤΡΕ. καὶ πῶς, ὅτε μου
φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάς;
καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
φρουρὰς ᾄδων
ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.
ΣΩ. οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις; ΣΤΡΕ. ἐγώ;
νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
ΣΤΡΕ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.

689. κόρεσσι R. 690. διάρθρει R. 692. στρόφει n. 693. ὅταν γ' εἰς n. 694. εἰς M, ἐς n. 697. ἀτταταῖ ἀτταταῖ R, ἰατταταὶ ἰατταταὶ Mnn. 701. δαρδάπτουσι R, et mox ἐξέλκουσι, ἐκπίνουσι, διορύττουσι, ἀπολοῦσι. Versum 702 post 703 ponunt Mnn. 709. φρούδ' ἡ ψυχὴ M. 710. ἔτι] ἐπι R. κακοῖσι RV. 711. φρουρᾶς Mnn. 712. ὀλίγον V. 713. ποεῖς R. ἐγώ om n.

ΣΩ. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤΡΕ. ἀλλ' ὦ 'γάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.
ΣΩ. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα·
εὑρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
κἀπαιόλημ'. ΣΤΡΕ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητικήν;
ΣΩ. φέρε νῦν, ἀθρήσω πρῶτον, ὅ τι δρᾷ, τουτονί.
οὗτος καθεύδεις; ΣΤΡΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ΣΩ. ἔχεις τι; ΣΤΡΕ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΣΩ. οὐδὲν πάνυ;
ΣΤΡΕ. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
ΣΩ. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
ΣΤΡΕ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.
ΣΤΡΕ. ἀκήκοας μυριάκις ἁγὼ βούλομαι,
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
ΣΩ. ἴθι νυν, καλύπτου, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤΡΕ. οἴμοι τάλας.
ΣΩ. ἔχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
ἀφεὶς ἄπελθε, κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὖθις ἐς αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
ΣΤΡΕ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. τί ὦ γέρον;
ΣΤΡΕ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
ΣΩ. ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤΡΕ. εἰπὲ δή νυν μοι. ΣΩ. τὸ τί;
ΣΤΡΕ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὴ

717. μαλθακιστέον m. περικαλυπτέον Mm. 718. ἐξευρητέος RV. 719. καπαιόλημα R. 720. ἀρνακιδῶν R. ἀποστερητρίδα V, ἀποστερητίδα mn et γρ M. 723. οὐ δῆτ'] οὐδὲν Mm, οὐδέν γ' n. οὐδὲν πάνυ Strepsiadi continuat R. 727. πρῶτον mn. ἐξευρεῖν Mmn. 731. μικρὸν] λεπτὸν m. 733. ἀτρέμας Mm. 734. κατα τὴν R. πάλαι RV. 735. ἐς om MRVn. 737. ΣΤΡΕ. om R. 738. ΣΩ.] στρε. R. Socrati totum versum dat n. τὸ τί] τυδὶ Mmn, idque Strepsiadi continuant Mm.

αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον
ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων,
ΣΩ. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ'; ΣΤΡΕ. ὅ τι;
εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. ΣΩ. ὁτιὴ τί δή;
ΣΤΡΕ. ὁτιὴ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.
ΣΩ. εὖ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἰπέ μοι.
ΣΤΡΕ. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.
ΣΩ. μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεί,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' εἰς τὸν ἀέρα,
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.
ΣΤΡΕ. εὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩ. ποίαν τινά;
ΣΤΡΕ. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἑόρακας, τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις;
ΣΤΡΕ. ἔγωγε. ΣΩ. φέρε, τί δῆτ' ἄν; ΣΤΡΕ. εἰ ταύτην λαβών,
ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον,
τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.
ΣΩ. σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας. ΣΤΡΕ. οἴμ', ὡς ἥδομαι
ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
ΣΩ. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤΡΕ. τὸ τί;
ΣΩ. ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
ΣΤΡΕ. φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'. ΣΩ. εἰπὲ δή. ΣΤΡΕ. καὶ δὴ λέγω·

741. ταύτην M. 744. ἀνατέλλει RV, ἀντέλλοι M. 745. ἄν γ' n. ὅτιη R, ὅτι m. 749. αὐτὴν om V. 751. εἶλε mn, ἴλλε M. 752. ὑποχάλα Mm. ἐς MVmn. 755. σ' ὁμολογεῖν m. 756. ἤδη] ἤδη ποτὲ m. τοῖς R. φαρμακοπώλοις n. 757. ἑώρακας Mm. τὴν δ.] καὶ δ. m. 759. φέρε δη τί τ' ἄν V. 761. ὡδὶ Vn. 764. μοι διαγέγραπται m.

εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.
ΣΩ. οὐδὲν λέγεις. ΣΤΡΕ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεί
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.
ΣΩ. ὑθλεῖς· ἄπερρ'. οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.
ΣΤΡΕ. ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύγ', ἅττ' ἂν καὶ μάθῃς·
ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.
ΣΤΡΕ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν ἐν ᾗ ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα;
οἴμοι, τίς ἦν; ΣΩ. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
ΣΤΡΕ. οἴμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἀλλ' ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
ΧΟ. ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
εἴ σοί τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
ΣΤΡΕ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός·
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν· τί ἐγὼ πάθω;
ΧΟ. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤΡΕ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.
ΧΟ. ἆρά γ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡ-
μᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἕξων

770. καλεῖσθ' om R. 771. ἔγωγε R. 773. ἅπερ R. σ' om V. 774. τίναισ πρὸς R. ὦ om M. 775. σὺ ἅτ' V, σύ τ' R. μάθοις m. 776. νυνὶ] νῦν M, δὴ m, δή γε n. ἐδιδάσκου n. 778. ματτόμεσθα R. 780. ἐπι-λησμο‸[νεσ]τατον M. (sic) 787. ἔσται μοι R: ceteri ἔστι μοι. 788. οὐ θέλει M. τί 'γὼ Mm. 790. τῶν] καὶ V, om R. 791. αὐτὰρ M. 792. ἐξολῶ R. 793. εἰσελθὼν] ἐνταυθοῖ m. χρόνον] τὸν χρόνον n. 794. ἀρ' αἰσθάνηι V.

μόνας θεῶν; ὡς
ἕτοιμος ὅδ᾽ ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν,
ὅσ᾽ ἂν κελεύῃς.
σὺ δ᾽ ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου
καὶ φανερῶς ἐπηρμένου
γνοὺς ἀπολάψεις, ὅ τι πλεῖστον δύνασαι·
ταχέως φιλεῖ γάρ πως τὰ τοι-
αῦθ᾽ ἑτέρα τρέπεσθαι.

ΣΤΡΕ. Οὔ τοι μὰ τὴν Ὁμίχλην ἔτ᾽ ἐνταυθοῖ μενεῖς·
ἀλλ᾽ ἔσθι᾽ ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
ΦΕΙ. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
ΣΤΡΕ. ἰδού γ᾽, ἰδοὺ Δί᾽ Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας,
τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
ΦΕΙ. τί δὲ τοῦτ᾽ ἐγέλασας ἐτεόν; ΣΤΡΕ. ἐνθυμούμενος
ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
ὅμως γε μὴν πρόσελθ᾽, ἵν᾽ εἰδῇς πλείονα,
καί σοι φράσω πρᾶγμ᾽ ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
ΦΕΙ. ἰδού· τί ἐστίν; ΣΤΡΕ. ὤμοσας νυνὶ Δία.
ΦΕΙ. ἔγωγ᾽. ΣΤΡΕ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν.
οὐκ ἔστιν ὦ Φειδιππίδη Ζεύς. ΦΕΙ. ἀλλὰ τίς;
ΣΤΡΕ. Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί᾽ ἐξεληλακώς.
ΦΕΙ. αἰβοῖ, τί ληρεῖς; ΣΤΡΕ. ἴσθι τοῦθ᾽ οὕτως ἔχον.
ΦΕΙ. τίς φησι ταῦτα; ΣΤΡΕ. Σωκράτης ὁ Μήλιος
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
ΦΕΙ. σὺ δ᾽ εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
ὥστ᾽ ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; ΣΤΡΕ. εὐστόμει,
καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ᾽ οὐδεὶς πώποτ᾽ οὐδ᾽ ἠλείψατο

796. μόνος RV. 798. ἅπαντα MRV. κελεύοις m. 711. ἀπολαύσεις m. 802. ταχέως om M. 803. ἕτερα RV, ἑτέρως Mmn. 806. ὦ om V. 810. δαὶ R, δὴ m. 812. πρόσιθ᾽ Mm. 813. φράσω τι πρ. RV. σὺ om n. 814. διδάξῃς MRVmn. 815. νῦν R, νῦν νὴ Mmn. 816. ἔγωγε R. 817. οὐκ ἔνεστιν R. τί M. 822. τοσοῦτον MVmn.

οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος. σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
ΦΕΙ. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
ΣΤΡΕ. ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
ΦΕΙ. οἴμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
πότερα παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω,
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
ΣΤΡΕ. φέρ' ἴδω, σὺ τουτονὶ τί νομίζεις; εἰπέ μοι.
ΦΕΙ. ἀλεκτρυόνα. ΣΤΡΕ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
ΦΕΙ. ἀλεκτρυόν'. ΣΤΡΕ. ἄμφω ταὐτό. καταγέλασ-
τος εἶ.
μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἀλεκτρύαιναν, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
ΦΕΙ. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιά
εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς Γηγενεῖς;
ΣΤΡΕ. χἄτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἑκάστοτε,
ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
ΦΕΙ. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας;
ΣΤΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ' ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
ΦΕΙ. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὦ 'νόητε σύ;
ΣΤΡΕ. ὥσπερ Περικλέης, εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν. εἶτα τῷ πατρί
πειθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγώ τοί ποτε
οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος.

827. ἦλθεν R. 828. καταλούει μου RV, καταλούη μου M. omittit pronomen n. 830. χρηστόν om RV. χρηστότης ἀνήρ n. 831. ὅσα πάρεστιν ἀνθρώποις R, ὅσα παρ' ἀνθρώποις m, ὅσα πάρεστ' ἀνθρώποις n, ὅσα περ ἀνθρώποις M, ὅσα περ ἔστ' ἀνθρώποις V. 833. με R. 835. πότερ' ἂν RV, πότερον Mmn. ἕλω] λέγω V. 837. τοῦτονὶ R, τοῦτον Mn. τί] τίνα omnes. 838. καλῶς γε om V. 839. ἀλεκτρυόνα R. ταυτόν RVm. 845. ἂν om MVm. ὑπὸ τοῦ πλ. Mm. τῶν ἐτῶν MRVm. 851. τοι om m. 852. πειθόμενος MRVmn.

ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἡλιαστικόν,
τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἁμαξίδα.
ΦΕΙ. ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
ΣΤΡΕ. εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο, δεῦρ' ὦ Σώκρατες,
ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί,
ἄκοντ' ἀναπείσας. ΣΩ. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι
καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
ΦΕΙ. αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
ΣΤΡΕ. οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
ΣΩ. ἰδοὺ κρέμαι'· ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο
καὶ τοῖσι χείλεσιν διεῤῥυηκόσι.
πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης
ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
ΣΤΡΕ. ἀμέλει, δίδασκε. θυμόσοφός ἐστιν φύσει.
εὐθύς γέ τοι, παιδάριον ὢν τυννουτονί,
ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο,
κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς;
ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα,
ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
ΣΩ. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
ΣΤΡΕ. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. τοῦτο δ' οὖν μέμνησ', ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.
ΔΙ. χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν
τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὤν.
ΑΔ. ἴθ' ὅποι χρῄζεις· πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

854. ἁμαξίδια M. 855. τούτους V. 858. ἐστιν, omisso ἔτι, RVm. 859. τῶν] τόνδ' R. 862. κρέμαιό γ' ὡς MRVmn. 866. καίτοιγε RV. 868. γέ τοι] γὰρ m. ὂν R. τινουτοῖ m. 877. ἀπέσσομαι R. δ' οὖν m, νῦν R, γοῦν ceteri. 879. et 891. ΛΟΓΟΣ add R. 880. ἐν τοῖσι m. 891. βούλει M. 881. σ' ante ἀπολῶ ponit m.

ΔΙ. ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν; ΑΔ. λόγος. ΔΙ. ἥττων γ' ὤν.
ΑΔ. ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. τί σοφὸν ποιῶν;
ΑΔ. γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
ΔΙ. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσί
τοὺς ἀνοήτους; ΑΔ. οὔκ, ἀλλὰ σοφούς.
ΔΙ. ἀπολῶ σε κακῶς. ΑΔ. εἰπὲ τί ποιῶν;
ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων. ΑΔ. ἀλλ' ἀνατρέψω
ταῦτ' ἀντιλέγων· οὐδὲ γὰρ εἶναι
πάνυ φημὶ δίκην. ΔΙ. οὐκ εἶναι φής;
ΑΔ. φέρε γάρ, ποῦ 'στιν; ΔΙ. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
ΑΔ. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν, τὸν πατέρ' αὑτοῦ
δήσας; ΔΙ. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δή
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
ΑΔ. τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος.
ΔΙ. καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος
ΑΔ. ῥόδα μ' εἴρηκας. ΔΙ. καὶ βωμολόχος
ΑΔ. κρίνεσι στεφανοῖς. ΔΙ. καὶ πατραλοίας.
ΑΔ. χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
ΔΙ. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.
ΑΔ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
ΔΙ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. ΑΔ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
ΔΙ. διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·
καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις
οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
ΑΔ. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,

886. ἐφευρίσκων n. 887. ταῦτα] καὶ ταῦτα R. 890. ἀναστρέψω RV. 891. ταῦτ'] γ' αὐτὰ R. 893. τοῖς R. 895. οὐκ ἀπόλωλε τὸν πατέρ' αὑτοῦ δήσας R, τὸν πατέρ' οὐκ ἀπώλησε δήσας αὐτόν m. 898. τυφλογέρων n. 901. κρίνεσσι R. 902. γινώσκεις R. 903. τ' V. μολίβδωι MVn. 904. γε] τε R. 905. σὺ] καὶ σὺ V. δέ γ'] δ' Mm. 906. δὲ] δὴ Mn, om V. 907. θέλει RV. 908. καὶ om RV.

Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων Πανδελετείους.
ΑΔ. ὤ μοι σοφίας. ΔΙ. ὤ μοι μανίας.
ΑΔ. ἧς ἐμνήσθης. ΔΙ. τῆς σῆς πόλεώς θ',
ἥτις σε τρέφει
λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
ΑΔ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὤν.
ΔΙ. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
ΑΔ. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.
ΔΙ. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλῃς.
ΧΟ. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε, τοὺς προτέρους
ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν
παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾷ.
ΔΙ. δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. ΑΔ. κἄγωγ' ἐθέλω.
ΧΟ. φέρε δή, πότερος λέξει πρότερον;
ΑΔ. τούτῳ δώσω, κᾆτ' ἐκ τούτων,
ὧν ἂν λέξῃ, ῥηματίοισιν
καινοῖς αὐτὸν καὶ διανοίαις
κατατοξεύσω.
τὸ τελευταῖον δ', ἢν ἀναγρύζῃ,
τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὠφθαλμὼ
κεντούμενος, ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν,
ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.
ΧΟ. νῦν δείξετον τὼ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι

912. Μυσὸς post φάσκων ponit m. post φάσκων R addit δύστροπος. 914. ἐσθίων m. πανδελετίους R. 915. ΑΔ. ὤμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης et 916. ΔΙ. ὤμοι μανίας τῆς σῆς Mmn. 916. θ'] τ' RV. 919. τοῦτον om RV. 923. χεῖρα R. ἢν om Mn. ἐπιβάλῃς Vm, ἐπιβάλλεις Mn. 925. γε RV. 926. κοινὴν m. 930. δὴ] τίς mn, δὴ τίς MV. πότερος λέξει] λέξει πρότερος Vn, λέξει πρότερον Mm. πρότερον] ὑμῶν Vn, om Mm. 932. ὃν V. λέξοι m. 933. αὐτὸν om Mm. 935. τὸ om V. ἀναγρύξῃ Mmn. 937. ἀνθρήνων R. 939. δεῖξον V.

λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις
ὁπότερος αὐτοῖν λέγων
ἀμείνων φανήσεται.
νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,
ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
ἔστιν ἀγὼν μέγιστος.
ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
ῥῆξον φωνήν, ᾗ τινὶ χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

ΔΙ. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.
πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι,
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως εἰς κιθαριστοῦ
τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κριμνώδη κατανίφοι.
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας.
ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,
ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα καμπήν,
[αὐτὸς δείξας, ἔν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων,]
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,

940. περιδεξίοις m. 942. γνωμοτύποισι RV. 943. γ' αὐτῶν n. 944. γενήσεται V. 947. αὐτοῦ RV. 950. φωνὴν παιδὸς n. 951. κιθαριστάς V. 952. κομήτας m. κρημνώδη V, κρυμώδη mn. 953. ἐδίδαξε V. 954. περσέπτολιν MRmn. βόημα M. 955. ἐντυναμένης R, ἐντυνομένης vel ἐντηνομένης V. 956. κάμψειέ R. 957. om MRVmn. 958. φρύνην R. δυσκολοκάμπας V, δυσκολοκάμπους n.

ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους συμψῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι
εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
ἠλείψατο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὥστε
τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει.
οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν,
αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
οὐδ' ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.

ΑΔ. ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα
καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχους ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν.

960. ἐμ R. καθίζοντος V, καθέζοντας n. 962. αὖ om n. ἀνιστάμενον RV. προνοῆσαι Mmn. 963. ἐρασταῖς MRVmn. καταλιπεῖν Vm. 964. ὑπένερθε R. ὥστε] ὡς n. 965. αἰδοίοισι R. 966. αὖ m. κερασάμενος V. 967. αὐτὸς] ἂν αὐτὸς n. ἐβάδιζας V. 969. ἂν om V. ἁρπάζειν τῶν πρεσβυτέρων Mm. 971. διιπολιώδη MRmn, διπολίωδὴ (omissa καὶ) V. 972. κηκίδου V, κυκείδου Mm. ἐστ' R. 973. μαραθωνομάχας V.

σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοις προδιδάσκεις ἐντετυλίχθαι,
ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτούς,
τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.
πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον θαῤῥῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ·
κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε, φλέγεσθαι,
καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλήσειν·
μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσᾴττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνώς,
μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς·
μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
ΑΔ. εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον
τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμαν.

974. ἱματίοισι διδάσκεις Rmn. 976. προέχοντας m. ἀμέλει R. τριττογενείας n, τριτογενείης V. 978. καὶ πιστήσει R. 980. θακῶν R, θώκων Mmn. 981. παρὰ RV. σεαυτοῦ R. κακουργεῖν Mmn, κακοεργεῖν V. 982. ἄγαλμ' Vmn. ἀναπλάσειν Mn, ἀναπλάσσειν m. 983. εἰσάττειν R, ἄττειν V, εἰσάγειν n, εἰσιέναι Mm. 985. καλέσας m. 986. μνησικακήσης m. ἐνεοτροφήθης V, ἐνεοτοτροφήθης m. 987. ὦ] ὢν R. 988. κλιτομάμμαν RV, βλιττομάμαν mn.

ΔΙ. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷά περ οἱ νῦν,
οὐδ' ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου.
ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,
σμίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.
ἢν ταῦτα ποιῇς ἁγὼ φράζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν,
ἕξεις ἀεὶ στῆθος λιπαρόν,
χροιὰν λαμπράν, ὤμους μεγάλους,
γλῶτταν βαιάν, πυγὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν.
ἢν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύῃς,
πρῶτα μὲν ἕξεις χροιὰν ὠχράν,
ὤμους μικρούς, στῆθος λεπτόν,
γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μικράν,
κωλῆν μεγάλην, ψήφισμα μακρόν.
καί σ' ἀναπείσει
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

ΧΟ. ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν,

989. οὖν] οὐ R. 992. καταθρέξεις V, ὑποθρέξεις m, ἀποθρέξεις Mn. 993. λευκῷ om RV. σωφροσύνης V. 994. μίλακος MRV. 996. φράσω RV. 998. αἰεὶ MVmn. 999. λευκὴν RV. 1011. σ' ἀναπλήσει m, καταπλήσει M. 1012. τ' ἐπασκῶν n.

ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
εὐδαίμονες δ᾽ ἦσαν ἄρ᾽ οἱ ζῶντες τότ᾽ ἐπὶ τῶν προτέρων.
πρὸς τάδ᾽ οὖν, ὦ κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς εὐδοκίμηκεν ἀνήρ.
δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,
εἴπερ τὸν ἄνδρ᾽ ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ᾽ ὀφλήσεις.

ΑΔ. καὶ μὴν ἔγωγ᾽ ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα, κἀπεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ᾽ ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι᾽ αὐτὸ τοῦτ᾽ ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα
τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί᾽ ἀντιλέξαι.
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ᾽ ἄξιον στατήρων,
αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ πέποιθεν, ὡς ἐλέγξω·
ὅστις σε θερμῷ φησὶ λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;

ΔΙ. ὁτιὴ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.

ΑΔ. ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν᾽ ἄνδρ᾽ ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι;

ΔΙ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν Ἡρακλέους βελτίον᾽ ἄνδρα κρίνω.

ΑΔ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ᾽ εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;
καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; ΔΙ. ταῦτ᾽ ἐστὶ ταῦτ᾽ ἐκεῖνα,
ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι᾽ ἡμέρας λαλούντων

1013. τοῖς RV. 1014. δ᾽ ἄρ᾽ ἦσαν οἵ τε ζῶντες ἡνίκ᾽ ἧς τότ᾽ ἐπὶ τῶν M, δ᾽ ἄρ᾽ ἦσαν οἱ τότε ζῶντες ἡνίκ᾽ ἧς τῶν mn. οὖν ante τάδε ponit M, omittunt mn. κοσμοπρεπῆ V. 1016. εὐδοκίμησεν M. ὁ ἀνήρ m, ἀνήρ ceteri. 1018. ἄνδρα R. 1018. ὑπερβαλεῖς m. 1019. ἔγωγ᾽] πάλ᾽ ἔγωγ᾽ mn. πάλαι γ᾽ ἔγωγ᾽ M. 1020. γνώμαις V. 1022. πρότερος V. 1023. τοῖσιν] καὶ τοῖς Mm, καὶ τοῖσι n. νόμοισιν RV, νόμοισι M. 1026. δὴ mn. 1027. ἐαῖς εἶναι Vn. 1029. δειλότατον MR. 1031. παίδων om RV. 1033. ἡρακλέος V. 1034. δῆτα om M.

πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
ΑΔ. εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν
οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημί.
καὶ σωφρονεῖν αὖ φησὶ χρῆναι. δύο κακὼ μεγίστω,
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γενόμενον; φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
ΔΙ. πολλοῖς· ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
ΑΔ. μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
ΔΙ. καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
ΑΔ. κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς
οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν,
γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει. σὺ δ' εἶ κρόνιππος.
σκέψαι γὰρ ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἅ 'νεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, καχασμῶν.
καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
εἶεν· πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.

1040. ἂν om M. 1041. ἐς V. 1043. δύω RVmn. 1044. πώ om R. ἤδη om m. 1046. πολλούς V. ἔλαβεν R. 1047. γε] τὸ R, γε τὸ M, om m. 1048. οὐκ Rmn, ὁ ἐκ M, ἐκ Vn. 1049. ἀλλ' οὐ] ἀλλὰ n. 1050. δ'] γ' RV, om m. 1052. στρώμασι R. 1053. σιναμορουμένη M, συναμωρουμένη m. 1054. εἰ M. 1055. ἔνεστιν M. 1056. ὄψων om m. κιχλισμῶν MVmn. 1057. ζῆν] ζῆν ἐστιν m. 1058. πάρειμι δῆτ' ἐντ. m.

ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾆτ' ἐλήφθης.
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,
κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;
ΔΙ. τί δ', ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ;
ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
ΑΔ. ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν;
ΔΙ. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;
ΑΔ. τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;
ΔΙ. σιγήσομαι· τί δ' ἄλλο; ΑΔ. φέρε δή μοι φράσον,
συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. πείθομαι.
τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. εὖ λέγεις.
δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. αρα δῆτ'
ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι πλείους, σκόπει.
ΔΙ. καὶ δὴ σκοπῶ. ΑΔ. τί δῆθ' ὁρᾷς;
ΔΙ. πολὺ πλείονας νὴ τοὺς θεοὺς
τοὺς εὐρυπρώκτους. τουτονὶ γοῦν οἶδ' ἐγώ,
κἀκεινονὶ καὶ τὸν κομήτην τουτονί.

1059. ἐμοίχευσας; εἶτα τί. κατελήφθης M. ἐμοίχευσας τί δὴ κατελήφθης mn. 1061. γέλα om R. 1062. τάδ' om R. 1063. ἠδίκησας Mm. εἶτ'] εἶτ' οὖν V. ἐπαναγαγεῖν n. 1064. ὡς] ὢν V. ἥττων post γυναικῶν ponit R. ἐστι] τε RV. 1065. ἂν μεῖζον Mm. 1066. ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός m. et πειθόμενος etiam ceteri. 1069. ἂν om RV. ἔτι] τι m. ποτ' ἄν m. 1070. τοῦτ' ἦν R. 1071. ἀδικ ante τί ponit R. 1073—76. om V. 1074. δὲ R. 1076. καὶ δημαγωγοῦσι δ' M, καὶ δημαγωγοῦσ' mn. 1082. τουτονί] καὶ τουτονὶ Mmn. γοῦν οἶδ' ἐγὼ κἀκεινονὶ om RV. 1084. τί δῆτ' ἐρεῖς om V.

ΑΔ. τί δῆτ' ἐρεῖς;
ΔΙ. ἡττήμεθ'. ὦ κινούμενοι,
πρὸς τῶν θεῶν, δέξασθέ μου
θοἰμάτιον, ὡς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
ΣΩ. τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἐπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
ΣΤΡΕ. δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα,
οἵαν δικιδίοις· τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
ΣΩ. ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
ΦΕΙ. ὠχρὸν μὲν οὖν, οἶμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.
ΧΟ. χωρεῖτε νῦν. οἶμαι δέ σοι
ταῦτα μεταμελήσειν.
τοὺς κριτάς, ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
πρῶτα μὲν γάρ, ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον·
εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὔσας θεάς,
προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,
λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἡνίκ' ἂν γὰρ αἵ τ' ἐλᾶαι βλαστάνωσ' αἵ τ' ἄμπελοι,
ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.

1086. τῶν om m. 1089. πότερον Mmn. ἐπάγεσθαι τοῦτον M, τοῦτον ἀπάγεσθαι V. 1092. στομώσῃς MRVm. 1094. στόμωσον om m. 1094. οἷον RV. 1096. οἶμαί γε] ἔγωγε RV, ἤδη M, οἴομαί γε n. hunc versum Strepsiadi dat R, 1097 et 1098 Phidippidi. 1097. χώρει omnes. οἴομαι Mmn. σου V. 1100. ὑμῖν Mmn. 1101. πρῶτον n. γὰρ om MV. νεοῦν mn. βούλεσθ' R. 1103. τεκούσας τὰς ἀμπ. M. 1106. πήσεται M. 1108. ἡνίκα (omisso ἂν) MRVm. ἐλαίαι RV, ἐλαῖαι M. βλαστάνουσιν M.

ἣν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν· καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.
ΣΤΡΕ. Πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα·
εἶθ', ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα.
πᾶς γάρ τις ὀμνύς', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
θείς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κἀξολεῖν,
ἐμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου·
"ὦ δαιμόνιε, τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες." οὔ φασίν ποτε
οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσασθαί φασί μοι.
νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸν φροντιστήριον.
παῖ, ἠμί, παῖ, παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
ΣΤΡΕ. κἄγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
καί μοι τὸν υἱόν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
ΣΩ. μεμάθηκεν. ΣΤΡΕ. εὖ γ' ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.
ΣΩ. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
ΣΤΡΕ. κεἰ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;
ΣΩ. πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.
ΣΤΡΕ. βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.

1110. ὕσωμεν V. 1115. τέρας R. 1116. μόλις τὰ R. 1118. ἔσθ' ἕνη Rn. 1120. με] τε n. 1121. μέτρι' ἄττα m. 1122. τοι MRVn. 1123. ἀναβαλοῦμαι τὸ V. 1126. δικασάσθων m. ὀλίγου n. 1134. γ' om R. 1135. τιν' om m. ἂν om V. βούλει RV. 1136. καὶ R. 1137. παρῆσαν M. 1138. γ' ἄρα τὰν Mn, γὰρ ἄταν V.

ἰὼ, κλάετ' ὦ 'βολοστάται,
αὐτοί τε καὶ τἀρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσεσθ' ἔτι,
οἷος ἐμοὶ τρέφεται
τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων
πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη.
λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν·
ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ, παῖ,
ἔξελθ' οἴκων· ἄϊε σοῦ πατρός.
ΣΩ. ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ. ΣΤΡΕ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.
ΣΩ. ἄπιθι σὺ λαβών. ΣΤΡΕ. ἰὼ ἰώ, τέκνον,
ἰοὺ ἰού,
ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς
κἀντιλογικός, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', οἶδ' ὅτι·
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
ΦΕΙ. φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤΡΕ. τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
ΦΕΙ. ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
ΣΤΡΕ. εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
ΦΕΙ. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.

1139. κάετ' V. ὀβολοστάται MRV. 1140. τἀρχεῖα Mmn. 1141. οὐδὲν] οὐ M. ἐργάσησθ' Mn. 1145. βλάβη]
βλάβη
ἀνιαρὸς Mm, ἀνιαρὸς n. 1147. ἔνδοθεν τρέχων RV. 1148. ὦ τέκνον] σωκ. ὦ τέκνον R. hoc ὦ om M. alterum παῖ om RV. 1149. ἔξελθ' bis ponit m. 1151. σὺ λαβὼν] λαβὼν τὸν υἱόν σου RV. post τέκνον V addit ἰώ. 1154. εἶ πρῶτον] πρῶτον μὲν R. 1155. κἀντίλογος V. τουτὶ M. 1156. φδ. τὸ τί. σωκ. λέγεις RV. 1158. τοῦ om M. 1159. οὖν om n. σώσῃς omnes. 1160. δὴ om Vmn. 1161. τῆς ἡμέρας pr R. 1162. μου R. 1163. ἀπολοῦντ' Mmn. αὖθ' οἱ] αὐτοὶ RV. 1164. γίνοιτ' R. ἡμέρα R, om m. δύω RV.

ΣΤΡΕ. οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕΙ. πῶς γάρ; εἰ μή πέρ γ' ἅμα
αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
ΣΤΡΕ. καὶ μὴν νενόμισταί γ'. ΦΕΙ. οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς, ὅ τι νοεῖ. ΣΤΡΕ. νοεῖ δὲ τί;
ΦΕΙ. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
ΣΤΡΕ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἕνην τε καὶ νέαν.
ΦΕΙ. ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύ' ἡμέρας
ἔθηκεν, εἴς γε τὴν ἕνην τε καὶ νέαν,
ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
ΣΤΡΕ. ἵνα δὴ τί τὴν ἕνην προσέθηκεν; ΦΕΙ. ἵν' ὦ μέλε
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἑκόντες, εἰ δὲ μή,
ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.
ΣΤΡΕ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἕνῃ τε καὶ νέᾳ;
ΦΕΙ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποεῖν·
ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
ΣΤΡΕ. εὖ γ' ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.
μάκαρ ὦ Στρεψίαδες,
αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφός,

1166. αὕτη γένοιτ' ἂν RV, αὐτὴ γένοιτο Mmn. 1168. δὲ] δὲ δὴ V, δὲ δῆ R. 1169. alterum ὁ om V. Versum 1170 post 1173 ponit M. 1171. εἰς mn. 1172. ἔδωκεν n. τε Mmn. 1173. γένοιντο n. 1174. μέλεε mn. Versus 1174—77 post 1182 ponit m. 1177. ὑπομανιῶν τὴν νουμηνίαν R. 1179. ἀρχαὶ omnes. ἕνην τε καὶ νέαν V. 1180. γὰρ om RV. παθεῖν Mmn. 1181. ἵν' ὡς] ὅπως RV. 1182. προυτένθησαν m, προὔτεύθεσαν n. 1183. κακοδαίμονε R. 1185. ἀρθμὸς R, om m. πρόβατ' om R. 1189. τ' om V.

χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι χοἱ δημόται
ζηλοῦντες, ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἀλλ' εἰσαγαγών σε βούλομαι
πρῶτον ἑστιᾶσαι.
ΠΑ. εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κρεῖττον εὐθὺς ἦν τότε
ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἕλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην. ΣΤΡΕ. τίς
οὑτοσί;
ΠΑ. ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. ΣΤΡΕ. μαρτύρομαι
ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
ΠΑ. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤΡΕ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε,
ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν;
ΠΑ. καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
ΣΤΡΕ. μὰ τὸν Δί'· οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
ΠΑ. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
ΣΤΡΕ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
ΠΑ. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς,
ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε; ΣΤΡΕ. τοὺς ποίους θεούς;
ΠΑ. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤΡΕ. νὴ
Δία,

1190. ἐκτρέφεις MVn. 1192. τὰς om M. 1193. εἰσάγων RV. 1195. *ΠΑ.*] δανειστὴς R et hic et posthac. τῶν] τινα τῶν m. 1196. ἦν εὐθὺς mn. 1197. ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον mn. 1198. ὅτι MVmn. οὕνεκα mn. 1199. σ' ἐκκλητεύσοντα R, σ' ἐγκλητεύσοντα V. 1201. γε om RV. 1207. ὃν] οὐ M. 1208. θεούς] θεοὺς τὸ χρέος R. 1209. τὸν om MR. ποτ' RV. 1212. ἄλλ' ἂν] ἂν RV, ἄλλο γ' ἂν M, ἂν ἄλλο γ' m. 1213. ταῦτα θελήσεις V. 1214. ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε; om R. τοὺς om RV.

κἂν προσκαταθείην γ᾽, ὥστ᾽ ὀμόσαι, τριώβολον.
ΠΑ. ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ᾽ ἀναιδείας ἔτι.
ΣΤΡΕ. ἁλσὶν διασμηχθεὶς ὄναιτ᾽ ἂν οὑτοσί.
ΠΑ. οἴμ᾽, ὡς καταγελᾷς. ΣΤΡΕ. ἓξ χοᾶς χωρήσεται.
ΠΑ. οὔ τοι, μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεούς,
ἐμοῦ καταπροίξει. ΣΤΡΕ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
ΠΑ. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ᾽ εἴτε μή,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. ΣΤΡΕ. ἔχε νῦν ἥσυχος·
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ᾽ ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν; ΜΑΡ. ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
ΣΤΡΕ. ποῦ ᾽σθ᾽ οὗτος ἀπαιτῶν με τἀργύριον; λέγε,
τουτὶ τί ἐστι; ΠΑ. τοῦθ᾽ ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.
ΣΤΡΕ. ἔπειτ᾽ ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ᾽ ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
ΠΑ. οὐκ ἄρ᾽ ἀποδώσεις; ΣΤΡΕ. οὐχ ὅσον γέ μ᾽ εἰδέναι.
οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. ἄπειμι· καὶ τοῦτ᾽ ἴσθ᾽, ὅτι
θήσω πρυτανεῖ᾽, ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
ΣΤΡΕ. προσαποβαλεῖς ἄρ᾽ αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα,
καίτοι σε τοῦτό γ᾽ οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὁτιὴ ᾽κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
ΑΜΥ. ἰώ μοί μοι.
ΣΤΡΕ. ἔα·

1216. καὶ RV. προκαταθείην Vmn. γ᾽ om R. 1217. οὕνεκ᾽ m. 1220. μέγα V. 1221. καταπροΐξει R. 1222. γελοίως V. 1223. τούτω R. 1224. εἴτε γ᾽ M. μοι addiderunt mn. χρήματα R. 1227. μοι] σοι MVmn. 1228. ἀπαιτῶν RV, ὁ᾽παιτῶν m, ὡπαιτῶν Mn. λέγω M. 1230. τἀργύριον om M. 1231. ὀβολὸν ἂν M. 1233. γ᾽ ἔμ᾽ n. 1235. καὶ τοῦτ᾽ οἶσθ᾽ M, καίτοί γ᾽ ἴσθ᾽ mn. 1236. θήσω καὶ πρ. n. εἰ V. 1237. καὶ προσαποβαλεῖς R, καὶ προσαπολεῖς V. 1238. τοῦτ᾽ οὐχὶ M, τοῦτο οὐχὶ n. 1241 et 1242. ἔα. τίς ἔσθ᾽ ὁ θρηνῶν οὗτος; RV. οὐ] ἢ Mmn.

τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὔ τί που
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;
ΑΜΥ. τί δ'; ὅστις εἰμί, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤΡΕ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέ-
που.
ΑΜΥ. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλάς, ὥς μ' ἀπώλεσας.
ΣΤΡΕ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;
ΑΜΥ. μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τάν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἅλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
ΣΤΡΕ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜΥ. ἁδανείσατο.
ΣΤΡΕ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΑΜΥ. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.
ΣΤΡΕ. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
ΑΜΥ. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
ΣΤΡΕ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. ΑΜΥ. τί
δαί;
ΣΤΡΕ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
ΑΜΥ. σὺ δὲ νὴ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλῆσθαί μοι δοκεῖς,
εἰ μὴ 'ποδώσεις τἀργύριον. ΣΤΡΕ. κάτειπέ νυν,
πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
ἕλκειν κάτωθεν ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν.
ΑΜΥ. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον· οὐδέν μοι μέλει.
ΣΤΡΕ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
ΑΜΥ. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδος γε. ΣΤΡΕ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θη-
ρίον;

1245. σαυτὸν νῦν MRVm, σεαυτοῦ νῦν n. 1248. δέ MVmn. ποτ'] πώποτ' V, om m. 1251. γε RV. 1253. γέ μοι MR. 1254. γ' ἐλαύνων Mmn. 1257. ὑγιαίνοις m. 1259. προσκεκλήσεσθαι Mn. μοι δοκεῖς] μοι m, γέ μοι M, γ' ἐμοὶ n. 1260. μὴ ἀποδώσεις R. 1262. ὕδωρ ὕειν m. 1263. αὐτὸ mn. τοῦθ'] τὸ θ' R. 1264. οὐδέ Mmn. 1268. ἀπόδος γε] ἀπόδοτε RV, ἀπόδος Mm. τοῦτ' ἔσθ' V.

ΑΜΥ. τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
πλέον πλέον τἀργύριον ἀεὶ γίγνεται,
ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤΡΕ. καλῶς λέγεις.
τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; ΑΜΥ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴσην·
οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι. ΣΤΡΕ. κᾆτα πῶς
αὕτη μέν, ὦ κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται
ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
ζητεῖς ποῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν;
οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
φέρε μοι τὸ κέντρον. ΑΜΥ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΣΤΡΕ. ὕπαγε· τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμφόρα;
ΑΜΥ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤΡΕ. ἄξεις; ἐπιαλῶ
κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.
ΧΟ. οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων. ὁ γὰρ
γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
ἀποστερῆσαι βούλεται
τὰ χρήμαθ' ἁδανείσατο·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον λήψεται
πρᾶγμ', ὃ τοῦτον ποιήσει
τὸν σοφιστήν, ὧν πανουργεῖν
ἤρξατ', ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὑρήσειν, ὅπερ
πάλαι ποτ' ἐζήτει,
εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
γνώμας ἐναντίας λέγειν

1270. γ' αἰεὶ M. 1272. ὅτε M. 1273. μὰ τὸν δί' n. 1274. πλεῖον R. 1275. ὦ om M. 1276. πλέων m, πλειόνων V. 1277. πλέον M. 1278. ἐκ] ἀπὸ mn. 1280. σαπφόρα Mmn, πασία RV. 1281. ἐπιαλω R, ἐπὶ ἄλλων V, ἐπεὶ ἀλῶ Mmn et γρ V. 1283. φεύγειν V. σ' ante ἐγὼ ponunt mn. 1284. αὐτοῖσι V. σοῖς V. ξυνωρίσι R. 1289. τήμερόν τι λήψεται M. 1293. αὐτὸν om n. εὑρήσεις n. 1294. ἐπεζήτει RV. 1296. τ' ἐναντίας RVmn.

τοῖσιν δικαίοις,
ὥστε νικᾶν ἅπαντας,
οἷσπερ ἂν ξυγγένηται,
κἂν λέγῃ παμπόνηρα.
ἴσως δ᾽, ἴσως βουλήσεται
κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

ΣΤΡΕ. Ἰοὺ ἰού·
ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
ὦ μιαρέ, τύπτεις τὸν πατέρα· ΦΕΙ. φήμ᾽ ὦ πάτερ.
ΣΤΡΕ. ὁρᾶθ᾽ ὁμολογοῦνθ᾽ ὅτι με τύπτει. ΦΕΙ. καὶ μάλα.
ΣΤΡΕ. ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
ΦΕΙ. αὖθίς με ταὐτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε·
ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι χαίρω πόλλ᾽ ἀκούων καὶ κακά;
ΣΤΡΕ. ὦ λακκόπρωκτε. ΦΕΙ. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
ΣΤΡΕ. τὸν πατέρα τύπτεις. ΦΕΙ. κἀποφανῶ γε νὴ Δία
ὡς ἐν δίκῃ σ᾽ ἔτυπτον. ΣΤΡΕ. ὦ μιαρώτατε,
καὶ πῶς γένοιτ᾽ ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
ΦΕΙ. ἔγωγ᾽ ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.
ΣΤΡΕ. τουτὶ σὺ νικήσεις; ΦΕΙ. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.
ἑλοῦ δ᾽ ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
ΣΤΡΕ. ποίοιν λόγοιν; ΦΕΙ. τὸν κρείττον᾽ ἢ τὸν ἥττονα;
ΣΤΡΕ. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί᾽ ὦ μέλε
τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλόν
τὸν πατέρα τύπτεσθ᾽ ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
ΦΕΙ. ἀλλ᾽ οἴομαι μέντοι σ᾽ ἀναπείσειν, ὥστε γε

1297. τοῖσι Mmn. 1299. ξυγγένηται. ἐπεὶ μείζω κακὰ πείσεται ἢ φέρειν οἷός τ᾽ εἶναι. κἂν m. 1301. δ᾽ om mn. 1305. ἀμύνατέ γέ μοι m. Versum 1308 post 1312 ponit m. 1308. με om M. 1311. ἴσθ᾽ n. καὶ] δὴ n, om MVm. 1314. ὡς] ὥστ᾽ V. 1320. μέλεε mn. 1321. γε om M. 1322. μέλλεις μ᾽ ἀναπ. n. 1323. τύπτεσθαί ᾽στιν m.

οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
ΣΤΡΕ. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.
ΧΟ. σὸν ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅπῃ
τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
ὡς οὗτος, εἰ μή τῳ πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τὸ
λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου.
ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,
ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
ΣΤΡΕ. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι,
ἐγὼ φράσω. ἐπειδὴ γὰρ εἱστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
ᾆσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν κριόν, ὡς ἐπέχθη·
ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ᾄδειν τε πίνονθ', ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.
ΦΕΙ. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι
ᾄδειν κελεύονθ', ὡσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα;
ΣΤΡΕ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἷά περ νῦν·
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
κἀγὼ μόλις μέν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον.
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κᾆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν
"ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,

1326. λέγεις R. 1327. ὅποι n. 1328. κρατήσης M. 1329. πεποίθει R, πέποιθ' V, πέποιθεν Mmn. 1331. γε om MRV. 1334. πρὸς τὸν χ. Mn. 1336. ἔγωγε m. ἐπειδὴ γὰρ] γ' ἐπεὶ γὰρ n, ἐπεὶ m. ἑστιώμεθ' RV. ὡς m. 1337. μὲν om R. αὐτὸν om V. λαβόντα 'γὼ m. 1338. ἐπαχθη (ε) R. 1339. εὐθὺς ὡς M, εὐθὺς V. 1340. κάγχρυς Mmn. 1341. σ'] σέ γ' mn. τε] γε M, omittunt mn. 1343. τοῖα V. ἔνδον om R, ante ἔλεγεν ponit M. περ] περ καὶ V, καὶ n. 1344. ἔφασκεν R. 1347. εὐθὺς om V.

ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν,"
κᾆνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔφην "σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα."
ὁ δ' εὐθὺς ᾖσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐκίνει
ἀδελφός ὦ 'λεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω
πολλοῖς κακοῖς καἰσχροῖσι· κᾆτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκός,
ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
κἄπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει κἄπνιγε κἀπέθλιβεν.
ΦΕΙ. οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,
σοφώτατον; ΣΤΡΕ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον; ὦ τί σ' εἴπω;
ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. ΦΕΙ. νὴ τὸν Δί', ἐν δίκῃ γ' ἄν.
ΣΤΡΕ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὦ 'ναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι νοοίης.
εἰ μέν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
ἐξέφερον ἂν καὶ προὐσχόμην σε. σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων
βοῶντα, καὶ κεκραγόθ' ὅτι
χεζητιῴην, οὐκ ἔτλης

1349. πλέον R. 1351. ἔφη V. 1353. ᾖσεν V, om M. 1354. ὁ'δελφὸς m. 1355. κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην V, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἠνεσχόμην M. 1356. κᾆτ' ἐντεῦθεν] κἀντεῦθεν omnes. εἰκὸς] εἰκὸς ἦν m. 1357. ἠριζόμεθ' n, ἐριζόμεθ' m. 1358. κἀπόδει κἄπριγε R. κἀπέθλιβε R, κἀπέτριβεν Mmn. 1361. αὖ om V. 1363. σου] σου καὶ R. νοεῖς V. 1364. γε om m. 1365. ἂν post φέρων om Mm. 1366. οὐκ ἂν RV. 1367. ἂν om R. δὲ νῦν μ' M. 1368. καὶ om Rm.

ἔξω 'ξενεγκεῖν ὦ μιαρὲ
θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
αὐτοῦ 'πόησα κακκᾶν.
ΧΟ. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
πηδᾶν, ὅ τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος
λαλῶν ἀναπείσει,
τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐρεβίνθου.
σὸν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτά,
πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
ΦΕΙ. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνῃ προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
οἶμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
ΣΤΡΕ. ἵππευε τοίνυν νὴ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
ΦΕΙ. ἐκεῖσε δ', ὅθεν ἀπέσχισάς με, τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
ΣΤΡΕ. ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. ΦΕΙ. εἰπὲ δή μοι,
οὐ κἀμὲ σοὶ δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως

1370. ἔξω ἐξενεγκεῖν R, ἔξω γ' ἐξενεγκεῖν mn. 1371. ἀλλ' ἀποπνιγόμενος Mmn. 1378. ἂν om MVmn. 1379. ἔργων ὦ κινητὰ καὶ μοχλευτὰ καινῶν ἐπῶν V. 1380. δόξῃς λέγειν RV, λέγειν δόξῃς M. 1381. πράγμασι R. 1383. τὸν νοῦν μόνον R, τὸν νοῦν μου V, μόνῃ τὸν νοῦν Mm. 1384. οὐκ V. 1385. μ' οὗτος R, om V. 1389. ἵππον V. τέθριππον ante τρέφειν ponit V, om R. 1391. πρῶτον V. αἱρήσομαι R. σε] γε n. ἐτύπτησας RV. 1392. ἔγωγ' εὐνοῶν m. 1393. οὐκ ἄν μέ V.

τύπτοντ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν, τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; τίη δή;
φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι·
ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
εἰκός τε μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτούς.
ΣΤΡΕ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
ΦΕΙ. οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
ὥσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἧττον τί δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
ΣΤΡΕ. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου καθεύδεις;
ΦΕΙ. οὐ ταυτὸν ὦ τάν ἐστιν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
ΣΤΡΕ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.

1394. τύπτειν R, τύπτειν δ' V, τύπτειν τ' m. ἐπείπερ M. γε om MRV. 1396. γε, om m. 1397. τίη δή] ὁτιὴ τί δή M, om RV. 1398. σὺ] γε M. 1399. δέ γ'] δ' MVmn. ἀντίποιμι R. Versum 1400 post 1401 ponit R. 1400. τε] δὲ MVmn. μάλιστα Vmn. ἢ τοὺς νέους τι R, ἢ τοὺς νεωτέρους MVmn. 1403. τιθεὶς RV. 1408. αὐτοὺς R. 1410. τί διαφέρουσιν] τί διαφέρουσιν οὐδέν R, διαφέρουσιν οὐδέν mn. 1411. πλήν γ' n. 1412. ἅπαντας RV. μιμῆι R. 1413. ξύλου] πλεῖον R. 1414. ἂν om n.

ΦΕΙ. καὶ πῶς; ΣΤΡΕ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,
σὺ δ', ἢν γένηταί σοι, τὸν υἱόν. ΦΕΙ. ἢν δὲ μὴ γένηται,
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει;
ΣΤΡΕ. ἐμοὶ μὲν, ὦνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·
κἄμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
ΦΕΙ. σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην. ΣΤΡΕ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
ΦΕΙ. καὶ μὴν ἴσως οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
ΣΤΡΕ. πῶς δή; δίδαξον γάρ, τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις;
ΦΕΙ. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. ΣΤΡΕ. τί φής; τί φῂς σύ;
τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.
ΦΕΙ. τί δ', ἢν ἔχων τὸν ἥττω
λόγον σὲ νικήσω, λέγων
τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών;
ΣΤΡΕ. τί δ' ἄλλο γ'; ἢν ταυτὶ ποῇς,
οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-
τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
μετὰ Σωκράτους
καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ Νεφέλαι πέπονθ' ἐγώ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
ΧΟ. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
ΣΤΡΕ. τί δῆτα ταῦτ' οὔ μοι τότ' ἠγορεύετε,

1419. ἄνδρες M. 1421. μὴ] μα R. 1423. γ' οὐκ MVmn. ἀπεχθέσει R, ἀχθήσῃ M. 1424. γὰρ τί] εἴ τι m, γὰρ τί δὴ n. ὠφελήσεις n. 1425. τί φής; τί φῂς σύ;] τί φῂς σύ RV, τί δῆτα φῂς σύ mn. 1427. τί δῆτ' ἀνέχων R, τί δῆτ' ἂν ἔχων V. 1428. λόγον om R. 1430. δ'] δῆτ' V. ταύτην V, ταῦτα Mm. 1431. σαυτὸν MR, ἑαυτὸν V. 1437. σὺ ante σαυτῶι ponunt RV, om M. 1438. ἑαυτὸν M. ἐς] ἐς τὰ RV. 1456. ταῦτά γ' οὔ n. 1439. ἠγορεύσατε MV.

ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;
ΧΟ. ἡμεῖς ποοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοθ', ὅταν τινὰ
γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς κακόν,
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
ΣΤΡΕ. ὤ μοι, πονηρά γ' ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ·
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἁδανεισάμην
ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε
τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτην
ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθ', οἳ σὲ κἄμ' ἐξηπάτων.
ΦΕΙ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
ΣΤΡΕ. ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῷον Δία.
ΦΕΙ. ἰδού γε Δία πατρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; ΣΤΡΕ. ἔστιν. ΦΕΙ. οὐκ ἔστιν γ', ἐπεὶ
Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
ΣΤΡΕ. οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠόμην
διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. ὤ μοι δείλαιος,
ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
ΦΕΙ. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.
ΣΤΡΕ. οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτην.
ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδέ μ' ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ.
καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.

1440. ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρατε MVn, ἄγροικον ἐπήρατε καὶ σκαιόν m. 1441. ἀεὶ ποιοῦμεν Mmn. ἑκάστοτ' ἄν τιν' οὖν mn. 1442. πραγμάτων om M. 1446. με χρὴ R. 1448. τὸν μιαρὸν] τὰ μικρὸν n. καὶ] καὶ τὸν m. 1449. γ' om n. ἐλθὼν MRV. κἀμέγ' V. ἐξηπάτουν RV. 1453. τις] τί V, τι R. οὐκ ἔστιν οὐκ ἐπεὶ RV, οὐκ ἔνεστ' ἐπεὶ M. 1456. δια sine accentu RV, διὰ Mmn. 1457. ὅτι Mn. σε καὶ V. χυτραιοῦν R, χυτρεοῦντ' m. θεῶν V. 1458. φληνάφει Mmn. 1459. ὤμοι m. 1460. ἐξέβαλλον RV. καὶ om R. 1463. παρανομήσαντος V. 1464. μου R. 1465. εἴθ'] : ἑρμ : εἴθ' M.

ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐῶν δικοῤῥαφεῖν,
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο, δεῦρ' ὦ Ξανθία,
κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν.
ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην·
κἀγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποήσω, κεἰ σφόδρ' εἴσ' ἀλαζόνες.
ΜΑ. Α. ἰοὺ ἰού.
ΣΤΡΕ. σὸν ἔργον ὦ δὰς ἱέναι πολλὴν φλόγα.
ΜΑ. Α. ἄνθρωπε, τί ποεῖς; ΣΤΡΕ. ὅ τι ποῶ; τί δ' ἄλ-
λο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;
ΜΑ. Β. οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
ΣΤΡΕ. ἐκεῖνος οὗπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε.
ΜΑ. Β. ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. ΣΤΡΕ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ
βούλομαι,
ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας
ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.
ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεόν, οὑπὶ τοῦ τέγους;
ΣΤΡΕ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΩ. οἴμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.
ΧΑΙ. ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.

1467. ἐμπιπράναι MRmn, ἐμπιπρᾶναι V. 1469. ἔξελθε om m. φέρων (ε) m. 1472. ἂν om V. ἐμβάλοις n. Versum 1472 ante 1471 ponit n. 1474. τήμερον ante τιν' ponit V. αὐτοὺς m. 1475. κἂν n. σφόδρα γ' m. 1476. *A* om R. 1478. *ΣΤ.*] ξανθ. οἰκ. V. 1479. αἰτίας, γρ οἰκίας, R. 1480 et 1482. *ΜΑΘ. Β.*] σωκ (λ) R. 1480. ὑμῶν R. 1482. καὶ om RV. 1483. ἐμπίδας R. 1485. ποεῖς R. τέγους R. 1486. *ΣΤ.*] ξανθ. οἰκ. V, οικ R. 1487. ὤμοι n. 1488. *ΧΑΙ.*] μαθ R, ἕτερος φιλόσοφος V. γε om V. versum hunc post 1489 ponit n.

ΣΤΡΕ. τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον,
καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθον τὴν ἕδραν;
δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὕνεκα,
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.

ΧΟ. ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

1489. μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε MR, μαθόντες εἰς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε V, μαθόντ' ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεούς m. 1490. ἐσκοπεῖσθε RVmn. 1491. δίωκε] ερμ. δίωκε R. βάλλε παῖε] παῖε βάλλε M, ἑρμῆς: παῖε βάλλε V. 1493. τὸ, omisso γε, RV. σήμερον M.

ΣΦΗΚΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς, ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παῦσαι, ἐγκαθείρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξὶν αὐτοὺς ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυον οὐδὲ οὗτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἕνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἥττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαίρειν τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρι-

4. παύσειν R, παύειν V. 6. ἑαυτῶι μὴ προκείμενον R. 10. ἤνυον R. 12. εἶναι om R. 13. σχεδὸν om R. 19. πολ. om V.

νόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων, ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, διὰ τὸ σφηξὶν ἐμφερεῖς εἶναι τοὺς τοῦ χοροῦ· ἐξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα· οἳ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης· πέπλασται γὰρ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι τῶν δικῶν. διά τοι τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξὶν ἀπεικάζει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμυνίου, διὰ Φιλωνίδου, ἐν τῇ πόλει, Ὀλυμπίων ἦν β', εἰς Λήναια. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προαγῶνι, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.

1. ἐκφέρει R, omissis συνεχῶς et μέλλων — φέρει ψῆφον. 3. τινὰ τοῦ ποιητοῦ ἐκ τοῦ ποιητικοῦ (ποιητοῦ V.) πρ. ὡς σφ. ἐμφ. εἰσὶν οἱ τοῦ χ. RV. 19. ὀλυμπιάδι β ἦν εἰς R, ὀλυμπιάδι βηι εἰς V. 20. λευκῶν RV.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἴρξας ἄφνω
αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως
μὴ λανθάνῃ μηδ' ἐξίῃ διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
σφῆκες, παραγίνονταί βοηθοῦντες σφόδρα,
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισί
φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος
συμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

6. παρόντες ἐκ ταυτοῦ κακοῦ R, qui hunc versum septimo postponit.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ } *οἰκέται Φιλοκλέωνος.*
ΞΑΝΘΙΑΣ }

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΚΥΩΝ.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ΑΝΗΡ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΣΩΣΙΑΣ—Φιλοκλέωνος] *οἰκέται β* RV. *ΓΕΡΟΝΤΩΝ*] *ἐκ γερόντων* RV. *ΚΥΩΝ* om RV. *ΑΝ. ΤΙΣ ΚΑΤ.*] *συμπότης. κυδαθηνεὺς κύων* RV.

ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩ. Οὗτος τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;
ΞΑΝ. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
ΣΩ. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφειλες μέγα.
ἆρ' οἶσθά γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;
ΞΑΝ. οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
ΣΩ. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ
κατὰ τοῖν κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.
ΞΑΝ. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς ἐτεὸν ἢ κορυβαντιᾷς.
ΣΩ. οὔκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.
ΞΑΝ. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.
κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο
Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος·
καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
ΣΩ. κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑΝ. ἐδόκουν ἀετόν
καταπτάμενον εἰς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ,
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανόν,
κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.
ΣΩ. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.
πῶς δή, προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
ὅτι ταὐτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ
κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;
ΞΑΝ. οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται

2. διδάσκομαι om V. 3. ἆρα V. 6. οὖν] αὖ R. 9. ἀλλ' om V. 11. ἀρτίως τις ἐπ. V. 15. αἰετὸν R. 21. λέγω V.

ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον ; ΣΩ. μὴ φροντίσῃς·
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινόν, οὐ μὰ τοὺς θεούς.
ΞΑΝ. δεινόν γέ πού 'στ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. ΣΩ. ἀλλ' ἐστὶν μέγα·
περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.
ΞΑΝ. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.
ΣΩ. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ Πυκνί
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
κἄπειτα τούτοις τοῖσι προβάτοις μοὐδόκει
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρημένης ὑός.
ΞΑΝ. αἰβοῖ. ΣΩ. τί ἐστι ; ΞΑΝ. παῦε, παῦε, μὴ λέγε·
ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
ΣΩ. εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν', ἔχουσα τρυτάνην,
ἵστη βόειον δημόν. ΞΑΝ. οἴμοι δείλαιος·
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι.
ΣΩ. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας
"ὁλᾷς ; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει."
ΞΑΝ. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
ΣΩ. οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
γιγνόμενος ; ΞΑΝ. ἥκιστ', ἀλλ' ἄριστον. ΣΩ.
πῶς ; ΞΑΝ. ὅπως ;
ἄνθρωπος ὤν, εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.
οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται ;
ΣΩ. εἶτ' οὐκ ἐγώ, δοὺς δύ' ὀβόλω, μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνείρατα ;
ΞΑΝ. φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί,

26. τοὺς] τὰς, opinor, R. 28. ἐστὶ R. 34. 'μοὐδοκεῖ R. 35. φάλλαινα R. 36. ἐμπεπρημένην R, ἐμπεπρησμένην V. 39. φάλλαιν' R. 50. συμβάλλειν R. pro hoc versu V habet γιγνόμενος ἥκιστ'. 55. ἄττα RV.

μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
οὐδ', εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσί
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὑπὶ τοῦ τέγους.
οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι,
εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπου φήσ' οὑτοσί
εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
ΣΩ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
ΞΑΝ. οὔκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεί
αὕτη γε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος.
ΞΑΝ. Νικόστρατος δ' αὖ φησίν, ὁ Σκαμβωνίδης,
εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν ἢ φιλόξενον.
ΣΩ. μὰ τὸν κύν' ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅ γε Φιλόξενος.
ΞΑΝ. ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν·
φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,

58. οὐδὲ RV. 59. διαρριπτοῦντες R. 61. αὖθις] αὖθις ἂν V. 62. ἔλαμψεν R. 72. ξυμβάλῃ R. 74. προνάπους RV. 77. φιλο] φιλόδικος R.

ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην·
ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι,
τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.
καὶ νὴ Δί', ἢν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,
ἰὼν παρέγραψε πλησίον "κημὸς καλός."
τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ἦδ' ἀφ' ἑσπέρας, ἔφη
ὀψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρῲ πάνυ,
ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι.
ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακράν,
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.
ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτέ,
ἵν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεί
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ.
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος
ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
μηδ' ἐξιέναι θύραζ'· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ'· ὁ δ' οὐ μάλα.
μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ᾄξας ἐδίκαζεν εἰς τὸ Καινὸν ἐμπεσών.

90. 'πὶ om RV. 91. ἐρᾷ R. 92. καταμηνύσηι R. 94. γ' post ἔχειν ponit V. 98. τὸν] υἱὸν RV. 99. παρέγραψεν R. 109. δήσας R. 110. ἔχοι RV. 118. κακκάθαιρ' V. 119. τοῦτ' V, τοῦδ' R.

ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν, εἶτα ξυλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·
ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρίομεν·
ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορρόων
καὶ τῶν ὀπῶν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κἀπακτώσαμεν·
ὁ δ', ὡσπερεὶ κολοιός, αὑτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξήλλετο.
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὶ Βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

ΒΔΕ. ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;
ΞΑΝ. οἴμοι. ΣΩ. τί ἐστι; ΞΑΝ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.
ΒΔΕ. οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθεν
καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει,
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΣΩ. ταῦτ' ὦ δέσποτα.
ΒΔΕ. ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;
οὗτος τίς εἶ σύ; ΦΙ. καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
ΒΔΕ. καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. συκίνου.
ΒΔΕ. νὴ τὸν Δί', ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε; ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
δύου πάλιν. φέρ', ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ', ὡς ἕτερός γ' οὐδεὶς ἀνήρ,
ὅστις πατρὸς νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.

124. γιγγλίδι V. 126. ὑδροροῶν R. 130. ἐξήλετο V. 135. φρυαγμοσεμνακουστίνους R. 139. ἐξελήλυθεν V. 140. τις καταδεδοικὼς R. 145. τίνος ξύλου V. 146. ὥσπερ R. 147. ἐρρήσεις R.

ΣΩ. παῖ, τὴν θύραν ὤθει· πίεζε νῦν σφόδρα
εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.
καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ,
φύλαττέ θ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.
ΦΙ. τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ' ὦ μιαρώτατοι
δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;
ΒΔΕ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; ΦΙ. ὁ γὰρ θεός
μαντευομένῳ μοὔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,
ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκλῆναι τότε.
ΒΔΕ. Ἄπολλον Ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
ΦΙ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφερέ με, μὴ διαρραγῶ.
ΒΔΕ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.
ΦΙ. διατρώξομαι τοίνυν ὀδὰξ τὸ δίκτυον.
ΒΔΕ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. ΦΙ. οἴμοι δείλαιος·
πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
ΒΔΕ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.
ΦΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις·
νουμηνία γάρ ἐστιν. ΒΔΕ. οὔκουν κἂν ἐγώ
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν. ΦΙ. οὐχ ὥσπερ ἐγώ.
ΒΔΕ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
ΞΑΝ. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψειας. ΒΔΕ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
ταύτῃ γ'· ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου.
ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,
ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
βάδιζε θᾶττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
Ὀδυσσέα τιν'; ΞΑΝ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
ΒΔΕ. ποῖον; φέρ' ἴδωμαι. ΞΑΝ. τουτονί. ΒΔΕ. τουτὶ
τί ἦν;

152. παῖ om RV. 154. κατάκλειδος V. 168. ἄνθρωπος RV.
175. ἵνα θᾶττον V. 179. σήμερον V.

τίς εἶ ποτ' ὤ 'νθρωπ' ἐτεόν; ΦΙ. Οὖτις νὴ Δία.
ΒΔΕ. Οὖτις σύ; ποδαπός; ΦΙ. Ἰθακὸς ἀπὸ Δρασιππίδου.
ΒΔΕ. Οὖτις, μὰ τὸν Δί', οὔ τι χαιρήσων γε σύ.
ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος,
ἵν' ὑποδέδυκεν, ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
ΦΙ. εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἡσύχως, μαχούμεθα.
ΒΔΕ. περὶ τοῦ μαχεῖ νῷν δῆτα; ΦΙ. περὶ ὄνου σκιᾶς.
ΒΔΕ. πονηρὸς εἶ πόῤῥω τέχνης καὶ παράβολος.
ΦΙ. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.
ΒΔΕ. ὤθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν εἰς τὴν οἰκίαν.
ΦΙ. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνατε.
ΒΔΕ. ἔνδον κέκραχθι, τῆς θύρας κεκλεισμένης.
ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν,
καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. ΣΩ. οἴμοι δείλαιος·
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον;
ΞΑΝ. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
ΣΩ. μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσί
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστὴς ὀροφίας.
ΞΑΝ. οἴμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ, ποῦ 'στι μου τὸ δίκτυον;
σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ. ΒΔΕ. νὴ Δί', ἦ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
ΣΩ. ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν
κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;
ΒΔΕ. ἀλλ' ὦ πόνηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον

184. 185. et 186. οὖτις V. 185. ἴθακος R. 186. σύ] σὺ ἔσει V. 191. μάχει RV. 200. ἔμβαλε RV. 202. γ' om RV. ὤιμοι R. 207. ἀνὴρ RV.

οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα. ΣΩ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος
βαθύς.
ΒΔΕ. νὴ τὸν Δί', ὀψὲ γὰρ ἀνεστήκασι νῦν,
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεί,
λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαιομελησιδωνοφρυνιχήρατα.
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. ΣΩ. οὐκοῦν, ἢν δέῃ,
ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
ΒΔΕ. ἀλλ' ὦ πόνηρε, τὸ γένος, ἤν τις ὀργίσῃ,
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
ΣΩ. μὴ φροντίσῃς· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.
ΧΟ. χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις;
μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμὰς
κύνειος·
νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.
ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἆρ' ἐστί που 'νταῦθ', ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς;
πάρεσθ', ὃ δὴ λοιπόν γ' ἔτ' ἐστίν, ἀππαπαὶ πα-
παιάξ,
ἥβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ, κᾆτα περιπατοῦντε
νύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον,
κᾆθ' ἥψομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν ὦνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί·
σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.

216. νῦν] νῦν γ' V. 217. γὰρ RV. 220. ἀρχαῖα μελ. R. 226. ὃ R. καὶ om R. 227. βάλλωσιν V. 228. ΣΩ.] ξαν R. περ om RV. 234. ἆρ' R. 235. γ' om R. 239. ἤψαμεν V. 240. ἔστιν V. 241. σίμβολον V. φησι R.

χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
ἥκειν, ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ὧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ γὰρ
σπεύδωμεν ὦνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶ-
μεν,
μή που λαθών τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.
ΠΑΙΣ. τὸν πηλὸν ὦ πάτερ, πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.
ΧΟ. κάρφος χαμᾶθεν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόβυσον.
ΠΑΙΣ. οὔκ, ἀλλὰ τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.
ΧΟ. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος, ὦ 'νόητε;
οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
ΠΑΙΣ. εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί,
κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουῒ στερηθεὶς
τὸν πηλόν, ὥσπερ ἀτταγᾶς, τυρβάσεις βαδίζων.
ΧΟ. ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χἀτέρους μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποῆσαι.
ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὑτοιῒ μύκητες,
φιλεῖ δ', ὅταν ᾖ τουτί, ποεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή 'στι πρῷα
ὕδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι Βόρειον αὐτοῖς.
τί χρῆμ' ἄρ' οὑκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν

κολω
244. καλουμένους R, χολούμενος V. γάρ om V. 245. σπεύσωμεν V. 247. λίθος V. 248. τὸν] ὡ τὸν V, ὦ τὸν R. τουτονὶ] σὺ τουτονὶ RV. 249. χαμόθεν V. τὸν] σὺ τὸν R. 250. μοι] μοιγε R, diphthongo et γ corr. 251. θρυαλίδ' V. 252. ὠνόητε σύ R. 254. κονδύλοισι RV. 255. απειμεν V. 256. τουτοῒ V. 259. μὴ R. βάρβαρος V. πατοῦντα V. 263. ποεῖν ὁ ζεὺς ὑετὸν RV. 264. πρώϊα RV. 266. συνδικατὴς R.

ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ' ὦνδρες
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἤν τί πως ἀκούσας
τοὐμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἑρπύσῃ θύραζε.
τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν
ὁ γέρων, οὐδ' ὑπακούει; μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ-
βάδας, ἢ προσέκοψεν τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν
που,
εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῴη· ἦ μὴν πολὺ δριμύτατός γ'
ἦν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετ'·
ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
"λίθον ἕψεις" ἔλεγεν. τάχα δ' ἂν
διὰ τὸν χθεσινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
ἐξαπατῶν, καὶ λέγων ὡς φιλαθήναιος ἦν καὶ
τἀν Σάμῳ πρῶτος κατείποι, διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς
εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ.
ἀλλ' ὦ 'γάθ' ἀνίστασο, μηδ' οὕτως
σεαυτὸν ἔσθιε, μηδ' ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων
τἀπὶ Θρᾴκης· ὃν ὅπως ἐγχυτριεῖς.
ὕπαγ' ὦ παῖ, ὕπαγε.

ΠΑΙΣ. ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ
πάτερ, ἤν σου τι δεηθῶ;

ΧΟ. πάνυ γ' ὦ παιδίον· ἀλλ' εἰ-
πὲ τί βούλει με πρίασθαι
καλόν· οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀ-
στραγάλους δήπουθεν, ὦ παῖ.

ΠΑΙΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας ὦ παππία· ἥδιον γάρ.

ΧΟ. οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ κρέμοισθέ γ' ὑμεῖς.

ΠΑΙΣ. μὰ Δί' οὐτἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.

271. ἐκβαλεῖν R. 272. ἐξερπύσηι R. 276. τὸν V. 280. λέγων R. 285. ἀνὴρ RV, ut solent. 286. οὔπω V. 288. ταχὺς R. 297. παπία R. 298. μὰ τὸν δί' V. κρέμεσθε V, i. e. κρέμαισθε. 299. οὔτ' ἄρα R.

ΧΟ. ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ καὶ
ξύλα κὤψον· σὺ δὲ σῦκά μ' αἰτεῖς;

ΠΑΙΣ. ἄγε νῦν ὦ πάτερ, ἢν μὴ
τὸ δικαστήριον ἄρχων
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν ἢ
πόρον Ἕλλας ἱερόν;

ΧΟ. ἀπαπαῖ, φεῦ.
μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῷν
οἶδ' ὁπόθεν γε δεῖπνον ἔσται.

ΠΑΙΣ. τί με δῆτ' ὦ μελέα μῆτερ ἔτικτες,
ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.

ΧΟ. ἀνόνητον ἄρα σ' ὦ θυλάκιόν γ'
εἶχον ἄγαλμα.

ΠΑΙΣ. ἒ ἔ, πάρα νῷν στενάζειν.

ΦΙ. Φίλοι, τήκομαι μὲν πάλαι, διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων· ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἷός τ' εἴμ'
ᾄδειν. τί ποιήσω; τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
βούλομαί γε πάλαι πάνυ μεθ' ὑμῶν
ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους
κακόν τι ποῆσαι.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ μέγα βρόντα, ἤ με πόησον
καπνὸν ἐξαίφνης,
ἢ Προξενιάδην ἢ τὸν Σέλ-
λου, τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.
τόλμησον ἄναξ χαρίσασθαί μοι,
πάθος οἰκτείρας· ἤ με κεραυνῷ
διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως,
κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν·

304. ἄρχων R. 305. καθέσηι R. 308. ελας R, ἔλλας V. 318. ἀλλ' ἀτὰρ V. 319. τηροῦμ' ὑπὸ V. 325. προξενίδην V. 326. ψευδομάμαξυν RV. 329. σπόνδισον V.

ἢ δῆτα λίθον με πόησον, ἐφ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

ΧΟ. τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων κἀποκλείων τὰς θύρας;
λέξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.

ΦΙ. οὑμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.

ΧΟ. τοῦ δ' ἔφεξιν ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΦΙ. οὐκ ἐᾷ μ' ὦνδρες δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

ΧΟ. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν, ὁ Δημολογοκλέων,
ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νεῶν ἀληθές;

ΦΙ. οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὗτος ἁνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησεν λέγειν,
εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.

ΧΟ. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
ἥτις σε λάθρᾳ τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποήσει.

ΦΙ. τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε ποοίην·
οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

ΧΟ. ἔστιν ὀπὴ δῆθ', ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης διορύξαι,
εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσιν κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς.

ΦΙ. πάντα πέφρακται, κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι.
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.

ΧΟ. μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἑάλω;

334. κατακλείων τῆι θύραι V. 338. ἐφέξειν V. 342. δημολόγος κλέων V. 343. τι om V. 344. ἂν om R. 346. τούτων] πάντων R. 347. τοῦδε R. 348. ἂν om V. 350. ὅπηι R. τε R. 355. ἱεὶς R.

ΦΙ. οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
ἥβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
κοὐδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι
φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν, ἔχοντ' ὀβελίσκους.

ΧΟ. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχισθ'·
ἕως γὰρ ὦ μελίττιον.

ΦΙ. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον.

ΦΙ. διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

ΧΟ. μηδὲν ὦ τὰν δέδιθι, μηδέν· ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν
γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν
τὴν καρδίαν
καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
δραμεῖν, ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν
τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα.
ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῴδιον, εἶτα καθίμα
δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.

ΦΙ. ἄγε νῦν, ἢν αἰσθομένω τούτω ζητῆτόν μ' ἐσκαλαμᾶσθαι
κἀνάσπαστον ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.

356. ἐκεῖνο R. 366. μελίτιον R. 368. δίκτυνα συγνώμην R. 373. δέδιθ' R, δείδιθι V. 374. ποήσω R. 378. τῶν θεῶν R. 381. ἐνκαλαμᾶσθαι R. 382. κἀνασπαστὸν ποεῖν R.

ΧΟ. *ἀμυνοῦμέν σοι, τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες,*
ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν ἔσται· τὰ τοιαῦτα ποήσομεν ἡμεῖς.
ΦΙ. *δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος. καὶ μανθάνετ'· ἤν τι πάθω 'γώ,*
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.
ΧΟ. *οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει*
σαυτὸν θαῤῥῶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.
ΦΙ. *ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι,*
τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·
ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο,
κἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ' ἀποπάρδω.
ΒΔΕ. *οὗτος ἐγείρου.* ΣΩ. *τί τὸ πρᾶγμ';* ΒΔΕ. *ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται.*
ΣΩ. *μῶν ὁ γέρων πῃ διαδύεται;* ΒΔΕ. *μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ*
αὑτὸν δήσας. ΣΩ. *ὦ μιαρώτατε, τί ποεῖς; οὐ μὴ καταβήσει.*
ΒΔΕ. *ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν, καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε,*
ἤν πως πρύμναν ἀνακρούσηται πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.

384. ἔσται add V. τὰ om V. 386. κλαύσαντες θεῖναί με R. 389. κεχάρηται R. 390. δακρύοισι R. αἰεὶ V. 394. ἀποπαρδω R. sine accentu. quem an habeat aut qualem habeat V, nescio. 395. πρᾶγμα R. 397. καταβήσῃ R. 398. ταῖσι R. 399. ἤμ R, εἴ V.

ΦΙ. οὐ ξυλλήψεσθ', ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι,
ὦ Σμικυθίων καὶ Τισιάδη καὶ Χρήμων καὶ Φερέδειπνε;
πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι;
ΧΟ. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
ἥνπερ ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
νῦν ἐκεῖνο, νῦν ἐκεῖνο τοὐξύθυμον,
ᾧ κολαζόμεσθα, κέντρον
ἐντέτατ' ὀξύ.
ἀλλὰ θαἰμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
θεῖτε καὶ βοᾶτε καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν,
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
ὄντα κἀπολούμενον,
ὅτι τόνδε λόγον εἰσφέρει,
ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας. 414
ΒΔΕ. ὦ 'γαθοί, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ΧΟ. νὴ Δί' εἰς τὸν οὐρανόν γ', ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
ΒΔΕ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
ΧΟ. ὦ πόλι καὶ Θεώρου θεοισεχθρία,
κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
ΞΑΝ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὁρᾷς ὦ δέσποτα;
ΒΔΕ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου;
ΧΟ. καὶ σέ γ' αὖτις ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεφε
δεῦρο, κἀξείρας τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο,
ξυσταλείς, εὔτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπόν, σμῆνος οἷον ὤργισεν.
ΞΑΝ. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα·

400. ὁπόσοι R. 402. δ'] τ' R. 408. λαβόντες RV. τάχιστα τὰ π. R. 409. ἐλέωνι V. 415. κεκράγατε R. 418. θεὸς ἐχθρία R, θεοσεχθρία V. cf. Demosthen. adv. Androt. §. 59. ed. Berolin. 421. φίλιπον R. 425. ὤργησεν R.

ὡς ἔγωγ᾽ αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἀφίει τὸν ἄνδρ᾽· εἰ δὲ μή, φήμ᾽ ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.
ΦΙ. εἶα νῦν, ὦ ξυνδικασταί, σφῆκες ὀξυκάρδιοι,
οἱ μὲν εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ᾽ ὠργισμένοι,
οἱ δὲ τὠφθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖθ᾽, οἱ δὲ καὶ τοὺς δα-
κτύλους.
ΒΔΕ. ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτουΐ, καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
εἰ δὲ μή, ᾿ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θριῶν τὸν ψόφον.
ΧΟ. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἔν τί σοι παγήσεται.
ΦΙ. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
περιορᾷς οὕτω μ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
οὓς ἐγὼ ᾽δίδαξα κλάειν τέτταρ᾽ ἐς τὴν χοίνικα;
ΧΟ. εἶτα δῆτ᾽ οὐ πόλλ᾽ ἔνεστιν δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά;
δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει.
ὥστε μὴ ῥιγῶν γ᾽ ἑκάστοτ᾽. ἀλλὰ τούτοις γ᾽ οὐκ ἔνι
οὐδ᾽ ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
ΦΙ. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ᾽ ὦ κάκιστον θηρίον;
οὐδ᾽ ἀναμνησθεὶς ὅθ᾽ εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτον-
τά σε,
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν, ἐξέδειρ᾽ εὖ κἀνδρι-
κῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ᾽ ἀχάριστος ἦσθ᾽ ἄρα.
ἀλλ᾽ ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδρα-
μεῖν.

427. κεντρίδας R. 429. μακαρίζειν (omisso σε) V. 430. εἶα bis ponunt RV. 432. τὠφθαλμων R, qui mox om καί. 433. βοηθεῖτε R. V quomodo hunc versum legat ambigo. 434. βάλεσθε R, βάλλεσθε V. 436. θρίων V. 440. τετταγαρ᾽ R. 441. ἤμι (χ above) R. 446. ῥιγόν τ᾽ R. 449. οὔτ᾽ R.

ΧΟ. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακράν, ἵν' εἰδῆθ' οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
ΒΔΕ. παῖε, παῖ' ὦ Ξανθία τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
ΞΑΝ. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
ΣΩ. οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
ΞΑΝ. καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.
ΒΔΕ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
ΧΟ. ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
τοῖς πένησιν, ἡ τυραννὶς
ὡς λάθρα γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με;
εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ πονηρὲ καὶ κομηταμυνία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὔτε λόγον εὐτράπελον,
αὐτὸς ἄρχων μόνος.
ΒΔΕ. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
ΧΟ. σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε
καὶ μοναρχίας ἐραστά,
καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν
κράσπεδα στεμμάτων, τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;
ΒΔΕ. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.

454. οἷός V. 456. παῦε παῖ R. 459. σελαρτίου V. 460. hunc versum alteri dat R. 465. ἐλάνθαν' V. 471. κατοξίας R. 472. ἔλθοιμεν V.

ΧΟ. οὐδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ σοὔστιν οὐδ' ἐν πηγά-
νῳ·
τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας καλῇ.
ΒΔΕ. ἆρ' ἄν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.
ΧΟ. οὐδέποτέ γ'· οὐχ, ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ·
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης.
ΒΔΕ. ὡς ἅπανθ' ἡμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἤν τε μεῖζον ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν·
νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,
ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
"οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι."
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρῳ
"εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;"
ΞΑΝ. κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
ἤρετ' εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
ΒΔΕ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα, εἰ καὶ νῦν ἐγώ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι, τούτων ἀπαλλαχθέντα
τῶν
ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά.

480. γ'] malim τ', i. e. τοι. πού' ςιν R. 483. ταῦτα ταυτά σου καταντλεῖ καὶ ξυνωμο^τ καλεῖ R. 484. ἆρά γ' ἂν πρὸς V. ἀπαλλαχθῆτε V. μοι RV. 495. ἔοιχ' RV. 496. προσαιτεῖ R. 503. γε] εἰ RV. 504. ὁτιὴ R, ὅτιὴ V. 505. ὀρθος— V, ὀρθοφοιτος— R. 506. ἔχων R. 507. τυραννίδα R.

ΦΙ. νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς·
οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἄν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
ΒΔΕ. νὴ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἁγὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν οἴομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
ΦΙ. ἐξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔΕ. καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς,
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙ. παῦε δουλείαν λέγων,
ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. ΒΔΕ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς
οἰόμενος ἄρχειν, ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ,
ἥτις ἡ τιμή 'στί σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.
ΦΙ. πάνυ γε· καὶ τουτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. ΒΔΕ. καὶ μὴν ἐγώ.
ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτόν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε·
ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
εἰπέ μοι· τί δ', ἤν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;
ΦΙ. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.
ΧΟ. νῦν δὲ τὸν ἐκ θημετέρου
γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
καινόν, ὅπως φανήσει
ΒΔΕ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
ΧΟ. ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὤν,
ἢν ταῦτα παρακελεύῃ.
μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τόνδε λέγειν, ὁρᾷς γὰρ ὡς
σοὶ μέγας ἔστ' ἀγὼν
καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
εἴπερ, ὃ μὴ γένοιτο νῦν,
οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.

511. πεπηγμένον R. 514. οἶμαι V. 529. κακίστην R.
531. ταῦτ' αὐτὰ R, ταῦτα αὐτὰ V.

ΒΔΕ. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς, μνημόσυνα γράψομαι 'γώ.
ΦΙ. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
ΧΟ. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
σκωπτόμενοι δ' ἂν ἐν
ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις
θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη,
ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαῤῥῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.
ΦΙ. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω
τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλείας.
τί γὰρ εὔδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῦ,
ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος;
ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλήν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν·
ἱκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
"οἴκτειρόν μ' ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλου
ἀρχὴν ἄρξας ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων."

538. γράψομ' ἐγὼ RV. 541. ἀκαρῆι R. 543. ὁδοῖσιν V. 545. ἀντωμουσιῶν R. 548. γ' om V. 550. καὶ] ἢ καὶ R, ἢ V. νῦν om V. 552. πρῶτον μὲν ἕρπον R. 555. ἱκετεύουσί θ' ὑποπίπτοντες R. 557. ξυνσίτοις R.

ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν.

ΒΔΕ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.

ΦΙ. εἶτ' εἰσελθών, ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθείς,
ἔνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεπόηκα,
ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν.
φέρ' ἴδω· τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν, καὶ προστιθέασιν
κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἕως ἂν παρισώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν·
οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·
οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν κατάθωμαι.
κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει,
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρός· ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·
τὰ δὲ συγκύπτονθ' ἅμα βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με, τρέμων, τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
"εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις."
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.
χἠμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;

558. ὡς R. 562. ἀπόφευξιν R. 564. ἀποκλαίονται R. 565. ἂν] ἀνιῶν V. ἰσώσηι R. 567. ἵνα R. 568. ἀναπειθώμεθα R. 570. συγκύψαντ' R. ἅμ ἅμα βληχᾶται R, ἀποβληχᾶται V. 571. θεὸς V. 572. ἐλαιήσαις R. 573. χοιρίοις R.

ΒΔΕ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην·
καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις, φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.

ΦΙ. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
κᾂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
κᾂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν.
κᾂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῳ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον,
κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.

ΒΔΕ. τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων, ὧν εἴρηκας, μακαρίζω·
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

ΦΙ. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὠ δῆμος, ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ,
ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·
εἶτ' Εὔαθλος χὠ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς

576. ἂν R. γράψομαι R. οἴκου, γρ καὶ πλούτου, R. hunc versum om V. 577. ἄχεις] ἄχρις RV. ἀρχήν V. 582. φορβιᾶι τοῖς R. 583. καταλιπων R. 584. κλαίειν R. 586. ἀναπείθοι V. 588. γὰρ τὸ V. σεμνῶν R. 590. πρᾶγμα R.

οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.
κἀν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας.
αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει,
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὁτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας.
ἀλλὰ Θέωρος, καίτοὔστιν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ.
σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις,
ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χὐπηρεσίαν ἀποδείξειν.
ΒΔΕ. ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτέ, κἀναφανήσει
πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.
ΦΙ. ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ 'γὼ 'πιλελήσμην·
ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾆτ' εἰσήκονθ' ἅμα πάντες
ἀσπάζωνται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀπονίζῃ καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,

593. φασι R. 596. δὲ ὁ R. μόνους RV. 597. χερὸς R. 599. καίπούστιν R. 601. δὲ R, μ' V. 602. οὖσαν om V. καὶ ὑπηρεσίαν R. 604. περισεμνός V. 605. οὐγὼ] οὐ γὰρ V. 606. κἄπειτ' R. εἰσήκοντα με V. 607. ἀσπάζονται R. 608. ἀλείφει R. προσκύσασα V.

καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται·
καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ,
κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ "φάγε τουτί,
ἔντραγε τουτί." τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μή με δεήσῃ
εἰς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει
καταρασάμενος καὶ τονθορύσας, ἄλλην μή μοι ταχὺ μάξῃ.
τάδε κέκτημαι, πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.
κἂν οἶνόν μοι μὴ 'γχῇς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι
οἴνου μεστόν· κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνὼς
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν.

ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω,
καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἅπερ ὁ Ζεύς;
ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων·
"οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ." κἂν ἀστράψω,
ποππύζουσιν, κἀγκεχόδασίν μ'
οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί.
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
νὴ τὴν Δήμητρα, δέδοικας· ἐγὼ δ'-

609. παππίζουσ' V. τὸ om R. 610. προσενέγκει R. 611. προσαναγκάζει R. 612. τοῖσιν ἐγὼ γάνυμι R. 613. παραθήσῃ R. 618. δείνου R. 620. τῆς om RV. 621. ὥσπερ R. 626. καικἔγκεχόδασιν R. με om V. 629. ante νὴ signum mutati interlocutoris (—) ponit R. δήμητραν δέδοικα σ' R.

ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

ΧΟ. οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς
οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΦΙ. οὔκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος ῥᾳδίως τρυγήσειν·
καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

ΧΟ. ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν
κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ηὐξανόμην ἀκούων,
κἀν Μακάρων δικάζειν
αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἡδόμενος λέγοντι.

ΦΙ. ὥσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται κἄστιν οὐκ ἐν αὑτοῦ.
ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποήσω.

ΧΟ. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφευξιν παλάμας.
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον,
ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

ΒΔΕ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης, καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳδοῖς,
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
ἀλλ' ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙ. παῦσαι, καὶ μὴ πατέριζε.
εἰ μὴ γάρ, ὅπως δουλεύω 'γώ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήσει, κἂν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.

ΒΔΕ. ἀκρόασαι νῦν ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·

634. ᾤονθ' pr R. οὕτως R, οὕτω V. 642. αὑτῶι R.
644. σε om R. 648. ὅρα R. 650. καὶ μείζονος om V.
651. τῇ] τῇδε V. 652. ἀτὰρ V. 655. παπίδιον R.

καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις ἀλλ' ἀπὸ χειρός,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα,
κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστάς,
πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς καὶ δημιόπρατα.
τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.
ἀπὸ τούτων νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ,
ἓξ χιλιάσιν, κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν.
γίγνεται ὑμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.
ΦΙ. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.
ΒΔΕ. μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δή 'πειτα τὰ χρήματα τἄλλα;
ΦΙ. ἐς τούτους τοὺς "οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί." ΒΔΕ. σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτούς
ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.
κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κἀναφοβοῦντες
"δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω·"

659. καὶ om RV. 661. τούτου R. τοὐνιαυτοῦ RV. 663. ἡμῖν R. 665. δήπειτα R. τὰ om V. 668. αἱρεῖς αὑτοῦ V. περιπεμφθεὶς RV. 669. δωροδοκοῦσι R. 670. ὑπαπειλοῦντες V. 671. ἀναστρέψω R.

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων.
οἱ δὲ ξύμμαχοι, ὡς ᾔσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν,
σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν
ὕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,
φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν.
σοὶ δ', ὧν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας,
οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσι.
ΦΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἀγλῖθας μετέπεμψα.
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.
ΒΔΕ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας;
σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολούς, ἀγαπᾷς οὓς αὐτὸς ἐλαύνων
καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ πονήσας.
καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει,
ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱός,
ὡδὶ διαβάς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθείς,

673. ᾔσθοντο R. 675. δωροδοκοῦσιν R. 677. πλοῦθ' ὑγίειαν R. 678. σὺ RV. δ' om R. αρχης R. 681. ἀποκλέεις V. 684. οὓς V.

ἥκειν εἴπῃ πρῲ κἂν ὥρα, δικάσονθ', ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται.
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμήν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ·
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
ἤν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε
ἐσπουδάκατον, κᾆθ' ὡς πρίον' ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντανέδωκε.
σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην· τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθε.

ΦΙ. ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.

ΒΔΕ. σκέψαι τοίνυν ὡς, ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι·
ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς,
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀκαρῆ· καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι
ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεί, τοῦ ζῆν ἕνεχ', ὥσπερ ἔλαιον.
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὧν εἵνεκ', ἐρῶ σοι,
ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν, κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίζῃ
ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιῤῥύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.

694. ἀντανέδωκε] præstat fortasse ἀντενέδωκεν. 695. κωλαγρέτην R. 701. ἀκαρῆι R. 702. ἄλευρον R. 703. τοῦθ' ὧν] τούτων R. 704. τιθασσευτὴν RV. ἐπισίξῃ V. 705. ἐπιρύξας R. ἄγριος V.

εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν.
εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσιν·
τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πύῳ καὶ πυριάτῃ,
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.
νῦν δ', ὥσπερ ἐλαολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.

ΦΙ. οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται;
καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.

ΒΔΕ. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν Εὔβοιαν διδόασιν
ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
ποριεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρῴην πέντε μεδίμνους
καὶ ταῦτα μόλις, ξενίας φεύγων, ἔλαβες κατὰ χοίνικα) κριθῶν.
ὧν οὕνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλειον ἀεί,
βόσκειν ἐθέλων, καὶ μὴ τούτους
ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ τι βούλει σοι,
πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

709. ἔζων om R. 711. ἐλαιολόγοι R. 718. ἔλαβε R. 719. εἵνεκ' R. 724. πλὴν] πλὴν τοῦ RV. κωλα^γκρέτου R. μάλα V.

ΧΟ. ἦ που σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκεν "πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς,
οὐκ ἂν δικάσαις." σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ δεδόκησαι,
ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.
ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,
πιθοῦ, πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ,
μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
εἴθ' ὤφελέν μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
εἶναί τις, ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.
σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν παρὼν ἐμφανὴς
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
καὶ δῆλός ἐστιν εὖ ποῶν· σὺ δὲ παρὼν δέχου.

ΒΔΕ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτόν, παρέχων
ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον
λείχειν, χλαῖναν μαλακήν, σισύραν,
πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει
καὶ τὴν ὀσφύν. ἀλλ' ὅτι σιγᾷ
κοὐδὲν γρύζει,
τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

ΧΟ. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα,
οἷς τότ' ἐπεμαίνετ'· ἔγνωκεν γὰρ ἀρτίως,
λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.
νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς λόγοις πείθεται,
καὶ σωφρονεῖ μέντοι, μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον,
πειθόμενός τέ σοι. ΦΙ. ἰώ μοί μοι. ΒΔΕ. οὗτος τί μοι βοᾷς;

ΦΙ. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.
κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,

727. σκιπίωνας R. 730. ἀγενὴς R. ἀτεράμμων R. 732. εἶν' αἴτιος ὅστις R. 735. ἐστιν om R. 737. χονδρὸν R. 741. καὶ οὐδὲν R. 744. ἔγνωκεν γὰρ ἀρτίως RV. 746. ἃ om V. 747. ἴσος V. τοῖς ἴσοις RV. 749. μοι post τί om V.

ἵν' ὁ κῆρυξ φησὶ "τίς ἀψήφισ-
τος; ἀνιστάσθω."
κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
πάρες ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα,
μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
ΒΔΕ. ἴθ' ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.
ΦΙ. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἑνός.
ΒΔΕ. ποίου; φέρ' ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
Ἅιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι.
ΒΔΕ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε
αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
ΦΙ. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔΕ. ταὔθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται.
ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως, ἢν ἐξέχῃ
εἵλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον,
ἐὰν δὲ νείφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ὕοντος εἴσει· κἂν ἔγρῃ μεσημβρινός,
οὐδείς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.
ΦΙ. τουτί μ' ἀρέσκει. ΒΔΕ. πρὸς δὲ τούτοις γ' ἢν δίκην
λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
ΦΙ. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
ὥσπερ πρότερον, τὰ πράγματ', ἔτι μασώμενος;
ΒΔΕ. πολλῷ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

752. φησὶν R. 756. σπένδ' V. σοι R. 758. ἐγὼν ἐν R. 761. πείθομαι RV. λέγοντι βούλει R. 772. ἕλη R. ἐλιάσει R. 773. νίφῃ V. 780. πράγματα R. 781. τουτοὶ V.

ΦΙ. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔΕ. παρ' ἐμοῦ.
ΦΙ. καλῶς,
ὁτιὴ κατ' ἐμαυτὸν κοὐ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
αἴσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρῴην λαβών,
ἐλθὼν διεκερμάτιζεν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
κᾆπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων,
κἀγὼ 'νέκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν·
κᾆτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα,
κᾆθ' εἷλκον αὐτόν. ΒΔΕ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ';
ΦΙ. ὅ τι;
ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
ταχὺ γοῦν καθέψεις ἀργύριον, ἦδ' ὃς λέγων.
ΒΔΕ. ὁρᾷς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς.
ΦΙ. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις πόει.
ΒΔΕ. ἀνάμενε νῦν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
ΦΙ. ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.
ἠκηκόειν γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κἀν τοῖς προθύροις ἀνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὥσπερ Ἑκάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
ΒΔΕ. ἰδού, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
ὅσα πέρ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα.
ἀμὶς μέν, ἢν οὐρητιάσῃς, αὑτηὶ
παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.
ΦΙ. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
ΒΔΕ. καὶ πῦρ γε τουτί, καὶ προσέστηκεν φακῆ,
ῥοφεῖν ἐὰν δέῃ τι. ΦΙ. τοῦτ' αὖ δεξιόν·
κἂν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι·

788. σκωπτόλις R. 789. διεκερματίζετ' V. 790. κἄπειθεν ἔθηκε V. 791. 'νεκαψα R. 792. ὀσφραινόμενος R. 794. ἔφασκεν R. 795. τἀργύριον R. 796. ὅσον] ος ὅσον V. δῆτα om V. 802. ἐνοικοδομήσει V, ἀνοικοδομήσει R. 804. ἑκαταῖον R. 806. γ' om V.

αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε;
ΒΔΕ. ἵνα γ', ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινός,
ᾄδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὑτοσί.
ΦΙ. ἓν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔΕ. τὸ τί;
ΦΙ. θηρῷον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.
ΒΔΕ. πάρεστι τουτί, καὐτὸς ἅναξ οὑτοσί.
ΦΙ. ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς χαλεπὸν ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν·
οἷός περ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
ΣΩ. οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
ΒΔΕ. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σύ, θᾶττον ἂν δίκην
ἐκάλουν. ΦΙ. κάλει νυν, ὡς κάθημαι 'γὼ πάλαι.
ΒΔΕ. φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ;
ἡ Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν
ΦΙ. ἐπίσχες οὗτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο.
ΒΔΕ. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἔνδοθεν.
τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.
ΞΑΝ. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
ΒΔΕ. τί δ' ἐστὶν ἐτεόν; ΞΑΝ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παρᾴξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;
ΒΔΕ. τοῦτ' ἄρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
ΞΑΝ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἅτερός φησιν κύων
κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
ΒΔΕ. ἴθι νυν, ἄγ' αὐτὼ δεῦρο. ΞΑΝ. ταῦτα χρὴ ποεῖν.
ΦΙ. τουτὶ τί ἐστι; ΒΔΕ. χοιροκομεῖον Ἑστίας.
ΦΙ. εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; ΒΔΕ. οὔκ, ἀλλ' ἵνα

817. ἐξεγείρῃς αὐτοσί R. 818. ἄλλ' om R. 819. θηρῴϊον R. 820. ἄναξ RV. Versus 825 et 826 om V. 825. νῦν R. κάθημ' ἐγὼ R. 826. εἰσάγω R. 827. δέδρακεν R. 833. γε] τε RV. 838. σικελὴν RV.

ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
ΦΙ. ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
ΒΔΕ. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
ΦΙ. οἴμοι, διατρίβεις κἀπολεῖς τριψημερῶν·
ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.
ΒΔΕ. ἰδού. ΦΙ. κάλει νῦν. ΒΔΕ. ταῦτα δή. ΦΙ. τίς οὑτοσί
ὁ πρῶτός ἐστιν; ΒΔΕ. εἰς κόρακας, ὡς ἄχθομαι,
ὁτιὴ 'πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
ΦΙ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΒΔΕ. ἐπὶ καδίσκους. ΦΙ. μηδαμῶς·
ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
ΒΔΕ. κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῷν,
ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
ΦΙ. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;
ΒΔΕ. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κἀπιχωρίως.
ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
ΧΟ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς φήμην ἀγαθὴν
λέξομεν ὑμῖν, ὅτι γενναίως
ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
ΒΔΕ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
ΧΟ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πρᾶγμ', ὃ μηχανᾶται
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι,
παυσαμένοισι πλανῶν.
Ἰήϊε Παιάν.

849. διατρίψεις V. 851. *ΦΙ.* priore loco om R. 852. ἡ σκόρακας V. 853. ὁτιη'πιλαθόμην R, ὅτι ὑπελαθόμην V. 854. καδίκους R. 855. τούσδε om R. ἀρυστίκους R. 861. om V. 865. ἕξομεν V. 870. ὃ] οὐ V. 873. παυσαμένοις V. πλάνων V.

ΒΔΕ. ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον Ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου,
δέξαι τελετὴν καινήν, ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
παῦσόν τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἤπιον αὐτόν,
τούς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων,
κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΧΟ. ξυνευχόμεσθά σοι κἀπᾴδομεν νέαισιν ἀρχαῖς,
εἵνεκα τῶν προλελεγμένων.
εὖνοι γάρ ἐσμεν, ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ᾐσθόμεσθά σου
φιλοῦντος, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
τῶν γε νεωτέρων.

ΒΔΕ. εἴ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίτω,
ὡς, ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ ἐσφρήσομεν.

ΦΙ. τίς ἆρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἁλώσεται.

ΞΑΝ. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα,
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλῳὸς σύκινος.

ΦΙ. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.

ΒΔΕ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ Λάβης πάρα.

874. προθύρου] προθύρου προσθπύλας R, προυπύλου προπύλου V. 877. αὐτὸ R. 880. τοὺς] καὶ τοὺς R. 885. νέαισιν] ἐν νέαισιν R. 887. οὗ] ὅτου V. 888. ἡδόμεσθα V. 890. τῶν γεννιαιοτέρων RV. 891. θύραισιν V. 893. ἄρα ὁ R. 894. ΞΑ.] θε/ R. γραφῆς] γραφῆς ἧς RV.

ΦΙ. ὦ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει·
οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.
ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων;
ΚΥΩΝ. αὖ αὖ. ΒΔΕ. πάρεστιν. ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης,
ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
ΣΩ. σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
ΦΙ. φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
ΞΑΝ. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ', ἣν ἐγραψάμην
ἄνδρες δικασταὶ τουτονί. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαί.
ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
κατεσικέλιζε, κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ.
ΦΙ. νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος. ΞΑΝ. κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.
καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
ΦΙ. οὐδὲν μετέδωκεν; ΞΑΝ. οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
ΦΙ. θερμὸς γὰρ ἁνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.
ΒΔΕ. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ' ὦ πάτερ,
πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἀλλ' ὦ 'γαθέ
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
ΞΑΝ. μὴ νῦν ἀφῆτέ γ' αὐτόν, ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῖρον ἐξεδήδοκεν.
ΦΙ. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
ΞΑΝ. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γάρ ἄν ποτε

900. καὶ om V. κλεπτὸν R. 902. δ' οὐ διώκων V. 903. *ΚΥ.*] βδε/ R, qui totum versum Bdelycleoni dat. οὗτος bis ponit R. 906. νῦν, ut solet, R. 907. *ΞΑ.*] θε/ R. 909. ῥυπαπαὶ V. 914. *ΞΑ.* om R, versum inferiorem alteri tribuens. 917. *ΦΙ.*] ὁ κῦ R. *ΞΑ.* om R. κυνῶι R. γέ μοι R. 921. γὰρ om R. 922. *ΞΑ.*] οικ R. 927. *ΞΑ.* om R. τοῦτον] τοῦτο μὴ R.

τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγγω διακενῆς ἄλλως ἐγώ·
ἐὰν δὲ μή, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
ΦΙ. ἰοὺ ἰού,
ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ
ὦ 'λεκτρυόν; νὴ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.
ὁ θεσμοθέτης, ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.
ΣΩ. αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρυβλίον,
δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς, καὶ καθίζεις οὐδέπω;
ΦΙ. τοῦτον δέ γ' οἶμαι 'γὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
ΒΔΕ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει;
ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
ΦΙ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.
ΒΔΕ. οὔκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδών· ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
Χαλεπὸν μὲν ὦνδρές ἐστι διαβεβλημένου
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.
ΦΙ. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
ΒΔΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.
ΦΙ. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
ΒΔΕ. ὅτι σοῦ προμάχεται, καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν. εἰ δ' ὑφείλετο,

928. δύω RV. 929. διακεκλάγγω V. 932. κατηγόρευσε, nisi fallor, R. 933. σὺ R. 934. ὠλεκτρυὼν V. 936. ΣΩ.] βδε/ R. 937. τρύβλιον R. 938. τυροκνῆστιν R. 941. οἶμ' ἐγὼ RV. 942. αὖ] ἂν V. 944. hunc Philocleoni dat R, inferiorem alteri. 953. οὖν om R.

σύγγνωθι· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
ΦΙ. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
ΒΔΕ. ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι, τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες.
φησὶ κατακνῆσαι. ΦΙ. νὴ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.
ΒΔΕ. ὦ δαιμόνι', ἐλέει ταλαιπωρουμένους.
οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένει.
ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
αὐτοῦ μένων γάρ, ἅττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος, εἰ δὲ μή, δάκνει.
ΦΙ. αἰβοῖ· τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;
κακόν τι περιβαίνει με, κἀναπείθομαι.
ΒΔΕ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ'· οἰκτείρατ' αὐτὸν ὦ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνετ' ὦ πόνηρα, καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
ΦΙ. κατάβα, κατάβα, κατάβα, κατάβα. ΒΔΕ. καταβήσομαι·
καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
ΦΙ. εἰς κόρακας, ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν, γνώμην ἐμήν,
οὐδέν ποτέ γ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
ΒΔΕ. οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙ. χαλεπὸν εἰδέναι.
ΒΔΕ. ἴθ' ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παρᾷξον, κἀπόλυσον ὦ πάτερ.

δ
962. ΒΔ.] κυ R. 964. ἀπόκρινε R. 965. κατέκνισας V. 966. κατακνίσαι V. 967. ταλ.] τοὺς ταλ. RV. 970. ὁ] φιλ. ὁ R. μόνος V. 973. τί] τί τὸ RV. 974. περιμένει R. 978. αἴτει R. 979. ΦΙ.] ὁ γέρων ἢ ὁ αὐτὸς R. κατάβα ter ponit R. ΒΔ.] ὁ παῖς R. 981. αὐτὰρ V. 982. ἠσκόρακας RV. τὸρροφεῖν V. 988. κἀπόλαυσον V.

ΦΙ. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΒΔΕ. φέρε νυν, σὲ τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.
ΦΙ. ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; ΒΔΕ. οὗτος. ΦΙ. αὕτη 'ντευθενί.
ΒΔΕ. ἐξηπάτηται, κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.
ΦΙ. φέρ' ἐξεράσω. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;
ΒΔΕ. δείξειν ἔοικεν· ἐκπέφευγας ὦ Λάβης.
πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας; ΦΙ. οἴμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ;
ΒΔΕ. ἔπαιρ', ἔπαιρε σαυτόν. ΦΙ. εἴπ' ἐκεῖνό μοι·
ὄντως ἀπέφυγε; ΒΔΕ. νὴ Δί'. ΦΙ. οὐδέν εἰμ' ἄρα.
ΒΔΕ. μὴ φροντίσῃς ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
ΦΙ. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;
ἀλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι·
ἄκων γὰρ αὔτ' ἔδρασα κοὐ τοὐμοῦ τρόπου.
ΒΔΕ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'· ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,
ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
ἀλλ' εἰσίωμεν. ΦΙ. ταῦτα νῦν, εἴπερ δοκεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' ἴτε χαίροντες, ὅποι βούλεσθ',
ὑμεῖς δὲ τέως, ὦ μυριάδες
ἀναρίθμητοι, νῦν μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι,
μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ', εὐλαβεῖσθε.
τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἐστὶ πάσχειν, κοὐ πρὸς ὑμῶν.
Νῦν αὖτε λεῴ προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε·
μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.

991. ἴδεσθ' V. 994. ἔοικας R. 996. ἔπαιρ' om V. εἰπὲ νῦν ἐκεῖνο RV. 997. πέφευγε R. 999. με ταυτῷ V. 1004. πανταχοῦ R. 1010. δὲ τέως RV. δ' om RV.

ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκώς,
τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς,
μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι,
μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτόν,
οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας.
ἀρθεὶς δὲ μέγας, καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθείς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα,
οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ', εἴ τις ἐραστὴς
κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευσε πρὸς αὐτόν,
οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
ἵνα τὰς Μούσας, αἷσιν χρῆται, μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ.
οὐδ', ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι,
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,

1017. φησι R. 1025. περιϊών R. 1027. πεύθεσθαι R. 1028. αἴσειν R. 1029. πρῶτον ἦρξε R, πρῶτόν φησιν V. φησὶ πιθέσθαι R. 1030. τοῖς R.

ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας,
φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὔ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησίν τε μετ' αὐτοῦ
τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἳ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον,
κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑμῶν
ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων,
ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτήν,
πέρυσιν καταπροὔδοτε, καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν διανοίαις,
ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον
μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα·

1035. δ' ante ὄρχεις om R. 1037. ἡμῶν R. τε om R. 1038. πέροισιν R. 1043. τοιοῦτον δ' V. 1044. καταπρούδοντε R. σπαίροντ' V. 1045. ἀναιδεῖς R. 1046. ὄμνυσι R. 1048. γνοῦσι R.

ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
εἴπερ ἐλαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.
ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν
ὦ δαιμόνιοι τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν,
ἐσβάλλετέ τ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μήλων· κἂν ταῦτα ποῆθ',
ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων
ὀζήσει δεξιότητος.

ΗΜΙΧ. Ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο μόνον ἄνδρες μαχιμώτατοι,
πρίν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
οἴχεταί γε, κύκνου τε πολιώτεραι δή
αἵδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.
ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων
δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν. ὡς ἐγὼ
τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολλῶν κικίννους νεανιῶν
καὶ σχῆμα κεὐρυπρωκτίαν.

ΧΟ. Εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
ἥτις ἐστὶν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.
ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως ἐγγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν

1062. κατ'] ταῦτ' R. 1064. γε om V. πολιώτερα R. οἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχας V, qui in mg οἱ κρόταφοι. 1067. γνώμην V. 1069. κίννους V. 1070. κηὐρυπρωκτίαν R. 1073. ἐστιν] ἡμῶν ἐστιν RV. τῆσδε om V.

ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος
τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια.
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι,
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
ἀλλ' ὅμως ἀπεωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέρᾳ.
γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτατο,
εἶτα δ' εἱπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους,
οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι·
ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

ΗΜΙΧ. Ἆρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι·
καὶ κατεστρεψάμην
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' οὐδὲ
συκοφαντήσειν τινὰ
φροντίς· ἀλλ' ὅστις ἂν ἐρέτης
ἔσοιτ' ἄριστος. τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις
Μήδων ἑλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι
τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, ὃν
κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

ΧΟ. Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον·
εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμοὺς ὥσπερεὶ τἀνθρήνια,

1078. ὠφελήσαμεν μάχεσιν ἡνίκ' ἦνθ' R. 1080. ὑμῶν R. 1083. παρ'] πρὸς R. 1084. τοξοτῶν V. 1085. ἐπαυσάμεσθα R, ἐσωζόμεσθα V. ἑσπέρας R, ἑσπέραν V. 1087. εἱπόμεσθα R. 1091. ἦν R. 1107. ξυλλέγοντες R.

οἱ μὲν ἡμῶν οὗπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα,
οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις,
ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιτάν ἐσμεν εὐπορώτατοι·
πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον.
ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἤν τις ἀστράτευτος ὢν
ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών.
ἀλλά μοι δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ
ὅστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.
ΦΙ. Οὔ τοί ποτε ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
ΒΔΕ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
ΦΙ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον·
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.
ΒΔΕ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποεῖν.
ΦΙ. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔΕ. τὸν τρίβων' ἄφες,
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
ΦΙ. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;
ΒΔΕ. ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβών, καὶ μὴ λάλει.
ΦΙ. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;
ΒΔΕ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
ΦΙ. ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην Θυμοιτίδα.

1108. ἄρχων RV. 1109. ὀδίωι R. 1111. καττάροις R, κυτάροις V. 1119. λόχμην V. 1120. ἐμβραχὺ R. 1125. ἀγαθ' R. 1132. ἀναλαβοῦ RV. 1138. θυμαιτίδα R.

ΒΔΕ. κοὐ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
ἔγνως γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. ΦΙ. ἐγώ;
μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
ΒΔΕ. οὔκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
ΦΙ. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
ΒΔΕ. πόθεν ὦ 'γάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως.
ΦΙ. οὔκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν
δικαιότερόν γ' ἢ καυνάκην. ΒΔΕ. ἔχ' ὦ 'γαθέ,
καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙ. οἴμοι δείλαιος,
ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.
ΒΔΕ. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ὦ 'γαθέ
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
ΒΔΕ. φέρ', ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
ΦΙ. κατάθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. ΒΔΕ. τιὴ τί δή;
ΦΙ. ἵν' ἐξέλῃς με πρὶν διερρυηκέναι.
ΒΔΕ. ἄγε νῦν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.
ΦΙ. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα;
ΒΔΕ. ἔνθες πόδ' ὦ τάν, κἀπόβαιν' ἐρρωμένως
ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙ. ἀδικεῖς γέ με,
ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
ΒΔΕ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. ΦΙ. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στὶν εἷς τῶν δακτύλων.
ΒΔΕ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙ. κακοδαίμων ἐγώ,
ὅστις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
ΒΔΕ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως
ὡδὶ προβὰς τρυφερόν τι διασαλακώνισον.

1146. ποι R. 1148. αὐτὴν V. 1149. γ' om V. 1150. στῆθ' ἀμπισχόμενος V, στῆθ' ἀναμπισχόμενος V. 1152. ἐγὼ V. 1155. παραθοῦ V. 1158. ὑποδύου RV. κατατράτους V. 1162. ποτ' RV. 1163. γῆν R.

ΦΙ. ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ', ὅτῳ
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
ΒΔΕ. ὅτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.
ΦΙ. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.
ΒΔΕ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
ΦΙ. ἔγωγε. ΒΔΕ. τίνας δῆτ' ἂν λέγοις; ΦΙ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λαμί' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα
ΒΔΕ. μή 'μοιγε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.
ΦΙ. ἐγῷδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν
ἐκεῖνον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ
ΒΔΕ. ὦ σκαιὲ κἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη
τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος.
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
ΦΙ. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔΕ. μεγαλοπρεπεῖς,
ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
ΦΙ. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῖ
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
ΒΔΕ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιός, ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαθυτάτην, καὶ χέρας λαγόνας τε, καί
θώρακ' ἄριστον. ΦΙ. παῦε, παῦ'· οὐδὲν λέγεις.
πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων;
ΒΔΕ. οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;

1176. τίνα RV. 1185. γαλῆ R. μέλλεις λέγειν] λέγεις V. 1187. κλεισθένη R. 1188. libri οὐδαμοῦ. 1191. ἐφουνδίων V. 1192. ὢν πολιὸς ὢν V. 1193. καθυτάτην V, βαρυτάτην R. λαγόνας τε] καὶ λαγόνα V, καὶ λαγόνας R. 1194. παῦε bis R. 1195. δ' om V.

ΦΙ. ἐκεῖν᾽, ἐκεῖν᾽ ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
ὅτ᾽ Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
ΒΔΕ. ἀπολεῖς με· ποίας χάρακας; ἀλλ᾽ ὡς ἢ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ᾽ ἢ λαγών, ἢ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅτι νεανικώτατον.
ΦΙ. ἐγᾦδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον·
ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὢν βούπαις ἔτι,
εἷλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.
ΒΔΕ. παῦ᾽· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
ΦΙ. πῶς οὖν κατακλινῶ, φράζ᾽ ἀνύσας. ΒΔΕ. εὐσχη-
μόνως.
ΦΙ. ὡδὶ κελεύεις κατακλιθῆναι; ΒΔΕ. μηδαμῶς.
ΦΙ. πῶς δαί; ΒΔΕ. τὰ γόνατ᾽ ἔκτεινε, καὶ γυμναστ-
τικῶς
ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
ἔπειτ᾽ ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι᾽ αὐλῆς θαύμασον·
ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·
δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ᾽· ἤδη σπένδομεν.
ΦΙ. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἑστιώμεθα;
ΒΔΕ. αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων,
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι᾽ ὅπως δέξει καλῶς.
ΦΙ. ἄληθες; ὡς οὐδείς γε Διακρίων δεδέξεται.
ΒΔΕ. ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ᾽ ἐγὼ Κλέων,
ᾄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου· δέξει δὲ σύ.
οὐδεὶς πώποτ᾽ ἀνὴρ ἐγένετ᾽ Ἀθηναῖος
ΦΙ. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτης—
ΒΔΕ. τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος·
φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν

1201. ὑφειλόμην—1202. χάρακας om V. 1206. φάϋλον V. 1210. libri κατακλίνω. 1211. κατακλῖναι V, ut voluisse videatur κατακλινῆναι. 1217. ἀπονενίμεθ᾽ R. 1223. libri ἀληθὲς. 1225. δέξαι V.

καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾷν. ΦΙ. ἐγὼ δέ γε,
ἐάν γ' ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἕτερον ᾄσομαι.
"ὦ 'νθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος,
τὸ μέγα κράτος,
ἀνατρέψεις ἔτι τὰν πόλιν·
ἁ δ' ἔχεται ῥοπᾶς."
ΒΔΕ. τί δ'; ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
ᾄδῃ, Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
"Ἀδμήτου λόγον ὦ 'ταῖρε μαθὼν
τοὺς ἀγαθοὺς φίλει."
τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; ΦΙ. ᾠδικῶς ἐγώ
"οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον."
ΒΔΕ. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κᾆτ' ᾄσεται
"χρήματα καὶ βίαν
Κλειταγόρᾳ τε κᾀ-
μοὶ μετὰ Θετταλῶν"
ΦΙ. "πολλὰ δὴ διεκόμισας σὺ κᾀγώ."
ΒΔΕ. τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι·
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκτήμονος ἴμεν.
παῖ, παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκεύαζε νῷν,
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. ΦΙ. μηδαμῶς.
κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν
κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.
ΒΔΕ. οὐκ ἢν ξυνῇς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
ἢ γὰρ παρῃτήσαντο τὸν πεπονθότα,
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικόν,
ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κᾆτ' ἐς γέλων
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.

1230. τῆς om R. 1231. γ' om RV. δία R. ἑτέραν RV. 1233. μαινόμενος V. 1236. ὅταν] ὅταν ὁ R. πρὸ R. 1237. ᾄδει R. 1240. τοῦτο R. ΦΙ. om R. 1251. σκεύαζε V. 1256. γ' om V.

ΦΙ. μαθητέον γ' ἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδέν, ἤν τι δρῶ κακόν.
ἄγε νυν ἴωμεν, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΧΟ. πολλάκις δή 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·
ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον, οὑκ τῶν Κρωβύλου,
οὗτος ὅν γ' ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς
δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.
πεινῇ γὰρ ἧπερ Ἀντιφῶν.
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ'· εἶτ' ἐκεῖ
μόνος μόνοις τοῖς Πενέ-
σταισι ξυνῆν τοῖς Θετταλῶν,
αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

ΗΜΙΧ. ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν.
παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν·
εἶτ' Ἀριφράδην, πολύ τι θυμοσοφικώτατον,
ὅντινά ποτ' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός,
ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.

ΗΜΙΧ. εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην,
ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος
καί με κακίαις ἔκνισε· κᾆθ', ὅτ' ἀπεδειρόμην,
ἐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα·

1262. γ' om V. ἄρα R. 1263. γ' om V. ἀποτίσωμεν V. 1268. ὅν γ'] ὧν V. ῥοιᾶς R. 1270. πείνη γὰρ ἤπερ R. 1272. πενέσταισιν R. 1274. præstat fortasse ἔλαττον. 1277. ἅπασιν R. 1278. ἐφέπετο R. 1282. φύσεως RV. 1284. εἰσίν R. 1285. ὑπερτάραττεν R. 1286. κακίσταις R, κάκιστ' V. 1287. κεκραγότα μ' οἱ θ. RV. 1290. ταυτὶ R.

εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.
ΞΑΝ. Ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι, τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς ἐμαῖς·
ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων,
καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
ΞΑΝ. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν,
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
καίτοι παρῆν Ἵππυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα,
ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον·
κἄτυπτέ με νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.
εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ᾔκασεν Λυσίστρατος·
"ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγὶ
κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρὸν ἀποδεδρακότι."
ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι
τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
οὗτος δὲ διεμύλλαινεν ὡς δὴ δεξιός.
ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ' "εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομᾷς, καὶ κομψὸς εἶναι προσποεῖ,
κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί;"
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως, καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.

1293. ἐμαῖς] στέγειν R, qui versus 1294 et 95 a manu recenti re habet in ima margine adscriptos. 1294. κατηρίψασθε margo R. 1295. πλευρὰς RV. 1296. δὲ R. 1297. ᾗς R. 1301. Ἴσπυλος V. 1302. ὁ V. 1321. αμαθεστ' R.

ἔπειτ᾽, ἐπειδὴ ᾽μέθυεν, οἴκαδ᾽ ἔρχεται
τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.
ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ᾽ ἐκποδὼν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

ΦΙ. ἄνεχε, πάρεχε·
κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοί·
οἷον, εἰ μὴ ᾽ρρήσεθ᾽, ὑμᾶς
ὦ πονηροὶ ταυτηῒ τῇ
δᾳδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

ΒΔΕ. ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
ἡμῖν ἅπασι, κεἰ σφόδρ᾽ εἶ νεανίας·
ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙ. ἰὴ ἰεῦ, καλούμενοι.
ἀρχαῖά γ᾽ ὑμῶν· ἆρά γ᾽ ἴσθ᾽
ὡς οὐδ᾽ ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν; ἰαιβοῖ, αἰβοῖ.
τάδε μ᾽ ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
οὐκ ἄπεισι. ποῦ ᾽στὶν ἡλιαστής; ἐκποδών.
ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον·
τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου
ἔχου· φυλάττου δ᾽, ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
ὁρᾷς, ἐγώ σ᾽ ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην
μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας·
ὧν εἵνεκ᾽ ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν.
ἀλλ᾽ οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ᾽ ὅτι,
ἀλλ᾽ ἐξαπατήσεις κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα·
πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὔτ᾽ εἰργάσω.
ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
ἐγώ σ᾽, ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος ἕξω παλλακήν, ὦ χοιρίον.
νῦν δ᾽ οὐ κρατῶ ᾽γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων·

1324. δὴ om V. 1329. ῥρήσεσθ᾽ R. 1330. πόνηροι ταύτῃ R. 1333. ἅπασιν R. 1338. ἰαιβοῖ om V. 1339. βάλε V. 1345. ὑφειλοίμην R.

νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα·
τὸ γὰρ υἵδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον
κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον.
ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ·
πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι, τάσδε τὰς δετάς
λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἵοις ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
ΒΔΕ. ὦ οὗτος, οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.
οὔ τοι καταπροίξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.
ΦΙ. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.
ΒΔΕ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; ΦΙ. ποίαν αὐλητρίδα;
τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;
ΒΔΕ. νὴ τὸν Δί', αὕτη πού 'στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
ΦΙ. οὔκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾲς καίεται.
ΒΔΕ. δᾲς ἥδε; ΦΙ. δᾲς δῆτ'. οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;
ΒΔΕ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὐν μέσῳ;
ΦΙ. ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.
ΒΔΕ. ὁ δ' ὄπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὑτοσί;
ΦΙ. ὄζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.
ΒΔΕ. τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ;
ΦΙ. ἆ ἆ, τί μέλλεις δρᾷν; ΒΔΕ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
ἀφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν
κοὐδὲν δύνασθαι δρᾷν. ΦΙ. ἄκουσον νῦν ἐμοῦ.
Ὀλυμπίασιν ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ,
Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
ἤδη γέρων ὤν· εἶτα τῇ πυγμῇ θένων
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.

1358. ἐμοῦ R. 1360. δὲ om R. 1361. δαίτας R. 1363. ἐμὲ — 1364. οὗτος om R. χαιρόθλιψ R. 1365. ποθεῖς V. 1366. ταυτὸ V. 1374. αὐτῆς τοὐν] ἐν V. 1377. pro δᾳδὸς lacuna est in R. 1382. ὀλυμπιᾶσιν R, ὀλυμπιάσιν V. 1385. κατέβαλλε R.

πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
ΒΔΕ. νὴ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.
ΑΡΤΟ. ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν·
ὁδὶ γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὅς μ' ἀπώλεσεν
τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενί
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.
ΒΔΕ. ὁρᾷς ἃ δέδρακας; πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙ. οὐδαμῶς γ', ἐπεί
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί,
ὥστ' οἶδ' ὁτιὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
ΑΡΤΟ. οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει Μυρτίας
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
ΦΙ. ἄκουσον ὦ γύναι. λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. ΑΡΤΟ. μὰ Δία, μή 'μοιγ' ὦ
μέλε.
ΦΙ. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν "ὦ κύον, κύον,
εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθέν
πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς."
ΑΡΤΟ. καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ,
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
ΦΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν "ὀλίγον μοι μέλει."
ΑΡΤΟ. ἄληθες, οὗτος; ΦΙ. καὶ σὺ δή μοι, Χαιρεφῶν,
γυναικὶ κλητεύειν ἐοικὼς θαψίνῃ,
Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
ΒΔΕ. ὁδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

1386. ὑπώπιον V. 1389. ἀνὴρ RV. 1391. δέκα βαλῶν R. κἀπίθηκαν V. 1401. ἄσωτον V. 1410. ἀντεδίδασκεν R. 1412. *ΑΡΤ.*] βδε/ ἢ θερα/ R, omisso mox *ΦΙ.* 1415. *ΒΔ.*] θερ/ R.

ΚΑ. οἴμοι κακοδαίμων, προσκαλοῦμαί σ᾽ ὦ γέρον
ὕβρεως. ΒΔΕ. ὕβρεως; μή, μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν·
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.
ΦΙ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἑκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ᾽ ἐλθὲ δευρὶ πρότερον. ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ὅ τι χρή μ᾽ ἀποτίσαντ᾽ ἀργύριον τοῦ πράγματος
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν; ἢ σύ μοι φράσεις;
ΚΑ. σὺ λέγε· δικῶν γὰρ οὐ δέομ᾽ οὐδὲ πραγμάτων.
ΦΙ. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος,
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.
κἄπειτ᾽ ἐπιστὰς εἶπ᾽ ἀνὴρ αὐτῷ φίλος
"ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην."
οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ᾽ εἰς τὰ Πιττάλου.
ΒΔΕ. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
ΚΑ. ἀλλ᾽ οὖν σὺ μέμνησ᾽ αὐτὸς ἀπεκρίνατο.
ΦΙ. ἄκουε, μὴ φεῦγ᾽. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατέαξ᾽ ἐχῖνον. ΚΑ. ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΦΙ. οὑχῖνος οὖν ἔχων τιν᾽ ἐπεμαρτύρατο·
εἶθ᾽ ἡ Συβαρῖτις εἶπεν "εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα."
ΚΑ. ὕβριζ᾽, ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
ΒΔΕ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ᾽ ἔτ᾽ ἐνταυθοῖ μενεῖς,
ἀλλ᾽ ἀράμενος ἐγώ σε ΦΙ. τί ποεῖς; ΒΔΕ. ὅ τι ποῶ;
εἴσω φέρω σ᾽ ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.

1417. *ΚΑ.*]—R. ὤμοι R. 1421. διαλεχθήσομαι R. 1424. χρῆμ᾽ ἀποτήσαντ᾽ R. 1426. *ΚΑ.*]—R. 1433. βδε/ πρὸς τὸν κλη. σοι R. (τ᾽ … τ superscript) 1441. *ΚΑ.*] κλη R. ἄρχων RV. 1442. δήμητραν V. 1443. ἐγώ] οἴσω RV. 1445. ἐπι κλητῆρες λείψουσι V.

ΦΙ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ' ΒΔΕ. ὀλίγον μοι μέλει.
ΦΙ. φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε
ΒΔΕ. οἴμ', ὡς ἀπολεῖς αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
ΧΟ. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας
τὸν πρέσβυν, οἷ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
ἦ μέγα τι πείσεται
ἐπίτρυφον καὶ μαλακόν.
τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
φύσεος, ἣν ἔχει τις ἀεί.
καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·
ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων
μετεβάλοντο τοὺς τρόπους.
πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοί
καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν
τυχὼν ἄπεισιν διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος. οὐ-
δενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῷ
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.
τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τοὺς φύσαντας σεμνοτέροις
κατακοσμῆσαι πράγμασιν;
ΞΑΝ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν.

1449. τοῖς R. 1450. σε V. 1454. πείσεται] μέγα πείσεται R, μεταπείσεται V. 1455. ἐπὶ τὸ ῥυφᾶν V. 1458. φύσεως RV. ἔχοι R. 1461. μετεβάλλοντο RV. 1464. ἄπεισι R. 1471. οὐ] ὁ R. 1472. τὸν φύσαντα R. 1473. κατακηλῆσαι γρ V. 1474. ΞΑ.] οικ (ε above) R. ἡμῖν τὰ πρ. RV.

ὁ γὰρ γέρων, ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι,
ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τἀρχαῖ' ἐκεῖν', οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο·
καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν κρόνους
τοὺς νῦν, διορχησάμενος ὀλίγον ὕστερον.
ΦΙ. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;
ΞΑΝ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
ΦΙ. κλῇθρα χαλάσθω τάδε· καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχὴ
ΞΑΝ. μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
ΦΙ. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης.
οἷον μυκτὴρ μυκᾶται, καί
σφόνδυλος ἀχεῖ. ΞΑΝ. πῖθ' ἐλλέβορον.
ΦΙ. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ,
ΞΑΝ. τάχα βαλλήσεις.
ΦΙ. σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.
πρωκτὸς χάσκει. ΞΑΝ. κατὰ σαυτὸν ὅρα.
ΦΙ. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
ΒΔΕ. οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
ΦΙ. φέρε νῦν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
φησίν τις ἢ οὐδείς; ΒΔΕ. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
ΦΙ. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΒΔΕ. υἱὸς Καρκίνου
ὁ μέσατος. ΦΙ. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. ΒΔΕ. ἀλλ' ὦ 'ζυρέ
ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νὴ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.
ΒΔΕ. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε καρκίνους·
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.

1481. τὸν νοῦν RV. 1482. αὐλείαισι V. 1490. πτήσει V. ὅς V. 1491. βαλλήσῃ R. 1492. γ' om RV. 1502. μεσαίτατος R. 1506. ὀψώνηκ' R.

ΦΙ. *τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὀξὶς ἢ φάλαγξ;*
ΒΔΕ. *ὁ πιννοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,*
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποεῖ.
ΦΙ. *ὦ Καρκίν᾽, ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·*
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ἀτὰρ καταβατέον γ᾽ ἐπ᾽ αὐτούς μ᾽ ὦ ᾽ζυρέ.
ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ.
ΧΟ. *φέρε νῦν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,*
ἵν᾽ ἐφ᾽ ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.
ΗΜΙΧ. *ἄγ᾽ ὦ μεγαλώνυμα*
τέκνα τοῦ θαλασσίου,
πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον
καὶ θῖν᾽ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
καρίδων ἀδελφοί·
ταχὺν πόδ᾽ ἐν κύκλῳ σοβεῖτε,
καὶ τὸ Φρυνίχειον
ἐκλακτισάτω τις, ὅπως
ἰδόντες ἄνω σκέλος
ὤζωσιν οἱ θεαταί.
ΗΜΙΧ. *στρόβει, παράβαινε κύκλῳ, καὶ γάστρισον σεαυτόν,*
ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει,
ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισί, τοῖσι τριόρχοις.
ἀλλ᾽ ἐξάγετ᾽, εἴ τι φιλεῖτ᾽ ὀρχούμενοι, θύραζε
ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν.

1509. φάλαξ R. 1510. πινοτήρης RV. ἐστιν R. 1518—20. a manu recenti in margine habet R. 1523. στροβεῖτε, γρ σοβεῖτε, V. 1527. ὤιζωσιν R. 1528. *ΗΜΙΧ.*] —R. 1529. γενέσθων V. 1534. ὀρχούμενός τις R.

ΕΙΡΗΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

ΗΔΗ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδών (ἱκανὸς γὰρ διιππεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος) τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἑλέσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργὸν Τρυγαῖον τοὔνομα μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον· ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ᾽ αὐτοῦ δι᾽ ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρύχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι᾽ αὐτοῦ Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ

μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδαχὼς εἰρήνην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης· ἄδηλον οὖν, φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδεν δράματα γράφων οὕτως "ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ." καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

II.*

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἴρξας λίθους ἐπιφορήσειε, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυείᾳ τρίβειν. καὶ μέχρι μέν τινος ἐναγώνιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοίδυκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἑκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θρᾴκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν ᾧ περὶ κατασκευὴν δοίδυκος ὁ Πόλεμος γίνε-

3. φαίνεται V. καὶ ἑτέραν om RV. * ex V.

ται, κηρύττει τοὺς δημιουργούς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἅμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν συλλαβέσθαι ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεᾶς πᾶσιν ὀφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὀπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπαρὼν ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τε τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δέω· πάλιν ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μηνύει, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἃς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἤδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χἀτέρων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώραν γαμεῖν διαγνοὺς τὴν Εἰρήνην ἱδρύεται, καὶ οὖσα ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. ἐντεῦθεν οἵ τε τῶν εἰρηνικῶν ὅπλων δημιουργοὶ χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοὔμπαλιν κλαίοντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελωτοποιούς. Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν ἐπιτετευγμένων. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμῳδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναίοις σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφά-

10. τὰ δέοντα cod. Ven. 475.

νης τὸ δρᾶμα τέθεικεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἱππέας καὶ Ὁλκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῳδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον ἀεὶ διαβάλλων. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράματος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνὺς ὁπόσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ τῆς εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί. οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκάλους ὠνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον. Ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητής, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου, ἐν ἄστει· πρῶτον Εὔπολις Κόλαξι, δεύτερον Ἀριστοφάνους Εἰρήνη, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος ἡνίκα Ἑρμῆν λοιοκρότης.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.*

Τῷ Διὶ φράσαι σπεύδων τὰ κατ' ἀνθρώπους Τρυγαῖος θέλων ὡς τοὺς θεοὺς ἐξέτρεφεν ὄρνιθας· ὡς δ' ἀνέπτη κατέλαβεν Ἑρμῆν μόνον ἄνω. κᾆτ' ἐπιδείκνυσι φράσας τὸν πόλεμον βρύθηται ἀπηρτημένον ἀέριος ἕτοιμόν τ' ὄντα πρὸς κακουχίαν, τὴν πρότερον εἰρήνην δὲ κατο-

* ex V. 21. βρύθει τε cod. Ven. 475.

ϱωϱυγμένην. ἱκέτευσαν οἱ κατ' ἀγϱοὺς ἀνάπαλιν ποεῖν. τὸ μὲν κατένευσε. καὶ τότε ἀπάγουσιν αὐτὴν τὴν ἐκ βεϱέθϱου καὶ τἀγαθά.

2. βα δ' ἐπένευσε V, καδδ' ἐπένευσε 475.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.*

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ Τρυγαίου.[1]

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΚΟΡΑΙ, *θυγατέρες* Τρυγαίου.[2]

ΕΡΜΗΣ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.[3]

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.[3]

ΧΟΡΟΣ Γεωργῶν Ἀθμονέων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, *μάντις*.[4]

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.[5]

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.[3]

ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.[3]

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.[3]

ΔΟΡΥΞΟΟΣ.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.[6]

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.[7]

* Personas om R, pagina vacua. 1. *οἰκ. δ. τρ.*] *θεράποντες* V. 2. *τὰ παιδία τοῦ τρυγαίου* V. 3. om V. 4. *μάντις χρησμολόγος* V. 5. *ὁπλοποιὸς* V. 6. *υἱὸς λ.* V. 7. *υἱὸς κλ. τοῦ ῥιψάσπιδος* V.

ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚ. Α. Αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.
ΟΙΚ. Β. ἰδού. ΟΙΚ. Α. δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.
ΟΙΚ. Β. καὶ μή ποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.
ΟΙΚ. Α. δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
ΟΙΚ. Β. ἰδοὺ μάλ' αὖθις. ΟΙΚ. Α. ποῦ γὰρ ἣν νῦν δὴ 'φερες;
οὐ κατέφαγεν; ΟΙΚ. Β. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
ΟΙΚ. Α. ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
ΟΙΚ. Β. ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν.
ΟΙΚ. Α. ἑτέραν, ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος·
τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. ΟΙΚ. Β. ἰδού.
ἑνὸς μὲν ὦνδρες ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
ΟΙΚ. Α. αἰβοῖ· φέρ' ἄλλην χἀτέραν μοι χἀτέραν,
καὶ τρῖβ' ἑτέρας γε. ΟΙΚ. Β. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
αὐτὴν ἄρ' οἴσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
ΟΙΚ. Α. νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
ΟΙΚ. Β. ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ', ἐμοὶ κατειπάτω,

1. Α. om R. 2. *ΟΙΚ. Β.*] ἕτερος R. 5. δ' ἤφερες RV.
7. περικυκλίσας RV. 16. γε om RV. 17. τ' om R.

πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
ὗς μὲν γάρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων
φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
ὥσπερ γυναικί, γογγύλην μεμαγμένην.
ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ.
ἔρειδε, μὴ παύσαιο μὴ δέ ποτ' ἐσθίων,
τέως ἕως σαυτὸν λάθῃς διαῤῥαγείς.
οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὥσπερ παλαιστής, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως
ὡδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας.
μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν.
χὤτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή,
οὐκ οἶδ'· Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
οὐ μὴν Χαρίτων γε; ΟΙΚ. Α. τοῦ γάρ ἐστ'; ΟΙΚ. Β. οὐκ ἔσθ' ὅπως
τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.
ΟΙΚ. Α. οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος, "τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί;" κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τίς φησι παρακαθήμενος
"δοκέω μέν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει."
ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.
ΟΙΚ. Β. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις
καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀνδράσι
καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω,
καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.

24. ἀγχέσηι R. 31. μή ποτ' V. 42. οὐ] τοῦ V. 52. ὑπὲρ τούτοισιν RV. ἀνδράσι R.

ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων
ὡδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Διί,
καί φησιν "ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα."

ΤΡΥ. ἔα ἔα.

ΟΙΚ. Β. σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥ. ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

ΟΙΚ. Α. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὔθ', οὐγὼ 'λεγον·
τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε.
ἃ δ' εἶπε πρῶτον, ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὑτὸν ἐνθαδί
"πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;"
ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν,
ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.
ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι,
εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον,
κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασεν.
καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
"ὦ Πηγάσιόν μοι" φησι, "γενναῖον πτερόν,
ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών."
ἀλλ' ὅ τι ποεῖ τηδὶ διακύψας ὄψομαι.
οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο, δεῦρ' ὦ γείτονες·
ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
ἱππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΤΡΥ. ἥσυχος, ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων·
μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
πρὶν ἂν ἰδίῃς καὶ διαλύσῃς
ἄρθρων ἶνας πτερύγων ῥύμῃ.
καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν, ἀντιβολῶ σ'·

56. γὰρ] μὲν R. 59. μὴκκόρει R. 63. σεαυτοῦ R. 66. τὰ R. 76. μοι om RV. πτερωτὸν V. 78. ποῆι R.

εἰ δὲ ποήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.
ΟΙΚ. Β. ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις.
ΤΡΥ. σίγα, σίγα.
ΟΙΚ. Β. ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;
ΤΡΥ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
ΟΙΚ. Β. τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;
ΤΡΥ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν.
τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.
ΟΙΚ. Β. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φράσῃς
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. ΤΡΥ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν; ΟΙΚ. Β. τίνα νοῦν ἔχων;
ΤΡΥ. ἐρησόμενος ἐκεῖνον, Ἑλλήνων πέρι
ἁπαξαπάντων ὅ τι ποεῖν βουλεύεται.
ΟΙΚ. Β. ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ; ΤΡΥ. γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
ΟΙΚ. Β. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
ΤΡΥ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. ΟΙΚ. Β. ἰοὺ ἰοὺ ἰού,
ὦ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανὸν λάθρᾳ.
ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ' ὦ κακοδαίμονα.
ΚΟΡΗ. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἆρ' ἔτυμός γε
δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει,
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ' ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.
ΤΡΥ. δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι,

90. sqq. B om R. 98. ἀνθρώποις R. 106. ἁπαξάπάντων R. βουλεύσεται pr R. 110. ἰού bis ponit R. 120. ἂν om R.

ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν.
ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
ΚΟ. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
ΤΡΥ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
ΚΟ. τίς δ' ἡπίνοιά σού 'στιν, ὥστε κάνθαρον
ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεούς, ὦ παππία;
ΤΡΥ. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξευρέθη
μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.
ΚΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ, πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.
ΤΡΥ. ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτέ,
ᾤ' ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.
ΚΟ. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
ΤΡΥ. ἀλλ' ὦ μέλ' ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει.
νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
ΚΟ. τί δ', ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;
πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;
ΤΡΥ. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.
ΚΟ. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
ΤΡΥ. ἐν Πειραεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν.
ΚΟ. ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταῤῥυῇς
ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ
λόγον παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένῃ.
ΤΡΥ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλὰ χαίρετε.
ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν,
ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται.

128. παπία R. 129. ἐξηυρέθη V. 130. πετηνῶν R. 132. ζώιον R. 133. αἰετοῦ R. 134. ὦι' V. 137. μέλ' ἐάν RV.

ἀλλ' ἄγε Πήγασε, χώρει χαίρων,
χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων
διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
τί ποεῖς; τί ποεῖς; ποῖ παρακλίνεις
τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
ἵει σαυτὸν θαῤῥῶν ἀπὸ γῆς,
κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων·
ὀρθῶς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
ἀπό θ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
ἄνθρωπε, τί δρᾷς, οὗτος ὁ χέζων
ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις;
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις,
κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,
κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλλον ἄνω,
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἤν τι πεσὼν
ἐνθένδε πάθω, τοὐμοῦ θανάτου
πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων
διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
οἴμ', ὡς δέδοικα, κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιέ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ.
ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν,
κεἰ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;
ΕΡΜ. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὦναξ Ἡράκλεις,
τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΤΡΥ. ἱπποκάνθαρος.
ΕΡΜ. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σύ,
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε·
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
τί σοί ποτ' ἐστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; ΤΡΥ. μιαρώτατος.

159. ἀπὸ τῆς γῆς R. 161. ἐς R. 163. σιτίων RV. 165. πειραεῖ R. 175. γρ καὶ πρᾶγμα rc V. 179. θύρησιν V. 180. προσέβαλεν RV. 184. ἐστιν R.

ΕΡΜ. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. ΤΡΥ. μιαρώτατος.
ΕΡΜ. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; ΤΡΥ. ἐμοί; μιαρώτατος.
ΕΡΜ. οὔ τοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι ποτ' ἐστί σοι.
ΤΡΥ. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
ΕΡΜ. ἥκεις δὲ κατὰ τί; ΤΡΥ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
ΕΡΜ. ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες; ΤΡΥ. ὦ γλίσχρων, ὁρᾷς
ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.
ἴθι νῦν, κάλεσον μοι τὸν Δί'. ΕΡΜ. ἰὴ ἰὴ ἰή,
ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς ἰέναι τῶν θεῶν·
φροῦδοι γὰρ ἐχθές εἰσιν ἐξῳκισμένοι.
ΤΡΥ. ποῖ γῆς; ΕΡΜ. ἰδοὺ γῆς. ΤΡΥ. ἀλλὰ ποῖ;
ΕΡΜ. πόῤῥω πάνυ,
ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
ΤΡΥ. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
ΕΡΜ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια καὶ σανίδια κἀμφορείδια.
ΤΡΥ. ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;
ΕΡΜ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μέν,
ἵν' ἦσαν αὐτοί, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.
ΤΡΥ. τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι.
ΕΡΜ. ὅτι πολεμεῖν ᾑρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις
σπονδὰς ποιούντων· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρόν, ἔλεγον ἂν ταδί
"ναὶ τὼ σιώ, νῦν Ἀττικίων δώσει δίκην."
εἰ δ' αὖ τι πράξαιντ' ἀγαθὸν Ἀττικωνικοί,

186. om pr V, 187 om R. 193. γλίσχρον R. 195. δία R. 196. ὅτι V. εἶναι R. 198. ἀλλὰ ποῖ] ἀλλὰ ποῦ R. 200. καταλείφθης R. 201. τὰ ante τῶν om R. 202. κἀμφορίδια R. 215. malim πράξαιτ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοί.

κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς "ἐξαπατώμεθα
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δί'· οὐχὶ πειστέον·
ἥξουσι καὖθις, ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον."
ΤΡΥ. ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.
ΕΡΜ. ὧν οὕνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. ΤΡΥ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
ΕΡΜ. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
ΤΡΥ. εἰς ποῖον; ΕΡΜ. εἰς τουτὶ τὸ κάτω. κἄπειθ' ὁρᾷς
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν. ΤΡΥ. εἰπέ μοι,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
ΕΡΜ. οὐκ οἶδα, πλὴν ἕν, ὅτι θυείαν ἑσπέρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
ΤΡΥ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
ΕΡΜ. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. ΤΡΥ. οἴμοι δείλαιος.
φέρ', αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην
καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.
ΠΟΛ. ἰὼ βροτοί, βροτοί, βροτοὶ πολυτλήμονες,
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
ΤΡΥ. ὦναξ Ἄπολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.
ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
ἆρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν,
ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
ΠΟΛ. ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
ΤΡΥ. τουτὶ μέν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς.
ΠΟΛ. ἰὼ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα
ἀπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.
ΤΡΥ. βαβαὶ βαβαιάξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα

218. πιστέον R. 219. πόλιν RV. 224. κἄπειθ' ὡς ὁρᾷς V.
233. ἔνδοθεν R. 246. ὦ RV. 247. ἅπαξ ἅπαντα R.

τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
ΠΟΛ. ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.
οἵα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τ' Ἀττικόν.
ΤΡΥ. οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθατέρῳ.
τετρώβολον τοῦτ' ἔστι· φείδου τ' Ἀττικοῦ.
ΠΟΛ. παῖ, παῖ Κυδοιμέ. ΚΥΔ. τί με καλεῖς; ΠΟΛ.
κλαύσει μακρά.
ἕστηκας ἀργός; οὑτοσί σοι κόνδυλος.
ΚΥΔ. ὡς δριμύς, οἴμοι μοι τάλας. ὦ δέσποτα,
μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κόνδυλον;
ΠΟΛ. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων; ΚΥΔ. ἀλλ' ὦ μέλε,
οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.
ΠΟΛ. οὔκουν παρ' Ἀθηναίων σὺ μεταθρέξει ταχύ;
ΚΥΔ. ἔγωγε νὴ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
ΤΡΥ. ἄγε δή, τί δρῶμεν, ὦ πόνηρ' ἀνθρώπια;
ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·
εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
ἀλλ' ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ 'λθοι φέρων.
ΠΟΛ. οὗτος ΚΥΔ. τί ἐστιν; ΠΟΛ. οὐ φέρεις; ΚΥΔ.
τὸ δεῖνα γάρ,
ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.
ΤΡΥ. εὖ γ' ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία ποῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος, κἀν δέοντι τῇ πόλει,
ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
ΠΟΛ. οὔκουν ἕτερον δῆτ' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει,
ἀνύσας τι; ΚΥΔ. ταῦτ' ὦ δέσποθ'. ΠΟΛ. ἧκε
νῦν ταχύ.
ΤΡΥ. ὦνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει

249. τοῖσιν R. 253. χρῆσθαι θατέρωι RV. 256. σοι om V. 257. μοι om RV. 261. σὺ om R. 264. ἥμιν R. 267. 'μήλθοι R, μὴλθη V. 269. ἀθηναίοις ἀλετρίβανος RV. 271. δέσποινα πόντι' RV. 274. δῆτ'] γέ τι R. 275. τι. χωρῶ ταῦτ' ὦ δέσποτα. R.

μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλόν,
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.
ΚΥΔ. οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κᾆτ᾽ οἴμοι μάλα.
ΠΟΛ. τί ἐστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις; ΚΥΔ. ἀπόλωλε γάρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
ΠΟΛ. πῶς ὦ πανοῦργ᾽; ΚΥΔ. ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία
χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν εἶτ᾽ ἀπώλεσαν.
ΤΡΥ. εὖ γ᾽, εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω.
ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαῤῥεῖτ᾽ ὦ βροτοί.
ΠΟΛ. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δοίδυκ᾽ εἰσιὼν ποιήσομαι.
ΤΡΥ. νῦν τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽, ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,
ὅ δεφόμενός ποτ᾽ ᾖδε τῆς μεσημβρίας,
"ὡς ἥδομαι καὶ χαίρομαι κεὐφραίνομαι."
νῦν ἐστὶν ἡμῖν, ὦνδρες Ἕλληνες, καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινα.
ἀλλ᾽ ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται, δεῦρ᾽ ἴτ᾽, ὦ πάντες λεῴ,
ὡς τάχιστ᾽ ἅμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοι-
νία·
νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.
ΧΟ. δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
ὦ πανέλληνες, βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν·
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
πρὸς τάδ᾽ ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτε-
κτόνει·
οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
ΤΡΥ. οὐ σιωπήσεσθ᾽, ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι

281. ἂν φέρῃς V. 282. λακεδαιμονίοις ἀλετρίβανος RV.
285. διὸς κόρω R. 292. ὑμῖν R.

τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες;
ΧΟ. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος·
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
ΤΡΥ. εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
μὴ παφλάζων καὶ κεκραγώς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.
ΧΟ. οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ΤΡΥ. ἰοὺ ἰού,
ἐξολεῖτέ μ' ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.
ΧΟ. ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω·
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
ΤΡΥ. τί τὸ κακόν; τί πάσχετ' ὦνδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
ΧΟ. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ'· ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς,
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.
ΤΡΥ. μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε, παῦ' ὀρχούμενος.
ΧΟ. ἢν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι. ΤΡΥ. φῂς γε, παύει δ' οὐδέπω.
ΧΟ. ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.
ΤΡΥ. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσησθ' ἔτι.
ΧΟ. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
ΤΡΥ. ἀλλ' ὁρᾶτ', οὔπω πέπαυσθε. ΧΟ. τουτογὶ νὴ τὸν Δία
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
ΤΡΥ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
ΧΟ. ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τοί μ' ἐστ' ἀναγκαίως ἔχον·
ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ,
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
ΤΡΥ. μήτι καὶ νυνί γε χαίρετ'· οὐ γάρ ἴστε πω σαφῶς.
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε
καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ'· ἤ-
δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν

314. καὶ om R. 326. παῦε] παύου R. 329. ὀρχήσεσθ' libri. 335. πεπόρδακα R. 337. χαίρετε R.

πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἑστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
συβαρίζειν,
ἰοὺ ἰοὺ κεκραγέναι.

ΧΟ. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην με τὴν ἡμέραν ποτέ.
πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην
πράγματά τε καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων·
κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον,
οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρόν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἀλλ' ἁπαλὸν ἄν μ' ἴδοις
καὶ πολὺ νεώτερον, ἀπαλλαγέντα πραγμάτων·
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπολλύμεθα, καὶ κατατετρίμμεθα, πλανώμενοι
ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου, σὺν δορί, σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες, ἄγε
φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ' εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

ΤΡΥ. φέρε δὴ κατίδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
ΕΡΜ. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
ΤΡΥ. οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.
ΕΡΜ. ἀπόλωλας ὦ κακόδαιμον. ΤΡΥ. οὐκοῦν ἢν λάχω·
Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅτι.
ΕΡΜ. ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. ΤΡΥ. ἐς τίν' ἡμέραν;
ΕΡΜ. ἐς αὐτίκα μάλ'. ΤΡΥ. ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω,
οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρόν, ὡς ἀπολούμενος.
ΕΡΜ. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. ΤΡΥ. κᾆτα τῷ τρόπῳ
οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών;
ΕΡΜ. ἆρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεύς, ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ; ΤΡΥ. νῦν ἆρά με
ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; ΕΡΜ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΤΡΥ. ἐς χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·

346. γένοιτο V. 347. ἠνεσχόμην RV. 351. μ' ἂν V.
353. ἀπωλλύμεθα R. 363. μάλα R. 370. νῦν R.

δεῖ γάρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
ΕΡΜ. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. ΤΡΥ. μή, πρὸς τῶν θεῶν,
ἡμῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.
ΕΡΜ. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. ΤΡΥ. ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
ἁγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
ΕΡΜ. ἀλλ' ὦ μέλ' ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
ΤΡΥ. μὴ νῦν λακήσῃς, λίσσομαί σ' ὦ 'ρμίδιον.
εἰπέ μοι, τί πάσχετ' ὦνδρες; ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι.
ὦ πόνηροι, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μή, λακήσεται.
ΧΟ. μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μή, μηδαμῶς,
εἴ τι κεχαρισμένον
χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκώς,
τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων ἐν τῷδε τῷ πράγματι.
ΤΡΥ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦναξ δέσποτα;
ΧΟ. μὴ γένῃ παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·
ἀλλὰ χάρισ', ὦ φιλανθρωπότατε καὶ μεγαλοδωρότατε δαιμόνων,
εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.
καί σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγάλαισι διὰ παντός, ὦ
δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.
ΤΡΥ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
ΕΡΜ. κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
ΤΡΥ. καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
ΕΡΜ. ἴθι δή, κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.
ΤΡΥ. ἡ γὰρ Σελήνη χὡ πανοῦργος Ἥλιος

375. σοὺ R. 376. μέλε RV. ἀμαλδυνθήσομαι V. 378. λίσομαι R. 380. πόνηροι καὶ μὴ R. 381. μὴ post Ἑρμῆ ponit R, om V. 383. γε om R. 388. χάρισαι RV. 390. ἱεραῖς προσοδοισί R. 394. κλέπται τε γὰρ νῦν μᾶλλον εἰσιν V, in αι τε correctus. hunc versum om R. 398. 'χό R.

ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
ΕΡΜ. ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον; ΤΡΥ. ὁτιὴ νὴ Δία
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
ΕΡΜ. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.
ΤΡΥ. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
μυστήρι' Ἑρμῇ, Διιπόλει', Ἀδώνια·
ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν
Ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ.
χἄτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
ΕΡΜ. οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦνδρες· ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
ΧΟ. ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἅττα χρὴ ποεῖν, ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
ΤΡΥ. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
ΕΡΜ. σπονδή, σπονδή·
εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
ΤΡΥ. σπένδοντες εὐχώμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
χὤστις προθύμως ξυλλάβῃ τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
ΧΟ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον,

401. δὴ R. 404. ἡμᾶς RV. 406. παρεκλέπτετον R. 416. ἔχεις R. 427. εὐχώμεθα R. 429. ξυλλάβοι RV. 431. με om RV.

ἔχονθ' ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.
ΤΡΥ. ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
ΧΟ. κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις
πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷά περ Κλεώνυμος.
ΤΡΥ. κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
ΧΟ. κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος·
ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ', ἰὴ Παιών, ἰή.
ΤΡΥ. ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.
ΧΟ. ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω.
ΤΡΥ. Ἑρμῇ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.
ΧΟ. Ἄρει δὲ μή; ΤΡΥ. μή. ΧΟ. μηδ' Ἐνυαλίῳ γε;
ΤΡΥ. μή.
ΧΟ. ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλῳς.
ΕΡΜ. ὦ εἶα.
ΧΟ. εἶα μάλα.
ΕΡΜ. ὦ εἶα.
ΧΟ. εἶα ἔτι μάλα.
ΕΡΜ. ὦ εἶα, ὦ εἶα.
ΤΡΥ. ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ'; οἷ' ὀγκύλλεσθ'.
οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί.
ΕΡΜ. εἶα νῦν.
ΤΡΥ. εἶα ὦ.
ΧΟ. ἄγετον, ξυνέλκετον καὶ σφώ.

437. πότνι' R, ποτνί' V. ταῖς RV. 438. πάσχοιτο τοιαῦταθ' V. 439. εἴ RV. δορυξόος V. 447. ἰὴ τοίνυν ἰὴ ἰὴ RV. 448. ὥραις R. 449. primum μὴ codices Trygæo dant. 450. κάλοις RV. 451. εία R, qui sic et posthac. 454. εἶα om RV. 456. ἄνδρας RV. 460. εἶ' V.

ΤΡΥ. οὔκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι
κἀπεμπίπτω καὶ σπουδάζω;
ΕΡΜ. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;
ΧΟ. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ' ὦ 'νθρωπε τῆς σῆς μορμόνος.
ΕΡΜ. οὐδ' οἵδε γ' εἷλκον οὐδὲν Ἀργεῖοι πάλαι,
ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.
ΤΡΥ. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὦ 'γάθ', ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.
ΕΡΜ. ἆρ' οἶσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
ΧΟ. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἕλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί' ἐξολωλότες.
ΤΡΥ. οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.
ΕΡΜ. ὦ εἶα.
ΤΡΥ. εἶα μάλα.
ΕΡΜ. ὦ εἶα.
ΤΡΥ. εἶα νὴ Δία.
ΧΟ. μικρόν γε κινοῦμεν.
ΤΡΥ. οὔκουν δεινὸν
τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
πληγὰς λήψεσθ' ὦ 'ργεῖοι.
ΕΡΜ. εἶα νῦν.
ΤΡΥ. εἶα ὦ.
ΧΟ. ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
ΤΡΥ. ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως.
ΧΟ. ἀλλ' εἴσ' οἳ κωλύουσιν.
ΤΡΥ. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐῤῥήσετε;

465. ἐμποδῶν R. 467. οὐδ'] εὐδ', nisi fallor, V. 468. κατάγελων R. 473. μεγαρεῖς R. 476. ἄνδρες V. 477. ἀντιλημπτέον R. 485. λήμψεσθ' R. 488. κακοί V. ὑμῖν RV. 490. ἀνδρικῶς RV. 491. εἰσὶν RV. 492. ΤΡΥ.] $\overset{\mu}{\text{ἑρ}}$ R.

μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω,
ἐντεῦθεν ἐχομένοις, ὅθεν νῦν ἕλκετε·
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.
ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
ΧΟ. ἄγ' ὦνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
ΕΡΜ. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον ὦνδρες ὑμῖν.
ΧΟ. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
ΤΡΥ. οἵ τοι γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.
ΧΟ. ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς.
καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.
μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον·
ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.
ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς.
ὦ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα,
ὦ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα πᾶς.
ΤΡΥ. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ' ὦ Θεωρία.
οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία·
οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.
ΕΡΜ. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;
ΧΟ. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος·
τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,
ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,

508. ἤδι R. 510. εἶα sexies ponit V. 512. τί om R.
519. Trygæo continuat V. 520. ΧΟ.] $τρ^{Γ}$ R.

ἐπυλλίων Εὐριπίδου. ΤΡΥ. κλαύσει ἆρα σύ
ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη ποητῇ ῥηματίων δικανικῶν.
ΧΟ. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρόν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. ΕΡΜ. ἴθι νῦν, ἄθρει,
οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
ἁπαξάπασαι καὶ κυάθους προσκείμεναι.
ΤΡΥ. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. ΕΡΜ. αἰβοῖ τάλας,
ἐκεινονὶ γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς
τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποῶν
κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινουί.
ΤΡΥ. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται
καὶ τὸν δορυξὸν οἷον ἐσκιμάλισεν;
ΕΡΜ. ἴθι νῦν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
ΤΡΥ. ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας, εἰς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ', ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
ΧΟ. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστὶ πολλοστῷ χρόνῳ.
ΤΡΥ. νῦν μὲν οὖν ὦνδρες προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας·
εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,

524. κλαῦσ' ἆρα R, κλαῦσ' ἄρα V. 527. ΧΟ. om R. 534. απαξ ἅπασαι R. 537. γ' οὖν R. 539. κατεπάπαρδεν V. 549. σ' om RV. 554. λιταργειοῦμεν RV.

ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

ΕΡΜ. ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται
καὶ πυκνὸν καὶ γοργόν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

ΤΡΥ. νὴ Δί', ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,
ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρόν
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον.
ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὦνδρες
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
τῶν τε παλασίων ἐκείνων
τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς τῷ φρέατι,
τῶν τ' ἐλαῶν, ὧν ποθοῦμεν,
ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ τὴν θεὸν προσείπατε.

ΧΟ. χαῖρε, χαῖρ', ὦ φίλταθ', ὡς ἀσμένοισιν ἡμὶν ἦλθες.
σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
δαιμόνια βουλόμενοι εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθουμένη
πᾶσιν, ὁπόσοι γεωργικὸν βίον ἐτρίβομεν.
μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα κἀδάπανα καὶ φίλα.
τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σωτηρία,
ὥστε σε τά τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα συκίδια,
τἄλλα θ' ὁπόσ' ἐστὶ φυτά,
προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα.
ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
ἥδε; τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.

ΕΡΜ. ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ', ὅπως ἀπώλετο.

555. ἐμπλήσαντές R. 558. νὴ τὸν δί' RV. 560. ἐὰν R.
572. ἡμῖν R. 574. δαίμονα V. 582. ὅσ' R, ὅσσ' V.
583. προσγελάσεταί σε V.

πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε Φειδίας πράξας κακῶς·
εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,
πρὶν παθεῖν τι δεινὸν αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν· 591
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε. 594
ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος
καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.

ΤΡΥ. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ πεπύσμην οὐδενός,
οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόη. 599

ΧΟ. οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

ΕΡΜ. κᾆτ', ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις, ὧν ἤρχετε,
ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
οἱ δ', ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι, 606
τήνδ' ἀποῤῥίψαντες αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν.
κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον. 610

ΤΡΥ. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γέ μου
ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην.

ΧΟ. νὴ Δί' ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον,
ἐμβαλόντες ἑξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν. 614

ΕΡΜ. κᾆτα δ', ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεώς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
ἀλλ' ἅτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ

590. ἡμῶν R. 593. ἐξεφύσησε R. 599. ἠκηκόειν R. 611. ΤΡΥ.] χο. V. κορώναιόν RV. 612. φυτεύσας ἐξεθρεψάμην RV. 613. ΧΟ.] τρυγ. V. μέλε' R. 618. ἔβλεπε R.

τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἂν προστιθέντες ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδου.
εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε·
ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη,
ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες, ἃς ἐτύπτονθ', οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης. ΤΡΥ. παῦε, παῦ' ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε,
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, οὗπερ ἔστ', εἶναι κάτω·
οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνήρ, ἀλλὰ σός.
ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
κεἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
καὶ λάλος καὶ συκοφάντης
καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
ἀλλ' ὅ τι σιωπᾷς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.
ΕΡΜ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους·
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
ΤΡΥ. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
ΕΡΜ. εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ' ὦ φιλτάτη.
ἴθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
ἀκούσαθ' ὑμεῖς, ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
ἐλθοῦσα, φησίν, αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τἠκκλησίᾳ.

626. ἅττ' ἂν RV. διαβάλλοι V. 631. ὁ βυρσοπώλης RV. 633. ἐστὶ V. 634. λέγεις R. 638. ἅπαξ ἅπαντα R. 639. σαυτοῦ R. 641. εἴποιμι R. 644. αὐτοῖς R. 646. εἶέν γ' V. 647. ἡμεῖς R. 650. τρεῖς R. τῆι κλησίαι R.

ΤΡΥ. ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
ΕΡΜ. ἴθι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
χὤστις φίλος, κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
ΤΡΥ. εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
ΕΡΜ. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ Κλεώνυμος; ΤΡΥ. ψυχὴν ἄριστος, πλήν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ', οὗπερ φησὶν εἶναι, τοῦ πατρός.
εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.
ΕΡΜ. ἔτι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ Πυκνί.
ΤΡΥ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὕτη τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;
ΕΡΜ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον, ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
αὑτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
ΤΡΥ. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὢν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
ΕΡΜ. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει.
ΤΡΥ. εὐβουλότεροι γενησόμεθα. ΕΡΜ. τρόπῳ τίνι;
ΤΡΥ. ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα·
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
ΕΡΜ. ὢ ὤ.
οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. ΤΡΥ. τὰ τί;
ΕΡΜ. πάμπολλα, καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.
πρῶτον δ', ὅ τι πράττει Σοφοκλέης, ἀνήρετο.
ΤΡΥ. εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν. ΕΡΜ. τὸ τί;
ΤΡΥ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
ΕΡΜ. Σιμωνίδης; πῶς; ΤΡΥ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρός·
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

655. κατέσπευδεν V. 657. οὖν om R. 658. ψυχήν γ' R. 659. ὅπερ RV. 665. ποεῖς R. 672. τρόπωι τινί V, qui hæc Trygæo dat. 678. τἀρχαῖα ἃ R. κατέλειπεν V.

ΕΡΜ. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; ΤΡΥ. ἀπέθανεν,
ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. ΕΡΜ. τί παθών; ΤΡΥ.
ὅ τι;
ὠρακιάσας. οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
ὥστ' οὐδέποτ' ὦ δέσποιν' ἀφησόμεσθά σου.
ΕΡΜ. ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποοῦ σαυτῷ βότρυς.
ΤΡΥ. ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι.
ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,
ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;
ΕΡΜ. οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών, ἧσπερ ποτ' ἦν.
ΤΡΥ. ὦ μακαρία βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ χαῖρε πολλά. ΕΡΜ. καὶ σύ γε,
ὦ 'νθρωπε, χαίρων ἄπιθι, καὶ μέμνησό μου.
ΤΡΥ. ὦ κάνθαρ', οἴκαδ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
ΕΡΜ. οὐκ ἐνθάδ' ὦ τάν ἐστι. ΤΡΥ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
ΕΡΜ. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
ΤΡΥ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία;
ΕΡΜ. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
ΤΡΥ. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; ΕΡΜ. θάῤῥει, καλῶς·
τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. ΤΡΥ. δεῦρ' ὦ κόραι,
ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.
ΧΟ. ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα

684. δὲ RV. 687. ὁρῶν V. 688. ἐν om V. 689. ἀφησόμεθά R, ἀφεξόμεσθα V. 695. καταγελάσας corr V. 699. σὺ βουλὴ R. 709. θάρσει R.

περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν
ἀλλὰ φυλάττε τε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς
ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.
  Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παράβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.
εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας·
τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,
ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος· καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν,
οὓς ἐξῆγον κλάοντας ἀεί, καὶ τούτους οὕνεκα τουδί,
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ' ἀνέροιτο
"ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησε τὸ νῶτον;"

716. φύλαττε R. ἀνδρίως R. 717. ἣν ἔχωμεν V. λόγον R. 720. θυγατέρα V. 723. μὲν om V. 724. τοὺς φθειρσὶ R. 728. εἵνεκα V. 729. πληγὰς ἐπανέροιτο RV. 731. τὸν RV.

τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ,
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναῖκας·
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει,
διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς κἀπειλὰς βορβοροθύμους.
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας,
φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων· ὧν εἵνεκα νυνί
ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας περινοστῶν
παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν,
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα.
πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας.

736. ἐπιχειρεῖ V. 742. καμίνου RV. 743. τοιοῦτ' R. ἡμῶν V.

καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.
πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις·
"φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ 'φαίρει
γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος."
Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη, μετ' ἐμοῦ
τοῦ φίλου χόρευσον,
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι,
μήθ' ὑπακούσῃς μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς·
ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστάς
ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας.
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ, ὃ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δρᾶμα, γαλῆν τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.
Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
τὸν σοφὸν ποιητὴν
ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν
ἑζομένη κελαδῇ, χορὸν δὲ μὴ 'χῃ Μόρσιμος
μηδὲ Μελάνθιος· οὗ δὴ
πικροτάτην ὄπα γηρύσαντος ἤκουσ',
ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
Γοργόνες ὀψοφάγοιο, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
γραοσόβαι, μιαροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι·

752. ξυνσπουδάζειν R. 756. ἀφαίρει R. 757. ποητῶν R. 758. ᾠδὴ καὶ στροφὴ R. 762. μακάρων ab eadem manu supra vocem erasam R. 764. ἀντιβολεῖ R. 769. ὑποκνίσματα R. 772. ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ R.

ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατύ,
Μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.
ΤΡΥ. Ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν·
ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη.
μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τοὐρανοῦ 'φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.
ΟΙΚ. ὦ δέσποθ', ἥκεις; ΤΡΥ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.
ΟΙΚ. τί δ' ἔπαθες; ΤΡΥ. ἤλγουν τὼ σκέλη, μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς. ΟΙΚ. ἴθι νυν, κάτειπέ μοι. ΤΡΥ. τὸ τί;
ΟΙΚ. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον, πλὴν σαυτόν; ΤΡΥ. οὔκ, εἰ μή γέ που
ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
ΟΙΚ. τί δ' ἔδρων; ΤΡΥ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
τὰς ἐνδιαεριανερινηχέτους τινάς.
ΟΙΚ. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα,
ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
ΤΡΥ. μάλιστα. ΟΙΚ. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
ΤΡΥ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
ἐνθάδε τὸν 'Αοῖόν ποθ', ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως
'Αοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
ΟΙΚ. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἳ καόμενοι θέουσιν; ΤΡΥ. ἀπὸ δείπνου τινές
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών,
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ,
στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος,
καὶ ταῦτα δράσας ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν·
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
ΟΙΚ. πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας σύ; ΤΡΥ. πόθεν; ἐκ τοὐρανοῦ.

788. φαίνεσθαι R. 790. ΟΙΚ.] θερ. R. ἔγωγ' RV. 793. ἴδες R. 797. ἐνδιαεριαυεριvηχέτους RV. 810. τέ μοι R. 811. αὖθι R.

ΟΙΚ. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
ΤΡΥ. οὔκ, ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.
ΟΙΚ. ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτῃ τι; ΤΡΥ. μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν,
οὔτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
ΟΙΚ. λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον.
ΧΟ. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
βύτης, ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.
ΤΡΥ. τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;
ΧΟ. ζηλωτὸς ἔσει, γέρον,
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος.
ΤΡΥ. οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;
ΧΟ. εὐδαιμονίστερος φανεὶς τῶν Καρκίνου στροβίλων.
ΤΡΥ. οὔκουν δικαίως, ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου 'πιβὰς
ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.
ΟΙΚ. ἡ παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμὴ ξυμπλάττεται,
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ.
ΤΡΥ. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι ταυτηνί. ΟΙΚ. τί φῄς;
αὕτη Θεωρία 'στίν, ἣν ἡμεῖς ποτὲ
ἐπαίομεν Βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες;
ΤΡΥ. σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις. ΟΙΚ. ὦ δέσποτα,
ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.
ΤΡΥ. εἶεν, τίς ἔσθ' ὑμῶν δίκαιος; τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;

815. πορνοβοσκοῦσιν R. 816. ἀλλὰ κεῖ ζ. R. 828. τιθίων R. 829. εὐδαιμονέστερος V. 830. ὅτις R. 832. ὄντας om V. 833. *ΟΙΚ.*] θε/ R. καὶ τα] κἄτα R. 837. τι ταυτηνί] ταυτηῒ R. 838. et 839. Trygæo dat V. 839. ὑποπεπτωκότες RV. 843. τὴν βουλὴν V.

οὗτος τί περιγράφεις; ΟΙΚ. τὸ δεῖν', εἰς Ἴσθμια
σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.
ΤΡΥ. οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ·
καταθήσομαι γὰρ ἐς μέσους αὐτοὺς ἄγων.
ΟΙΚ. ἐκεινοσὶ νεύει. ΤΡΥ. τίς; ΟΙΚ. ὅστις; Ἀρι-
φράδης,
ἄγειν παρ' αὑτὸν ἀντιβολῶν. ΤΡΥ. ἀλλ' ὦ μέλε
τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάῤῥυσιν.
τουτὶ δ' ὅρα τοὐπτάνιον ἡμῖν ὡς καλόν.
διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἆρ'· ἐνταῦθα γὰρ
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν.
ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἑστάναι
καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
παίειν, ὀρύττειν, πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
τρίτη δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε,
ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται,
ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι
περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.
ἀλλ' ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν Θεωρίαν,
θέασ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.

844. περιγραφεῖς R. 847. αὐτοὺς ἐς μέσους R. 856. ὁρᾶτε RV. ὡς καλὸν ἡμῖν V. 857. ἄρα R. 859. γ'] θ' R. versum 862 addidit R. 863. παγκράτειόν R. ὑπολειψαμένοις V. 865. ἔξετε R. 869. ἀπεκωλημένοι R. 870. περὶ δὲ ταῖσι R.

ἀλλ' οὐκ ἄν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει,
ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
ΧΟ. ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
της ἐστὶν ἅπασιν, ὅσ-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
ΤΡΥ. ὅταν τρυγᾶτ', εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
ΧΟ. καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.
ΤΡΥ. φήσεις, ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν;
ΧΟ. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
ΤΡΥ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς ἐγώ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ὅμιλον
καὶ τὸν γεωργικὸν λεών, Ὑπέρβολόν τε παύσας.
ΧΟ. ἄγε δή, τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;
ΤΡΥ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον;
ΧΟ. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμίδιον;
ΤΡΥ. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;
ΧΟ. βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.
ΤΡΥ. ἀλλ' ὑῒ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; ΧΟ. μή, μή. ΤΡΥ. τιή;
ΧΟ. ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.
ΤΡΥ. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; ΧΟ. ὀΐ.
ΤΡΥ. ὀΐ; ΧΟ. ναὶ μὰ Δί'. ΤΡΥ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν
τὸ ῥῆμ'. ΧΟ. ἐπίτηδές γ', ἵν' ἐν τἠκκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοι τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς ὀΐ.
ΤΡΥ. εὖ τοι λέγεις. ΧΟ. καὶ τἄλλά γ' ὦσιν ἤπιοι·
ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους
καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾳότεροι πολύ.
ΤΡΥ. ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·

873. προῖκ' ἂν πρ. RV. 877. γ' ἐστι] ἐστὶν R. 878. ἔσεσθε R. 883. ἡγησόμεθα R. 888. ΧΟ.] θε, R. 891. δὲ R. βούλεσθαι R. 895. τί V. 898. λέγει R.

ἐγὼ δὲποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
ΧΟ. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χἡ Τύχη κατορθοῖ,
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
ΤΡΥ. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
ΧΟ. ἐπείγετε νῦν, ἐν ὅσῳ σοβαρὰ θεόθεν
κατέχει πολέμου μετάτροπος αὔρα.
νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς
εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.
ΤΡΥ. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,
καὶ πῦρ γε τουτί, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.
ΧΟ. οὔκουν ἁμιλλήσεσθον; ὡς,
ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος, κᾆτα τοῦτ' εὖ οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δήπου.
ΤΡΥ. ἄγε δή, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.
ΟΙΚ. ἰδού· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.
ΤΡΥ. φέρε δή, τὸ δᾳδίον τόδ' ἐμβάψω λαβών.
σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
καὐτός τε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥῖπτε τῶν κριθῶν. ΟΙΚ. ἰδού.
ΤΡΥ. ἔδωκας ἤδη; ΟΙΚ. νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων, ὅσοιπερ εἰσί, τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.
ΤΡΥ. οὐχ αἱ γυναῖκές γ' ἔλαβον; ΟΙΚ. ἀλλ' ἐς ἑσπέραν
δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες. ΤΡΥ. ἀλλ' εὐχώμεθα.
τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί;
ΟΙΚ. τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.

913. *ΤΡΥ.*] θε, R. ὀλὰς V. 922. ἐπιδεξιά R. 923. *ΟΙΚ.*] θε, R. 924. ἐμβάμψω R. 927. τοῖσιν R. 929. εἰσὶν R. 931. γ' addidit R. 934. τοῖσι V.

ΤΡΥ. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; ΟΙΚ. οὐ γάρ, οἵ τινες,
ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονί,
ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἑστᾶσ' ἰόντες χωρίον;
ΤΡΥ. ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', εὐχώμεσθα δή.
ὦ σεμνοτάτη βασίλεια, θεά
πότνι' Εἰρήνη,
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
ΟΙΚ. δέξαι δῆτ' ὦ πολυτιμήτη,
νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν·
κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσιν·
κᾆτ', ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσιν.
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
ΤΡΥ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
ἡμῖν, οἵ σου τρυχόμεθ' ἤδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη.
λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς,
ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ'
εἰς ἀλλήλους· μῖξον δ' ἡμᾶς
τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σκορόδων,
σικύων πρῴων, μήλων, ῥοιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·

943. ΟΙΚ.] θε/ RV. 944. πόει R. 946. γὰρ αἰκεῖναι R. 947. παρακύπτουσι R. 948. προσέχει R. 949. ἀναχωροῦσι R. 950. παρακύπτουσι R. 951. ἡμῖν V.

κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·
καὶ Κωπαΐδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς. κᾆτα Μελάνθιον
ἥκειν ὕστερον ἐς τὴν ἀγοράν,
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας
"ὀλόμαν, ὀλόμαν, ἀποχηρωθεὶς
τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας,"
τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.

ΟΙΚ. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν. ΤΡΥ. ἀλλ' οὐ θέμις. ΟΙΚ. τιὴ
τί δή;

ΤΡΥ. οὐκ ἥδεται δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ' αἱματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων,
θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,
χοὔτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

ΧΟ. σέ τοι θύραισι χρὴ μένοντα τοίνυν
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
τά τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις.

ΤΡΥ. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

ΧΟ. πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρὴ
σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὁπόσα
χρεών ἐστι τὸν σοφῇ δόκιμον
φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ;

ΤΡΥ. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει.
καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟ. τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-

978. ἀποχειρωθεὶς R. 982. ΟΙΚ.] θε/ R. 988. τοι] γρ δὴ V. πρόσφορ' ἅπαντ' V. 993. ὁπόσ' ἂν RV. 998. τίς ἂν οὖν οὐκ RV.

τις πόλλ' ἀνατλὰς ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὢν
ζηλωτὸς ἅπασιν.
ΟΙΚ. ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών·
ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχ' εἶμι καὶ θυλήματα.
ΤΡΥ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.
ΟΙΚ. ἰδοὺ πάρειμι· μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
ΤΡΥ. ὄπτα καλῶς νῦν αὐτά· καὶ γὰρ οὑτοσί
προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
τίς ἆρα ποτ' ἐστίν; ΟΙΚ. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται·
μάντις τίς ἐστιν. ΤΡΥ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης.
ΟΙΚ. οὗτός γέ πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος, οὑξ Ὠρεοῦ.
τί ποτ' ἄρα λέξει; ΤΡΥ. δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
ΟΙΚ. οὔκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.
ΤΡΥ. μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. ΟΙΚ. εὖ λέγεις.
ΙΕ. τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηΐ, καὶ τῷ θεῶν;
ΤΡΥ. ὄπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
ΙΕ. ὅτῳ δὲ θύετ', οὐ φράσεθ'; ΤΡΥ. ἡ κέρκος ποεῖ
καλῶς. ΟΙΚ. καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
ΙΕ. ἄγε νυν ἀπάρχου, κᾆτα δὸς τἀπάργματα.
ΤΡΥ. ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον. ΙΕ. ἀλλὰ ταυταγί
ἤδη 'στὶν ὀπτά. ΤΡΥ. πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
ΙΕ. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. ΤΡΥ. μεμνήμεθα.
ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; ΙΕ. ἢν φράσῃς. ΤΡΥ. μὴ
διαλέγου
νῷν μηδέν· Εἰρήνῃ γὰρ ἱερᾷ θύομεν.
ΙΕ. ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι ΤΡΥ. ἐς κεφαλήν σοι.
ΙΕ. οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες
συνθήκας πεπόησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,
ΟΙΚ. αἰβοῖ βοῖ. ΤΡΥ. τί γελᾷς; ΟΙΚ. ἥσθην χα-
ροποῖσι πιθήκοις.

1005. θηλύματα R. 1012 αὐτός V. 1015. κνίσαν V. 1020. πότνια R. 1026. ἀλλ'—δρᾶσον Hierocli, ἢν φράσῃς famulo tribuit V.

ΙΕ. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. ΤΡΥ. εἴθε σου εἶναι
ὤφελεν, ὦ 'λαζών, οὑτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
ΙΕ. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκις θνητούς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτόν,
ΤΡΥ. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
ΙΕ. οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τόγε πρότερον ΤΡΥ. τοῖς ἁλσί γε παστέα ταυτί.
ΙΕ. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
ΤΡΥ. καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑμεναιοῖ;
ΙΕ. ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
χἠ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
ΤΡΥ. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
ἢ διακαυνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μεῖζον,
ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
ΙΕ. οὔ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
ΤΡΥ. οὔ ποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ,
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
ΙΕ. οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τρηχὺν ἐχῖνον.
ΤΡΥ. ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
ΙΕ. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
ΤΡΥ. ὅνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὅμηρος·
ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο
Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·
χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.

1039. τότε V. τοῖς] τοῖς δ' R. 1041. κεν] καὶ R. 1046. παύσασθε R. 1047. κλαυσούμεσθα R. 1050. λοιπ' R. 1052. τραχὺν V. 1053. ἀθηναίοις V. 1054. μῆρα om V.

ΙΕ. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
ΤΡΥ. ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν·
ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
ΙΕ. φράζεο δή, μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
ἴκτινος μάρψῃ. ΤΡΥ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
ἔγχει δὴ σπονδήν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
ΙΕ. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω.
ΤΡΥ. σπονδή, σπονδή.
ΙΕ. ἔγχει δὴ κἀμοί, καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
ΤΡΥ. ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
ΙΕ. πρόσφερε τὴν γλῶτταν. ΤΡΥ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ
γ' ἀπένεγκον.
ΙΕ. σπονδή. ΤΡΥ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
ΙΕ. οὐδεὶς προσδώσει μοι σπλάγχνων; ΤΡΥ. οὐ γὰρ οἷόν τε
ἡμῖν προσδιδόναι, πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
ΙΕ. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. ΤΡΥ. ἄλλως ὦ τὰν ἱκετεύεις·
οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
ἄγε δή, θεαταί, δεῦρο συσπλαγχνεύετε
μετὰ νῷν. ΙΕ. τί δ' ἔγωγε; ΤΡΥ. τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.
ΙΕ. οὔ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά. κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
ΤΡΥ. ὦ παῖε, παῖε τὸν Βάκιν. ΙΕ. μαρτύρομαι.
ΤΡΥ. κἄγωγ', ὅτι τένθης εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ.
παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.

1061. εἶπεν R. 1065. δή] δὴ νῦν RV. 1075. ἀπένεγκε V. 1077. προδώσει R. μοι] μοι τῶν RV. 1078. προδιδόναι R. 1080. ποήσεις R. 1081. συνσπλαγχνεύετε R. 1082. δὴ V. ἐγώ RV.

ΟΙΚ. σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων,
ἀλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι' ὦ θυηπόλε;
ἤκουσας; ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ.
οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον;
ΧΟ. ἥδομαί γ' ἥδομαι,
κράνους ἀπηλλαγμένος
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων,
ἐκκέας τῶν ξύλων ἅττ' ἂν ᾖ
δανότατα τοῦ θέρους
ἐκπεπρισμένα,
κἀνθρακίζων τοὐ 'ρεβίνθου,
τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
χἄμα τὴν Θρᾶτταν κυνῶν,
τῆς γυναικὸς λουμένης.
οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιψακάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα·
εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κωμαρχίδη;
ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφευε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας,
τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου·
οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον
οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.
κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω·
ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λαγῷα τέτταρα,
εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα, κἀκυδοιδόπα·
ὧν ἔνεγκ' ὦ παῖ τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.

1089. ἐκβολιῶ R. 1095. κρομύων R. 1108. τηνικάδε RV. 1110. ἄφαυε V, adscripto ἄφευε. 1116. ποιός R. 1118. καὶ κυδοιδόπα R. 1119. ἔνεκ' R.

μυρρίνας τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
χἄμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,
ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
τοῦ θεοῦ τἀρώματα.
ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας
ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
διασκοπῶν ἥδομαι
τὰς Λημνίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἤδη·
τὸ γὰρ φῖτυ πρῷον φύσει·
τόν τε φήληχ' ὁρῶν οἰδάνοντ'·
εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων,
ἐσθίω κἀπέχω,
χἄμα φήμ', Ὧραι φίλαι· καί
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
κᾆτα γίγνομαι παχὺς
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα χεζικηνικόν,
κᾆτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών,
τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος.
ἡνίκ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά,
τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. αὔριον δ' ἔσθ' ἡ ʼξοδος·
τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών·
εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος
εἶδεν αὐτόν, κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.

1125. ἡνίκα δ' ἂν RV. 1131. οἰδαίνοντ' RV. 1140. σαρδανιακόν R. 1141. δέῃ δέ που V. 1142. κυζικηνικόν RV.

ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ
ἄστεως
ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες·
ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
πολλὰ γὰρ δή μ' ἠδίκησαν,
ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥ. Ἰοὺ ἰού,
ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.
ἔπειτ' ἐπείσφερε τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας
καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕ. ποῦ, ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; ΤΡΥ. ἀναβράττω κίχ-
λας.

ΔΡΕ. ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθά
δέδρακας εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου·
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ' ὦ Τρυγαῖε τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει, προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου.
ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κἀκερδάναμεν,
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν ἐς τοὺς γάμους.

ΤΡΥ. ἴθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὑτοσί
ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟ. οἴμ', ὡς προθέλυμνόν μ' ὦ Τρυγαῖ' ἀπώλεσας.

ΤΡΥ. τί δ' ἐστὶν ὦ κακόδαιμον; οὔ τί που λοφᾷς;

ΛΟ. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτουί, καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινουί.

ΤΡΥ. τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;

ΛΟ. αὐτὸς σὺ τί δίδως; ΤΡΥ. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.

1151. ἄστεος V. 1153. ἔτ'] ἐντεῦθεν R. 1161. ἐπισφόρει R. 1167. γρ δραχμαῖς κερδαίνω V. 1168. οἰδὶ R. 1170. ταῦτα R. 1176. οἴμοι ὡς R.

ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί.
ΛΟ. ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας·
κρεῖττον γὰρ ὦ τάν ἐστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
ΤΡΥ. ἀπόφερ', ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας·
τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἐστον τὼ λόφω.
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.
ΘΩ. τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας;
ΤΡΥ. οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποήσει ζημίαν,
ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ
ΘΩ. παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.
ΤΡΥ. ὡδί, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;
ΘΩ. ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ' ὦ 'μαθέστατε;
ΤΡΥ. τηδί, διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς,
καὶ τῇδ'. ΘΩ. ἅμ' ἀμφοῖν δῆτ'; ΤΡΥ. ἔγωγε νὴ Δία,
ἵνα μή γ' ἁλῷ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
ΘΩ. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;
ΤΡΥ. ἔγωγε νὴ Δί' ὦ 'πίτριπτ'· οἴει γὰρ ἂν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;
ΘΩ. ἴθι δὴ 'ξένεγκε τἀργύριον. ΤΡΥ. ἀλλ' ὦ 'γαθέ
θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.
ΣΑΛ. τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ;
ΤΡΥ. μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
ΣΑΛ. οἴμοι καταγελᾷς. ΤΡΥ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ᾐρτημένην

1183. αὐτῶν RV. 1186. μηδένα R. 1190. θώρηκος R. 1191. ἐνημμένως R. 1192. ποήσω R, πυήση V. 1203. χιλιῶν R.

πλάστιγγα πρόσθες, καὐτό σοι γενήσεται
τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.
ΚΡΑ. ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὥς μ' ἀπώλεσας,
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτέ·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;
ΤΡΥ. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.
ΔΟ. οἴμ' ὦ κρανοποί', ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
ΤΡΥ. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. ΚΡΑ. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;
ΤΡΥ. ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.
ΚΡΑ. ἀπίωμεν ὦ δορυξέ. ΤΡΥ. μηδαμῶς γ', ἐπεί
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
ΔΟ. πόσον δίδως δῆτ'; ΤΡΥ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
ΔΟ. ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν ὦ τᾶν ἐκποδών.
ΤΡΥ. νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα
ἅττ' ᾄσεται προαναβάληταί, μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅ τι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
ΠΑΙΣ Α. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα— ΤΡΥ. παῦσαι
ὁπλοτέρους ᾄδων, καὶ ταῦτ' ὦ τρισκακόδαιμον
εἰρήνης οὔσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
ΠΑΙΣ Α. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
ΤΡΥ. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδος ἡμῖν;

1215. ἑστάναι R. 1217. ἀντέδωκ' ἀντὶ RV. 1220. συρ-
γγ
μαῖαν R. 1221. ΔΟΡ.] σαλπι R. οἴμοι V. 1223. ἔτ' ἐστι] ἔνεστι R, ἔνεστι (γρ ἔτ' ἐστι) V. τοῖς R. 1224. μάθῃς RV. 1227. γ' om R. 1229. τρεῖς δραχμάς R. 1236. ΠΑΙΣ Α] παῖδες R. 1240. ἔβαλλον R. 1241. ἀσπίδας ἡμῖν V.

ΠΑΙΣ Α. Ἐνθάδ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
ΤΡΥ. ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ᾄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
ΠΑΙΣ Α. ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι, οἷς τισὶ χαίρεις.
ΤΡΥ. Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί·
Ἄριστον προτίθεντο, καὶ ἅτθ' ἥδιστα πάσασθαι.
ΠΑΙΣ Α. Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
ΤΡΥ. εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου, κᾆτ' ἤσθιον.
ταῦτ' ᾆδε, ταῦθ', ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.
ΠΑΙΣ Α. Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. ΤΡΥ. ἄσμενοι, οἶμαι.
ΠΑΙΣ Α. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
ΤΡΥ. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ᾄδεις πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;
ΠΑΙΣ Α. ἐγώ; ΤΡΥ. σὺ μέντοι νὴ Δί'. ΠΑΙΣ Α. υἱὸς Λαμάχου.
ΤΡΥ. αἰβοῖ·
ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
ἄπερρε, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾆδ' ἰών.
ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον;
ᾆσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ᾄσει· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.
ΠΑΙΣ Β. Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
ΤΡΥ. εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις;
ΠΑΙΣ Β. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα ΤΡΥ. κατῄσχυνας δὲ τοκῆας.
ἀλλ' εἰσίωμεν· εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ', ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,

1247. μασᾶσθαι V. 1252. θωρήσοντ' R. 1256. δία R. 1258. μή εἰς R. 1259. κλασιμάχου R. 1263. ᾄσεις R. εἶ γὰρ R.

οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ', ὢν ἐκείνου τοῦ πατρός.
ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν·
ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον
καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν τοῖν γνάθοιν. οὐδὲν γάρ, ὦ πόνηροι,
λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἢν μή τι καὶ μασῶνται.
ΧΟ. ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.
ΤΡΥ. ἀλλ' ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν.
ΧΟ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν συγχαίρειν κἀπικελεύειν,
καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν
ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας,
κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν
διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησιν,
κριθάς τε ποεῖν ἡμᾶς πολλὰς
πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολύν,
σῦκά τε τρώγειν·
τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
καὶ τἀγαθὰ πάνθ', ὅσ' ἀπωλέσαμεν,
συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,

1271. ἐνταῦθα R. 1273. ἐμβάλ^{λ}ετον V. 1274. οὐδὲ R. 1275. ἐστὶν R. μασσῶνται V. 1277. πινῶντες R. ἐμβάλ^{λ}εσθε V. κἀπιχορεύειν V. 1283. νῦν R, om V. 1285. γρ. κἄπειτ' εὐξαμένους V. θεοῖσι V, θεοῖς R. 1286. ἕλλησι R.

λῆξαί τ' αἴθωνα σίδηρον.
ΤΡΥ. δεῦρ' ὦ γύναι, εἰς ἀγρόν,
χὤπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
καλῶς κατακείσει.
ΗΜΙΧ. Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
ΗΜΙΧ. ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαί-
ως τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.
Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ, Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
τί δράσομεν αὐτήν;
τί δράσομεν αὐτήν;
τρυγήσομεν αὐτήν.
τρυγήσομεν αὐτήν.
ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν
οἱ προστεταγμένοι
τὸν νυμφίον, ὦνδρες.
Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ, Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
ΧΟ. οἰκήσετε γοῦν καλῶς
οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-
λὰ συκολογοῦντες.
Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ, Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ,
τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.
φήσεις γ', ὅταν ἐσθίῃς
οἶνόν τε πίῃς πολύν.
Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ, Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
ΤΡΥ. ὦ χαίρετε, χαίρετ' ἄν-
δρες· κἂν ξυνέπησθέ μοι,
πλακοῦντας ἔδεσθε.

1297. ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὦ V. 1298. *ΗΜΙΧ.*] ἀλλ°/ R. 1204. τρυγήσωμεν R. 1210. πράγματα R. 1219. *ΤΡΥ.*] τρυγῆν πρὸς τοὺς θεατὰς V.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

ΤΗΣ τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη, τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμῳδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν, λεληθότως δέ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης, καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἠρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ᾠκονόμηται· καινῶν γάρ φησι τὴν πό-

6. ἐπεὶ R. 7. τὰ om R. ἐγχειρηθέντων R. 11. τούτου ἦν ἐκκλησία λελ. R. 15. ἄλλην—16. καθεστώτων om R.

λιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων, καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων ἑαυτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στίχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἄντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσων· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον ἢ ψηφισματογράφον ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς· ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τοὺς θεοὺς εἰς ἀπρονοησίαν κωμῳδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται, ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δέ φασι τῶν ποιητῶν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν· ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ, διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν

1. προδεῖσθαι R. 2. Ἀθηναίων R. τῶν ὄντων om R. αὐτοὺς R. 14. τοὺς θεοὺς] τὸ θεῖν R. 18. εἰ μὲν διελλέγχειν R. 19. τὴν om R. 23. καλλίου R.

μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν, ἐν οἷς γε φησί (v. 145.)

μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.

II.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνῃ, ὁ δὲ κολοιῷ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης· ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος ταῖς Ὄρνισι· πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν· Λάμαχος οὐκέτι ἦν· Νικίας ἐτεθνήκει· Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι· Ἆγις Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικήν· Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ

7. παρὰ θάλασσαν ἡμῖν ἵνα R. 8. κλητῆρα ἄγουσα R.

χρηστὰ Λακεδαιμονίοις· ταῦτα Ἀθηναίων συμφοραί. διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
οἳ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἐλθόντες ἠρώτων ἀπράγμονα πόλιν.
εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων
πτηνῶν διδάσκει τί δύνατ' ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς, ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγάς τ' ἐποίουν. ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην.

4. δ' R. 8. παραλήψονται R.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ *θεράπων Ἔποπος.*

ΕΠΟΨ.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ΜΕΤΩΝ *γεωμέτρης.*

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΙΡΙΣ.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ *διθυραμβοποιός.*

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ *Πεισθεταίρου.*

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥ. Ὀρθὴν κελεύεις, ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται;
ΠΕΙ. διαῤῥαγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
ΕΥ. τί ὦ πόνηρ' ἄνω κάτω πλανύττομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
ΠΕΙ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
ΕΥ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
ΕΥ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;
ΠΕΙ. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.
ΕΥ. οἴμοι. ΠΕΙ. σὺ μὲν ὦ τὰν τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
ΕΥ. ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα
τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαῤῥελείδου τουτονί
κολοιὸν ὀβολοῦ, τὴν δὲ δὶ τριωβόλου.
τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός. ΠΕΙ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

9. οὐδὲ ποῖ RV. 15. νὼ R. 17. θαρελλείδου pr R. 19. ἤστιν R.

ΕΥ. οὐδ᾽ ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;
ΠΕΙ. οὔ· ταὐτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
ΕΥ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕΙ. τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ
βρύκουσ᾽ ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους;
ΕΥ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ᾽ ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους,
ἔπειτα μὴ ᾽ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ·
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ᾽ ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενός,
ἀνεπτόμεσθ᾽ ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ᾽ ἐκείνην τὴν πόλιν,
τὸ μὴ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα.
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν᾽ ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ᾽ ἀεί
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
κανοῦν δ᾽ ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ᾽ ἄν.
ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ᾽ ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν, ᾗ ᾽πέπτατο.
ΠΕΙ. οὗτος. ΕΥ. τί ἐστιν; ΠΕΙ. ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει. ΕΥ. χὠ κολοιὸς οὑτοσί
ἄνω κέχηνεν, ὡσπερεὶ δεικνύς τί μοι·
κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ᾽ ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ᾽ αὐτίκ᾽, ἂν ποήσωμεν ψόφον.
ΠΕΙ. ἀλλ᾽ οἶσθ᾽ ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
ΕΥ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ᾽, ἵν᾽ ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.

23. οὐδ᾽] ἠδ᾽ R. 24. ταῦτα R. Δία] δι᾽ ἃ R. 40. Ἀθηναῖοι—41. ᾄδουσι om R. 43. ἔχοντες R. 44. ζητοῦντες RV. 45. ὅποι καθιδρυνθέντε RV. 52. ἔστιν] ἔσθ᾽ R.

ΠΕΙ. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. ΕΤ. πάνυ γ', εἰ
δοκεῖ.
παῖ, παῖ. ΠΕΙ. τί λέγεις οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ
καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός γ' ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
ΕΤ. ἐποποῖ. ποιήσεις τοι με κόπτειν αὖθις αὖ;
ἐποποῖ. ΤΡΟ. τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;
ΕΤ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
ΤΡΟ. οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωΐ.
ΕΤ. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν;
ΤΡΟ. ἀπολεῖσθον. ΕΤ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. ΤΡΟ.
τί δαί;
ΕΤ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον.
ΤΡΟ. οὐδὲν λέγεις. ΕΤ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
ΤΡΟ. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;
ΠΕΙ. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.
ΕΤ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ, πρὸς τῶν θεῶν;
ΤΡΟ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. ΕΤ. ἡττήθης τινὸς
ἀλεκτρυόνος; ΤΡΟ. οὔκ· ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' εὔξατο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ.
ΕΤ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
ΤΡΟ. οὗτός γ', ἅτ' οἶμαι πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν,
τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·
τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τρυβλίον.
ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·
τρέχω 'πὶ τορύνην. ΕΤ. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί.
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον. ΤΡΟ. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν Δία
εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

58. γ' om RV. 59. om R. θεράπων ἔποπος RV. 60. πει^{θ}σ R. 61. θεράπων RV: qui sic et posthac. 63. οὔτ' ὥστι R. 68. φασιανός V. 69. ἀτὰρ] ἀλλὰ V. 75. ἅτ' om V. πρῶτον V. 76 et 77. ἀφυίας R. 77. λαβὼν ἐγὼ R. τρύβλιον R.

ΕΥ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡΟ. οἶδα μὲν σαφῶς
ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ.
ΠΕΙ. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι'· ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.
ΕΥ. οἴμοι κακοδαίμων, χὠ κολοιός μ' οἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕΙ. ὦ δειλότατον σὺ θηρίων,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; ΕΥ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
ΠΕΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΥ. ποῦ γάρ ἐστιν; ΠΕΙ.
ἀπέπτατο.
ΕΥ. οὐκ ἆρ' ἀφῆκας· ὦ 'γάθ' ὡς ἀνδρεῖος εἶ.
ΕΠ. ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
ΕΥ. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
ΕΠ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥ. οἱ δώδεκα θεοί . . .
εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτετον,
ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ ὦ ξένοι
ἄνθρωπος. ΕΥ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. ΕΠ. ἀλλὰ
τοῦ;
ΠΕΙ. τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
ΕΠ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
ΕΥ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταὼς;
ΕΠ. ὄρνις ἔγωγε. ΕΥ. κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;
ΕΠ. ἐξερρύηκε. ΕΥ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
ΕΠ. οὔκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα
πτερορρυεῖ τε, καὖθις ἕτερα φύομεν.
ἀλλ' εἴπατόν μοι, σφὼ τίν' ἐστόν; ΕΥ. νώ; βροτώ.
ΕΠ. ποδαπὼ τὸ γένος; ΕΥ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
ΕΠ. μῶν ἡλιαστά; ΕΥ. μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
τὸ σπέρμ'; ΕΥ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
ΕΠ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;

84. ἐπεγείρω R. 85. ἀπόλοιο ὡς R. 87. θηρίον V. 93. ἐστι τὸ θηρίον RV. 97. ὁρῶντες R. 100. σοφοκλῆς V. 102. εἶ om R. 105. τὰ ὄρνεα RV. 109. μᾶλα R, μάλα V. γένους, γρ τρόπου, V. 111. σπέρμα R.

ΕΥ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠ. τίνος πέρι;
ΕΥ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νώ, ποτέ,
κἀργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νώ, ποτέ,
κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες, ὥσπερ νώ, ποτε·
εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
καὶ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ', ὅσα περ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις, φρονεῖς.
ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλιθῆναι μαλθακήν.
ΕΠ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
ΕΥ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
ΕΠ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. ΕΥ. ἐγώ;
ἥκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
ΕΠ. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
ΕΥ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί· "πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου,
ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
λουσάμενα πρῴ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους·
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς. εἰ δὲ μή,
μή μοι τότε γ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς."
ΕΠ. νὴ Δία, ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς.
τί δαὶ σύ; ΠΕΙ. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. ΕΠ. τίνων;
ΠΕΙ. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται,
ὥσπερ ἀδικηθείς, παιδὸς ὡραίου πατήρ·
"καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν ὦ Στιλβωνίδη
εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον,
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὠρχιπέδησας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος."
ΕΠ. ὦ δειλακρίων σύ, τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς.
ἀτὰρ ἔστι γ', ὁποίαν λέγετον, εὐδαίμων πόλις

116. κοὐδὲν V. 118. θάλασσαν R. ἐν om V. 122. ἐγκατακλινῆναι R. μαλακήν V. 128. τοιαδὶ V. 129. πρῴτις' ἐλθὼν R, πρωι εἰσελθὼν V.

παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΥ. οἴμοι, μηδαμῶς
ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν᾽ ἀνακύψεται
κλητῆρ᾽ ἄγουσ᾽ ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
ΕΠ. τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ᾽; ΕΥ. ὁτιὴ νὴ τοὺς θεούς, ὃς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
ΕΠ. ἀλλ᾽ εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν. ΕΥ. ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ᾽ ὁ μετ᾽ ὀρνίθων βίος;
σὺ γὰρ οἶσθ᾽ ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·
οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.
ΕΥ. πολλήν γ᾽ ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
ΕΠ. νεμόμεσθα δ᾽ ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.
ΕΥ. ὑμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον.
ΠΕΙ. φεῦ φεῦ·
ἦ μέγ᾽ ἐνορῶ βούλευμ᾽ ἐν ὀρνίθων γένει
καὶ δύναμιν, ἣ γένοιτ᾽ ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.
ΕΠ. τί σοι πιθώμεσθ᾽; ΠΕΙ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες·
ὡς τοῦτ᾽ ἄτιμον τοὔργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ᾽ ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ,
"τίς ὄρνις οὗτος;" ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
"ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ᾽ ἐν ταυτῷ μένων."
ΕΠ. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.
τί ἂν οὖν ποιοῖμεν; ΠΕΙ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
ΕΠ. ποίαν δ᾽ ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;

146. γε addidit R. παρὰ τὴν θάλ. RV. 150. ἐλθόντε R. ὅτι RV. 155. ἐστιν R. 157. βαλλαντίου R. 163. πείθεσθέ V, πείθεσθαί R. 164. πειθώμεσθ᾽ R, πιθοίμεσθ᾽ V. πείθοισθε R, πίθοισθε V. 172. οἰκήσατε R.

ΠΕΙ. ἄληθες, ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος;
βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕΙ. βλέπε
νῦν ἄνω.
ΕΠ. βλέπω. ΠΕΙ. περίαγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νὴ Δία,
ἀπολαύσομαί τι δ', εἰ διαστραφήσομαι.
ΠΕΙ. εἶδές τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
ΠΕΙ. οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;
ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕΙ. ὥσπερ εἴποι τις τόπος.
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος·
ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις,
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων,
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.
ΕΠ. πῶς; ΠΕΙ. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ Χάους
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
ΕΠ. ἰοὺ ἰού·
μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
ΠΕΙ. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; ΕΠ. σύ·
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνὴν ξυνὼν πολὺν χρόνον.
ΠΕΙ. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. ῥᾳδίως.
δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,

177. τι om RV. γ' V. 179. οὖν om V. 182. γε om RV. 183. ἅπανθ' R. 191. ἡμῖν R. 193. κνίσαν V. 195. που V. 197. ξυνδοκεῖ V. 202 et 224. λόγχμην R.

καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
ἐάν περ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.

ΠΕΙ. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σύ, μὴ νῦν ἕσταθι·
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠ. ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
γένυος ξουθῆς· καθαρὰ χωρεῖ
διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχὼ
πρὸς Διὸς ἕδρας, ἵν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων, τοῖς σοῖς ἐλέγοις
ἀντιψάλλων ἐλεφαντόδετον
φόρμιγγα, θεῶν ἵστησι χορούς·
διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὀλολυγή.
(αὐλεῖ.)

ΠΕΙ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.

ΕΥ. οὗτος. ΠΕΙ. τί ἐστιν; ΕΥ. οὐ σιωπήσει; ΠΕΙ.
τί δαί;

ΕΥ. οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

ΕΠ. ἐποποὶ ποποπὸ ποποὶ ποποί.
ἰὼ ἰώ, ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτώ
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων,
σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,
μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·

204. γρ καὶ καλοῖμι ἂν R. 205. ἀκούσωσι V. 207. σέγ'-ὡστάχιστ' R. 210. γρ καὶ λῦσον καὶ ᾆσον V. 213. μέλεσι R. 223. αὐλεῖ τις V. 227. ἐπό. ποί. πό. πό. πό. πό. πο. πο. ποι V, ἐποποιποί. ποποποποιποποί R. 230. γυίας R.

ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε
λεπτὸν ἡδόμενα φωνᾷ·
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιό·
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισ-
σοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει, τά τε κατ' ὄρεα,
τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομαροφάγα,
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν·
τριοτὸ τριοτὸ τριοτὸ τοβρίξ.
οἵ θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας
ὀξυστόμους ἐμπίδας
κάπτεθ'· ὅσα τ' εὐδρόσους
γῆς τόπους ἔχετε λειμῶ-
νά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος·
ὄρνις τε πτεροποίκιλος
ἀτταγᾶς, ἀτταγᾶς·
ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται,
δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα.
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς
καινὸς γνώμην
καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα.
δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο.

ΧΟ. τοροτοροτοροτοροτοροτίγξ,
κικκαβαῦ κικκαβαῦ,
τοροτοροτοροτολιλιλίγξ.

ΠΕΙ. ὁρᾷς τιν' ὄρνιν; ΕΥ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

236. ἡδομέναι V. 239. κλάδεσσι R. 241. ἀοιδὰν R. 242. τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ R, τριοττὸ τριοττὸ τοβρίξ V. 245. ὅσαι R. 248. τε om RV. 260. τοροτοροτοροτοροτίξ R, τοροτοροτοροτοροτοροτοροτιξ V. 262. τοροτοροτοροτορολιλιλίξ R, τοροτοροτορολιλιλίξ V. 263. ὁρῆς R. οὔ] οὐν pr R.

ΠΕΙ. ἄλλως ἄρ' οὗποψ, ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην
ἐμβὰς ἐπῶζε, χαραδριὸν μιμούμενος.
ΦΟΙ. τοροτὶγξ τοροτίγξ.
ΠΕΙ. ὦ 'γάθ', ἀλλά γ' οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
ΕΥ. νὴ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταὼς;
ΠΕΙ. οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει· τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί;
ΕΠ. οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ', ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεί,
ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕΙ. βαβαί, καλός γε καὶ φοινικιοῦς.
ΕΠ. εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικόπτερος.
ΕΥ. οὗτος, ὦ σέ τοι. ΠΕΙ. τί βωστρεῖς; ΕΥ. ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
ΠΕΙ. νὴ Δί' ἕτερος δῆτα, χοὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης;
ΕΠ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. ΠΕΙ. Μῆδος; ὦναξ Ἡράκλεις.
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν ἐσέπτατο;
ΕΥ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.
ΠΕΙ. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ,
ἀλλὰ χοὗτος ἕτερος; ΕΠ. ἀλλ' οὗτος μέν ἐστιν Φιλοκλέους
ἐξ Ἔποπος· ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππόνικος Καλλίου κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.
ΠΕΙ. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὕρνις ἐστίν· ὡς πτερορρυεῖ.
ΕΥ. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, ὡς ἕτερος αὖ βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
τίς ὀνομάζεταί ποθ' οὗτος; ΕΠ. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
ΠΕΙ. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;

θ θ γ γ
266. ἐπῶιζε R. 267. ΦΟΙ.] ὄρνι ηλ. τοροτιξ τοροτιξ R. 268. ἀλλ' R. τι R. 273. γ' om RV. 'στι R. 275. δὴ τάχ' V. 276. ὀρειβάτης R. 281. ἀλλ' om RV. 285. τῶν om RV. 287. αὖτις RV. 288 et 289. κατωφαγάς R.

πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
ἀλλὰ μέν τοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων;
ἦ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον; ΕΥ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν ὦ 'γάθ' ἀσφαλείας οὕνεκα.
ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακὸν
ὀρνέων; ΕΥ. ὦναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰού·
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
ΠΕΙ. οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσί γε νὴ Δί' ἀτταγᾶς,
οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀλκυών.
ΕΥ. τίς γάρ ἐσθ' οὔπισθεν αὐτῆς; ΠΕΙ. ὅστις ἐστί; κειρύλος.
ΕΥ. κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕΙ. οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;
χαὐτηΐ γε γλαύξ. ΕΥ. τί φῄς; τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;
ΠΕΙ. κίττα, τρυγών, κορυδός, ἐλεᾶς, ὑποθυμίς, περιστερά,
νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
πορφυρίς, κερχνῄς, κολυμβίς, ἀμπελίς, φήνη, δρύοψ.
ΕΥ. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων,
ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων.
οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι, κεχήνασίν γέ τοι
καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ. ΠΕΙ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.
ΧΟ. ποποποποποποποποποποποποί·
ποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε;
τίνα τόπον ἄρα ποτὲ νέμεται;
ΕΠ. οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.
ΧΟ. τιτιτιτιτιτιτιτιτί

291. ἡ] ἐστ' ἠπὶ R, ἐσθ' ἡ 'πὶ V. 293. ἐπὶ τῶν λόφων οἰκοῦσ' ὦ R. 298. δέ γ'] νὴ δί R. 299 et 300. κηρύλος RV. 304. κέρχνη V. 308. πει^{θ}σ add R.

τίνα λόγον ἄρα ποτὲ
πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;

ΕΠ. κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.

ΧΟ. ποῦ; πᾶ; πῶς φής;

ΕΠ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο·
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

ΧΟ. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. ΧΟ. τί μ' εἰργάσω;

ΕΠ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.

ΧΟ. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; ΕΠ. καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.

ΧΟ. κἄστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.

ΧΟ. ἔα ἔα,
προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν.
ὃς γὰρ φίλος ἦν ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,
παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων,
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέν τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ, ἐξότ' ἐγένετ', ἐπ' ἐμοί
πολέμιον ἐτράφη.
πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος·
τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην
διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕΙ. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

ΕΥ. αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος·
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; ΠΕΙ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.

ΕΥ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕΙ. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων

318. ἀφίκονθ' V. 322. ἐξόσου R. 324. ἐραστὰς RV. 333. παρέβαλέ R. 336. οὖν om pr V. 338. ἀπολούμεσθ' RV. 340. ἐπεὶ corr V.

κάρτα· πῶς κλαυσεῖ γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὠφθαλμὼ 'κκοπῇς;
ΧΟ. ἰὼ ἰώ·
ἔπαγ᾽, ἔπιθ᾽, ἐπίφερε πολέμιον
ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε πάντα
ἐπίβαλε, περί τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τώδ᾽ οἰμώζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολιὸν πέλαγός ἐστιν, ὅ τι δέξεται
τώδ᾽ ἀποφυγόντε με.
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ 'σθ᾽ ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
ΕΥ. τοῦτ᾽ ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕΙ. οὗτος, οὐ μενεῖς;
ΕΥ. ἵν᾽ ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕΙ. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
ἐκφυγεῖν; ΕΥ. οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἄν. ΠΕΙ. ἀλλ᾽ ἐγώ τοί σοι λέγω
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
ΕΥ. τί δὲ χύτρα νώ γ᾽ ὠφελήσει; ΠΕΙ. γλαὺξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.
ΕΥ. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί; ΠΕΙ. τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας,
εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτόν. ΕΥ. τοῖσι δ᾽ ὀφθαλμοῖσι τί;
ΠΕΙ. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν ἢ τρυβλίον.
ΕΥ. ὦ σοφώτατ᾽, εὖ γ᾽ ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σύ γ᾽ ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
ΧΟ. ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
ἕλκε, τίλλε, παῖε, δαῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
ΕΠ. εἰπέ μοι, τί μέλλετ᾽ ὦ πάντων κάκιστα θηρίων

342. πῶς Euelpidi dat V. 'κκοπῇ R. 344. ἔπαγε ἔπειθ᾽ R. 359. τοῖσδε V. 360. αὐτόν R. 361. τρύβλιον R. 364. ἐλελεῦ V. χώρει] χώρει παῖε δεῖρε κόπτε πρώτην τὴν χύτραν ἐλελελεῦ χώρει R. 365. δεῖρε R.

ἀπολέσαι, παθόντες οὐδέν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα;
ΧΟ. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
ΕΠ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ τὸν δὲ νοῦν εἰσὶν φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
ΧΟ. πῶς δ' ἂν οἵ γ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
ΕΠ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα· παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων
ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
ΧΟ. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
ΠΕΙ. οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.
ΕΠ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστί, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
ΧΟ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἠναντιώμεθα.
ΠΕΙ. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμίν, ὥστε τὴν χύτραν
τώ τε τρυβλίω καθίει·
καὶ τὸ δόρυ χρή, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντός, παρ' αὐτὴν
τὴν χύτραν, ἄκραν ὁρῶντας
ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
ΕΥ. ἐτεόν· ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχησόμεσθα ποῦ γῆς;
ΠΕΙ. ὁ Κεραμεικὸς δέξεταί νώ·

370. τησαίμεσθ' R. 372. ὑμᾶς τι χρ. R. 373. χρήσιμον ἢ διδ. R. 374. πάπποισι R. 375. δὴ RV. 376 et 380. σώιζει R. 378. γ' post ἔμαθον ponit V. 382. κἀπὸ] και R. 383 et 386. ΠΕΙCΘ.] αν R. 385. που V. 390. παρὰ τὴν χύτραν ἄκραν αὐτὴν ὁρ. RV. 394. κατορυχθησόμεθα V, κατορυχθησόμεσθα R. 395. ὁ] οὐ V.

δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

ΧΟ. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταὐτόν,
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργήν, ὥσπερ ὁπλίτης
κἀναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτὲ
καὶ πόθεν ἔμολον,
ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν.
ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.

ΕΠ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

ΧΟ. τίνες ποθ' οἵδε, καὶ πόθεν;

ΕΠ. ξείνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

ΧΟ. τύχη δὲ ποία κομίζει
ποτ' αὐτὼ πρὸς ὄρνιθας ἐλθεῖν.

ΕΠ. ἔρως βίου διαίτης τε
καὶ σοῦ, ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. ΧΟ. τί φῄς;
λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;

ΕΠ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.

ΧΟ. ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνὼν
κρατεῖν ἂν ἢ τῶν ἐχθρῶν ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;

ΕΠ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, οὔ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν· ὡς
σὰ ταῦτα γὰρ πάντα, καί
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καί
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.

ΧΟ. πότερα μαινόμενος;

ΕΠ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.

ΧΟ. ἔνι σοφόν τι φρενί;

396. δημοσία RV. 403. κἀναποθώμεθα V. 415. δὴ om R. 423. γὰρ ante ταῦτα ponunt RV. πάντα] δὴ πάντα V. 424. καὶ post κεῖσε om RV, κεῖσέ τε rc V.

ΕΠ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.
ΧΟ. λέγειν, λέγειν κέλευέ μοι·
κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.
ΕΠ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ ἀγαθῇ
εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦ 'πιστάτου.
σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγώ,
φράσον, δίδαξον. ΠΕΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ διαθῶνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοί,
ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιροποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν μήτ' ὀρύττειν— ΧΟ. οὔ τί που
τὸν . . . ; οὐδαμῶς. ΠΕΙ. οὔκ, ἀλλὰ τὠφθαλμὼ λέγω.
ΧΟ. διατίθεμαι 'γώ. ΠΕΙ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
ΧΟ. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕΙ. ἔσται ταυταγί.
ΧΟ. εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
ΚΗ. ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας νυνμενί
ἀνελομένους θὤπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.
ΧΟ. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος. σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς
ἀξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' εἰς κοινόν.
ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας,

431. alterum λέγειν post μοι ponit V. 435. τύχ' ἀγαθῇ R, τύχῃγαθῇ V. 444. διατίθεμ' ἐγώ RV. 448. νῦν μενὶ R. 460. ἥκεις τὴν σὴν πράγματι RV.

λέγε θαῤῥήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν.
ΠΕΙ. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία, καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθαι
κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΕΥ. δειπνήσειν μέλλομεν ἤ τί;
ΠΕΙ. μὰ Δί᾿, ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν. οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; ΠΕΙ. ὑμεῖς
πάντων ὁπόσ᾿ ἐστίν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε
καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς; ΠΕΙ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΧΟ. τουτὶ μὰ Δί᾿ οὐκ ἐπεπύσμην.
ΠΕΙ. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ᾿ Αἴσωπον πεπάτηκας,
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ᾿ αὐτῆς ἀποθνήσκειν,
γῆν δ᾿ οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ᾿ ἀποροῦσαν
ὑπ᾿ ἀμηχανίας τὸν πατέρ᾿ αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
ΕΥ. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.

463. οὐ om R. καταχεῖσθε R. 470. Χο. τουτὶ] ἔποψ. τουτὶ V. 472. πρώτην om V. ὀρνίθων R. 476. κεφαλῆισι R.

ΕΠ. οὐκοῦν δῆτ', εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία.
ΕΥ. νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν·
οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.
ΠΕΙ. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον τὸ παλαιόν,
ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννει
ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
ΕΥ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν, ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας, διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.
ΠΕΙ. οὕτω δ' ἴσχυσέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολύς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδεψοί,
σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοί, τορνευτολυρασπιδοπηγοί·
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα·
χλαῖνον γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μόχθηρος Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.

479. ΕΥΕΛ.] πεισθ RV. 480. Epopi dant RV. 481. ὡς] ὡς δ' V. 486. ὥσπερ] ὥσπερ ὁ R. 489. ὄρθιον R. 490. ἀναπηδῶσι R. σκυτοδεψοι R et acute V. 491. τορνευτασπιδολυροπηγοί V. 492. τοῦτ' R.

ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κἄρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους οὗτος ἄρ' ᾖσεν,
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἁλιμουντάδε, κἄρτι προκύπτω
ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
ΠΕΙ. ἴκτινος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κἀβασίλευεν.
ΕΠ. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕΙ. καὶ κατέδειξεν πρῶτός γ' οὗτος βασιλεύων
προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. ΕΥ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γοῦν
ἐκυλινδούμην ἴκτινον ἰδών· κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων
ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
ΠΕΙ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.
ΕΥ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε.
ΠΕΙ. ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.

497. τὸν R. 500. οὗτος πρῶτος RV: quorum V hunc versum re habet in mg. 502. ἐκυλινδόμην R. 505. τοτ' οἱ RV. 509. πόλεσι R.

ΕΥ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ᾔδη 'γώ· καὶ δῆτα μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
ὁ δ' ἄρ' εἱστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν, ὅ τι δωροδοκοίη.
ΠΕΙ. ὃ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἁπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
αἰετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὤν·
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων, ἱέρακα.
ΕΥ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;
ΠΕΙ. ἵν', ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστί,
τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
ὤμνυέ τ' οὐδεὶς ἀνθρώπων τότε θεόν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον,
νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μανᾶς.
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὑμᾶς, κἂν τοῖς ἱεροῖς
πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς.
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.

511. οὐκ εἰδ' (η) ἐγώ R. 513. ἑστήκει V. λυσικράτην R. 515. ἕστηκεν ὄρνιν R. 517. τοῦτ' R. 519. διδοῖ R. πρότεροι om R. 520. τότ' ἀνθρώπων R. 521. νῦν RV. 523. δ' om R.

κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρόν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν, ὥσπερ κενεβρίων.

ΧΟ. πολὺ δή, πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
ἤνεγκας, ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
πατέρων κάκην, οἳ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ
συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ·
ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
τά τε νεόττια κἀμαυτὸν οἰκήσω.
ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

ΠΕΙ. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.

ΕΠ. ὦ Κεβριόνη καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.

ΠΕΙ. κἄπειτ' ἂν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν.
κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
ἱερὸν πόλεμον προὐδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν

533. ἐπικνῶσι R. 544. κατὰ post καὶ om R. 548. ἀλλὰ τί V. 553. κεβριόνα RV. 554. ἐπανεστήκει RV.

διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν,
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις· προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον.
ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·
ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οὖν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν·
ἢν δ' Ἡρακλέει τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτούττας·
κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
ΕΥ. ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.
ΕΠ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοὐχὶ κολοιούς,
οἳ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἔχομεν; ΠΕΙ. ληρεῖς. καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς
πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε.

564. θεοῖς R. ὅσ' ἂν ἁρμόζει R. 566. καταγίζειν R. 567. ἡρακλεῖ θύῃ τις λ. RV. μελιττούτας R. 570. ζᾶν R. 573 et 574. πέταται RV. 574. χρυσοῖν V.

Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.

ΕΠ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;

ΠΕΙ. ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
τούτους δὲ θεούς, τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

ΕΥ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.

ΠΕΙ. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσιν,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἶθ' ὅ γ' Ἀπόλλων ἰατρός γ' ὢν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.

ΕΥ. μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὼμὼ πρώτιστ' ἀποδῶμαι.

ΠΕΙ. ἢν δ' ἡγῶνται σὲ θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.

ΠΕΙ. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων ἐπιτρίψει.
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

575. χ' corr V. 581. ΕΥΕΛ.] ἔπ[ο] R. 582. οἷσι R. 583. προφάτων R. 584. alteram γ' om RV. 587. αὐτοῖς R. 589. et 590. om pr V, post 599 posuit rc.

ΕΠ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.
ΠΕΙ. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστά,
τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν,
ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. ΕΠ. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
ΠΕΙ. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ
"νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται."
ΕΥ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
ΠΕΙ. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ', οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο,
τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι. λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες
"οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις."
ΕΥ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
ΕΠ. πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;
ΠΕΙ. ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι
ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
ΕΠ. πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται, καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ.
ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς

593. μέταλλα τοῖς R. 594. κατεροῦσι R. 596. μαντευομένων R. 599. αὐτοι R. πρότεροι V. 601. ἄρ' om R. 605. οὐδὲν corr V. 607. ὄντ'] ἔτ' ὄντ' RV.

ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕΙ. παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;

ΕΥ. αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.

ΠΕΙ. οὐ γὰρ πολλῷ; πρῶτον μὲν οὐ-
χὶ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ
λιθίνους αὐτοῖς, οὐδὲ θυρῶσαι
χρυσαῖσι θύραις· ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν.
τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων
δένδρον ἐλάας ὁ νεὼς ἔσται·
κοὐκ εἰς Δελφοὺς οὐδ' εἰς Ἄμμων'
ἐλθόντες ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' ἐν
ταῖσιν κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις
στάντες, ἔχοντες κριθάς, πυρούς,
εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες
τὼ χεῖρ', ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος.
καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔσται
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟ. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα,
ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
ἀδόλους, ὁσίους,
ἐπὶ θεοὺς ἴοις, ἐμοί
φρονῶν ξυνῳδά, μὴ πολὺν χρόνον
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.

608. ubi iterum est παρὰ τοῦ, malim παρ' ὅτου. 609. πέντε γενεὰς ἀνδρῶν R. 617. ἐλαίας R. 622. ἀνατείναντες R. 628. τοῖς RV.

ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ὑμεῖς·
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.
ΕΠ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν. πρῶτον δέ τε
εἰσέλθετ' εἰς νεοττίαν γε τὴν ἐμὴν
καὶ τἀμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον. ΠΕΙ. ἀλλὰ ῥᾴδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος. ΕΠ. τῷ δὲ τί;
ΠΕΙ. Εὐελπίδης κριῶθεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον
ἄμφω. ΠΕΙ. δεχόμεθα. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
ΠΕΙ. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. ἴθι.
ΠΕΙ. ἀτάρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρ' ἴδω, φράσον νῷν· πῶς ἐγώ τε χοὐτοσί
ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;
ΕΠ. καλῶς. ΠΕΙ. ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
ΕΠ. μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
ΠΕΙ. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ Ξανθία
καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
ΧΟ. οὗτος, σὲ καλῶ, σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟ. τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις
κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.
ΠΕΙ. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον,
ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτήν, ἵνα

644. τῶδε V, τῳδὶ R et γρ V. 651. totum versum Euelpidi dant RV. 652. αἰετῶι R. 657. λάμβανε R. 658. σαυτοῦ] σοῦ R. 659. μουσης V.

καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
ΕΠ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη
ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
ΠΕΙ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
ὡς δ' ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν. ΕΥ. ἆρά γ' οἶσθ' ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;
ΠΕΙ. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος.
ΕΥ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δοκῶ.
ΠΕΙ. ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
ΕΥ. ἀλλ' ὥσπερ ᾠὸν νὴ Δί', ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.
ΕΠ. ἴωμεν. ΠΕΙ. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν τύχῃ ἀγαθῇ.
ΧΟ. ὦ φίλη, ὦ ξουθή, ὦ
φίλτατον ὀρνέων,
πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν
ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ·
ἦλθες, ἦλθες, ὤφθης,
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ';
ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.
Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,

664. θεασώμεθα R. 669. αὐτῆς V. 672. ὀβελίσκων V. 675. δὲ R, ἀγαθῆι τύχηι V. 687. ἰκελόνειροι R. 689. τοῖσιν ἄφθιτα μηδομένοισι R.

φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε Χάους τε
εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
  Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς·
γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν. Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινός,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα·
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς ὠκεανός τε
καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μέν ἐσμεν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος,
πολλοῖς δῆλον. πετόμεσθά τε γάρ, καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί,

692. Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ V. 694. ἀπείροισι R. 695. ᾠὸν R.
701. δ' om R. ἐγένετ' RV. 704. τε om RV.
705. δὲ καλοὺς om R.

ὁ μὲν ὄρτυγα δούς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας·
σπείρειν μέν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ,
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν,
εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα χελιδών,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
πρός τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός.
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ', ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι, Μούσαις,
αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες

708. πάντα] ταῦτα V. 712. ἀποδοίη V. 713. δ' om RV. 714. πέκειν R. 717. ὄρνεις RV.

καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὥσπερ χὠ Ζεύς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισίν, παίδων παισίν,
πλουθυγιείαν, εὐδαιμονίαν,
βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-
τα, χορούς, θαλίας γάλα τ' ὀρνίθων.
ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.

ΗΜΙΧ. Μοῦσα λοχμαία,
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγώ
νάπαισι κορυφαῖσί τ' ἐν ὀρείαις
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ τιὸ τιὸ τιό
δι' ἐμῆς γέννος ξουθῆς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
σεμνά τε Μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ·
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ.
ἔνθεν, ὥσπερ ἡ μέλιττα,
Φρύνιχος ἀμβροσίων
μελέων ἀπεβόσκετο καρπόν, ἀεί
φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν,
τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

ΧΟ. Εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
ὅσα γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρά, τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστίν, ἤν τις τῷ πατρί

729. δώσωμεν R. 731. πλοῦθ' ὑγιείαν R. 732. θαλείας R. 738. τιό quater V. 740. κορυφαῖσίν V. 746. ὀρίαι R. 751. ᾠδὴν V. 753. τιοτίξ R. 756. ἐστὶ R.

προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας "αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει."
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.
εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεόττιον,
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

ΗΜΙΧ. Τοιάνδε κύκνοι,
τιὸ τιὸ τιὸ τιό,
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖς κρέκοντες ἴακχον Ἀπόλλω,
τιὸ τιὸ τιτίγξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμόν,
τιὸ τιὸ τιὸ τιό.
διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά,
πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,
κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη,
τοτοτοτοτοτοτοτίγξ·
πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος·
εἷλε δὲ θάμβος ἄνα-
κτας, Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες
Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

ΧΟ. Οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά.
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπετόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,
κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο,

759. μαχηι R. 761. ἀτταγὰς R. 764. ἐστὶν R. 769. τοιάδε R. 772. ἴαχον R. 773. τι τὶξ R. 778. κύματ' ἔσβεσε V. 784. τιο quater RV.

εἴτε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας αὖθις αὖ κατέπτατο.
εἴτε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστὶν ὅστις τυγχάνει,
κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο,
εἶτα βινήσας ἐκεῖθεν αὖθις ἂν καθέζετο.
ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς Διιτρεφής γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ
ᾑρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενός
μεγάλα πράττει κἄστι νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.
ΠΕΙ. Ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
ΕΥ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; ΠΕΙ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
ΕΥ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
ΠΕΙ. ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.
ΕΠ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕΙ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥ. ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
ΕΠ. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν ὄνομ' ἔσται τῇ πόλει;
ΠΕΙ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΥ. Ἡράκλεις,
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τἠμῇ πόλει;
οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.
ΠΕΙ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; ΕΥ. ἐντευθενί
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων,
χαῦνόν τι πάνυ. ΠΕΙ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
ΕΠ. ἰοὺ ἰού,
καλὸν ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοὔνομα.
ΕΥ. ἆρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ Νεφελοκοκκυγία,

792. κᾆτ' ἀποπαρδων R. hunc versum om V. 795. ἀνίπτατο RV. 799. ὕπαρχος V. 806. παρατετιλμένῳ R. 807. εἰκάσμεθα R. 813. μετα R. 817. θησώμεθ' R.

ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; ΠΕΙ. καὶ λῷστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.
ΕΥ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεός
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;
ΠΕΙ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν Πολιάδα;
ΕΥ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν
ἕστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
ΠΕΙ. τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
ΕΠ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεως νεοττός. ΕΥ. ὦ νεοττὲ δέσποτα.
ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
ΠΕΙ. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΥ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἴμωζε παρ' ἔμ'. ΠΕΙ. ἴθ' ὦ 'γάθ' οἷ πέμπω σ' ἐγώ·
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται.
ἐγὼ δ', ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
παῖ, παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.
ΧΟ. ὁμορροθῶ, συνθέλω,
συμπαραινέσας ἔχω,
προσόδια μεγάλα
σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,

823. γε R. 825. καθ' ὑπερηκόντισαν R. 832. δὲ V.
845. αὖτις R. 846. ἐμέ R. ὠγαθὲ R.

ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα
πρόβατόν τι θύειν.
ἴτω, ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ·
συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν.
ΠΕΙ. παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;
τουτί, μὰ Δί᾽ ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν᾽ ἰδὼν
οὔπω κόρακ᾽ εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.
ΕΠ. ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
ΙΕ. δράσω τάδ᾽, ἀλλὰ ποῦ ᾽στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ,
καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ,
καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίῃσι
πᾶσι καὶ πάσῃσιν.
ΧΟ. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ᾽ ἄναξ Πελαργικέ.
ΙΕ. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ,
καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ
καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι.
ΠΕΙ. οὐκέτι Κολαινὶς ἀλλ᾽ Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.
ΙΕ. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ,
καὶ στρουθῷ μεγάλῃ
μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.
ΧΟ. δέσποινα Κυβέλη, στρουθέ, μῆτερ Κλεοκρίτου,
διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν
ὑγιείαν καὶ σωτηρίαν,
αὐτοῖσι καὶ Χίοισιν.
ΠΕΙ. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.
ΙΕ. καὶ ἥρωσι, καὶ ὄρνισι, καὶ ἡρώων παισί,
πορφυρίωνι, καὶ πελεκᾶντι,
καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι,
καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι,
καὶ ἐλεᾷ, καὶ βάσκᾳ,
καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ,
καὶ καταράκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ
καὶ αἰγιθάλλῳ—

856. τις θύει V. 861. ἴδον R. 862. τοῖσι καινοῖσιν R. 865. ἑστιόχῳ V. 867. πᾶσιν R. 868 et 876. ΧΟ. om R. 879. αὐτοῖσιν R. 885. ἐλαία V. 886. ἐλάσαι R.

ΠΕΙ. παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν ἰοὺ ἰού.
ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς
ἁλιαιέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἴκτινος εἷς ἂν τουτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.
ΙΕ. εἶτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοι
δεῖ με δεύτερον μέλος
χέρνιβι θεοσεβὲς
ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.
ΠΕΙ. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.
ΠΟΙ. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
κλῆσον, ὦ Μοῦσα,
τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.
ΠΕΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;
ΠΟΙ. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδάν,
Μουσάων θεράπων
ὀτρηρὸς κατὰ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕΙ. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;
ΠΟΙ. οὔκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες
ὀτρηροὶ κατὰ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕΙ. οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτὰρ ὦ ποητά, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;
ΠΟΙ. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά,
καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.
ΠΕΙ. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου χρόνου;
ΠΟΙ. πάλαι, πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν.

892. εἷς om V. 902. γένειόν τ' ἐστὶ R. 903. εὐξώμεθα R. 905. κλεῖσον R. 907. τουτὶ τί τὸ V. 916. αὐτὰρ R. 920. ἐποιήσω R.

ΠΕΙ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ,
καὶ τοὔνομ᾽ ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ ᾽θέμην;
ΠΟΙ. ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις,
οἵα περ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς
πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεΐν.
ΠΕΙ. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν᾽ ἔχεις,
ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.
ΠΟΙ. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται·
τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος.
ΠΕΙ. ἅνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
ΠΟΙ. Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνατον ἔσθος οὐ πέπαται.
ἀκλεὴς δ᾽ ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ξύνες ὅ τοι λέγω.
ΠΕΙ. ξυνίημ᾽ ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβών. ΠΟΙ. ἀπέρχομαι,
κἀς τὴν πόλιν γ᾽ ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·
κλῆσον ὦ χρυσόθρονε τὰν
τρομεράν, κρυεράν·
νιφόβολα πεδία πολύσπορά τ᾽
ἤλυθον, ἀλαλάν.

926. δ᾽ ὦ V. 929. κεφαλῆι R. 930. δόμεναι R. 932. τουτο ιδοντες R. 941. νομάδεσι R. 943. ἀμφιδόνητον R. 947. ἀποδυθι] ἀπόδυθι καὶ δὸς τῶι ποιητῆι ἀπόδυθι R. 949. δὴ om RV. 952. πολύπορά τ᾽ ἦλθον V.

ΠΕΙ. νὴ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγί
τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
ΙΕ. εὐφημία 'στω. ΧΡΗ. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.
ΠΕΙ. σὺ δ' εἶ τίς; ΧΡΗ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕΙ.
οἴμωζέ νυν.
ΧΡΗ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε,
ὡς ἐστὶ Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
εἰς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙ. κᾆπειτα πῶς
τοῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι; ΧΡΗ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
ΧΡΗ. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,
ΠΕΙ. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
ΧΡΗ. ᾐνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,
ΠΕΙ. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆ-
σαι.
ΠΕΙ. καὶ σπλάγχνα διδόναι 'νεστι; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ
βιβλίον.
κἂν μὲν θέσπιε κοῦρε ποῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν οὐδ' αἰετός, οὐ δρυκολάπτης.
ΠΕΙ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βι-
βλίον.
ΠΕΙ. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳί,
ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην.

955. τὸν om R. 959. εὐφημί' ἔστω V. 970. βάκχις V. 974. 76. 980. 986. 989. 1037. βυβλίον R. 976. διδόναι ἔνεστι R. 977. ποεῖς R. 978. ἐν om R. εἰ δὲ καὶ R. 982. παρ' ἀπόλλωνος R.

Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ,
ΧΡΗ. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. ΠΕΙ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἢν Λάμπων ᾖ μήτ' ἢν ὁ μέγας Διοπείθης.
ΧΡΗ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΠΕΙ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας; ΧΡΗ. οἴμοι δείλαιος.
ΠΕΙ. οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;
ΜΕ. ἥκω παρ' ὑμᾶς ΠΕΙ. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς ἰδέα βουλήματος,
τίς ἡ 'πίνοια; τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;
ΜΕ. γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα
ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας. ΠΕΙ. πρὸς τῶν θεῶν,
σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν; ΜΕ. ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων,
ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὠ Κολωνός. ΠΕΙ. εἰπέ μοι,
ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι; ΜΕ. κανόνες ἀέρος.
αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος
κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεὶς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
ἐνθεὶς διαβήτην—μανθάνεις; ΠΕΙ. οὐ μανθάνω.
ΜΕ. ὀρθῷ μετρήσω κανόνι προστιθείς, ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος, κἀν μέσῳ
ἀγορά, φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ τἀστέρος,
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπουσιν. ΠΕΙ. ἄνθρωπος Θαλῆς,
Μέτων, ΜΕ. τί ἐστιν; ΠΕΙ. οἶσθ' ὅτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ;
κἀμοὶ πειθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
ΜΕ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕΙ. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι,
ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνταί τινες

992. τουτὶ τὸ κακόν R. 993. τίς δ' ἰδέα V. 994. ἡ ἐπίνοια R. 996. κατ' ἀγυιὰς RV. 1001. προστιθεὶς V. 1002. κανόνα R. 1007. δ' ἀστέρες R. 1008. ἀπολάμπωσιν RV. 1011. πιθόμενος V.

πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. ΜΕ. μῶν στασιάζετε;
ΠΕΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ' ΜΕ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕΙ. ὁμοθυμαδὸν
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
ΜΕ. ὑπάγοιμι γὰρ ἂν νὴ Δί'. ΠΕΙ. ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ
φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὑταιΐ.
ΜΕ. οἴμοι κακοδαίμων. ΠΕΙ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;
ΕΠΙ. ποῦ πρόξενοι; ΠΕΙ. τίς ὁ Σαρδανάπαλος οὑτοσί;
ΕΠΙ. ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχών,
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙ. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον βιβλίον
Τελέου. ΠΕΙ. τί; βούλει δῆτα, τὸν μισθὸν λαβών,
μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠΙ. νὴ τοὺς θεούς·
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων·
ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ.
ΠΕΙ. ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
ΕΠΙ. τουτὶ τί ἦν; ΠΕΙ. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.
ΕΠΙ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.
ΠΕΙ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῦσθαι τοῖς θεοῖς.
ΨΗΦ. Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον ἀδικῇ
ΠΕΙ. τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;
ΨΗΦ. ψηφισματοπώλης εἰμί, καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕΙ. τὸ τί;
ΨΗΦ. Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς
μέτροισι καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι,
καθάπερ Ὀλοφύξιοι.
ΠΕΙ. σὺ δέ γ' οἷσί περ Ὀτοτύξιοι χρήσει τάχα.

1014. κατὰ R. 1017. *ΠΕΙCΘ.* om R. 1020. ἑαυτὸν R. 1021. σαρδανάπαλλος R. 1033. ἤδ' ἐπισκόπους R. 1034. τοὺς ϑεοὺς R. 1035. ψηφισματοπώλης R. 1043. περ ὠτοτύξιοι R, περω τὸ τύξιοι V.

ΨΗΦ. οὗτος τί πάσχεις; ΠΕΙ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
ΕΠΙ. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως
ἐς τὸν Μουνυχιῶνα μῆνα.
ΠΕΙ. ἄληθες οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
ΨΗΦ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας,
καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην,
ΠΕΙ. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
ΕΠΙ. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
ΠΕΙ. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
ΕΠΙ. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας.
ΠΕΙ. αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος οὐ μενεῖς;
ΙΕ. ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί,
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.
ΗΜΙΧ. Ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς.
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς,
κτείνων παμφύλων γένναν
θηρῶν, οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσιν πολυφάγοις,
δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα, καρπὸν ἀποβόσκεται·
κτείνω δ', οἳ κήπους εὐώδεις
φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·
ἑρπετά τε καὶ δάκεθ', ὅσα περ
ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος
φοναῖσιν ἐξόλλυται.
ΧΟ. Τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον, ἤν τε τῶν τυράννων τίς τινα

1045. om R. 1046. ὕβρεων R. 1054. κατετίλησας R.
1057. τοῖσι RV. 1058. $\overset{o}{\chi}$ R. 1060. εὐχαῖσι R.
1062. σώιζω R. 1064. ἃ V. 1065. γένυσι RV.
1066. δ' RV. 1068. φθείρουσι R. 1071. ἐξόλυται R.
1072. ΧΟ.] ἐπίρρημα R. 1074. λαμβάνει R.

τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χἠμεῖς ἐνθάδε.
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον, ἢν δὲ ζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα,
ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐ-
βολοῦ,
εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά,
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἵρξας ἔχει,
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι·
ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

ΗΜΙΧ. Εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται·
οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει·
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων ἐν κόλποις ναίω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς βοᾷ.
χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα Χαρί-
των τε κηπεύματα.

ΧΟ. Τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,

1077. στρούθιον] μηθεως pr R, ubi στρου (θ) in mg. 1079. σπίννους R, πίνους V. 1080. καὶ] πᾶσι καὶ RV. 1087. παλεύετε R. 1088. ανδὴ (τ) ἤτοι ανστροφή (τ) R. 1094. ναίω] ἐνναίω R. 1095. ὀξυμελὴς V, ὀξυβελὴς R. 1096. μεσημερινοῖς V. ὑφηλιομανὴς R, ὑφ' ἡλίωι μανεὶς V. 1102. ανεπιρρη/ (τ, μ) R.

ὅσ' ἀγάθ', ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γάρ, οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί,
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε·
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν.
κἂν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μήνην ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
δώσεθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.
ΠΕΙ. Τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστὶν ὦ 'ρνιθες καλά·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδείς, ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.
ΑΓΓ. ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι; ποῦ ποῦ ποῦ 'στι; ποῦ ποῦ Πεισθέταιρος ἔστιν ἄρχων; ΠΕΙ. οὑτοσί.
ΑΓΓ. ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. ΠΕΙ. εὖ λέγεις.
ΑΓΓ. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον,
ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
καὶ Θεαγένης ἐναντίω δύ' ἅρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. ΠΕΙ. Ἡράκλεις.
ΑΓΓ. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγώ,
ἑκατοντόργυιον. ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;

1103. ὅσ'] οἷς R, οἷς V. 1106. γλαῦκες δ' R. 1107. βαλλαντίοις R. 1111. βούλησθ' ἔτι R. 1115. μηνιν R. 1118. ἱερὰ ἡμῖν ἐστιν ὄρνιθες R. 1122. sextum ποῦ om R. 1128. δούρειος R. 1131. ἑκατοντόργυον R.

ΑΓΓ. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἐκ μέν γε Λιβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι
γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους·
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μύριοι·
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.
ΠΕΙ. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓΓ. ἐρωδιοί
λεκάναισι. ΠΕΙ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
ΑΓΓ. τοῦτ' ὦ 'γάθ' ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες, ὥσπερ ταῖς ἅμαις,
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτοῖς τοῖν ποδοῖν.
ΠΕΙ. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;
ΑΓΓ. καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία,
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
ΠΕΙ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ'; ΑΓΓ. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ
φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φρυκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾷ.
ΧΟ. οὗτος τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;

1146. ἐνέβαλον V. 1154. ἀπειργάσαντο R. 1157. πελεκάντων R. ναυπηγία videtur esse in V. 1161. καθεστήκασιν R. 1164. ποεῖς R.

ΠΕΙ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυῤῥίχην βλέπων.
ΑΓΓ. Β. ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού.
ΠΕΙ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓΓ. Β. δεινότατα πεπόνθαμεν·
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διός
διὰ τῶν πυλῶν ἐσέπτατ' ἐς τὸν ἀέρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
ΠΕΙ. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν; ΑΓΓ. Β. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερά,
τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕΙ. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓΓ. Β. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος;
κερχνῄς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, ἀετός·
ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου.
κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη 'στίν. ΠΕΙ. οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα; χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε, παῖε· σφενδόνην τίς μοι δότω.
ΧΟ. πόλεμος αἴρεται,
πόλεμος οὐ φατός
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς.
ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἀέρα περινέφελον,
ὃν Ἔρεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθῃ θεῶν
τις ταύτῃ περῶν.
ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,

1176. εἶχεν R. 1180. χώρει R. 1181. αἰετὸς R. 1182. ῥοιζήμασι R. 1187. παῖε] πας R.

ὡς ἐγγὺς δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

ΠΕΙ. αὕτη σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.

ΙΡ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

ΠΕΙ. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον ἢ κυνῆ;

ΙΡ. Ἶρις ταχεῖα. ΠΕΙ. Πάραλος ἢ Σαλαμινία;

ΙΡ. τί δὲ τοῦτο; ΠΕΙ. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται
ἀναπτάμενος τρίορχος; ΙΡ. ἐμὲ ξυλλήψεται;
τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΠΕΙ. οἰμώξει μακρά.

ΙΡ. ἄτοπόν γε τουτὶ τὸ πρᾶγμα. ΠΕΙ. κατὰ ποίας πύλας
ἐσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος ὦ μιαρωτάτη;

ΙΡ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.

ΠΕΙ. ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ κακόν;

ΠΕΙ. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγιαίνεις μέν; ΠΕΙ. οὐδὲ σύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;

ΙΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς ὦ μέλε.

ΠΕΙ. κᾄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;

ΙΡ. ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;

ΠΕΙ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔ,
ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν. ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;

ΙΡ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕΙ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοί

1203. κυνή R. 1207. μακράν RV. 1212. κολοιαρχους πῶς πρ. R, κολοιους πῶς πρ. V. 1219. ποῖ R. 1221. δὲ] με R. 1224. εἰμι R. 1225. τοι] μοι R.

ἀκολαστανεῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
Φράσον δέ τοί μοι, τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
ΙΡ. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρός,
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισᾶν τ' ἀγυιάς. ΠΕΙ. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
ΙΡ. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
ΠΕΙ. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; ΙΡ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός;
ΠΕΙ. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσὶν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί.
ΙΡ. ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη,
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς.
ΠΕΙ. ἄκουσον αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων,
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἆρ' οἶσθ' ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς,
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνεις ἐπ' αὐτόν, παρδαλᾶς ἐνημμένους,
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν; καὶ δή ποτε
εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη διαμηριῶ
τὴν Ἶριν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως
οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.
ΙΡ. διαρραγείης ὦ μέλ' αὐτοῖς ῥήμασιν.
ΠΕΙ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως εὐρὰξ πατάξ;
ΙΡ. ἦν μή σε παύσῃ τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατὴρ—

1233. κνισσᾶν V. σοι R. 1236. εἰσὶ R. 1237. αὐτοῖς R. 1242. καταιθαλώσει R. 1254. σκέλει R. 1257. ῥήμασι R. 1259. παύσει R.

ΠΕΙ. οἴμοι τάλας· οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;
ΧΟ. ἀποκεκλήκαμεν
Διογενεῖς θεούς
μηκέτι τὴν ἐμὴν
διαπερᾶν πόλιν,
μηδέ τιν' ἱερόθυ-
τον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
ΠΕΙ. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.
ΚΗ. ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον. ΠΕΙ. τί σὺ λέ-
γεις;
ΚΗ. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.
ΠΕΙ. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;
ΚΗ. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν
ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,
σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι.
πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
ἐπέτονθ' ἕωθεν, ὥσπερ ἡμεῖς, ἐπὶ νομόν·
κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καί

1268. βροτῶν RV. πέμπειν ἂν κ. V. 1270. νοστήσῃ R.
(sic)
1272-3. ὦ τρισμακάρι' ὦ κλεινότ' ὦ σοφώτατε. ὦ γλαφυρώτατε ὦ κατ. R. Versum 1275 ante 1274 ponit V.
1282. ἐσωκράτουν V. 1288. βυβλία R.

πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
χωλός, Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεαγένει,
ἶβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
Συρακοσίῳ δὲ κίττα. Μειδίας δ' ἐκεῖ
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκεν ὄρτυγι
ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
ᾖδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποημένη
ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερά
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν. ἓν δέ σοι λέγω·
ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων,
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.
ΠΕΙ. οὐκ ἆρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀῤῥίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν,
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.
ΧΟ. ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τάνδε πόλιν
καλοῖ τις ἀνθρώπων.
ΠΕΙ. τύχη μόνον προσείη.
ΧΟ. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
ΠΕΙ. θᾶττον φέρειν κελεύω.
ΧΟ. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
εὐάμερον πρόσωπον.
ΠΕΙ. ὡς βλακικῶς διακονεῖς.

1297. συρακουσίωι RV. μιδίας R. 1298. ἧκεν R, ἦκεν V. 1314. καλεῖ R. 1315. τυχηι R. 1320. ἀμβροσία R. 1322. εὐήμερον R.

οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
ΧΟ. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν·
σὺ δ' αὖθις ἐξόρμα,
τύπτων γε τουτονὶ ὡδί·
πάνυ γὰρ βραδύς τις ἐστὶν ὥσπερ ὄνος.
ΠΕΙ. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
ΧΟ. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ,
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικὰ καί
τὰ θαλάττι'· ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.
ΠΕΙ. οὔ τοι μὰ τὰς κερχνῇδας ἔτι σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
ΠΑ. γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου
γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
ΠΕΙ. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος·
ᾄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.
ΠΑ. αἰβοῖ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ἐρῶ δ' ἐγώ τι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.
ΠΕΙ. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
ΠΑ. πάντων, μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
ΠΕΙ. καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
ΠΑ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγώ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
ΠΕΙ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιός, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν.

1326. αὖτις R. 1340. δ' οὐ V. 1341. ὧδε V. αἰετοὺς R. 1343. τι] an τοι? ὄρνισι R. 1346. νομοί R. 1347. νομίζεται (ε) R. 1348. τοῖσιν R. 1351. ἂν οἰκισθεὶς R. 1354. τοῖς V.

ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑ. ἀπέλαυσα γὰρ ἂν νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

ΠΕΙ. οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες ὦ μέλε
εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἷά περ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταύτην δὲ λαβὼν
τὴν πτέρυγα καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θἠτέρᾳ,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τόνδε λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε.
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου.

ΠΑ. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαί σοι. ΠΕΙ. νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία.

ΚΙ. ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον
πτερύγεσσι κούφαις· πέτομαι δ' ὁδὸν
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.

ΠΕΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.

ΚΙ. ἀφόβῳ φρενὶ
σώματί τε νέαν ἐφέπων.

ΠΕΙ. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

ΚΙ. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
λιγύφθογγος ἀηδών.

ΠΕΙ. παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙ. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.

ΠΕΙ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;

ΚΙ. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη·

1358. ἀπέλασα V. 1365. τοῦτο R. 1366. τόνδε τὸν RV. 1370. διόνυσσον R. 1378. φελύρινον R. 1380. λιγύμυθος γρ V. 1386. om pr V.

τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκότια καὶ κυαναυγέα
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.
ΠΕΙ. οὐ δῆτ᾽ ἔγωγε. ΚΙ. νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε·
ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα
εἴδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ΠΕΙ. ὠόπ. ΚΙ. τὸν ἁλάδρομον ἁλάμενος
ἅμ᾽ ἀνέμων πνοαῖσι βαίην,
ΠΕΙ. νὴ τὸν Δί᾽ ἠγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
ΚΙ. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ᾽ αὖ Βορέᾳ σῶμα πελάζων,
ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
χαρίεντά γ᾽ ὦ πρεσβῦτ᾽ ἐσοφίσω καὶ σοφά.
ΠΕΙ. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
ΚΙ. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ᾽ ἀεί;
ΠΕΙ. βούλει διδάσκειν καὶ παρ᾽ ἡμῖν οὖν μένων
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων
Κεκροπίδα φυλήν; ΚΙ. καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ᾽ οὖν ἔγωγ᾽ οὐ παύσομαι, τοῦτ᾽ ἴσθ᾽ ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.
ΣΥ. ὄρνιθες τίνες οἵδε,
οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ;
ΠΕΙ. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
ὁ δ᾽ αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
ΣΥ. τανυσίπτερε ποικίλα μάλ᾽ αὖθις.
ΠΕΙ. ἐς θοἰμάτιον τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ᾽ ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
ΣΥ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ᾽ ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
ΠΕΙ. ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ᾽ ὅτου δεῖ, χρὴ λέγειν.
ΣΥ. πτερῶν, πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

1393. πετηνῶν V. 1396. βαίνων γρ V. 1397. ἠγώ R, ἐγώ V. 1398 et 99 τότε R. 1409. om R. 1413. φαύλως R.

ΠΕΙ. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
ΣΥ. μὰ Δί᾽, ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης ΠΕΙ. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
ΣΥ. καὶ πραγματοδίφης· εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
ΠΕΙ. ὑπὸ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;
ΣΥ. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἵν᾽ οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ᾽ ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ᾽ ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
ΠΕΙ. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον, εἰπέ μοι;
νεανίας ὢν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
ΣΥ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΠΕΙ. ἀλλ᾽ ἔστιν ἕτερα νὴ Δί᾽ ἔργα σώφρονα,
ἀφ᾽ ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονί,
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορραφεῖν.
ΣΥ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ᾽ ἀλλὰ πτέρου.
ΠΕΙ. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. ΣΥ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ; ΠΕΙ. πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται. ΣΥ. πάντες; ΠΕΙ. οὐκ ἀκήκοας,
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί
"δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διιτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ᾽ ἱππηλατεῖν."
ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησὶν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
ΣΥ. λόγοισι τἄρα καὶ πτεροῦνται; ΠΕΙ. φήμ᾽ ἐγώ·
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεταί τ᾽ ἄνθρωπος. οὕτω καί σ᾽ ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΥ. ἀλλ᾽ οὐ βούλομαι.
ΠΕΙ. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΥ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ·
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.

1426. ὕπαι R. 1427. με] γ᾽ ἐμέ R, γέ με V. 1435. ἐκ τῶν τοῦ R. 1438. ἄνδρας V. 1442. τεμοῦ RV. 1443. ἀνεπτέρωσεν R. 1446. λόγοισί τ᾽ RV. 1447. τε om R.

ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδί,
κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. ΠΕΙ. μανθάνω.
ὡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. ΣΥ. πάνυ μανθάνεις.
ΠΕΙ. κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΥ. πάντ' ἔχεις·
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕΙ. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
ΣΥ. οἴμοι τάλας, μάστιγ' ἔχεις. ΠΕΙ. πτερὼ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
ΣΥ. οἴμοι τάλας. ΠΕΙ. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.
ΧΟ. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-
μάστ' ἐπεπτόμεσθα,
καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκός
ἔκτοπόν τι, καρδίας
ἀπωτέρω, Κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
τοῦτο μὲν ἦρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ·
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
ἀσπίδας φυλλοῤῥοεῖ.
ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόῤῥω τις
ἐν τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-

1453. πτερουμαι ταχ. R. 1458. μανθάνω R. 1459. ἐκεῖ RV. πέτῃ R. 1463. τοιαυτὶ om R. 1464. πτερῶ RV. 1481. φυλλοροεῖ R. 1483. πόρω R.

ποι συναριστῶσι καί
ξύνεισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν·
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τἀπιδέξια.

ΠΡΟ. Οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
που̃ Πεισθέταιρός ἐστιν; ΠΕΙ. ἔα, τουτὶ τί ἦν;
τίς ὁ συγκαλυμμός; ΠΡΟ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινά
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕΙ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἶ σύ; ΠΡΟ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
ΠΕΙ. ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡΟ. βουλυτὸς ἢ περαιτέρω;
ΠΕΙ. οἴμ', ὡς βδελύττομαί σε. ΠΡΟ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννεφεῖ;
ΠΕΙ. οἴμωζε μεγάλ'. ΠΡΟ. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.
ΠΕΙ. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡΟ. παῦε, παῦε, μὴ βόα.
ΠΕΙ. τί γάρ ἐστι; ΠΡΟ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα·
ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
ΠΕΙ. ἰοὺ ἰού,
εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυθι ταχὺ δή, κᾆτα θαῤῥήσας λέγε.
ΠΡΟ. ἄκουε δὴ νῦν. ΠΕΙ. ὡς ἀκούοντος λέγε.
ΠΡΟ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. ΠΕΙ. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;
ΠΡΟ. ἐξ οὗ περ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο

1490. ἥρωϊ R. 1503. μεγάλα R. 1506. γάρ μ' ὀλέσει R, γὰρ ὀλέσει V. 1508. ταυτὶ R. σκιάδιον (ει) R. 1517. κνίσα V.

ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν. οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διί,
εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
ἵν' εἰσάγοιντο σπλάγχνα κατατετμημένα.
ΠΕΙ. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες
ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡΟ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης;
ΠΕΙ. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστιν; ΠΡΟ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕΙ. μανθάνω·
ἐντεῦθεν ἆρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο.
ΠΡΟ. μάλιστα πάντων. ἓν δέ σοι λέγω σαφές.
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
ΠΕΙ. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια; ΠΡΟ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.
ΠΕΙ. ἅπαντά γ' ἆρ' αὐτῷ ταμιεύει. ΠΡΟ. φήμ' ἐγώ.
ἣν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.
τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι·
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
ΠΕΙ. μόνον θεῶν γὰρ διά σ' ἀπανθρακίζομεν.
ΠΡΟ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.
ΠΕΙ. νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.

1519. θεσμοφορίοισι R. 1524. εἰσάγοιτο R. 1534. σπένδησθ' RV. 1539. ἁπαξ ἅπαντα R. 1542. γὰρ R. αὐτὸς V. 1543. ἅπαντ' R. 1545. αἰεί R. 1548. δία εἰ R.

ΠΡΟ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
ΠΕΙ. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.
ΧΟ. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν
λίμνη τις ἔστ', ἄλουτος οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἥ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν,
σφάγι' ἔχων κάμηλον,
ἀμνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμών
ὥσπερ Ὀδυσσεὺς ἀπῆλθε·
κᾆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.
ΠΟ. Τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας
ὁρᾶν τοδὶ πάρεστιν, οἷ πρεσβεύομεν.
οὗτος τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;
οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον ὧδ' ἐπὶ δεξιάν;
τί ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;
ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτέ,
εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;
ΤΡΙ. ἕξεις ἀτρέμας; ΠΟ. οἴμωζε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγώ
ἑόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἄγε δή, τί δρῶμεν Ἡράκλεις; ΗΡΑ. ἀκήκοας
ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
ΠΟ. ἀλλ' ὦ 'γάθ' ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. ΗΡΑ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
ΠΕΙ. τὴν τυρόκνηστίν μοι δότω· φέρε σίλφιον·

1549. om V. 1550. φέρε μοι τὸ σκιάδιον R. 1552. *ΠΕΙΣΘ.* om R. 1563. λαῖτμα V, qui et hunc et 1564 rc habet. 1566. ὁρᾷς V. 1568. ὡς R. 1573. ἑώρακα R. βαρβαρώτερον V. 1575. γ' om R. 1579. τυροκνήστιν R.

τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
ΗΡΑ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕΙ. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
ΗΡΑ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν; ΠΕΙ. ὄρνιθές τινες
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν. ΗΡΑ. εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν; ΠΕΙ. ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις,
τί ἐστι; ΗΡΑ. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
ΟΙ. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
ΠΕΙ. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθια λιπάρ' εἶναι πρέπει.
ΗΡΑ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
ΠΕΙ. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐάν τι δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί,
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.
ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
ΗΡΑ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
ΠΟ. τί ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
ΠΕΙ. ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοί
ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι

1584. δημοτικοῖ R. 1588. περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαλλαγῆς R, περὶ τοῦ πολέμου καὶ καταλλαγῆς V. 1589. ἔνεστ' R. 1590. εἶναι om R. 1598. ἄλλο RV. 1599. ποιεῖσθε R. 1600. ὄρνισι R. 1601. ἀπαιτεῖν R. 1604. γάστριος R. 1605. βασιλείας R.

κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνεις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρᾳ
προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θένων.
ΠΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.
ΗΡΑ. κἀμοὶ δοκεῖ. ΠΕΙ. τί δαὶ σὺ φῄς; ΤΡΙ. ναβαι-
σατρεῦ.
ΠΕΙ. ὁρᾷς; ἐπαινεῖ χοὖτος. ἕτερον νῦν ἔτι
ἀκούσαθ', ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λέγων
"μενετοὶ θεοί," καὶ μὴ 'ποδιδῷ, μισητίαν,
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟ. φέρ' ἴδω, τῷ τρόπῳ;
ΠΕΙ. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος ἢ καθῆται λούμενος,
καταπτάμενος ἴκτινος, ἁρπάσας λάθρᾳ,
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
ΗΡΑ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ. ΠΟ. καὶ τὸν Τριβαλλὸν νῦν ἐροῦ.
ΗΡΑ. ὁ Τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σαυνάκα
βακταρικροῦσα. ΗΡΑ. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
ΠΟ. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ συνδοκεῖ.
ΗΡΑ. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
ΠΕΙ. καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστίν, οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διί·
τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοί
ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟ. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.
ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. ΠΕΙ. ὀλίγον μοι μέλει,
μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
ΗΡΑ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
ΠΟ. τί δαὶ ποιῶμεν; ΗΡΑ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα.

1613. σθένων V. 1618. τῶι θεῶι RV. 1620. ἀποδιδῷ R.
1624. κἀναρπάσας RV. 1636. αὖτις R.

ΠΟ. τί ὦ 'ζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεὺς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
ΠΕΙ. οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.
δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πόνηρε σύ.
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.
ΗΡΑ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕΙ. σὺ μέντοι νὴ Δία,
ὤν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
ΗΡΑ. τί δ', ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων; ΠΕΙ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων,
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον.
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν
παίδων ὄντων γνησίων.
ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦσι γνήσιοι,
τοῖς ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.
ΗΡΑ. ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν. ΠΕΙ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἤδη σ' ὁ πατὴρ ἐσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
ΗΡΑ. οὐ δῆτ' ἐμέ γε· καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
ΠΕΙ. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας, αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἢν μεθ' ἡμῶν ᾖς, καταστήσω σ' ἐγώ
τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
ΗΡΑ. δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.

1641. τί] τί δαὶ R. 1653. ἀθηναῖαν R. 1656. τὰ νοθεῖ'] νοθωξ' ἀποθνήσκων RV. 1657. om R. 1668. δῆτ'] δῆτα τ' R, δῆτα γ' V. 1673. κορῆς R.

ΠΕΙ. τί δαὶ σὺ φῄς; ΠΟ. τἀναντία ψηφίζομαι.
ΠΕΙ. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
ΤΡΙ. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιτο παραδίδωμι. ΗΡΑ. παραδοῦναι λέγεις;
ΠΟ. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ βαδίζειν ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
ΠΕΙ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
ΠΟ. σφὼ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.
ΗΡΑ. ἡμῖν, ἃ λέγεις σύ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
ΠΕΙ. ἐς καιρὸν ἆρα κατεκόπησαν οὑτοιί
ἐς τοὺς γάμους. ΗΡΑ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.
ΠΟ. ὀπτᾷς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; ΗΡΑ. εὖ γε μέντἂν διετέθην.
ΠΕΙ. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα διδότω τις δεῦρό μοι.
ΧΟ. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι συκάζουσί τε·
βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται.
ΑΓΓ. Ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.

1676. καλαν R. 1679. βαδίζειν RV. 1680. λέγε R. 1682. συμβήσομαι V. 1689. τὰ] σὺ τὰ RV. 1691. ἀλλὰ om RV. 1692. ἐμ R. 1696. ταῖς] καὶ ταῖς pr R.

προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

ΗΜΙΧ. ἄναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε,
περιπέτεσθε τὸν μάκαρα
μάκαρι σὺν τύχᾳ.
ὢ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους·
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε πόλει γήμας.
μεγάλαι, μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'·
ἀλλ' ὑμεναίοις καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν Βασιλείαν.

ΗΜΙΧ. Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ
τὸν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
χρυσόπτερος ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων
τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ. Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

1708. ἔλαμψεν ἰδεῖν R. 1710. ἐξέλαμψ' ἔνδον ἔρχεται R. 1722. τῇδε πόλει γήμας R, τῆιδε τῆι πόλει γήμας V. 1725. ὑμεναίοισι R. νυμφιδίοισι δέχεσθ' RV. 1730. μοιρα ξυνεκομισαν R.

ΠΕΙ. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ
καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς
τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπάς
δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.
ΧΟ. ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
ὦ χθόνιαι βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα
βρονταί, αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καί
πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
ΠΕΙ. ἕπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ
φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ', ἐπὶ πέδον Διός
καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σήν
χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον·
αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλαλαλαί, ἰὴ Παιών,
τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

1751. *ΠΕΙ.* om R. γάμοισι R.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΒΙΖΕΤΟΥ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ὑπὸ γυναικῶν κατηγορηθείς, τὴν Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ βοήθειαν ἐπικαλεῖσθαι ἠναγκάσθη. πρὸς τοῦτον οὖν μετὰ Μνησιλόχου κηδεστοῦ προσῆλθε, δεησόμενος τῆς ἰδίας δυστυχίας προστασίαν λαβεῖν. ἀλλ' Ἀγάθωνος αὐτῷ παρεῖναι καὶ συνδικεῖν οὐκ ἐθέλοντος, Μνησίλοχος ἄσμενος καὶ ἐθελοντὴς τὴν αὑτοῦ προστασίαν αὐτῷ ὑπέσχετο, καὶ γυναικείαν ἐσθῆτα ἐνδυσάμενος πρὸς τὴν τῶν Θεσμοφορίων ἑορτὴν ἦλθε, καὶ ἐκεῖ ἐν μεγίστῳ γυναικῶν πλήθει τὴν δίκην ὑπὲρ Εὐριπίδου γενναίως ὑπέσχε. ἀλλ' ἀναγνωρισθεὶς ἀνὴρ ὢν ἐν σχήματι γυναικός, τὴν τῆς φυλακῆς ἐψηφισμένην ζημίαν φεύγειν οὐκ ἐδυνήσατο. μετ' ὀλίγον δὲ τέχναις καὶ μηχανήμασι τοῦ Εὐριπίδου ἐκεῖθεν ἀβλαβὴς ἀπέφυγεν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ Εὐριπίδου κηδεστής.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.

ΑΓΑΘΩΝ.

ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.

ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗ. Ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἆρα πότε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἷόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποῖ μ' ἄγεις ὦ 'υριπίδη;
ΕΥ. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ', ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς. ΜΝΗ. πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; ΕΥ. οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾷν.
ΜΝΗ. οὐδ' ἆρ' ὁρᾷν δεῖ μ'; ΕΥ. οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
ΜΝΗ. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φὴς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὁρᾷν.
ΕΥ. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις,
τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾷν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΜΝΗ. πῶς χωρίς; ΕΥ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο
καὶ ζῶ' ἐν αὑτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρή, πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,
ἀκοήν δὲ χοάνης ὦτα διετετρήνατο.
ΜΝΗ. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρῶ;
νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
οἷόν τέ πού 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
ΕΥ. πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. ΜΝΗ. πῶς ἂν οὖν

2. ἄνθρωπος R. 3. τι R. 7. μέλλεις R. 16. πρῶτα μηχανήσατο R.

πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροιμ' ὅπως
ἔτι προσμάθω μὴ χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη;
ΕΥ. βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΜΝΗ. ἰδού.
ΕΥ. ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο; ΜΝΗ. νὴ τὸν Ἡρακλέα,
οἶμαί γε. ΕΥ. σίγα νῦν. ΜΝΗ. σιωπῶ τὸ θύριον;
ΕΥ. ἄκου'. ΜΝΗ. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;
ΕΥ. ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει,
ὁ τραγῳδοποιός. ΜΝΗ. ποῖος οὗτος Ἀγάθων;
ΕΥ. ἔστιν τις Ἀγάθων ΜΝΗ. μῶν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;
ΕΥ. οὔκ, ἀλλ' ἕτερός τις. οὐχ ἑόρακας πώποτε;
ΜΝΗ. μῶν ὁ δασυπώγων; ΕΥ. οὐχ ἑόρακας πώποτε;
ΜΝΗ. μὰ τὸν Δί', οὔ τοί γ' ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι.
ΕΥ. καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ'· ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυῤῥίνας.
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.
ΘΕ. εὔφημος πᾶς ἔστω λεώς,
στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
γλαυκόν. ΜΝΗ. βομβάξ. ΕΥ. σίγα· τί λέγεις;
ΘΕ. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων. ΜΝΗ. βομβαλοβομβάξ.
ΘΕ. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
πρόμος ἡμέτερος ΜΝΗ. μῶν βινεῖσθαι;
ΘΕ. τίς ὁ φωνήσας; ΜΝΗ. νήνεμος αἰθήρ.
ΘΕ. δρυόχους τιθέναι, δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν,
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει

24. προσμάθοι R. 30. ἀγάθων R. Versum 33 om pr R.
53. ἀσπίδας R.

καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χοανεύει ΜΝΗ. καὶ λαικάζει.
ΘΕ. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
ΜΝΗ. ὃς ἕτοιμος σοῦ τοῦ τε ποητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς, κατὰ τοῦ θριγκοῦ
ξυγγογγυλίσας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.
ΘΕ. ἦ που νέος γ' ὢν ἦσθ' ὑβριστής ὦ γέρον.
ΕΥ. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δέ
'Αγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
ΘΕ. μηδὲν ἱκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον,
ἢν μὴ προΐῃ θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.
ΜΝΗ. τί οὖν ἐγὼ δρῶ; ΕΥ. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.
ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
ΜΝΗ. νὴ τοὺς θεούς, ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
ΕΥ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.
ΜΝΗ. ποῖόν τι; ΕΥ. τῇδε θἠμέρᾳ κριθήσεται
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
ΜΝΗ. καὶ πῶς, ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν, οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἕδρα,
ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση.
ΕΥ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι,
κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. ΜΝΗ. τιὴ τί δή;
ΕΥ. ὁτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΜΝΗ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία, δίκαι' ἂν πάθοις.
ἀτὰρ τίν' ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;

56. γογγυλίζει R. correxit Buttmannus. 58. ἀγριώτας R. 60. κατὰ rec R: pr enim om. 61. γογγυλίσας R. 83. ἐμοῦ R. 86. καὶ δι' καὶ ἂν R. 87. ταύτης R.

ΕΥ. Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. ΜΝΗ. τί δράσοντ'; εἰπέ μοι.
ΕΥ. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξί, κἂν δέῃ,
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝΗ. πότερα φανερὸν ἢ λάθρᾳ;
ΕΥ. λάθρᾳ, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.
ΜΝΗ. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
ΕΥ. σίγα. ΜΝΗ. τί δ' ἔστιν; ΕΥ. Ἁγάθων ἐξέρχεται.
ΜΝΗ. καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; ΕΥ. οὐκκυκλούμενος.
ΜΝΗ. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μέν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ.
ΕΥ. σίγα· μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ΜΝΗ. μύρμηκος ἀτραποὺς ἢ τί διαμινύρεται;
ΑΓΑ. ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
πατρίδι χορεύσασθαι βοάν.
ΧΟ. τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος; λέγε νῦν.
εὐπίστως δὲ τοὐμόν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.
ΑΓΑ. ἄγε νυν ὄπλιζε, Μοῦσα,
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμουντίδι γᾷ.
ΧΟ. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.
ΑΓΑ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοι-
σι κόραν ἀείσατ' Ἄρ-
τεμιν ἀγροτέραν.
ΧΟ. ἕπομαι κλῄζουσα σεμνόν

88. τραγωδιδάσκαλον R. 95. ἀγάθων R. 97. εἶμι R. 99. ἂν R. 100. διαμινυρίζεται R. 106. ἔχεις R. 115. ἀείσαντ' R.

γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς,
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
ΑΓΑ. Λατώ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος
ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων
διανεύματα Χαρίτων.
ΧΟ. σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν
κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων,
ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ·
τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν
ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός·
ὧν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον τιμᾷ.
χαῖρ' ὄλβιε παῖ Λατοῦς.
ΜΝΗ. ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μανδαλωτόν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
καί σ' ὦ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργίας, ἐρέσθαι βούλομαι.
ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.
τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
τίς δ' αὐτὸς ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.
ΑΓΑ. ὦ πρέσβυ, πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην.
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ·
χρὴ γὰρ ποητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
ἃ δεῖ ποεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
αὐτίκα γυναικεῖ' ἢν ποῇ τις δράματα,

Post 129 R addit ὀλολύζεις γέρων. 130. πότνια R. 134. ὅστις] εἴτις R.

μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
ΜΝΗ. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποῇς;
ΑΓΑ. ἀνδρεῖα δ' ἂν ποῇ τις, ἐν τῷ σώματι
ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα,
μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
ΜΝΗ. ὅταν Σατύρους τοίνυν ποῇς, καλεῖν ἐμέ,
ἵνα συμποῶ σοὔπισθεν ἐστυκὼς ἐγώ.
ΑΓΑ. ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. σκέψαι δ' ὅτι
Ἴβυκος ἐκεῖνος κ' Ἀνακρέων ὁ Τήϊος
κ' Ἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκλῶντ' Ἰωνικῶς·
καὶ Φρύνιχος (τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας)
αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπέσχετο.
διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ καλ' ἦν τὰ δράματα.
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
ΜΝΗ. ταῦτ' ἆρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποεῖ·
ὁ δὲ Ξενοκλέης ὢν κακὸς κακῶς ποεῖ,
ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποεῖ.
ΑΓΑ. ἅπασ' ἀνάγκη. ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγώ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. ΜΝΗ. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
ΕΥ. παῦσαι βαΰζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
ὢν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἠρχόμην ποεῖν.
ΜΝΗ. μὰ τὸν Δί' οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.
ΕΥ. ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. ΜΝΗ. λέγε.
ΕΥ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. ΑΓΑ. τοῦ χρείαν ἔχων;
ΕΥ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΑΓΑ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι;

159. ἐστιν R. 162. οἱ περὶ R. εχυμησαν R. 163. διεκίνων R. 166. καλὰ R. 168. ὁ] ὢ R. 169. ξενοκλῆς R, qui totum versum pr om. 178. οἷόν R. 179. κοινῇ R.

ΕΥ. ἡ πᾶσ᾽· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρᾳ
ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνή,
ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
ΑΓΑ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
ΕΥ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι,
ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων᾽ ἔχω·
σὺ δ᾽ εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος,
γυναικόφωνος, ἁπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ΑΓΑ. Εὐριπίδη, ΕΥ. τί ἐστίν; ΑΓΑ. ἐποίησάς ποτε
"χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ᾽ οὐ χαίρειν δοκεῖς;"
ΕΥ. ἔγωγε. ΑΓΑ. μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ᾽ ἄν·
ἀλλ᾽ αὐτός, ὅ γε σόν ἐστιν, οἰκείως φέρε.
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
ΜΝΗ. καὶ μὴν σύ γ᾽ ὦ καταπῦγον εὐρύπρωκτος εἶ
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
ΕΥ. τί δ᾽ ἔστιν ὅ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
ΑΓΑ. κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ. ΕΥ. πῶς; ΑΓΑ. ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
κλέπτειν, ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν.
ΜΝΗ. ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δία βινεῖσθαι μὲν οὖν.
ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δί᾽ εἰκότως ἔχει.
ΕΥ. τί οὖν; ποήσεις ταῦτα; ΑΓΑ. μὴ δόκει γε σύ.
ΕΥ. ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ᾽ Εὐριπίδης.
ΜΝΗ. ὦ φίλτατ᾽, ὦ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδῷς.
ΕΥ. πῶς οὖν ποήσω δῆτα; ΜΝΗ. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ᾽, ἐμοὶ δ᾽ ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.
ΕΥ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,
ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον. ΜΝΗ. καὶ δὴ χαμαί.
ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ᾽; ΕΥ. ἀποξυρεῖν ταδί,
τὰ κάτω δ᾽ ἀφεύειν. ΜΝΗ. ἀλλὰ πρᾶττ᾽, εἴ σοι δοκεῖ·

184. πᾶσα R. 185. δοκῶν R. 196. ἂν post γὰρ om R. 209. τρισκακοδαιμον R. 212. κλαίειν R. 216. εἴ σοι] εἴσω R.

ἢ μὴ διδόναι γ' ἐμαυτὸν ὤφελόν ποτε.
ΕΥ. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,
χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓΑ. αὐτὸς λάμβανε
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. ΕΥ. γενναῖος εἶ.
κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
ΜΝΗ. ὤ μοι. ΕΥ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἢν μὴ σιωπᾷς. ΜΝΗ. ἀτταταὶ ἀτατταταί.
ΕΥ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΜΝΗ. εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρά γ' ἐνταυθοῖ μενῶ
τεμνόμενος. ΕΥ. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;
ΜΝΗ. ὀλίγον μέλει μοι. ΕΥ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
προδῷς με. χώρει δεῦρο. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΕΥ. ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφει;
ΜΝΗ. μῦ μῦ. ΕΥ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
ΜΝΗ. οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
ΕΥ. μὴ φροντίσῃς· ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.
βούλει θεάσασθαι σαυτόν; ΜΝΗ. εἰ δοκεῖ, φέρε.
ΕΥ. ὁρᾷς σεαυτόν; ΜΝΗ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένην.
ΕΥ. ἀνίστασ', ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.
ΜΝΗ. οἴ μοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.
ΕΥ. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον.
ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νῦν ἄκραν.
ΜΝΗ. ἐμοὶ μελήσει νὴ Δία· πλήν γ' ὅτι κάομαι.
οἴμοι τάλας. ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γείτονες,
πρὶν ἀντιλαβέσθαι τόν γε πρωκτὸν τῆς φλογός.
ΕΥ. θάῤῥει. ΜΝΗ. τί θαῤῥῶ καταπεπυρπολημένος;
ΕΥ. ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας. ΜΝΗ. φεῦ, ἰοῦ τῆς ἀσβόλου.
αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
ΕΥ. μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
ΜΝΗ. οἰμώξετ' ἄρ', εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.

217. γ' αὐτὸν R. 220. ξυροδίκης R. 223. αττατα ατταται R. 234. σεαυτόν R. 242. τόν γε om R. 248. οἰμώζετ' αρ' εἰς τον R.

ΕΥ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῳῒ
καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.
ΑΓΑ. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ. ΜΝΗ. τί οὖν λάβω;
ΑΓΑ. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.
ΜΝΗ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.
ΑΓΑ. σύζωσον ἀνύσας. ΜΝΗ. αἶρε νῦν στρόφιον. ΕΥ. ἰδού.
ΜΝΗ. ἴθι νῦν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.
ΕΥ. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας· ΑΓΑ. ἡδὶ μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
ΕΥ. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.
ΜΝΗ. ἆρ' ἁρμόσει μοι; ΑΓΑ. νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
ΕΥ. φέρ' ἔγκυκλον. ΑΓΑ. τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
ΕΥ. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓΑ. τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.
ΜΝΗ. ἆρ' ἁρμόσει μοι; ΕΥ. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν.
ΑΓΑ. σὺ τοῦτο γίγνωσκ'. ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει,
εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω.
ΕΥ. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνή·
τό γ' εἶδος· ἢν λαλῇς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝΗ. πειράσομαι.
ΕΥ. βάδιζε τοίνυν. ΜΝΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὔκ, ἤν γε μή
ὀμόσῃς ἐμοί ΕΥ. τί χρῆμα; ΜΝΗ. συσσώσειν ἐμὲ
πάσαις τέχναις, ἤν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.
ΕΥ. ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.
ΜΝΗ. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν;
ΕΥ. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
ΜΝΗ. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,

257. δεῖ] δὲ R. 260. ἤρ' ἁρμοσηι R. 261. ἐγκυκλιον pr R. λάμβαν' R. 263. γ' οὐ pr R. 267. τόδ' R. 273. ὑποκράτους R.

ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὀμώμοκ', οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.
(ὀλολύζουσι γυναῖκες. ἱερὸν ὠθεῖται.)
ΕΥ. ἔκσπευδε ταχέως, ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΜΝΗ. δεῦρο νῦν ὦ Θρᾷτθ', ἕπου.
ὦ Θρᾶττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων
ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
ἀλλ' ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με
ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.
ὦ Θρᾶττα, τὴν κίστην κάθελε, κᾆτ' ἔξελε
τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.
δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη,
καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μή, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν.
καὶ τὸν θυγατέρος χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἠλιθίου κἀβελτέρου,
καὶ πρὸς Φάλητα νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
ποῦ, ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
ἵν' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ' ὦ Θρᾶττ' ἐκποδών·
δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.
ΚΗ. Εὐφημία 'στω,
εὐφημία 'στω.
εὔχεσθε ταῖν Θεσμοφόροιν,
τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ,
καὶ τῷ Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ,
καὶ τῇ Κουροτρόφῳ, τῇ Γῇ,
καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν,
ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν
κάλλιστα κἄριστα ποῆσαι,
πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων,
τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς.
καὶ τὴν δρῶσαν τήν τ' ἀγορεύουσαν

Post 276, γυναῖκες] τε R. 283. καὶ post δεῦρο om R. 289. θυγατέραν R. 291. φαλητα] θαληκον R. 295 et 6. εὔφημι' ἔστω R. 303. καὶ ἄριστα R. 306. τήν τ'] τὴν pr, καὶ τὴν rc R.

τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων
καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
ταύτην νικᾶν.
ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά.
ἰὴ παιών, ἰὴ παιών, ἰὴ παιών· χαίρωμεν.

ΧΟ. δεχόμεσθα, καὶ θεῶν γένος
λιτόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλώνυμε, Χρυσολύρα τε,
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν·
καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα,
γλαυκῶπι, χρυσόλογχε,
πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο.
καὶ πολυώνυμε θηροφόνε παῖ,
Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος·
σύ τε, πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
ἁλιμέδον, προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον
Νηρέος· ἐνάλιοί τε κόραι,
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
χρυσέα τε φόρμιγξ ἠχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ'
ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων
εὐγενεῖς γυναῖκες.

ΚΗ. εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις
καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις
καὶ ταῖσι Δηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς·
εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ 'πικηρυκεύεται
Εὐριπίδῃ Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινὸς

325. ἐναλίου R. 327. ἰαχήσειεν R. 334. τοῖς τ'] καὶ τοῖς R.

προαγωγὸς οὖσ' ἐνετρύλλισεν τῷ δεσπότῃ,
ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων
καὶ μὴ δίδωσιν ἃν ὑπόσχηταί ποτε,
ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή,
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταίρα τὸν φίλον·
κεἴ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοός
ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κοἰκίαν
ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεούς
εὔχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.

ΧΟ. ξυνευχόμεθα τέλεα μέν
πόλει τέλεα δὲ δήμῳ
τάδ' εὔγματα γενέσθαι·
τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει
νικᾶν λεγούσαις· ὁπόσαι δ'
ἐξαπατῶσι, παραβαίνου-
σί τε τοὺς ὅρκους
τοὺς νενομισμένους
κερδῶν ἕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐχ-
θροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσιν,
ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς
χώρας οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἀσεβοῦσιν, ἀδικοῦσίν τε τὴν
πόλιν. ἀλλ' ὦ παγκρατές
Ζεῦ, ταῦτα κυρώσειας, ὥσθ'
ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν,
καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

ΚΗ. ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεστάτει,
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·

344. ἃ ἂν R. 353. δὲ R.

ἐκκλησίαν ποεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
τῶν Θεσμοφορίων, ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἁπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΓΥ. ἐγώ. ΚΗ. περίθου νῦν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη,
ὅπερ ποοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.
ΓΥ. φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θεὼ
λέξουσ' ἀνέστην ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον
προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας,
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου περ ἔμβραχυ
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί,
τὰς μυχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν·
ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνταί τ' εὐθέως
μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος.
δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐάν γέ τις πλέκῃ
γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ἀνὴρ ἐρωτᾷ "τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ."
κάμνει κόρη τις; εὐθὺς ἁδελφὸς λέγει
"τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης."

380. γυνή τις R. 390. ἐνβραχὺ R. 392. ανδρεαστριας R. 394. ανδράσι R. 400. γε om R. 403. ανηρ R. 405. ἀδελφὸς R.

εἶεν· γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
ἀποροῦσα παίδων· οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν·
ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον.
πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρων
γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοὔπος τοδί
"δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή."
εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλούς,
τηροῦντες ἡμᾶς· καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
τρέφουσι, μορμολύκεια τοῖς μοιχοῖς, κύνας.
καὶ ταῦτα μὲν ξύγγνωσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ
αὑταῖς ταμιεύεσθαι, προαιρούσαις λαβεῖν,
ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
ἔξεστιν· οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν,
ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου·
νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ᾠκότριψ Εὐριπίδης
ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια
ἐξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως,
ἢ φαρμάκοισιν ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ,
ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω·
τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.

ΧΟ. οὐπώποτε ταύτης
ἤκουσα πολυπλοκωτέρας
γυναικός, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.
πάντα γὰρ λέγει δίκαια, πάσας δ' ἰδέας
ἐξήτασεν, πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί,
πυκνῶς τε ποικίλους λόγους
ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένους,

417. μυχοῖς R. 419. αὐταῖς ταμιεύεσθαι R. 427. θριπήδεστα R.

ὥστ᾽ ἄν, εἰ λέγοι παρ᾽ αὐτὴν Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου,
δοκεῖν ἂν αὐτόν,
ὡς ἐγᾦμαι, πᾶσιν ὑμῖν ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.
ΓΥ. Β. ὀλίγων ἕνεκα καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλ᾽ αὕτη κατηγόρηκεν εὖ·
ἃ δ᾽ ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
παιδάρια πέντε καταλιπών, ἁγὼ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ᾽ ἔβοσκον ἐν ταῖς μυῤῥίναις.
τέως μὲν οὖν, ἀλλ᾽ ἡμικάκως, ἐβοσκόμην·
νῦν δ᾽ οὗτος ἐν ταῖσιν τραγῳδίαις ποῶν
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς,
ὥστ᾽ οὐκέτ᾽ ἐμπολῶμεν οὐδ᾽ εἰς ἥμισυ.
νῦν οὖν ἁπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα·
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς ὦ γυναῖκες δρᾷ κακά,
ἅτ᾽ ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
ἀλλ᾽ εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.
ΧΟ. ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ᾽ ἢ τὸ πρότερον, ἀναπέφηνεν.
οἷα κατεστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα
καὶ πολύπλοκον νόημ᾽, οὐδ᾽ ἀσύνετ᾽ ἀλλά
πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης
τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.
ΜΝΗ. τὸ μὲν ὦ γυναῖκες ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ᾽ ἀκουούσας κακά,
οὐ θαυμάσιόν ἐστ᾽, οὐδ᾽ ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
καὐτὴ γὰρ ἔγωγ᾽, οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ᾽ ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
ὅμως δ᾽ ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·

440. αὐτῆς R. 443. ἑτέρα γυνὴ R. ἕνεκ᾽ αὐτὴ R. 444. ἄλλα R. 446. ἀνὴρ R. 450. ταῖσι R. 453. ἀπάσαισι R. τοῖς om R. 462. ἄκερα R. 463. νόημα R. 467. ἀκουούσαις R. 469. ὀνοίμην R. 471. ἀλλήλοισι R.

αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου.
τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία;
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δείν'· ἐκεῖνο δ' οὖν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῦδεν· ἦν δ' ἐμοὶ φίλος,
ὅσπερ με διεκόρευσεν οὖσαν ἑπτέτιν.
οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν·
κᾆτ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρᾳ.
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ "ποῖ σὺ καταβαίνεις;" "ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ' ὦνερ κὠδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι." "βάδιζέ νυν."
κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον·
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
παρὰ τὸν 'Αγυιᾶ, κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὁρᾶτ', Εὐριπίδης.
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων
σποδούμεθ', ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπό του ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἕωθεν σκορόδια μασώμεθα,
ἵν' εὐθὺς εἰσιὼν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀνὴρ
μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὁρᾷς,
οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
ὑπ' αὐγάς, οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
ἑτέραν δ' ἐγῷδ', ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·

472. ἔκφορος R. 474. εἰ] ἢ R. 477. πόλλ' ἐκεῖνο R. 479. καθεύδειν R. 480. ἑπτέτιν οὖσαν R. 488. ἐρειδόμην R. 493. κινώμεθα corr R. 495. ἵν' ὀσφραινόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιὼν R. 501. μυχὸν R.

ὁ δ' ἀνὴρ περιῄρχετ' ὠκυτόκει' ὠνούμενος·
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον,
ἵνα μὴ βοῴη, κηρίῳ βεβυσμένον·
εἶθ', ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ·
"ἄπελθ', ἄπελθ'· ἤδη γάρ ὦνερ μοι δοκῶ
τέξειν· τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν."
χὡ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου· τὸ δ' ἀνέκραγεν.
εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἣ 'φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει
"Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σόν,
τά τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον."
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν
ἡμεῖς γε. κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν;

ΧΟ. τουτὶ μέντοι θαυμαστόν,
ὁπόθεν εὑρέθη τὸ χρῆμα,
χἤτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς,
οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη.
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρή, μὴ δάκῃ ῥήτωρ, ἀθρεῖν.
ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.

ΓΥ. Γ. οὔτοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον ὦ γυναῖκες εὖ φρονεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν

504. ὠκυτόκεια R. 508. ἄπελθε ἤδη R. 512. ἢ ἔφερε R.
515. ἅπαξ ἅπαντα R. 526. ὑμῖν R. 532. ἢ] εἰ R.
533. γυνή τις R. ἄγραυλον R.

ἡμᾶς ἁπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν—εἰ δὲ μή, ἡμεῖς,
αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια, τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
ΜΝΗ. μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὔσης
παῤῥησίας, κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,
εἶτ' εἶπον ἁγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
ΓΥ. Γ. οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην, ἥτις μόνη τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
οὐπώποτ' ἐποίησεν, ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.
ΜΝΗ. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταἴτιον· μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας.
ΓΥ. Γ. ἀκούετ' ὦ γυναῖκες οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. ΜΝΗ. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε
εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον εἴπω;
ΓΥ. Γ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ᾔδεις, ἐξέχεας ἅπαντα.
ΜΝΗ. μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦμεν,
ἐπεὶ τόδ' οὐκ εἴρηχ', ὁρᾷς, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον. ΓΥ. Γ. ἐπιτριβείης.
ΜΝΗ. ὥς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι
ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν ΓΥ. Γ. τάλαιν' ἐγώ, φλυαρεῖς.
ΜΝΗ. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν,

537. αὐτοί R. 544. 551. 554. 557. 559. et ubique Γ om R.
545. ὡς R. 546. ἐξεπίτηδες R. 555. μὰ δί' οὐδὲ R.
556. ἔπειτά γ' οὐχ R. 557. ἐπεὶ σιφωνίζομεν τὸν σῖτον pr R.

οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν,
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ' ΓΥ. Γ. ἐξόλοιο.
ΜΝΗ. Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. ΓΥ. Γ. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;
ΜΝΗ. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄῤῥεν', εἶτα σαυτῇ τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
ΓΥ. Γ. οὔτοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτί, ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. ΜΝΗ. οὔποτε μὰ Δία σύ γ' ἅψει.
ΓΥ. Γ. καὶ μὴν ἰδού. ΜΝΗ. καὶ μὴν ἰδού. ΓΥ. Γ. λαβὲ θοἰμάτιον Φιλίστη,
ΜΝΗ. πρόσθες μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν ΓΥ. Γ. τί δράσεις;
ΜΝΗ. τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτόν χεσεῖν ποήσω.
ΧΟ. παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν
ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.
ΚΛΕΙ. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις·
γυναικομανῶ γάρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἥκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπῆτε καὶ τηρῆτε, μή τι προσπέσῃ
ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
ΚΛΕΙ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὑτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
ΧΟ. πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
ΚΛΕΙ. ἵν' ἅττα βουλεύοισθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,

562. ποτε R. 567. οὔποτε] οὐδὲ R. 571. παύσασθαι R. 580. σκοπεῖτε καὶ τηρεῖτε καὶ μὴ πρ. R. 581. ἡμῖν R. 584. ἔφασ' R.

ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
ΧΟ. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;
ΚΛΕΙ. ἄφευσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Εὐριπίδης,
καὶ τἆλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
ΜΝΗ. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἠλίθιος, ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετ' ἄν;
οὐκ οἴομαί 'γωγ' ὦ πολυτιμήτω θεώ.
ΚΛΕΙ. ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
εἰ μὴ πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων.
ΧΟ. τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἀλλ' ὦ γυναῖκες οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ ζητεῖν ὅπου
λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς ὦ πρόξενε.
ΚΛΕΙ. φέρ' ἴδω· τίς εἶ πρώτη σύ; ΜΝΗ. ποῖ τις τρέψεται;
ΚΛΕΙ. ζητητέαι γάρ ἐστε. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΓΥ. Α. ἔμ', ἥτις, ἤρου; ΚΛΕΙ. ναί. ΓΥ. Α. Κλεωνύμου γυνή.
ΚΛΕΙ. γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἥτις ἔσθ' ἥδ' ἡ γυνή;
ΧΟ. γιγνώσκομεν δῆτ'· ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
ΚΛΕΙ. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα; ΓΥ. Δ. τίτθη νὴ Δί' ἐμή. ΜΝΗ. διοίχομαι.
ΚΛΕΙ. αὕτη σὺ ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
ΜΝΗ. ἔασον οὐρῆσαί μ'. ΚΛΕΙ. ἀναίσχυντός τις εἶ.
σὺ δ' οὖν πόει τοῦτ'· ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.
ΧΟ. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
μόνην γὰρ αὐτὴν ὦνερ οὐ γιγνώσκομεν.
ΚΛΕΙ. πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝΗ. νὴ Δί' ὦ μέλε·
στραγγουριῶ γάρ· ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.

590. καπέτιλλ' R. 593. ἠνείχετο, omisso ἄν R. 594. οἴομ' ἔγωγ' R. 596. ταυτὶ R. 600. ὑμᾶς R. 601. συνεξεῦρ' R. 605. Δ] μία R. εἴτις R. ΚΛ. ναί om R. 606. ἥδε, omisso ἡ R. 611. τις om R. 615. πολύ R.

ΚΛΕΙ. τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
ΜΝΗ. τί δῆτά μ' ἕλκεις ἀσθενοῦσαν. ΚΛΕΙ. εἰπέ μοι,
τίς ἔστ' ἀνήρ σοι; ΜΝΗ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν.
ΚΛΕΙ. τὸν δεῖνα; ποῖον; ἔσθ' ὁ δεῖν' ὅς καί ποτε
ΜΝΗ. τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα. ΚΛΕΙ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.
ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον; ΜΝΗ. νὴ Δία,
ὅσ' ἔτη γε. ΚΛΕΙ. καὶ τίς σοῦ 'στὶ συσκηνήτρια;
ΜΝΗ. ἡ δεῖν' ἔμοιγ'. οἴμοι τάλας. ΚΛΕΙ. οὐδὲν λέγεις.
ΓΥ. Ε. ἄπελθ'· ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
ἵνα μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνήρ. σὺ δ' εἰπέ μοι,
ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.
ΜΝΗ. φέρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν; τί πρῶτον; ἐπίνομεν.
ΓΥ. Ε. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; ΜΝΗ. προὐπίνομεν.
ΓΥ. Ε. ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δὲ τὸ τρίτον;
ΜΝΗ. σκάφιον Ξένυλλ' ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
ΓΥ. Ε. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐλθέ, δεῦρ' ὦ Κλείσθενες·
ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. ΚΛΕΙ. τί οὖν ποῶ;
ΓΥ. Ε. ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
ΜΝΗ. κᾄπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα;
ΚΛΕΙ. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον ὦ 'ναίσχυντε σύ.
ΓΥ. Ε. ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
καὶ νὴ Δία τιτθούς γ', ὥσπερ ἡμεῖς, οὐκ ἔχει.
ΜΝΗ. στεριφὴ γάρ εἰμι, κοὐκ ἐκύησα πώποτε.
ΓΥ. Ε. νῦν; τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.
ΚΛΕΙ. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
ΓΥ. Ε. τὸ δ', ἰδού, ἔκυψε, καὶ μάλ' εὔχρων, ὦ τάλαν.
ΚΛΕΙ. καὶ ποῦ 'στίν; ΓΥ. Ε. αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.
ΚΛΕΙ. οὐκ ἐνγεταυθί. ΓΥ. Ε. ἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν.

624. 'στιν R. 625. ἔμοιγε R. 626. *E* om R. 630. τί πρῶτον post ἦν om R. 633. τὸ om R. 634. δεῦρο ὦ κλεισόσθενες R. 635. ἀνὴρ R. 642. δὴ R. 644. τοδὶ δὴ ἔκυψε R.

ΚΛΕΙ. ἰσθμόν τιν' ἔχεις ὤνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
ΓΥ. Ε. ὦ μιαρὸς οὗτος· ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγώ,
εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
ΓΥ. Ε. ἄγε δή, τί δρῶμεν; ΚΛΕΙ. τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.
ΧΟ. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμένας χρὴ
ξυζωσαμένας τ' εὖ κἀνδρείως, τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας,
ζητεῖν, εἴ που κἆλλός τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ περιθρέξαι
τὴν πύκνα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους διαθρῆσαι.
ΗΜΙΧ. εἶτα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ
μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρὴ ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.
εἶα νῦν ἴχνευε καὶ μάτευε ταχὺ πάντ',
εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
πανταχῇ διάριψον ὄμμα,
καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.
ἢν γὰρ μὴ λάθῃ δράσας ἀνόσια,
δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσται
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων
ἀθέων τε τρόπων·
φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,
δείξει τ' ἤδη

647. ὤνθρωπ' R, cui hic versus rec adscriptus est. 651. εἰσεκύλησα R. 653. οἴχεται R. 656. τ' om R. 657. εἰσελήλυθεν R. 658. ἀθρῆσαι R. 660. πανταχῇ post χρὴ ponit R. 665. διαρριψον R.

πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,
δικαίως τ' ἐφέποντας
ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους
ποιεῖν ὅ τι καλῶς ἔχει.
κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνόσια δρῶν,
μανίαις φλέγων,
λύσσῃ παράκοπος,
εἴ τι δρῴη, πᾶσιν ἐμφανὲς ὁρᾶν
ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,
ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς
ἀποτίνεται,
παραχρῆμά τε τίνεται.
ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς·
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.
ΓΥ. Ε. ἆ ἆ,
ποῖ, ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος, οὗτος, οὐ μενεῖς;
τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.
ΜΝΗ. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
ἢν μή μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ', ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας,
καθαιματώσει βωμόν. ΓΥ. Ζ. ὢ τάλαιν' ἐγώ.
γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον; ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;
ΧΟ. ἔα ἔα,
πότνιαι Μοῖραι, τί δὲ δέρκομαι
νεοχμὸν αὖ τέρας;
ὡς ἅπαν γάρ ἐστι τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας.
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ φίλαι τόδε.
ΜΝΗ. οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

679. ὅσια R. 682. ἐμφανὴς R. 683. γυναιξὶν R. 688. Ζ om R. ἀά R. 689. alterum ποῖ om R. 693. ἐνθάδε R. 698. καὶ om R. 702. εστιν R. 704. ἐξάρξω R.

ΧΟ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω;
ΓΥ. Ζ. δεινὰ δῆθ' ὅτι γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.
ΧΟ. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ;
ΜΝΗ. κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.
ΓΥ. Ζ. ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν ἥκεις,
φαύλως τ' ἀποδρὰς οὐ λέξεις
οἷον δράσας διέδυς ἔργον,
λήψει δὲ κακόν.
ΜΝΗ. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.
ΧΟ. τίς οὖν σοι, τίς ἂν σύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;
ΜΝΗ. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
ΧΟ. ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεώ, τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβρίσεις,
λόγους τε λέξεις ἀνοσίους·
ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀντα-
μειψόμεσθά σ', ὥσπερ εἰκός, ἀντὶ τῶνδε.
τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον
ἐπέχει τις τύχη.
ΓΥ. Ζ. ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας ὦ Μανία·
κἀγὼ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
ΜΝΗ. ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικόν
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ' ὦ παιδίον
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἐστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται,
κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,

730. δὲ] τόδε R. 733. ἐγένηθ' R.

ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκῃ.
ΓΥ. Ζ. παράβαλλε πολλὰς κληματίδας ὦ Μανία.
ΜΝΗ. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί.
τουτὶ τεκεῖν φῄς; ΓΥ. Ζ. καὶ δέκα μῆνας αὔτ' ἐγὼ
ἤνεγκον. ΜΝΗ. ἤνεγκας σύ; ΓΥ. Ζ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
ΜΝΗ. τρικότυλον, ἢ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥ. Ζ. τί μ' εἰργάσω;
ἀπέδυσας ὦ 'ναίσχυντέ μου τὸ παιδίον,
τυννοῦτον ὄν. ΜΝΗ. τυννοῦτο; ΓΥ. Ζ. μικρὸν νὴ Δία.
ΜΝΗ. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χοᾶς ἢ τέτταρας;
ΓΥ. Ζ. σχεδὸν τοσοῦτον, καὶ ὅσον ἐκ Διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. ΜΝΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
ΓΥ. Ζ. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. ΜΝΗ. πάνυ γ' ἐμπίπρατε·
αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.
ΓΥ. Ζ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρῄζεις πόει
ὑπέρ γε τούτου. ΜΝΗ. φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.
ΓΥ. Ζ. οἴμοι τέκνον. δός μοι τὸ σφάγιον Μανία,
ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.
ΜΝΗ. ὕπεχ' αὐτό· χαριοῦμαι γὰρ ἕν γε τοῦτό σοι.
ΓΥ. Ζ. κακῶς ἀπόλοι'· ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής.
ΜΝΗ. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
ΓΥ. Ζ. τί τῆς ἱερείας γίγνεται; ΜΝΗ. τουτὶ λαβέ.
ΓΥ. Η. ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε;
τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου 'ξῃρήσατο;
ΓΥ. Ζ. ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν, ἃ πεπόηχ' οὗτος, φράσω.
ΜΝΗ. ἄγε δή, τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;

740. ἀπόκρινέ R. 741. καὶ om R. 745. τυνοῦτον ὄν τυνοῦτο R. 746. γέγονεν R. 749. ἐμπιπρᾶται R. 760. ἄλλη γυνή R. ἐξεκόρησέν R.

τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα
οὐ φαίνετ' οὔπω. φέρε, τίν' οὖν ἄγγελον
πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.
πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάται; πόθεν;
τί δ' ἄν, εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαῤῥίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον.
ὦ χεῖρες ἐμαί,
ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ.
ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι.
δέξασθε σμίλης ὁλκούς,
κήρυκας ἐμῶν μόχθων. (οἴμοι,
τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν·
χωρεῖ, χωρεῖ ποίαν αὔλακα;)
βάσκετ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδούς,
κείνᾳ, ταύτᾳ· ταχέως χρή.

ΧΟ. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι·
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα,
ἔριδες, νείκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φέρε δὴ νῦν,
εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν;
κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐγκύψασαν ἁλῶναι,
ἀλλ' οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κᾆθ' εὕρητ' αὐτὸ θύρασιν,

766. ἐπίνοια ὁ R. 772. γένοιτ' R. 788. στάσεις R.
789. εἰ] εἰ καὶ R. 792. εὕροιτ' R.

μανίας μαίνεσθ', οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς
ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνετ' ἔνδον.
κἂν καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι,
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι·
κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὖθις παρακύψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν ἰδέσθαι.
βάσανον δῶμεν πότεροι χείρους. ἡμεῖς μὲν γάρ φαμεν ὑμᾶς,
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δή, κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον,
παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ' ἕκαστον.
Ναυσιμάχης μὴν ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τἄργα.
καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς.
πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν ἀμείνων,

793. χρὴ R. 794. καταλαμβάνετ' R. 799. παρακύψασαν R. 802. δ' ὑμᾶς R. 803. ἕκαστος R. 804. ἐστι R. δὲ] δὴ R. 805. χεῖρον R. 807. στρατωνίκην R.

παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσεις.
οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἢν τὰ μέγισθ' ὑφέληται,
φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασ' αὐθημερὸν αὔτ' ἀπέδωκεν.
ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας,
καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας
καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.
καὶ μὲν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν.
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τἀντίον, ὁ κανών, οἱ καλαθίσκοι,
τὸ σκιάδειον·
τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔρριπται τὸ σκιάδειον.
πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως, ἓν δ' ὑπερφυέστατον.
χρῆν γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμήν τινα,
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις
ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν·

812. μέγιστα R. 813. κλέψασα R. 815. ἀποδείξομεν R. ποθοῦντας R. 819. μὲν] immo μήν. 825. ἀπόλωλε R. 832. χρὴ R. 834. τηνίοισι R.

εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν ἢ κυβερνήτην κακόν,
ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκός, ὦ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ᾽ ἠμφιεσμένην
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ᾽, ᾗ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι
καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδέν᾽ ἀνθρώπων τόκον,
ἀλλ᾽ ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ᾽, εἰπόντας τοδί
"ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον."
ΜΝΗ. *Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ᾽ οὐδέπω.*
τί δῆτ᾽ ἂν εἴη τοὐμποδών; οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ᾽ αἰσχύνεται.
τῷ δῆτ᾽ ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;
ἐγᾦδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.
ΓΥ. *τί αὖ σὺ κυκανᾷς; ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;*
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ᾽, εἰ μὴ κοσμίως
ἕξεις, ἕως ἂν τῶν πρυτανέων τις φανῇ.
ΜΝΗ. *Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,*
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.
ΓΥ. *πανοῦργος εἶ, νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν Φωσφόρον.*
ΜΝΗ. *ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,*
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. *σοί γ᾽ ὦ ᾽λεθρε*
πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.
ΜΝΗ. *Ἑλένη δ᾽ ἐκλήθην* ΓΥ. *αὖθις αὖ γίγνει γυνή,*
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;
ΜΝΗ. *ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι᾽ ἔμ᾽ ἐπὶ Σκαμανδρίαις*
ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥ. *ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.*
ΜΝΗ. *κἀγὼ μὲν ἐνθάδ᾽ εἴμ᾽· ὁ δ᾽ ἄθλιος πόσις*

836. ἣν R. 839. πόλεις R. 842. χρηματατ᾽ ἣν χρῆν ἣν δανείσειέ R. 844. ἀφερεῖσθαι βίαι τὰ χρηματατ᾽ R. 852. κυρκανᾷς R. 853. ἐλένη R. 860. σύ τ᾽ ὤλεθρε R. 861. ἐστιν R. 862. γίγνη R.

οὑμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.
τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρίᾳ;
ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,
μὴ ψεῦσον ὦ Ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.
ΕΥ. τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;
ΜΝΗ. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΥ. ποίου Πρωτέως;
ΓΥ. ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νὴ τὼ θεώ,
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.
ΕΥ. ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;
ΜΝΗ. Αἴγυπτον. ΕΥ. ὦ δύστηνος, οἷ πεπλώκαμεν.
ΓΥ. πείθει τι τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί.
ΕΥ. αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος;
ΓΥ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ' ὦ ξένε,
ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας,
ἔπειτ' ἐρωτᾷς, ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος.
ΕΥ. αἶ αἶ· τέθνηκεν. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;
ΜΝΗ. τόδ' ἔστιν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
ΓΥ. κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο, κἀξολεῖ γέ τοι,
ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
ΕΥ. τί δὲ δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας,
φάρει καλυπτὸς ὦ ξένη; ΜΝΗ. βιάζομαι
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.
ΓΥ. τί ὦ κακόδαιμον ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν ὦ ξένε
ὡς τὰς γυναῖκας, ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
ΜΝΗ. βάϋζε, τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.
ΕΥ. ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακοῤῥοθοῦσά σε;
ΜΝΗ. αὕτη Θεονόη Πρωτέως. ΓΥ. μὰ τὼ θεώ,
εἰ μὴ Κριτύλλα γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·
σὺ δ' εἶ πανοῦργος. ΜΝΗ. ὁπόσα τοι βούλει, λέγε·

867. μενέλαος R. 872. ξένος R. 883. γ' om R.
885. αἰαὶ R. 887. τ' ἄρ' R. 889. δὴ om R.
895. βάϋζα R. 898. εἰ μὴ R.

οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτέ,
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
ΕΥ. γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
ΜΝΗ. αἰσχύνομαί σε, τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
ΕΥ. τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
ὦ θεοί, τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ γύναι;
ΜΝΗ. σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γάρ σε κἄμ' ἔχει λόγος.
ΕΥ. Ἑλληνὶς εἶ τις ἢ 'πιχωρία γυνή;
ΜΝΗ. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
ΕΥ. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
ΜΝΗ. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.
ΕΥ. ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
ΜΝΗ. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
λαβέ με, λαβέ με, πόσι·
περίβαλλε δὲ χέρας.
φέρε σε κύσω. ἄπαγέ μ', ἄπαγ', ἄπαγ', ἄπαγέ με
λαβὼν ταχὺ πάνυ. ΓΥ. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεώ,
ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
ΕΥ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ,
τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
ΓΥ. οἴμ', ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς
καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἠγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χὠ τοξότης.
ΕΥ. τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
ΜΝΗ. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; ΕΥ. μέν' ἥσυχος·
οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἤν περ ἐμπνέω,
ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.
ΓΥ. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.
ΠΡΥ. ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος, ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
οὗτος τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων
ὦ τοξότ' ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδί
στήσας φύλαττε, καὶ προσιέναι μηδένα

901. μενέλαον R. 906. αὐτὸς R. 909. ἶδον R. 910. μενελαον omisso σ', R. ἀφύων R. 914. χάρας R. 926. ἐν-πνέω R. 927. προλείπωσ' R. 929. ἔλεγεν R.

ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
παῖ', ἣν προσίῃ τις. ΓΥ. νὴ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀνὴρ
ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιοῤῥάφος.
ΜΝΗ. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τί μοι, καίπερ ἀποθανουμένῳ.
ΠΡΥ. τί σοι χαρίσωμαι; ΜΝΗ. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.
ΠΡΥ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παροῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.
ΜΝΗ. ἰαππαπαιάξ· ὦ κροκώθ', οἷ' εἴργασαι·
κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.
ΧΟ. ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι
γυναιξίν,
ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,
ἅπερ καὶ
Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.
ὅρμα, χώρει
κοῦφα ποσίν, ἄγ' ἐς κύκλον,
χειρὶ σύναπτε χεῖρα, ῥυθμὸν χορείας
ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν.
ἐπισκοπεῖν δέ, πανταχῇ
κυκλοῦσαν ὄμμα, χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
ἅμα δὲ καὶ
γένος Ὀλυμπίων θεῶν
μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ, πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
εἰ δέ τις
προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν

939. χαρίσομαι R. 943. ἔδοξεν R. 947. πέσωμεν R. ταῖς R. 952. μέλλειν R. 961. χαρομανεῖ R.

ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας,
οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἀλλὰ χρή,
ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινόν,
πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυῆ στῆσαι βάσιν.
πρόβαινε ποσίν, τὸν εὐλύραν
μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον
Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἁγνήν.
χαῖρ' ὦ Ἑκάεργε, ὄπαζε δὲ νίκην.
Ἥραν τε τὴν τελείαν
μέλψωμεν, ὥσπερ εἰκός,
ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει τε καί
κλῇδας γάμου φυλάττει.
Ἑρμῆν τε νόμιον ἄντομαι
καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραις χαρέντα χορείαις.
ἔξαιρε δὴ προθύμως
διπλῆν χεροῖν χορείαν.
παίσωμεν ὦ γυναῖκες οἷά περ νόμος·
νηστεύωμεν δὲ πάντως.
ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί,
τόρευε πᾶσαν ᾠδήν·
ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτός
σύ, κισσοφόρε Βάκχειε δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
σε φιλοχόροισι μέλψω
Εὔϊον, ὦ Διόνυσε,
Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ,
χοροῖς τερπόμενος κατ' ὄρεα Νυμφᾶν,
ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
Εὔϊον, Εὔϊον, εὐοῖ ἀναχορεύων.
ἀμφὶ δέ σοι κτυπεῖται
Κιθαρώνιος ἠχώ,

969. ἐλύραν R. 982. χαίρειν χορείας R. 985. εἶαπαλλ' R.
989. φιλοχόροισιν R. 995. δὲ συῒ R.

μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια καὶ νάπαι
πετρώδεις βρέμονται·
κύκλῳ δὲ περί σε κισσός
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

ΤΟ. Ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
ΜΝΗ. ὦ τοξόθ' ἱκετεύω σε. ΤΟ. μή μ' ἱκέτευε σύ.
ΜΝΗ. χάλασον τὸν ἧλον. ΤΟ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.
ΜΝΗ. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούσεις σύ γε.
ΤΟ. ἔτι μᾶλλον, ἂν βουλῇς. ΜΝΗ. ἀταταῖ ἀταττα-
ταί,
κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟ. σῖγα, κακοδαίμων γέρον.
πέρ' ἐγὼ 'ξενίγκι πορμός, ἵνα πυλάξι σοι.
ΜΝΗ. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
ἔα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών,
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν ἔσθ' ὅτι
ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

ΕΥ. φίλοι παρθένοι, φίλαι,
πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καί
τὸν Σκύθην λάβοιμι;
κλύοις ὦ
προσαυδῶσα τὰς ἐν ἄντροις.
κατάνευσον, ἔασον ὡς
τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.

ΜΝΗ. ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε, τόν
πολυπονώτανον βροτῶν.
μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγών
σαπρὰν ἀπωλόμην ὅμως.
ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοόν,

997. μελάνφυλλα R. 1001. οἰμώξει R. 1002. ικετευση σύ R. 1005. μᾶλλον βοῦλις ατταταὶ τατταταί R. 1007. περεγὼ ξεινιγκι R. 1011. ὑπεδήλωσεν R. 1014. σῶσον R. 1018. κλύεις R. 1019. προσαιδούσσαι R.

ἄφιλον κρεμάσας κόραξι
δεῖπνον. ὁρᾷς; οὐ χοροῖσιν,
οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων
ψήφων κημὸν ἕστηκ' ἔχουσ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορὰ τῷ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι,
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίῳ δέ,
γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
ὢ τάλας ἐγώ, τάλας.
ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἀν'
ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν,
πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόον φλέγουσαν,
αἶ, αἶ, αἶ, αἶ, ἒ ἔ,
ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὃς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν·
ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν
ἱερόν, ἔνθα γυναῖκες.
ἰώ μοι μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὢ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
εἴθ' ἐμὲ πυρφόρας αἰθέρος ἀστὴρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
λαιμότμητ' ἄχη δαιμονῶν, αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

ΕΥ. χαῖρ' ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗ. σὺ δ' εἶ τίς, ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;

ΕΥ. Ἠχώ, λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκύστρια,

1028. ἐκρέμασε R. 1031. ψῆφον R. 1032. ἐνπεπλεγμένη R. 1033. τῷ om R. 1034. ξυμ R. 1041. φεύγουσαν R. 1047. ἀνέτικτε R. 1048. ἐπόψεται corr R. 1059. ἐπικοκκάστρια R.

ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.
ἀλλ' ὦ τέκνον σὲ μὲν τοσαῦτα χρὴ ποεῖν,
κλάειν ἐλεινῶς, ΜΝΗ. σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.
ΕΥ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.
ΜΝΗ. ὦ Νὺξ ἱερά,
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς,
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου. ΕΥ. δι' Ὀ-
λύμπου.
ΜΝΗ. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον; ΕΥ. μέρος ἐξέλαχον;
ΜΝΗ. θανάτου τλήμων. ΕΥ. θανάτου τλήμων.
ΜΝΗ. ἀπολεῖς μ' ὦ γραῦ στωμυλλομένη.
ΕΥ. στωμυλλομένη.
ΜΝΗ. νὴ Δί' ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας
λίαν. ΕΥ. λίαν.
ΜΝΗ. ὦ 'γάθ', ἔασόν με μονῳδῆσαι,
καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι. ΕΥ. παῦσαι.
ΜΝΗ. βάλλ' ἐς κόρακας. ΕΥ. βάλλ' ἐς κόρακας.
ΜΝΗ. τί τὸ κακόν; ΕΥ. τί τὸ κακόν;
ΜΝΗ. ληρεῖς. ΕΥ. ληρεῖς.
ΜΝΗ. οἴμωζ'. ΕΥ. οἴμωζ'. ΜΝΗ. ὀτότυζ'. ΕΥ.
ὀτότυζ'.
ΤΟ. οὗτος σί λαλεῖς; ΕΥ. οὗτος σί λαλεῖς;
ΤΟ. πρυτάνεις καλέσω. ΕΥ. πρυτάνεις καλέσω.
ΤΟ. σί κακόν; ΕΥ. σί κακόν;
ΤΟ. πωτετοπωνή; ΕΥ. πωτετοπωνή;
ΤΟ. σὺ λαλεῖς; ΕΥ. σὺ λαλεῖς;
ΤΟ. κλαύσει. ΕΥ. κλαύσει.

1061. καὶ αυτὴ R. 1062. τοσαύτης R. 1063. κλαιειν et ἐπικλαιειν R. 1073. στωμυλλωμένη R. 1074. στωμυλωμένη R. 1075. δία R. 1082. οἴμωζε οἴμωζε ὀτότυζε R. 1083. τί—τί R. 1088. κλαύσαιμι κλαύσαιμι R.

ΤΟ. κακκάσκη μοι; ΕΥ. κακκάσκη μοι;
ΜΝΗ. μὰ Δί', ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη.
ΕΥ. πλησίον αὕτη.
ΤΟ. ποῦ 'στ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ φεύγει.
ποῖ, ποῖ φεύγεις; ΕΥ. ποῖ, ποῖ φεύγεις;
ΤΟ. οὐ καιρήσεις. ΕΥ. οὐ καιρήσεις.
ΤΟ. ἔτι γὰρ γρύζεις; ΕΥ. ἔτι γὰρ γρύζεις;
ΤΟ. λαβὲ τῇ μιαρᾷ. ΕΥ. λαβὲ τῇ μιαρᾷ.
ΤΟ. λάλο καὶ κατάρατο γυναῖκο.
ΕΥ. ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον,
Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
κάρα κομίζων. ΤΟ. τί λέγι Γοργόνος πέρι;
τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεπαλῇ τὴν Γοργόνος;
ΕΥ. ἔγωγέ φημι. ΤΟ. Γοργό τοι κἀγὼ λέγι.
ΕΥ. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ, καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως, ὡρμισμένην;
ΜΝΗ. ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν·
λῦσόν με δεσμῶν. ΤΟ. οὐκὶ μὴ λαλῆσι σύ.
κατάρατο τόλμας· ἀποτανουμένη λαλᾷς;
ΕΥ. ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.
ΤΟ. οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἁμαρτωλὴ γέρων
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. ΕΥ. ληρεῖς ὦ Σκύθα·
αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
ΤΟ. σκέψαι τὸ πόστη· μή τι μικτὸν παίνεται;
ΕΥ. φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἅψωμαι κόρης.
φέρε Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασίν ἐστιν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρως εἴληφεν. ΤΟ. οὐ ζηλῶ σι σέ·

1089. κακκάσκι—κακκάσκι R. 1092. 'σθ' R. 1093. ΕΥ. ποῖ ποῖ φεύγεις om R. 1094. ΕΥ. οὐ καιρήσεις om R. 1100. τίθημι R. 1101. ναυτολῶν R. 1102 et 3. om pr R. 1102. λέγι τῇ γοργ. rc R. κέφαλῆι R. 1108. μὶ λαλῆς R. 1111. ἀλλὰ R. 1114. τὸ σκυτομῆτι R. 1115. δεῦρο bis ponit R.

ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτό, πυγίζεις ἄγων.
ΕΥ. τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;
ΤΟ. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τῆ γέροντο πύγισο,
τῆ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρώκτισον.
ΕΥ. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
ΕΥ. καὶ μὴν ποήσω τοῦτο. ΤΟ. τὸ κεπαλή σ' ἄρα
τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψι τουτοΐ.
ΕΥ. αἶ αἶ, τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.
σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ
μάτην ἀναλίσκοις ἄν. ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.
ΤΟ. μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιζέ μοι.
ΜΝΗ. μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
ΤΟ. ἔτι γὰρ σὺ τὴ μαστίγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν.
ΧΟ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς
χορόν, παρθένον,
ἄζυγα κόρην,
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει
καὶ κράτος φανερὸν μόνη,
κληδοῦχός τε καλεῖται.
φάνηθ' ὦ τυράννους
στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
ἥκετ' εὔφρονες, ἵλαοι,
πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·

1119. τῶ πρωκτῶ R. 1122. ἔς τ' R. 1124. ἐξοπισθοπρώκτισον R. 1125. δέσμας R. 1126. τὸ et vocis κεπαλή litteram ε corr R. 1127. ἀποκεκόψο R. 1128. αἶ αἶ R. 1129. δέξαιτο R. 1132. τοῦτο R. 1133. επιτηκίζει R.

οὗ δῆτ' ἀνδράσιν οὐ
θεμιτὸν εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεαῖν·
ἵνα λαμπάσι φαί-
νετον ἄμβροτον ὄψιν.
μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ' ὦ
Θεσμοφόρω πολὺ ποτνία.
εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἤλθετον, νῦν ἀφίκε-
σθον, ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.

ΕΥ. Γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧ τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμά.
κακὸν τὸ λοιπόν. ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.

ΧΟ. χρεία δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;

ΕΥ. ὅδ' ἐστίν, οὑν τῇ σανίδι, κηδεστὴς ἐμός.
ἢν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μή ποτε
κακῶς ἀκούσητ'· ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.

ΧΟ. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.

ΕΥ. ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν ὦ 'λάφιον, ἅ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποεῖν.
πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κἀνακόλπασον.
σὺ δ', ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα Περσικόν.

ΤΟ. τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρι μοι;

ΕΥ. ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν ὦ τοξότα·
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

ΤΟ. ὀρκῆσι καὶ μελετῆσι, οὐ κωλύσ' ἐγώ.
ὡς ἐλαπρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.

ΕΥ. φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν ὦ τέκνον τοδί·
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου
τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. ΤΟ. ναικί, ναί,

1150. δὴ R. 1156. πότνια R. 1167. ἀκούσαιτ' R.
1171. πεῖσαι σύ R. 1178. ἔρχετ' R. 1182. τοῖς R.

κάτησο, κάτησο, ναικί, ναί, τυγάτριον.
οἴμ', ὡς στέριπο τὸ τεττί', ὥσπερ γογγύλη.
ΕΥ. αὔλει σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;
ΤΟ. καλό γε τὸ πυγή. (ἀνακύπτει καὶ παρακύπτει
ἀπεψωλημένος.) ΕΥ. κλαύσετ', ἂν μή 'νδον μένῃ.
ΤΟ. εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.
ΕΥ. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοἰμάτιον· ὥρα 'στὶ νῷν
ἤδη βαδίζειν. ΤΟ. οὐκὶ πιλήσει πρῶτά με;
ΕΥ. πάνυ γε· φίλησον αὐτόν. ΤΟ. ὂ ὂ ὂ, παπαπαπαί
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ; ΕΥ. χαῖρε, τοξότα·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. ΤΟ. ναί, ναί, γρᾴδιον,
ἐμοὶ κάρισο σὺ τοῦτο. ΕΥ. δώσεις οὖν δραχμήν;
ΤΟ. ναί, ναικί δῶσι. ΕΥ. τἀργύριον τοίνυν φέρε.
ΤΟ. ἀλλ' οὐκ ἔκ' ὠδέν· ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.
ΕΥ. ἔπειτα κομίζεις αὖθις. ΤΟ. ἀκολούτει, τέκνον.
σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γέροντο γρᾴδιο.
ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; ΕΥ. Ἀρτεμισία.
ΤΟ. μεμνῆσι τοίνυν τοὔνομ'· Ἀρταμουξία.
ΕΥ. Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποεῖς.
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον τουτὶ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
ὅταν λυθῇς, τάχιστα φεύξει, καὶ τενεῖς
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
ΜΝΗ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἢν ἅπαξ λυθῶ.
ΕΥ. λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν. ΜΝΗ. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
ΤΟ. ὦ γρᾴδ', ὡς καρίεντό σοι τὸ τυγάτριον,
κοὐ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο.—ποῦ τὸ γρᾴδιο;
οἴμ', ὡς ἀπόλωλο. ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γρᾴδ', ὦ γραῦ. οὐκ ἐπαινῶ, γρᾴδιο.

1187. καλό γε' τὸ πυγή. κλαυσεῖ γ' ἂν μήνδον μένης. ἀνακύπτη και παρακυπτι ἀπεψωλημένος R. 1188. ποστίον R. 1189. 'στιν R. 1190. τί οὐκ ἐπιλήσει R. 1194. alterum ναί om R. 1195. σου R. 1197. συμβήνην R. 1198. αυτοις ακολούτι R. 1211. δύσκολλ' R. 1213. γραῦ] γραῖο R.

Ἀρταμουξία.
διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τάκιστα σύ.
ὀρτῶς δὲ συβίνη 'στι· καταβινῆσι γάρ.
οἴμοι, τί δράσει; ποῖ τὸ γρᾴδιο;
Ἀρταμουξία.
ΧΟ. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἥ 'φερεν τὰς πηκτίδας;
ΤΟ. ναί, ναικί. εἶδες αὐτό; ΧΟ. ταύτῃ γ' οἴχεται
αὐτή τ' ἐκείνη, καὶ γέρων τις εἵπετο.
ΤΟ. κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο; ΧΟ. φήμ' ἐγώ.
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηΐ.
ΤΟ. ὦ μιαρὸ γρᾷο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;
Ἀρταμουξία.
ΧΟ. ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τῃδὶ διώξεις; τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.
ΤΟ. κακόδαιμον· ἀλλὰ τρέξι Ἀρταμουξία.
ΧΟ. τρέχε νῦν, τρέχε νῦν, κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας.
ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν,
ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν
οἴκαδ' ἑκάστῃ.
τὼ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
τούτων χάριν ἀντιδιδοίτην.

1215. διέβαλλέ μ' ὁ R. τάχιστα R. 1216. συβήνη R. καταβηνῆσι R. 1226. τρέχε νῦν semel ponit R. 1227. πέπυσται R. 1231. ἀνταδοῖτον R.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Λυσιστρατη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτίδων, καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν, ὀμόσαι δὲ ἀναπείσασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἐξωπίους ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφυίας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὁρμήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος, καὶ διαπυνθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγεὶς τοῦ θράσους ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχε-

5. ἀλλήλων R. 6. καταλειπουσα R. 14. ἐπιτρέπουσι R. 17. καταπαύσωσιν R. 18. καταπληγεὶς R.

ται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινὲς αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίως δι' ἀκρασίαν ὡς τοὺς ἄνδρας ἁλίσκονται· ἐγκαρτεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἱκετευούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικὸς, παραγίνεται· ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μέν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν [οἱ Ἀθηναῖοι] πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν· οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα [τῆς] παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης [εὐνοίας] διαλλάττει ἐν φανερῷ, καὶ ξενίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἑκάστοις ἄγεσθαι. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος· εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

II.

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας
ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄῤῥεσιν,

11. οἱ Ἀθηναῖοι om R. 16. ἀναμν. παλαιᾶς εἰς ἀλλ. γενομένας διαλλ. R.

ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου,
τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ
μένωσί τ' οἴκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο,
τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἵ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
ταυτὸν διεβουλεύοντο. κῆρυξ ἔρχεται
λέγων περὶ τούτων. τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης
σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξέῤῥησαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.*

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΠΑΙΣ.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΠΟΛΥΧΑΡΙΔΗΣ.

ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.

* *ΤΑ—ΤΙΣ* om R.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΛΥ. Ἀλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν
ἢ 'ς Πανὸς ἢ 'πὶ Κωλιάδ' ἢ 'ς Γενετυλλίδος.
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ' ὦ Καλονίκη. ΚΑ. καὶ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη.
τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον·
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
ΛΥ. ἀλλ' ὦ Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
ὁτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσι νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι. ΚΑ. καὶ γὰρ ἐσμὲν νὴ Δία.
ΛΥ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
εὕδουσι κοὐχ ἥκουσιν. ΚΑ. ἀλλ' ὦ φιλτάτη
ἥξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.
ΛΥ. ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν τῶνδε προὐργιαίτερα
αὐταῖς. ΚΑ. τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη Λυσιστράτη,
ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΛΥ. μέγα. ΚΑ. μῶν καὶ παχύ;
ΛΥ. καὶ νὴ Δία παχύ. ΚΑ. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν;

16. τοι] τε R.

ΛΥ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐῤῥιπτασμένον.
ΚΑ. ἦ πού τι λεπτόν ἐστι τοὐῤῥιπτασμένον.
ΛΥ. οὕτω γε λεπτόν, ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία.
ΚΑ. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἴχετο.
ΛΥ. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους,
ΚΑ. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ Δία.
ΛΥ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.
ΚΑ. μὴ δῆτα πάντας, ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
ΛΥ. περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
ἢν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
αἵ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἵ τε Πελοποννησίων
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
ΚΑ. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο
ἢ λαμπρόν, αἳ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι,
καὶ Κιμβερίκ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
ΛΥ. ταῦτ' αὐτὰ γάρτοι κἄσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαἰ περιβαρίδες
χἤγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
ΚΑ. τίνα δὴ τρόπον ποθ'; ΛΥ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ,
ΚΑ. κροκωτὸν ἄρα νὴ τὼ θεὼ 'γὼ βάψομαι.
ΛΥ. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν ΚΑ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
ΛΥ. μηδὲ ξιφίδιον. ΚΑ. κτήσομαι περιβαρίδας.
ΛΥ. ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
ΚΑ. οὐ γὰρ μὰ Δί', ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
ΛΥ. ἀλλ' ὦ μέλ' ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.

28. τοὐριπτασμένον R. 33. πελοπονησίους R. 40. πολεποννησίων R. 45. κιμβερινκορθοστάδια R. 47. χαἰ] καὶ R. Versum 48 post 45 ponit R. 56. τοι] γε R.

ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. ΚΑ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθριαι.
ΛΥ. οὐδ' ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼ
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. ΚΑ. ἡ γοῦν Θεαγένους,
ὡς δεῦρ' ἰοῦσα, τἀκάτιον ἤρετο.
ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες·
αἱ δ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰού,
πόθεν εἰσίν. ΛΥ. Ἀναγυρουντόθεν. ΚΑ. νὴ τὸν Δία·
ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
ΜΥΡ. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὦ Λυσιστράτη;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ΛΥ. οὐκ ἐπαινῶ, Μυῤῥίνη,
ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
ΜΥΡ. μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
ΛΥ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' εἵνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΥΡ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.
ΛΥ. ὦ φιλτάτη Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
οἷον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σοῦ φαίνεται·
ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
κἂν ταῦρον ἄγχοις. ΛΑΜ. μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ σιώ·
γυμνάδδομαί γα καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι.
ΛΥ. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.
ΛΑΜ. ἅπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
ΛΥ. ἡδὶ δὲ ποδαπὴ 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα;
ΛΑΜ. πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ Βοιωτία
ἵκει ποθ' ὑμέ. ΛΥ. νὴ Δί' ὦ Βοιωτία,
καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. ΚΑ. καὶ νὴ Δία

61. ἐγὼν R. 65. αὐτὰρ R. 70. μυρρινηι R. 75. πελοπονησίων R. 79. κάλλος ὦ γλ. R. 82. γε R. 83. χρῆμα τῶν τιτθ. R. 84. αἴπερ R.

κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.
ΛΥ. τίς δ' ἡτέρα παῖς; ΛΑΜ. χαΐα μὲν ναὶ σιώ,
Κορινθία δ' αὖ. ΛΥ. χαΐα νὴ τὸν Δία
δήλη 'στὶν οὖσα ταυταγὶ τἀντευθενί.
ΛΑΜ. τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
τὸν τᾶν γυναικῶν; ΛΥ. ἥδ' ἐγώ. ΛΑΜ. μύσιδδέ τοι
ὅ τι λῇς ποθ' ἁμέ. ΛΥ. νὴ Δί' ὦ φίλη γύναι.
ΜΥΡ. λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστί σοι.
ΛΥ. λέγοιμ' ἂν ἤδη· πρὶν δὲ λέγειν, ὑμᾶς τοδί
ἐπερήσομαί τι μικρόν. ΜΥΡ. ὅ τι βούλει γε σύ.
ΛΥ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.
ΚΑ. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτην.
ΜΥΡ. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
ΛΑΜ. ὁ δ' ἐμός γα, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκα,
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
ΛΥ. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ·
ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον,
ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγώ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΥΡ. νὴ τὼ θεώ
ἔγωγ' ἄν, κἂν εἴ με χρείη τοὔγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
ΚΑ. ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θἤμισυ.
ΛΑΜ. ἐγὼ δὲ καί κα ποττὸ Ταΰγετόν γ' ἄνω
ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
ΛΥ. λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.

89. κομψώτατα τὰν R. 90. ναὶ τὼ σιώ R. 94. ἅδ' R. τω R. 97. δὲ om R. 106. πορπατισάμενος R. 113. χρῇ ἢ τοὔγκ. R. 115. ὥσπερ ἡ ψ. R.

ἡμῖν γὰρ ὦ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἀφεκτέ' ἐστιν ΜΥΡ. τοῦ; φράσον. ΛΥ. ποήσετ' οὖν;
ΜΥΡ. ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.
ΛΥ. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμίν ἐστι τοῦ πέους.
τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε;
αὗται, τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε;
τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
ποήσετ' ἢ οὐ ποήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
ΜΥΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
ΚΑ. μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
ΛΥ. ταυτὶ σὺ λέγεις ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαυτῆς κἂν παρατεμεῖν θἤμισυ.
ΚΑ. ἄλλ', ἄλλ' ὅ τι βούλει. κἄν με χρῇ, διὰ τοῦ πυρός
ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
οὐδὲν γὰρ οἷον, ὦ φίλη Λυσιστράτη.
ΛΥ. τί δαὶ σύ; ΛΑΜ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
ΛΥ. ὦ παγκατάπυγον θἠμέτερον ἅπαν γένος.
οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγῳδίαι·
οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
ἀλλ' ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν,
ξυμψήφισαί μοι. ΛΑΜ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιώ
γυναῖκάς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς, μόνας·
ὅμως γε μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
ΛΥ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
ΜΥΡ. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογί
γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ΛΥ. πολύ γε νὴ τὼ θεώ.
εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι
κἀν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις
γυμναὶ παρίοιμεν, δέλτα παρατετιλμέναι,

122. 123. MV.] κα. R. 137. ὦ πᾶν κατ. R. 141. ἂν σωσαίμεσθ' ἔτι R. 143. ὑπνῶν ἔσθ' R. γεμ' ἂν δεῖ τὰς γὰρ R. 146. *ΜΥ.*] κα. R.

στύοιντ' ἂν ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
ΛΑΜ. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα
γυμνὰς παρεσιδὼν ἐξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος.
ΜΥΡ. τί δ', ἢν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὦ μέλε;
ΛΥ. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
ΜΥΡ. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
ἕλκωσιν ἡμᾶς; ΛΥ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
ΜΥΡ. ἐὰν δὲ τύπτωσιν; ΛΥ. παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς·
οὐ γάρ ἔνι τούτοις ἡδονή, τοῖς πρὸς βίαν.
κἄλλως ὀδυνᾶν χρή· κἀμέλει ταχέως πάνυ
ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
ΜΥΡ. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χἠμῖν ξυνδοκεῖ.
ΛΑΜ. καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἅμες πείσομες
παντᾶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ῥυάχετον
πᾷ καί τις ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν;
ΛΥ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
ΛΑΜ. οὐχ ἇς σποδᾶς ἔχωντι ταὶ τριήρεες
καὶ τἀργύριον τὤβυσσον ᾖ παρὰ τᾷ σιῷ.
ΛΥ. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον·
καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
ΛΑΜ. παντᾷ κ' ἔχοι, καὶ τᾷδε γὰρ λέγεις καλῶς.
ΛΥ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχῃ;
ΛΑΜ. πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμιώμεθα.

153. ἀπεχόμεθα R. 155. πα] πο R. παρευἰδὼν R. 157-9-167. ΜΥ.] κᾶ R. 162. κῶς R. 167. ταῦτα etiam ante σφῶν ponit R. 169. πάντα R. 170. ῥυάγχετον R. 173. οὐχ' ας σπουδᾶς ἔχοντι R. 180. τάδε R.

ΛΥ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
καί μοι δότω τὰ τόμιά τις. ΜΥΡ. Λυσιστράτη,
τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΛΥ. ὅν τινα;
εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φασίν, Αἰσχύλος ποτέ,
μηλοσφαγούσας. ΜΥΡ. μὴ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη
εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι.
ΛΥ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος; ΜΥΡ. εἰ λευκόν ποθεν
ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
ΛΥ. ποῖ λευκὸν ἵππον; ΜΥΡ. ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
ἡμεῖς; ΛΥ. ἐγώ σοι νὴ Δί', ἢν βούλῃ, φράσω.
θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον,
ὀμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
ΛΑΜ. φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον· ἄφατον ὡς ἐπαινιῶ.
φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
ΛΥ. ὦ φίλταται γυναῖκες, κεραμεῶν ὅσος.
ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.
καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
ΜΥΡ. εὔχρων γε θαῖμα, κἀποπυττίζει καλῶς.
ΛΑΜ. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.
ΛΥ. ἐᾶτε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὀμνύναι.
ΜΥΡ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὔκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.
ΛΥ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ,
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω·
ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταὐτὰ κἀμπεδώσετε.
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς οὐδ' ἀνὴρ
ΜΥΡ. Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς οὐδ' ἀνὴρ
ΛΥ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. λέγε.
ΜΥΡ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. παπαί,

186. *ΜΥ.*] κα̃ R, idque per totam hanc scenam. 188. φασ' ἐν αἰσχύλωι R. 189. μηλοσφαγούσαις R. 192. ἐκτεμοίμεθα R. 194. βούλει R. 212 et 13. οὐδὲ—οὐδ'] immo οὔτε—οὔτ' neque aliter v. 249.

ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ' ὦ Λυσιστράτη.
ΛΥ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον
ΜΥΡ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον
ΛΥ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,
ΜΥΡ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,
ΛΥ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
ΜΥΡ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
ΛΥ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
ΜΥΡ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
ΛΥ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ,
ΜΥΡ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ,
ΛΥ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
ΜΥΡ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
ΛΥ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
ΜΥΡ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
ΛΥ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
ΜΥΡ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
ΛΥ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
ΜΥΡ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
ΛΥ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῇθ' ἡ κύλιξ.
ΜΥΡ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῇθ' ἡ κύλιξ.
ΛΥ. συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΚΑ. νὴ Δία.
ΛΥ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΜΥΡ. τὸ μέρος γ' ὦ φίλη,
ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
ΛΑΜ. τίς ἡδ' ὀλολυγά; ΛΥ. ταῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον·
αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὦ Λαμπιτοῖ
σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει

218. om R. 221. 2. ἀνὴρ R. 231. 2. λέαινα R. 235-6. ἐμπλησθῇ κύλιξ R. 237. συνεπόμνυσθ' R. ΚΑ.] μυ R. 238. τ' R. 240. ἁ R. οὐκἐγὦλεγον R. 244. κατάλειφ' R. 245. ἄλλαισιν R.

ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
ΜΥΡ. οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει
τοὺς ἄνδρας εὐθύς; ΛΥ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
ἥξουσ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
ΜΥΡ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.
ΧΟ. ΓΕ. Χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς
κορμοῦ τοσουτονὶ φέρων βάρος χλωρᾶς ἐλάας.
ΗΜΙΧ. ἦ πόλλ' ἄελπτά γ' ἐστὶν ἐν
τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ,
ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' ὦ
Στρυμμόδωρ' ἀκοῦσαι
γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
κατά τ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
τὰ προπύλαια πακτοῦν;
ΗΜΙΧ. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὦ Φιλοῦργε,
ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ
ζῶντος ἐγχανοῦνται,
ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'

247. ξυνβοηθήσειν R. 254. ἀνδρῶν pr, γερόντων rc R. 255. ἐλαίας R. 256. *ΗΜΙΧ.*] δρακ R. ἄελπτ' ἐστὶν R. 264. μοχλοῖσιν R. 266. *ΗΜΙΧ.*] στυμμόδωρος R. 269. ἐμπρήσομεν R.

ὅμως Λακωνικὸν πνέων
ᾤχετο θὤπλα παραδοὺς ἐμοί,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
ἓξ ἐτῶν ἄλουτος.
οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ὅμως ἐκεῖνον,
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;
μὴ νῦν ἔτ' ἐν τετραπόλει τοὐμὸν τρόπαιον εἴη.
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
λοιπόν ἐστι χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμόν, οἷ σπουδὴν ἔχω·
χὤπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.
ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον,
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ φῦ·
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
ὡς δεινὸν ὦναξ Ἡράκλεις
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας,
ὥσπερ κύων λυττῶσα, τὠφθαλμὼ δάκνει·
κἄστι Λήμνιον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ·
οὐδὲ γάρ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν,
καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
φῦ φῦ·

277. ᾤχετ' ὅπλα R. 281. οὕτω δ' R. ἐκεῖνον ὅμως R. 285. ἐνγέτεραπολει R. i. e. ἔν γ' ἑτέρᾳ πόλει. 291. ἐξεπιώκατον R. 299. κάστιν R. 304. εἴ ποτ' R. ἀρηξομην R.

ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ.
οὔκουν ἄν, εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες,
ἅψαντες, εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.
τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῖν ξύλοιν τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται·
σὸν δ' ἐστὶν ἔργον ὦ χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν,
τὴν λαμπάδα θ' ἡμμένην ὅπως πρῶτος ἐμοὶ προσοίσεις.
δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τρόπαιον ἡμᾶς.
ΧΟ. ΓΥ. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὦ γυναῖκες,
ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶττον.
ΗΜΙΧ. πέτου, πέτου, Νικοδίκη,
πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην
τε καὶ Κριτύλλαν περιφυσήτω
ὑπό τε νόμων ἀργαλέων
ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
ΗΜΙΧ. ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου
καὶ πατάγου χυτρείου,
δούλησιν ὠστιζομένη
στιγματίαις θ', ἁρπαλέως

307. οὐκοῦν ἂν οὖν τὼ μὲν ξύλω θώμεσθα πρῶτον αὐτὸν R. 313. τοῦ ξύλου R. 316. λαμπάθ' R. πρῶτον R. 320 ante 319. ponit R. περ om R. 321. ἡμι γυ/ R. (χ ν superscr.) 327. οἰκίαν κνεφαῖα R.

ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς
δημότισιν καομέναις
φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
ἤκουσα γὰρ τυφογέρον-
τας ἄνδρας ἔῤῥειν, στελέχη
φέροντας ὥσπερ βαλανεύσοντας,
ἐς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρος,
δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
ἅς, ὦ θεά, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας
Ἑλλάδα καὶ πολίτας,
ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα
πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἕδρας.
καί σε καλῶ σύμμαχον ὦ
Τριτογένει', ἤν τις ἐκείνας
ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

ΣΤΡΑ. ἔασον ὦ· τουτὶ τί ἦν; ὦνδρες πόνῳ πονηροί·
οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.

ΧΟ. ΓΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·
ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.

ΧΟ. ΓΥ. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὔ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν.

ΧΟ. ΓΕ. ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
οὐ περικατάξαι τὸ ξύλον τύπτοντα χρῆν τιν' αὐτάς;

ΧΟ. ΓΥ. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χἠμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἄν,
ἢν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.

ΧΟ. ΓΕ. εἰ νὴ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρίς

δ
352. γερόντων] αν R. ἰδεῖν om R. 353. θυρᾶσιν R. 354. βδύλλεσθ' R. 356. τοσαῦτα R. 357. τύπτοντ' ἐχρῆν R. 358. χαμᾶζ' om R. 360. δία τὰς R.

ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
ΧΟ. ΓΥ. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω, κοὐ μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
ΧΟ. ΓΕ. εἰ μὴ σιωπήσει, θένων ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας.
ΧΟ. ΓΥ. ἅψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
ΧΟ. ΓΕ. τί δ', ἢν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
ΧΟ. ΓΥ. βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τἄντερ' ἐξαμήσω.
ΧΟ. ΓΕ. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
οὐδὲν γὰρ ὧδε θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν ὡς γυναῖκες.
ΧΟ. ΓΥ. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοὔδατος τὴν κάλπιν ὦ 'Ροδίππη.
ΧΟ. ΓΕ. τί δ', ὦ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
ΧΟ. ΓΥ. τί δαὶ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
ΧΟ. ΓΕ. ἐγὼ μέν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
ΧΟ. ΓΥ. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
ΧΟ. ΓΕ. τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
ΧΟ. ΓΕ. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ', ὡς ἔχω, τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
ΧΟ. ΓΥ. εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν ἐγὼ παρέξω.
ΧΟ. ΓΕ. ἐμοὶ σὺ λουτρὸν ὦ σαπρά; ΧΟ. ΓΥ. καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
ΧΟ. ΓΕ. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟ. ΓΥ. ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
ΧΟ. ΓΕ. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάξεις.

362. τις καὶ στᾶσ' R. 364. *ΧΟ. ΓΥ.*] στρ R. qui sic et posthac. γῆράς σου R. 365. ἅπτου R. 366. δακτύλοις R. ἐργάσηι R. 367. πνεύμονας R. 370. ὕδατος R. 371. θεοῖσιν R. 372. σεαυτὸν R.

ΧΟ. ΓΕ. ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟ. ΓΥ. σὸν ἔργον ὦ 'χελῷε.
ΧΟ. ΓΕ. οἴμοι τάλας. ΧΟ. ΓΥ. μῶν θερμὸν ἦν;
ΧΟ. ΓΕ. ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;
ΧΟ. ΓΥ. ἄρδω σ', ὅπως ἀναβλαστάνῃς.
ΧΟ. ΓΕ. ἀλλ' αὖός εἰμ' ἤδη τρέμων.
ΧΟ. ΓΥ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.
ΠΡΟ. ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
χὠ τυμπανισμὸς χοἰ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
οὗ 'γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τἠκκλησίᾳ;
ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν εἰς Σικελίαν· ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
"αἰαῖ Ἄδωνιν" φησίν. ὁ δὲ Δημόστρατος
ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ', ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους
"κόπτεσθ' Ἄδωνιν" φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ᾄσματα.
ΧΟ. ΓΕ. τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
αἳ τἄλλα θ' ὑβρίκασι, κἀκ τῶν καλπίδων
ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαἰματίδια
σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.
ΠΡΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκόν, δίκαιά γε.
ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
οἳ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
"ὦ χρυσοχόε, τὸν ὅρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας
ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·

388. ποικινοὶ R. 389. ἀδωνισμὸς R. 390. κλησίαι R. 393. ἄιδωνιν R. 395. ὑποπεπωκυῖα R. 398. ὑπ' R. 399. ΧΟ.] ἄγγ (ε) R. 403. ἁλυκῶ R. 408. ἐσκεύασας R.

σὺ δ' ἣν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον."
ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει,
νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
"ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοῦ ποδός
τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,
ἅθ' ἁπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ."
τοιαῦτ' ἀπήντηκ' εἰς τοιαυτὶ πράγματα.
ὅτε γ' ὢν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
κωπῆς ἔσονται, τἀργυρίου νυνὶ δέον,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι. φέρε τοὺς μοχλούς,
ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
οὐδὲν ποῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ', ἐνθενδὶ δ' ἐγώ
συνεκμοχλεύσω; ΛΥ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
ΠΡΟ. ἄληθες ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
ξυλλάμβαν' αὐτὴν κὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.
ΛΥ. εἴ τ' ἆρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὤν, κλαύσεται.
ΠΡΟ. ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην,
καὶ σὺ μετὰ τούτου, κἀνύσαντε δήσετον;
ΣΤΡΑ. εἴ τ' ἆρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
ΠΡΟ. ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στὶν ἕτερος τοξότης;
ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὁτιὴ καὶ λαλεῖ.
ΛΥ. εἴ τ' ἆρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.

416. τοὺς πόδας R. 417. πιεζεῖ R. 423. ἀποκέκλισμαι R. 426. τί] ποῖ R. 429. ἐνθένδε γ' ἐγώ R. 430. ἐκμοχλεύσετε R. 436. ἄκρα R.

ΠΡΟ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
ΣΤΡΑ. εἴ τ' ἆρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
ΠΡΟ. οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἔστ' ἡττητέα
ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὦ Σκύθαι
ξυνταξάμενοι. ΛΥ. νὴ τὼ θεώ, γνώσεσθ' ἄρα
ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ τέτταρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
ΠΡΟ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ Σκύθαι.
ΛΥ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
οὐχ ἕλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀρήξετε;
οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
ΠΡΟ. οἴμ', ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
ΛΥ. ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει
χολὴν ἐνεῖναι; ΠΡΟ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ μάλα
πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ᾖ.
ΧΟ. ΓΕ. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη·
ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,

448. ἐκκοκιῶ R. στενωκωκύτους R. 449. ἐπιλέλοιπ' R.
πτ
453. τέσσαρες R. 455. ΠΡΟ.] υρ R. 458. σκοροπανδ — R. 459. οὐκ ἐξέλκετ' R. 461. παύσεσθ' R. 462. οἴμοι κακῶς R. 465. μὰ R. 466. ἐὰν πλ. κάπ. εἶ R. 467. τῆς om R. 468. λόγον R. 472. κοιλιδιᾶν R.

ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.
ΧΟ. ΓΕ. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεσθα
τοῖσδε τοῖσι κνωδάλοις;
οὐ γὰρ ἔστ' ἀνεκτὰ τάδ'. ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ,
ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν Κρανάαν
κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
μεγαλόπετρον ἄβατον
ἀκρόπολιν, ἱερὸν τέμενος.
ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους·
ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.
ΠΡΟ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
ΛΥ. ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν, καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
ΠΡΟ. διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ; ΛΥ. καὶ τἄλλά γε πάντ' ἐκυκήθη.
ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοἰ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων
ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
ΠΡΟ. ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΥ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
ΠΡΟ. ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; ΛΥ. τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;

477. τοῖσιν R. 484. πιθοῦ R. 485. τοιοῦτο R. 487. τοῖς μοχλοῖς R. 489. γε] τε R. 491. ἕνεκα R. 494. δὲ om R.

ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ ταὐτόν. ΛΥ. πῶς οὐ ταὐτόν; ΠΡΟ. πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
ΛΥ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡΟ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
ΛΥ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡΟ. ὑμεῖς; ΛΥ. ἡμεῖς μέντοι. ΠΡΟ. σχέτλιόν γε.
ΛΥ. ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλῃ. ΠΡΟ. δεινόν γε λέγεις. ΛΥ. ἀγανακτεῖς·
ἀλλὰ ποητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡΟ. νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.
ΛΥ. σωστέον ὦ τάν. ΠΡΟ. κεἰ μὴ δέομαι; ΛΥ. τοῦδ' εἵνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
ΠΡΟ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
ΛΥ. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡΟ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς. ΛΥ. ἀκροῶ δή,
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. ΛΥ. κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
ΠΡΟ. τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε. ΛΥ. ταῦτα ποιήσω.
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἠνεχόμεσθα,
ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅττ' ἐποιεῖτε.
οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. κᾆτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.
ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι
ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα,

497. σωθησόμεσθ' R. 498. γε om rc R : totum versum om pr R. 501. καὶ om R. 507. ἠνεσχόμεθα R. 508. ἅττ' ἂν ποιεῖτε R. 509. ἠρέσκετ' ἡμᾶς R.

εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι·
"τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν;" "τί δέ σοι ταῦτ';" ἦ δ' ὃς ἂν ἀνήρ·
"οὐ σιγήσει;" κἀγὼ 'σίγων. ΓΥ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.
ΠΡΟ. κἂν ᾤμωξές γ', εἰ μὴ 'σίγας. ΛΥ. τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
ἕτερόν τι πονηρότερον δήπου βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν·
εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν "πῶς ταῦτ' ὦνερ διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;"
ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας φάσκεν ἄν "εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσεις,
ὀτοτύξει τοι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει."
ΠΡΟ. ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. ΛΥ. πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον,
εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη
"οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ, μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἕτερός τις,"
μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις· ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι

514. ἀνήρ R. 516. ἔγωγ' om R. 517. δήπου om R. 519. ἔφασκε κεὶ R. νήσω R. 520. ὀτοτύξεσθαι μακρὰ R. 523. δ' ἤδ' R. 526. ταῖς R. 527. ἂν ἀκροᾶσθαι R.

κἀντισιωπᾶν ὥσπερ χἡμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.

ΠΡΟ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἔμοιγε. ΛΥ. σιώπα.

ΠΡΟ. σοί γ' ὦ κατάρατε σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ
περὶ τὴν κεφαλήν; μὴ νῦν ζῴην. ΛΥ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
κᾆτα σιώπα,
καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον·
κᾆτα ξαίνειν συζωσάμενος,
κυάμους τρώγων·
πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

ΧΟ.ΓΥ. ἀπαίρετ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
ἐν τῷ μέρει χἡμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.
ἐγὼ γὰρ οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἕλοι μου καματηρός.
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι μετὰ τῶνδ'
ἀρετῆς ἕνεχ', αἷς
ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,
ἔνι δὲ θράσος, ἔνι δὲ
σοφόν, ἔνι φιλόπολις
ἀρετὴ φρόνιμος.
ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

ΛΥ. ἀλλ' ἤνπερ ὁ γλυκύθυμος Ἔρως χἠ Κυπρογένει' Ἀφροδίτη
ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,

528. κἀντισιωπᾶθ' R. ἂν om R. 535. τουτονὶ R. 539. αἴρεσθ' R. 540. τε R. ξυλλάβωμεν R. 549. τήθων R.

κᾆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,
οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.
ΠΡΟ. τί ποιησάσας; ΛΥ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. ΓΥ. νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.
ΛΥ. νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις, ὥσπερ Κορύβαντες.
ΠΡΟ. νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΛΥ. καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾆτ' ὠνῆται κορακίνους.
ΓΥ. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·
ἕτερος δὲ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεύς,
ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπέπεις κατέπινεν.
ΠΡΟ. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; ΛΥ. φαύλως πάνυ. ΠΡΟ. πῶς; ἀπόδειξον.
ΛΥ. ὥσπερ κλωστὴρ ὅταν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος, ὧδε λαβοῦσαι,
ἐπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε·

557. λαχάνοις R. 560. ὠνεῖται R. 561. ἴδον ἔφιππον R. 565. δύνασθε R. 568. ὑπενεγκοῦσαι R. ἐνταυθὶ R.

οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἤν τις ἐάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.
ΠΡΟ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
παύσειν οἴεσθ' ὦ ἀνόητοι; ΛΥ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
ΠΡΟ. πῶς δή; φέρ' ἴδω. ΛΥ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ,
ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖς
ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι·
καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι·
εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεἴ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,
κεἴ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι·
καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
διαγιγνώσκειν, ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν, κἄπειτα ποιῆσαι

569. διαλύσαιμεν R. 570. ἐνταυθὶ R. 572. τις γ' ἐνῆν R. 576. ἀπολέσαι R. 577. πιλοῦντας] θλίβοντας R. 580. τε om R 582. τε R. 583. τὰ om R.

τολύπην μεγάλην, κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
ΠΡΟ. οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,
αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου; ΛΥ. καὶ μὴν ὦ παγκατάρατε
πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. ΠΡΟ. σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.
ΛΥ. εἶθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θἠμέτερον μὲν ἐᾶτε,
περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.
ΠΡΟ. οὔκουν κἄνδρες γηράσκουσιν; ΛΥ. μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
ὁ μὲν ἥκων γάρ, κἂν ᾖ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·
τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται,
οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.
ΠΡΟ. ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς
ΛΥ. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνῄσκεις;
χωρίον ἐστίν· σορὸν ὠνήσει·
μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
. λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
ΓΥ. Α. καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.
ΓΥ. Β. καὶ τουτονδὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
ΛΥ. τοῦ δέει; τί ποθεῖς; χώρει εἰς τὴν ναῦν.
ὁ Χάρων σε καλεῖ,

592. στρατείας. κᾆθ' ἡμέτερον R. 594. γ' ἄνδρες γηράσκουσι R. 595. ὁ μὲν γὰρ ἥκιον R. 596. τοῦτο R. 597. θέλει R. 598. ἔστι R. 601. μελιττοῦταν R. μάζω R. 604. τουτονὶ R.

σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
ΠΡΟ. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
ΛΥ. μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε;
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοι πρῷ πάνυ
ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.
ΧΟ. ΓΕ. οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·
ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῳῒ τῷ πράγματι.
ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος·
καὶ πάνυ δέδοικα μὴ
τῶν Λακώνων τινὲς
δεῦρο συνεληλυθότες
ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ,
καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν
τόν τε μισθόν, ἔνθεν ἔζων ἐγώ.
δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσι πιστὸν οὐδέν, εἰ μή περ λύκῳ κεχηνότι.
ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.
ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς Ἀριστογείτονι,
ὧδέ θ' ἑστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸς γάρ μοι γίγνεται
τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.
ΧΟ. ΓΥ. οὐ γάρ εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται.
ἀλλὰ θώμεσθ', ὦ φίλαι γρᾶες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.
ἡμεῖς γάρ, ὦ πάντες ἀστοί, λόγων κατάρχομεν
τῇ πόλει χρησίμων,

612. ἡμέραν πρωῒ R. 613. ἐσκευασμένα R. 615. ἄνθρωποι R. 622. ἐκ R. 631. τυραννεύσουσιν ἐπὶ R. 635. θεοῖσιν R. 637. εἰσιόντας R.

εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ᾽
εὐθὺς ἠῤῥηφόρουν·
εἶτ᾽ ἀλετρὶς ἦ· δεκέτις
οὖσά τ᾽ Ἀρχηγέτι
καταχέουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἦ Βραυρωνίοις·
κἀκανηφόρουν ποτ᾽ οὖσα
παῖς καλή, σχοῦσ᾽ ἰσχάδων ὁρμαθόν.
ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
εἰ δ᾽ ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
ἢν ἀμείνω γ᾽ εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
τοῦ ᾽ράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω.
τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ᾽ ὑμῖν, ἐπεὶ
τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν
εἶτ᾽ ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς,
ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
τῷδέ γ᾽ ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.

ΧΟ. ΓΕ. ταῦτ᾽ οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ᾽ ἐστὶ
πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ
τὸ χρῆμα μᾶλλον.
ἀλλ᾽ ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ᾽, ὅστις γ᾽ ἐνόρχης ἔστ᾽ ἀνήρ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ᾽ ἐκδυώμεθ᾽, ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ᾽ οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
ἀλλ᾽ ἄγετε λυκόποδες,
οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον
ἤλθομεν, ὅτ᾽ ἦμεν ἔτι,
νῦν δεῖ,
νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν
κἀναπτερῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα, κἀποσείσα-

641. γεγῶσα R. 647. ἔχουσ᾽ R. 650. ἢν ἂν ἀμ. R.
654. ἀντισφέρετε R. 658. οὐχ (οὖν) R. 668. ἀναβῆσαι R.

σθαι τὸ γῆρας τόδε.
εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας·
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία.
ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας·
ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή,
κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας
σκόπει,
ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀν-
δράσιν.
ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

ΧΟ. ΓΥ. εἰ νὴ τὼ θεώ με ζωπυρήσεις,
λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν ἐγὼ δή,
καὶ ποήσω
τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
ἀλλὰ χἡμεῖς ὦ γυναῖκες θᾶττον ἐκδυώμεθα,
ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
νῦν πρὸς ἔμ' ἴσω τις, ἵνα
μή ποτε φάγῃ σκόροδα
μηδὲ κυάμους μέλανας·
ὡς εἰ
καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,
(ὑπερχολῶ γάρ)
ἀετὸν τίκτοντα κάνθα-
ρός σε μαιεύσομαι.

ΓΥ. ΤΙΣ. οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτώ
ἥ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
οὐ γὰρ ἔσται δύναμις οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
ὅστις ὦ δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν,
ὥστε κἀχθὲς τῇ 'κάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,

673. λιπαρὰς R. 674. τεκταινοῦνται R. 676. διαγράψω R. 679. ἔγραψεν R. ἀνδράσι R. 694. αἰετὸν R. 696. ἄλλη R. ἡμῶν R.

παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.
ΧΟ. ΓΥ. Ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
ΛΥ. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τἄνω κάτω.
ΧΟ. ΓΥ. τί φῄς; τί φῄς;
ΛΥ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.
ΧΟ. ΓΥ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
ΛΥ. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
ΧΟ. ΓΥ. μή νυν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.
ΛΥ. βινητιῶμεν, ᾗ βράχιστον τοῦ λόγου.
ΧΟ. ΓΥ. ἰὼ Ζεῦ.
ΛΥ. τί Ζῆν' ἀϋτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
οἵα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.
τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
κατέλαβον, ᾗ τοῦ Πανός ἐστι ταὐλίον,
τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κατειλυσπωμένην,
τὴν δ' αὐτομολοῦσαν· τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν
ἤδη πέτεσθαι διανουμένην κάτω
ἐς Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.
πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
ἕλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
αὕτη σὺ ποῖ θεῖς; ΓΥ. Α. οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι·
οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια,
ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. ΛΥ. ποίων σέων;
οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τὼ θεώ,
ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
ΛΥ. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ.

702. καμπητὴν R. 705. λαβὼν ὑμᾶς R. 706. ΧΟ. ΓΥ.] γυνὴ πρὸς λυσιστράτην R. 709. ποιεῖν R. 714. ὅ τι] τί R. 722. τροχειλίας R. 732. διαπετάσασα R. 733. διαπετάννυε R.

ΓΥ. Α. ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τἄρί; ΛΥ. ἢν τούτου δέῃ.
ΓΥ. Β. τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς ἀμόργιδος,
ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπ'. ΛΥ. αὕθητέρα
ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
χώρει πάλιν δεῦρ'. ΓΥ. Β. ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον
ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.
ΛΥ. μή, μὴ 'ποδείρῃς· ἢν γὰρ ἄρξῃ τοῦτο σύ,
ἑτέρα γυνὴ ταὐτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
ΓΥ. Γ. ὦ πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου,
ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.
ΛΥ. τί ταῦτα ληρεῖς; ΓΥ. Γ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.
ΛΥ. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές. ΓΥ. Γ. ἀλλὰ τήμερον.
ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν ὦ Λυσιστράτη
ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. ΛΥ. τίνα λόγον λέγεις;
τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΥ. Γ. ἄῤῥεν παιδίον.
ΛΥ. μὰ τὴν 'Αφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.
ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν
κυεῖν ἔφασκες; ΓΥ. Γ. καὶ κυῶ γε νὴ Δία.
ΛΥ. τί δῆτα ταύτην εἶχες; ΓΥ. Γ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' εἰς τὴν κυνῆν
ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.
ΛΥ. τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.
οὐ τἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
ΓΥ. Δ. ἀλλ' οὐ δύναμαί 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
ΓΥ. Ε. ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι
ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβιζουσῶν ἀεί.
ΛΥ. ὦ δαιμόνιαι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει

734. τἄρια R. 735. ἄλλει R. 738. δεῦρο R. 739. ἐγὼ δ' R. 740. ἀποδείρης R. τούτου R. 742. ἄλλη R. εἰλήθυι' R. 745. γε χθές R. 749. χάλκειον R. 751. κυνὴν R. 753. ἔχεις R. 754. ἔτ' om R. 758. ἄλλη R. δύναμαι ἔγωγ' R. 759. ἴδον R. 760. ἄλλη R.

ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι
ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦ 'γαθαί,
καὶ προσταλαιπωρήσατέ γ' ὀλίγον χρόνον,
ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί.

ΧΟ. ΓΥ. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. ΛΥ. σιγᾶτε δή.
Ἀλλ' ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,
τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης. ΧΟ. ΓΥ. ἐπάνω κατακεισό-
μεθ' ἡμεῖς;

ΛΥ. ἢν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.

ΧΟ. ΓΥ. σαφὴς ὁ χρησμὸς νὴ Δί' ὦ πάντες θεοί,
μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
ἀλλ' εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογί
ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

ΧΟ. ΓΕ. μῦθον βούλομαι
λέξαι τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκουσ'
αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν,
οὕτως.
ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς
φεύγων
γάμον ἀφίκετ' εἰς ἐρημίαν
κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·
κᾆτ' ἐλαγωθήρει
πλεξάμενος ἄρκυς,
καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
κοὐκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
οὕτω
τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη

764. γ' ἀργαλέας τ' R. 765. ἀνάσχεσθε R. 766. γε R.
768. στασιῶμεν R. 774. δὲ δ' ἀποστῶσιν κἀναπτῶνται R.
781. ἀνδρῶν R. 785. μειλανίων et 796. μειλανίωνος R.
787. εἰς R. 789 ἐλαγοθήρει R. 792. κατῆλθεν R.

κεῖνος· ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἧττον
τοῦ Μελανίωνος, οἱ σώφρονες.
ΓΕ. ΤΙΣ. βούλομαί σε γραῦ κύσαι.
ΓΥ. ΤΙΣ. κρόμμυον γὰρ οὐκ ἔδει.
ΓΕ. κἀνατείνας τὸ σκέλος λακτίσαι.
ΓΥ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
ΓΕ. καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
τραχὺς ἐντεῦθεν, μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
ὡς δὲ καὶ Φορμίων.
ΧΟ. ΓΥ. κἀγὼ βούλομαι
μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
τῷ Μελανίωνι.
Τίμων
τις ἠν ἀΐδρυτος, ἀβάτοισιν ἐν
σκώλοι-
σι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
Ἐρινύων ἀποῤῥώξ.
οὗτος οὖν ὁ Τίμων
ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους
πολλὰ καταρασά-
μενος ἀνδράσιν πονηροῖς.
οὕτω
κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί·
ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
ΓΥ. ΤΙΣ. τὴν γνάθον βούλει θένω;
ΓΕ. ΤΙΣ. μηδαμῶς· ἔδεισά γε.
ΓΥ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
ΓΕ. τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
ΓΥ. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις,
καίπερ οὔσης γραός, ὄντ' αὐ-
τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-

797. πρ R. 798. μία τῶν γυναικῶν R. 800. λόγχμην R.
809. ἐν σκ—] εὔσκ — R. 815. κατηρασάμενος ἀνδράσι R.
824. σάκανδρ' R.

λωμένον τῷ λύχνῳ.
ΛΥ. Ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως. ΓΥ. Α. τί δ' ἐστίν; εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή;
ΛΥ. ἄνδρ', ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον,
ΓΥ. Β. ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ', ἴθ' ὀρθήν, ἥνπερ ἔρχει, τὴν ὁδόν.
ΓΥ. Α. ποῦ δ' ἐστίν, ὅστις ἐστί; ΛΥ. παρὰ τὸ τῆς Χλόης.
ΓΥ. Α. ὢ νὴ Δί' ἔστι δῆτα. τίς κἄστιν ποτέ;
ΛΥ. ὁρᾶτε· γιγνώσκει τις ὑμῶν; ΜΥΡ. νὴ Δία
ἔγωγε· κἄστιν οὑμὸς ἀνὴρ Κινησίας.
ΛΥ. σὸν ἔργον εἴη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
κἀξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
ΜΥΡ. ἀμέλει, ποήσω ταῦτ' ἐγώ. ΛΥ. καὶ μὴν ἐγὼ
συνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδί,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.
ΚΙ. οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει
χὠ τέτανος, ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
ΛΥ. τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς; ΚΙ. ἐγώ.
ΛΥ. ἀνήρ; ΚΙ. ἀνὴρ δῆτ'. ΛΥ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;
ΚΙ. σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κβάλλουσά μ'; ΛΥ. ἡμεροσκόπος.
ΚΙ. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυῤῥίνην.
ΛΥ. ἰδού, καλέσω τὴν Μυῤῥίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;
ΚΙ. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.
ΛΥ. ὦ χαῖρε, φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν οὐδ' ἀνώνυμον.
ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.
κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, "Κινησίᾳ
τουτὶ γένοιτο" φησίν. ΚΙ. ὢ πρὸς τῶν θεῶν.
ΛΥ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ
ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς Κινησίαν.

831. ἄνδρ' semel ponit R. 832. εἰλυμμένον R. 833. ἄλλη R. 834. ἔρχηι R. 843. παραμένουσ' R. 848. δῆτα utroque loco R. 851. καλέσω γὼ τὴν R. 852. παιονείδης R. 856. ᾠιὸν R. 859. εἴρηκεν R.

ΚΙ. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν. ΛΥ. τί οὖν; δώσεις τί μοι;
ΚΙ. ἔγωγε νὴ τὸν Δί', ἢν βούλῃ γε σύ.
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.
ΛΥ. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. ΚΙ. ταχύ νυν πάνυ,
ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
ἐξ οὗπερ αὐτὴ 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.
ΜΥΡ. φιλῶ, φιλῶ 'γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δέ με τούτῳ μὴ κάλει.
ΚΙ. ὦ γλυκύτατον Μυῤῥινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
κατάβηθι δεῦρο. ΜΥΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.
ΚΙ. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυῤῥίνη;
ΜΥΡ. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
ΚΙ. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
ΜΥΡ. ἄπειμι. ΚΙ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
ὑπάκουσον. οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
ΠΑΙΣ. μαμμία, μαμμία, μαμμία.
ΚΙ. αὕτη τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν;
ΜΥΡ. ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατήρ
ἐστιν. ΚΙ. κατάβηθ' ὦ δαιμονία τῷ παιδίῳ.
ΜΥΡ. οἷον τὸ τεκεῖν· καταβατέον· τί γὰρ πάθω;
ΚΙ. ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν·
χἃ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ' ἃ κἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
ΜΥΡ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
ΚΙ. τί ὦ πονηρὰ ταῦτα ποιεῖς, χἀτέραις
πείθει γυναιξί; κἀμέ τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς,
αὐτή τε λυπεῖ. ΜΥΡ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.

866. αὕτη ξυνῆλθεν R. 877. ἄπιμι R. 892. γυναιξὶν R. 893. με R.

ΚΙ. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατιθεῖς. ΜΥΡ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
ΚΙ. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; ΜΥΡ. ἔμοιγε νὴ Δία.
ΚΙ. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
ΜΥΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. ΚΙ. τοιγὰρ ἂν δοκῇ,
ποήσομεν καὶ ταῦτα. ΜΥΡ. τοιγὰρ ἂν δοκῇ,
κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
ΚΙ. σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίθητι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
ΜΥΡ. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.
ΚΙ. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μύῤῥιον;
ΜΥΡ. ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;
ΚΙ. μὰ Δί'· ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ' ὦ Μανῆ φέρε.
ἰδού, τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών·
σὺ δ' οὐ κατακλίνει; ΜΥΡ. ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ τάλαν
δράσειε τοῦθ'; ΚΙ. ὅπου τὸ τοῦ Πανὸς, καλόν.
ΜΥΡ. καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
ΚΙ. κάλλιστα δήπου, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
ΜΥΡ. ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;
ΚΙ. εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς.
ΜΥΡ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν. ΚΙ. μηδαμῶς·
ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. ΜΥΡ. μὰ τὸν Ἀπόλλω, μή σ' ἐγώ,
καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλίνω χαμαί.
ΚΙ. ἥ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη 'στὶν καλῶς.
ΜΥΡ. ἰδού, κατάκεισ' ἀνύσας τι· κἀγὼ 'κδύομαι.
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
ΚΙ. ποία ψίαθος; μή 'μοιγε. ΜΥΡ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν·
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. ΚΙ. δός μοι νῦν κύσαι.

903. ἄπειμι R. 906. μυρρίνιον R. 908. δ' R. 909. 'κποδῶν R. 911. τοῦτο ὅπου τοῦ τὸ R. 912. ἔσθ' R. 919. ἡ δὴ R. 'στι R. 920. 'γδύομαι R. 921 et 922 et 925. ψίεθος R.

ΜΥΡ. ἰδού. ΚΙ. παπαιάξ. ἧκε νῦν ταχέως πάνυ.
ΜΥΡ. ἰδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
ΚΙ. ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδὲν ἔγωγε. ΜΥΡ. νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
ΚΙ. ἀλλ' ἢ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
ΜΥΡ. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ΚΙ. ἤδη πάντ' ἔχω.
ΜΥΡ. ἅπαντα δῆτα; ΚΙ. δεῦρο νῦν ὦ χρύσιον.
ΜΥΡ. τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησο νῦν·
μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
ΚΙ. νὴ Δί' ἀπολοίμην ἆρα. ΜΥΡ. σισύραν οὐκ ἔχεις.
ΚΙ. μὰ Δί' οὐ δέομαί 'γωγ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
ΜΥΡ. ἀμέλει, ποήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
ΚΙ. ἅνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
ΜΥΡ. ἔπαιρε σαυτόν. ΚΙ. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
ΜΥΡ. βούλει μυρίσω σε; ΚΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω, μὴ 'μέ γε·
ΜΥΡ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
ΚΙ. εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα.
ΜΥΡ. πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα, κἀλείφου λαβών.
ΚΙ. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοὐκ ὄζον γάμων.
ΜΥΡ. τάλαιν' ἐγὼ τὸ Ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.
ΚΙ. ἀγαθόν· ἔα 'ὕτ' ὦ δαιμονία. ΜΥΡ. ληρεῖς ἔχων.
ΚΙ. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἑψήσας μύρον.
ΜΥΡ. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. ΚΙ. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
ἀλλ' ᾦ 'ζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
μηδέν. ΜΥΡ. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν·
ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. ΚΙ. βουλεύσομαι.
ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνή,
τά τ' ἄλλα πάντα, κἀποδείρασ' οἴχεται.
οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,

928. ἤτοι τὸ R. 934. 'γωγ'] γ' R. 936. ἄνθρωπος R. 939. βούλει R. 943. τε R. 945. ἔα αὔτ' R. 946. πρῶτον R.

τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
πῶς ταύτην παιδοτροφήσω;
ποῦ Κυναλώπηξ;
μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
ΧΟ. ΓΕ. ἐν δεινῷ γ' ὦ δύστηνε κακῷ
τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθείς,
κἄγωγ' οἰκτείρω σ', αἶ αἶ.
ποῖος γὰρ ἂν νεφρὸς ἀντίσχοι,
ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὄρχεις,
ποία δ' ὀσφύς; ποῖος ἂν ὄῤῥος
κατατεινόμενος
καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;
ΚΙ. ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.
ΧΟ. ΓΕ. ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἐποίησ'
ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
ΚΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
ΧΟ. ΓΕ. ποία γλυκερά; μιαρὰ, μιαρά
δῆτ'. ὦ Ζεῦ, Ζεῦ,
εἴθ' αὐτήν, ὥσπερ τοὺς θωμούς,
μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
ξυνστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας,
οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν εἰς τὴν γῆν,
κᾆτ' ἐξαίφνης
περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.
ΚΗ. Πᾷ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστὶν ἁ γερωχία
ἢ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.
ΠΡΟ. σὺ δ' εἶ τίς; πότερ' ἄνθρωπος ἢ Κονίσαλος;
ΚΗ. κάρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνιε ναὶ τὼ σιώ
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.

957. χηναλώπηξ R. 958. κύστην R. 961. αἴ αἴ R. 964. ποῖος δ' ἂν R. 966. κινῶν R. ὄρθους R. 969. πανβδελυρὰ καὶ πανμυσαρά R. 970. χ γι (ο υ above) R. 972. ὦ Ζεῦ ὦ Ζεῦ R. 982. μυθίξαι R. τις addidit R: quo recepto in πότερ' mutandum erat librorum πότερον. 983. κυρσάνεις pr κυρσανεις rc R.

ΠΡΟ. κἄπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
ΚΗ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα. ΠΡΟ. ποῖ μεταστρέφει;
τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾷς
ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; ΚΗ. παλαιός γα ναὶ τὸν Κάστορα
ὤνθρωπος. ΠΡΟ. ἀλλ' ἔστυκας ὦ μιαρώτατε.
ΚΗ. οὐ τὸν Δί', οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
ΠΡΟ. τί δ' ἐστί σοι τοδί; ΚΗ. σκυτάλα Λακωνικά.
ΠΡΟ. εἴπερ γε χαὔτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τἀληθῆ λέγε.
τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τὰν Λακεδαίμονι;
ΚΗ. ὀρσὰ Λακεδαίμων πᾶα, καὶ τοὶ σύμμαχοι
ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
ΠΡΟ. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
ἀπὸ Πανός; ΚΗ. οὔκ, ἀλλ' ἆρχε μὲν οἰῶ Λαμπιτώ·
ἔπειτα δ' ἄλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἅμα
γυναῖκες, ᾇπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος,
ἀπήλαον τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
ΠΡΟ. πῶς οὖν ἔχετε; ΚΗ. μυγιῶμες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν,
ᾇπερ λυχνοφοριῶντες, ἀποκεκύφαμες.
ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω σιγῆν
ἐῶντι, πρίν γ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
ΠΡΟ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
πρέσβεις ἑλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
ΚΗ. ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντᾷ λέγεις.

986. ἔγωνγε R. 988. πάλαι ὄργα R. 992. σκυτάλα R. 997. ἔπεσεν R. 998. ἀλλ' add R. pro ἆρχε in libris est ἀρχά. 1000. αἵπερ R. ὑσπλατίδος R. 1002. μογίομες R. 1003. αἵπερ λυχλοφορίοντες R. 1004. θιγῆν R. 1005. γ' om R. 1006. ποιησόμεσθα R. 1010. πέμπειν R. 1013. πάντα R.

ΧΟ. ΓΕ. οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.
ΧΟ. ΓΥ. ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεὶς εἶτα πολεμεῖς, εἰπέ μοι,
ἐξὸν ὦ πόνηρέ σοί μ' ἔχειν βεβαίαν νῦν φίλην;
ΧΟ. ΓΕ. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὔ σε περιόψομαι
γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.
ΧΟ. ΓΕ. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.
ΧΟ. ΓΥ. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ· εἶτ' οὐ καταγέλασ-
τος εἶ.
κἂν με μὴ λυπῇς, ἐγώ σου κἂν τόδε τὸ θηρίον
τοὐπὶ τὠφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἔνι.
ΧΟ. ΓΕ. τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρῖβον, δακτύλιος οὑτοσί·
ἐκσκάλευσον αὐτό, κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
ΧΟ. ΓΥ. ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.
ἦ μέγ' ὦ Ζεῦ χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;
ΧΟ. ΓΕ. νὴ Δί' ὤνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύ-
χει,
ὥστ' ἐπειδὴ 'ξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι γε πάνυ πόνηρος εἶ,
καὶ φιλήσω. ΧΟ. ΓΕ. μὴ φιλήσῃς. ΧΟ. ΓΥ. ἤν
τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
ΧΟ. ΓΕ. ἀλλὰ μὴ ὥρας ἵκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον
"οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων."
ΧΟ. ΓΥ. ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι

δ
1014. 18. 22. etc. *ΓΕΡΟΝΤΩΝ*] αν R. 1016. σὺ om R. 1017. σὺ βεβαίαν μ' ἔχων φίλην R. 1019. οὖν om R. 1025. μή με R. γ' ἂν R. 1027. ὁ δακτύλιος R. 1028. ἐκσάλευσον R. 1030. δύσκολός γ' R. 1039. πανολέθροισιν οὐδ' ἄνευ πανολέθρων R. 1040. *ΧΟ. ΓΥ.* om R.

οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι,
ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
οὐ παρασκευαζόμεσθα τῶν πολιτῶν οὐδέν' ὦν-
δρες φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἕν,
ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν
πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
καὶ δρᾷν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακά
καὶ τὰ παρακείμενα.
ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
εἴ τις ἀργυρίδιον
δεῖται λαβεῖν, μνᾶς ἢ δύ' ἢ
τρεῖς, ὡς πόλλ' ἔσω 'στίν
κἄχομεν βαλάντια.
κἂν ποτ' εἰρήνη φανῇ,
ὅστις ἂν νυνὶ δανείσηται, παρ' ἡ-
μῶν ἂν λάβῃ, μηκέτ' ἀποδῷ.
ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένους τινὰς Καρυστίους,
ἄνδρας καλούς τε κἀγαθούς.
κἄστιν ἔτνος τι, καί
δελφάκιον ἦν τι μοι,
καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε τὰ κρέα
ἕξεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά.
ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ
τήμερον· πρῲ δὲ χρή
τοῦτο δρᾷν λελουμένους,
αὐτούς τε καὶ τὰ παιδί'· εἶτ'
ἔσω βαδίζειν μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς,
ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν, γεννικῶς.
ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλείσεται.

ΧΟ. ΓΕ. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἵδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας

1041. οὐδ' R. 1043. $\overset{o}{\chi}\ \overset{v}{\gamma}$ R. 1054. βαλλάντια R.
1057. ἀποδιδωι R. 1067. εἶ τα R.

χωροῦσ᾽, ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν
ἔχοντες.
ΧΟ. ΓΕ. Ἄνδρες Λάκωνες, πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
εἶτ᾽ εἴπαθ᾽ ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.
ΠΡΕ. τί δεῖ ποτ᾽ ὔμμε πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ᾽ ὡς ἔχοντες ἥκομες.
ΧΟ. ΓΕ. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
δεινῶς· τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.
ΠΡΕ. ἄφατα· τί κὰν λέγοι τις; ἀλλ᾽ ὅπᾳ σέλει
παντᾷ τις ἐλσὼν ἁμὶν εἰράναν σέτω.
ΧΟ. ΓΕ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας,
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας, ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαἰμάτἰ ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
ΠΟ. τίς ἂν φράσειε ποῦ ᾽στὶν ἡ Λυσιστράτη;
ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὑτοιῒ τοιουτοιΐ.
ΧΟ. ΓΕ. χαὔτη ξυνᾴδει χἀτέρα ταύτῃ νόσῳ.
ἦ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
ΠΟ. μὰ Δί᾽, ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα,
ὥστ᾽ εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.
ΧΟ. ΓΕ. εἰ σωφρονεῖτε, θαἰμάτια λήψεσθ᾽, ὅπως
τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.
ΠΟ. νὴ τὸν Δί᾽ εὖ μέντοι λέγεις. ΠΡΕ. ναὶ τὼ σιώ
παντᾷ γε. φέρε τὸ ἔσθος ἐμβαλώμεθα.
ΠΟ. ὦ χαίρετ᾽, ὦ Λάκωνες. αἰσχρά γ᾽ ἐπάθομεν.
ΠΡΕ. ὦ Πολυχαρίδα, δεινά γ᾽ αὖ πεπόνθαμες,
αἴ κ᾽ εἶδον ἁμέ γ᾽ ἄνδρες ἀναπεφλασμένως.
ΠΟ. ἄγε δή, Λάκωνες, αὔθ᾽ ἕκαστα χρὴ λέγειν.
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; ΠΡΕ. περὶ διαλλαγᾶν
πρέσβεις. ΠΟ. καλῶς δὴ λέγετε· χἡμεῖς τουτογί.

1073. χωροῦσιν R. ἔχοντας R. 1076. *ΠΡ.*] λακ, R. δή ποθ᾽ ὔμμε R. 1080. θέλει R. 1081. ἐλθὼν ἁμῖν R.

1086. *ΠΟΛ.*] ἀθη (ν above) R et hic et infra. 1093. θοιμάτια R. 1096. πάντα R. ἐμβαλώμεσθα R. 1099. ἴδον ἁμὲς ἄνδρας ἀναπεφασμένως R.

τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη;
ΠΡΕ. ναὶ τὼ σιώ, κἂν λῆτε, τὸν Λυσίστρατον.
ΧΟ. ΓΕ. ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γάρ, ὡς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.
ΠΟ. χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι
δεινήν, ἀγαθήν, φαύλην, σεμνήν, ἀγανήν, πολύπειρον·
ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴϋγγι
συνεχώρησάν σοι, καὶ κοινῇ τἀγκλήματα πάντ'
ἐπέτρεψαν.
ΛΥ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους.
τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ.
ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε·
οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτους λαβομένη.
ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι.
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
κοινῇ δικαίως, οἳ μιᾶς ἐκ χέρνιβος
βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς,
Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, (πόσους
εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;)
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύμασιν

1105. κἂν λῆτε καλεῖτε pr R. 1106. ἡμᾶς R. 1111. κονῆι R. 1113. μὴ 'κπειρωμένους R. 1117. μήθ' R. ἅνδρες R. 1121. δίδωσι R. 1123. τ' R. 1129. μιᾶς τε χερνίβος R. 1133. στρατεύματι R.

Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται,
ΠΟ. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
ΛΥ. εἶτ' ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι,
στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
ὑμῖν ἐπέκειτο, χὠ θεὸς σείων ἅμα.
ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὕπο
δῃοῦτε χώραν, ἧς ὕπ' εὖ πεπόνθατε;
ΠΟ. ἀδικοῦμεν οὗτοι νὴ Δί' ὦ Λυσιστράτη.
ΠΡΕ. ἀδικοῦμες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος καὶ καλός.
ΛΥ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἴει;
οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορί
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππίου καὶ ξυμμάχους,
ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
κἀλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπισχον πάλιν;
ΠΡΕ. οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
ΠΟ. ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
ΛΥ. τί δῆθ', ὑπηργμένων τε πολλῶν κἀγαθῶν,
μάχεσθε κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοὐμποδών;
ΠΡΕ. ἀμές γε λῶμες, αἴ τις ἁμὶν τοὔγκυκλον
λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν. ΛΥ. ποῖον ὦ τάν; ΠΡΕ. τὰν Πύλον,
ὥσπερ πάλαι δεόμεσθα καὶ βλιμάττομες.
ΠΟ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.

1140. τοῖς R. 1144. ἔσωσεν R. 1148. ἀδικιοῦμες R. 1151. ἐλθόντας R. 1153. ἑτέρους Ἱππίους R. 1162. λωμεσθ' αἴτηις R. 1163. ἀποδῶμεν R. 1165. ποσιδῶ R.

ΛΥ. ἄφετ' ὦ 'γάθ' αὐτοῖς. ΠΟ. κᾆτα τίνα κινήσομεν;
ΛΥ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
ΠΟ. τὸ δεῖνα, τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονί
πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα, καὶ τὸν Μηλιᾶ
κόλπον τὸν ὄπισθεν, καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
ΠΡΕ. οὐ τὼ σιώ, οὐχὶ πάντα γ' ὦ λυσσάνιε.
ΛΥ. ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
ΠΟ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
ΠΡΕ. ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γα πρῶτα ναὶ τὼ σιώ.
ΛΥ. ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε, καί
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
ΠΟ. ποίοισιν ὦ τὰν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν,
βινεῖν ἅπασιν; ΠΡΕ. τοῖσι γοῦν ναὶ τὼ σιώ
ἁμοῖσι. ΠΟ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
ΛΥ. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἁγνεύσετε,
ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε·
κᾄπειτα τὴν αὑτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβών
ἄπεισ' ἕκαστος. ΠΟ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
ΠΡΕ. ἄγ' ὅπᾳ τὺ λῇς. ΠΟ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.
ΧΟ. ΓΥ. στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ χλανιδίων καὶ ξυστίδων
καὶ χρυσίων, ὅσ' ἐστὶν ἐμοί,
οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
πᾶσιν παρέχειν φέρειν τοῖς
παισίν, ὁπόταν τε θυγάτηρ
τινὶ κανηφορῇ.
πᾶσιν ὑμῖν λέγω
λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
χρημάτων νῦν ἔνδοθεν,
καὶ μηδὲν οὕτως

1167. τούτου τοῦ χωρίου R. 1170. γε ὦ R. 1178. ἐστύκαμες R. 1194. κανηφορεῖ R.

εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
χἄ τ' ἔνδον ᾖ φορεῖν.
ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ μή τις
ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.
εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας
καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,
ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
πυρίδια λεπτὰ μέν,
ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος
ἰδεῖν μάλα νεανίας.
ὅστις οὖν βούλεται
τῶν πενήτων, ἴτω
εἰς ἐμοῦ, σάκους ἔχων καὶ κωρύκους· ὡς
λήψεται πυρούς· ὁ Μανῆς δ' αὐτοῖς οὑμὸς ἐμβαλεῖ.
πρός γε μέντοι τὴν θύραν
προαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμήν,
ἀλλ' εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

ΑΓΟ. ἄνοιγε τὴν θύραν. ΘΕ. οὐ παραχωρεῖν θέλεις;
ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
ΑΓΟ. οὐκ ἂν ποήσαιμ'. ΘΕ. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ὑμῖν χαρίζεσθαι ταλαιπωρήσομεν.
ΑΓΟ. χἠμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
ΘΕ. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;
ΑΘΗ. οὔπω τοιοῦτον συμπόσιον ὄπωπ' ἐγώ.
ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.
ΧΟ. ΓΕ. ὀρθῶς γ', ὁτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
ἢν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν.
νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαίμονα

1220. προσταλαιπωρήσαιμεν R. 1222. μακρά] ἀμακρά R. 1223. ἄπιθ' R. 1225. ΤΙΣ om. 1228. γ' ὅτι R. 1230. πανταχοῦ R.

νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν,
ὥσθ', ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν, οὐκ ἀκούομεν,
ἃ δ' οὐ λέγουσιν, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν,
ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι.
νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν, ὥστ' εἰ μέν γέ τις
ᾄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
ΘΕ. ἀλλ' οὑτοιὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
ἐς ταὐτόν. οὐκ ἐρρήσετ' ὦ μαστιγίαι;
ΑΓΟ. νὴ τὸν Δί', ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
ΠΡΕ. ὦ Πολυχαρίδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,
ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γε, κἀείσω καλὸν
ἐς τὼς Ἀσαναίως τε κὴς ἡμᾶς ἅμα.
ΠΟ. λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὁρῶν ὀρχουμένους.
ΠΡΕ. ὅρμαον
τὼς κυρσανίως ὦ Μναμόνα
τὰν τεὰν μῶαν, ἅτις
οἶδεν ἄμμε τώς τ' Ἀσαναίως,
ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
πρόκροον θείκελοι
ποττὰ κᾶλα, τὼς Μήδως τ' ἐνίκων·
ἁμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
ᾆγεν, ᾇπερ τὼς κάπρως
θάγοντας οἰῶ τὸν ὀδόντα. πολὺς δ'
ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἤνσει,
πολὺς δ' ἅμα
καὶ καττῶν σκελῶν ἵετο·
ἦν γὰρ τὤνδρες οὐκ ἐλάσσως
τᾶς ψάμμας, τοὶ Πέρσαι.

1239. *ΘΕΡ.* om R. 1241. Θε/ R. 1242. *ΠΡΕ.*] λακ/ R. 1243. κἀΐσω R. 1244. τοὺς ἀναναίους τε καὶ R. 1245. Αθην/ R. 1246. ὁρῶν ὑμᾶς R. 1250. ἁμὲ τούς τ' ἀσαναίους R. 1253. τοὺς μήδους R. 1258. τ' R. 1259. καὶ κατὰ τῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο R. 1260. ελάσως R.

ἀγροτέρ' Ἄρταμι σηροκτόνε.
μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,
ποττὰς σπονδάς, ὡς
συνέχῃς πολὺν ἀμὲ χρόνον·
    νῦν δ' αὖ
φιλία δ' αἰὲς εὔπορος εἴη
ταῖς συνθήκαις·
καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων
παυσαίμεθ' ὦ
δεῦρ' ἴθι, δεῦρ' ὦ
κυναγὲ παρσένε.

ΛΥ. ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τἆλλα πεποίηται καλῶς,
ἀπάγεσθε ταύτας ὦ Λάκωνες, τάσδε τε
ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνὴ
στήτω παρ' ἄνδρα· κᾆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.

ΧΟ. ΑΘΗ. πρόσαγε χορόν, ἔπαγε χάριτας,
ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν,
ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον ἰήϊον
εὔφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,
ὃς μετὰ Μαινάσι Βάκχειος ὄμμασι
    δαίεται,
Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπί τε
πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν,
εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων.
αἴρεσθ' ἄνω, ἰαί,
ὡς ἐπὶ νίκῃ, ἰαί.
εὐοῖ εὐοῖ, εὐαὶ εὐαί.

1262. ἄρτεμι R. 1263. σιᾶ R. 1268. ταῖσιν R. 1278. αὖτις R. 1281. ἄγε χορὸν R. 1294. εὐοῖ εὐοῖ. εὐαιευαί R.

Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
ἐπὶ νέᾳ νέαν.
ΧΟ. ΛΑ. Ταΰγετον αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα Μῶα
μόλε Λάκαινα, πρεπτὸν ἁμὶν
κλεῶα τὸν Ἀμύκλαις σιόν
καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.
εἶα μάλ' ἔμβη,
ὢ ἴα κοῦφα πάλλων,
ὡς Σπάρταν ὑμνιῶμες,
τᾷ σιῶν χοροὶ μέλοντι
καὶ ποδῶν κτύπος·
ᾇτε πῶλοι δ' αἱ κόραι
πὰρ τὸν Εὐρώταν
ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
ἐγκονιῶσαι·
ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ᾇπερ Βακχᾶν
θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν·
ἁγῆται δ' ἁ Λήδας παῖς
ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.
ἀλλ' ἄγε, κόμαν παραμπύκιδδέ τε
χερί, ποδοῖν τε πάδη, πάδη
ᾇ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἅμα πό-
η χορωφελέταν·
καὶ τᾶν σιᾶν δ' αὖ τὰν κρατίσταν
Χαλκίοικον ὕμνει,
τὰν παμμάχον.

1296. Λακεδ. R. 1298. ἀμὶν R. 1299. σιὸν] ἀπόλλω σιὸν R. 1303. μάλα R. 1304. ὢΐα R. 1305. ὡσπαρταν ὑμνείωμες R. 1306. μέλλοντι R. 1308. αἵτε πῶλοι ταὶ R. 1311. ἀγκονεύουσαι R. 1312. αἵπερ R. 1313. θυρσαδδοᾶν καὶ παδδοᾶν R. 1316. παραμπυκίδδετε χειρὶ R. 1317. alterum παδη om R. 1318. ποῆ χωροφελέταν R. 1320. τὰν σιὰν R.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Βουλομενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοὔνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστόν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετά τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρὴ τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν, ὅτῳ δὲ ἐξιὼν ἐντύχοι, τούτῳ ἕπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ (ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος) καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλοῦτός ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ, τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι· καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἥσθησαν

τε, καὶ βουλὴν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πήρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τάς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα, καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς, οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν.

II.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἁβρόν τε μετασταίη βίον. τοιόνδε δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμός· χρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ τούτῳ ἕπεσθαι ᾧ πρώτῳ συντύχῃ. καὶ δὴ τυφλῷ γέροντι συντυχὼν εἵπετο πληρῶν τὸν χρησμόν. ἦν δὲ Πλοῦτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ εἰσάγει εἰς Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως· καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ᾽ ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παραγίνεται, λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασι· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφυὴς γίνεται, συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισρεόντων ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερώσαντο Πλούτου ἰνδάλματα. Τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως τοιαῦτα· προλογίζει δὲ θεράπων δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ᾐσχύνετο.

III.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἱόν, κατανοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τὸ τηνικαῦτα εὖ πράττουσιν οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ χρησόμενος πότερον τὸν παῖδα σωφρόνως ἀναθρέψειε καὶ ὅμοιον ἑαυτοῦ τοῖς τρόποις διδάξειεν (ἦν γὰρ οὗτος χρηστός) ἢ φαῦλον, ὡς τῶν φαύλων τότε εὐπραγούντων. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸ μαντεῖον περὶ μὲν ὧν ἤρετο οὐδὲν ἤκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ ᾧ τινὶ πρῶτον ἐξιὼν συντύχῃ ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

IV.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

V.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἱμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ

Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία "ἐν Καρὸς αἴσῃ" ἤτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἤτοι πτωχός, ὁ βλέπων ἀεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΑΡΙΩΝ *θεράπων.*
ΧΡΕΜΥΛΟΣ *δεσπότης.*
ΠΛΟΥΤΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ *φίλος Χρεμύλου.*
ΠΕΝΙΑ.
ΓΥΝΗ *Χρεμύλου.*
ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΓΡΑΥΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΕΡΜΗΣ.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΚΑ. Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν·
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ,
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοὐναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα·
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρύ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε
ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.
ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. ΚΑ. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι,

8. δὴ ταῦτα] δὴ ταύτῃ m. 11. φασι R. 12. μοι pr V. 17. ἀποκρινομένου MVmn. 19. μὴ] μοι R. 22. ἀφελών γε τὸν R. τι με habeat an aliud quid R, non liquet.

πρὶν ἂν φράσῃς μοι τίς ποτ᾽ ἐστὶν οὑτοσί·
εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
ΧΡΕ. ἀλλ᾽ οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. ΚΑ. οἶδά τοι.
ΧΡΕ. ἕτεροι δ᾽ ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. ΚΑ. πείθομαι.
ΧΡΕ. ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ᾽ υἱόν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ᾽ αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
ΚΑ. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
ΧΡΕ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιών,
ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ᾽ ἔτι,
πείθειν δ᾽ ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
ΚΑ. καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; ΧΡΕ. τουτῳί.
ΚΑ. εἶτ᾽ οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
φράζουσαν ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
ΧΡΕ. τῷ τοῦτο κρίνεις; ΚΑ. δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ᾽, ὡς σφόδρ᾽ ἐστὶ συμφέρον,
τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
ΧΡΕ. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ᾽ εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ᾽ ἡμῖν φράσῃ
ὅστις ποτ᾽ ἐστὶν οὑτοσί, καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδί,

26. σε] τι R. 32. πρὸς R. 33. τοῦ om R. 37. ἓν] ἓν ἔχονθ᾽ M. 38. αὐτῶι V. 39. δῆθ᾽ ὁ Mmn. 40. γαρ ὁ θεὸς om n. ταδί V. 42. ἐκέλευε R. 43. ἐμαυτὸν Mn. 45. ξυνιεις R, ξυνίεις V. 50. βιωι R, ἔτει V, γένει καὶ χρόνωι γρ V. 51. τουτὶ V. 52. ante ἢν R θερ/ ponit.

πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ.
ΚΑ. ἄγε δή, σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ φράσον,
ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.
ΠΛΟΥ. ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. ΚΑ. μανθάνεις
ὅς φησιν εἶναι; ΧΡΕ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί·
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον. ΠΛΟΥ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
ΚΑ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
ΧΡΕ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
ΚΑ. εἰ μὴ φράσεις γάρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.
ΠΛΟΥ. ὦ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡΕ. πώμαλα.
ΚΑ. καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλτιστόν ἐστ' ὦ δέσποτα·
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτόν, καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
ΧΡΕ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. ΠΛΟΥ. μηδαμῶς. ΧΡΕ.
οὔκουν ἐρεῖς;
ΠΛΟΥ. ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τί μ' ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον.
ΧΡΕ. νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
ΠΛΟΥ. μέθεσθέ νύν μου πρῶτον. ΧΡΕ. ἢν μεθίεμεν.
ΠΛΟΥ. ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικέ με
λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦν παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. ΧΡΕ. ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;
ΚΑ. σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
ΧΡΕ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες

56. σὺ om m. 56. φράσεις R. 57. πάνυ ταχύ V. 59. τοῦτο κοὐκ R. 60. ἐκπυνθάνῃ RVMm. 62. κλάειν an κλαίειν habeat R, ambiguum est. 64. δήμητραν MVm 65. εἰ μὴ φρασης (εις) R, ἢν μὴ φράσῃς Mn. 67. ὃ] ὦ R. βέλτιόν R. ἐστιν MRmn. 69. κᾶτα λιπὼν Mmn. 70. ἐκεῖθεν ἵν' R. 72. πύθοισθε R. εὖ om R. 73. ἐργάσεσθον Mmn, ἐργάσησθον V. 74. βούλει R. 75. μέθετόν με νῦν V, μέθεσθόν με νῦν n. ἦν R, ἢν Vn, ἠνὶ Mm. 80. *ΧΡ.* om R.

καὶ Ζεῦ, τί φής; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; ΠΛΟΥ. ναί.
ΧΡΕ. ἐκεῖνος αὐτός; ΠΛΟΥ. αὐτότατος. ΧΡΕ. πόθεν οὖν, φράσον,
αὐχμῶν βαδίζεις; ΠΛΟΥ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξότου περ ἐγένετο.
ΧΡΕ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.
ΠΛΟΥ. ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν, ἀνθρώποις φθονῶν.
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλόν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
ΧΡΕ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛΟΥ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡΕ. φέρε, τί οὖν;
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; ΠΛΟΥ. φήμ' ἐγώ.
ΧΡΕ. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; ΠΛΟΥ. πάνυ μὲν οὖν·
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑόρακά πω χρόνου.
ΧΡΕ. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
ΠΛΟΥ. ἄφετόν με νῦν· ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.
ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου.
ΠΛΟΥ. οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; ΧΡΕ. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ
καὶ μή μ' ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα
μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.
ΠΛΟΥ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχωσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
ΧΡΕ. ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.

87. ἀνοῖσι Mn. 90. ἐποίησε R. 97. δ' om m. 98. ἑώρακά omnes. που V, om Mmn. 103. γε R. 106. ἐμοῦ γρ V. 107. ἡνίκα δ' ἂν V.

ΠΛΟΥ. μὰ Δί' ἀλλ' ἁπαξάπαντες ΚΑ. οἰμώξει μακρά.
ΧΡΕ. σὺ δ', ὡς ἂν εἰδῇς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἢν μένῃς,
γενήσετ' ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γάρ, οἶμαι, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποήσας. ΠΛΟΥ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ·
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. ΧΡΕ. τί φής;
ΚΑ. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
ΠΛΟΥ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἐπεί
πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψει με. ΧΡΕ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπαίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;
ΠΛΟΥ. οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
ΧΡΕ. ἄληθες, ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ κἂν μικρὸν χρόνον;
ΠΛΟΥ. ἆ, μὴ λέγ' ὦ πονηρὲ ταῦτ'. ΧΡΕ. ἔχ' ἥσυχος·
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μεῖζον δυνάμενον. ΠΛΟΥ. ἐμὲ σύ; ΧΡΕ. νὴ τὸν οὐρανόν.
αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;
ΚΑ. διὰ τἀργύριον· πλεῖστον γάρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡΕ. φέρε,
τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; ΚΑ. ὁδί.
ΧΡΕ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
ΚΑ. καὶ νὴ Δί' εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
ΧΡΕ. οὔκουν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥᾳδίως
παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν; ΠΛΟΥ. ὅτι τί δή;

111. *ΚΑ.*] θερ/ R. μακράν RV. 117. πάλιν om R. 118. *ΚΑ.* om pr R. ἄνθρωπος MRVmn. οὕτως m. 119. ἐπεί] ἔμ' εἰ MRV, ἔπη mn. 120. πύθοιτ'] 'πύθοιτ' ἂν mn. 120. ἐπιτρίψειε Rmn, ἐπιτρίψειεν VM. με om MRVn. 126. γ' om MRVmn. σμικρὸν Mm. 127. *ΧΡ.* hic om R, *v.* inf. ponit. 129. μείζω R. 132. ἐστὶν ὁ παρέχων V, ἔσθ' ὁ παρέχων n. αὐτὸ R. 136. παύσειαν R. ταῦτα, omisso ἂν R. ὅτι δή V, ὁτιὴ τί δὴ n, ὅτινα γρ V.

ΧΡΕ. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἕν,
μὴ βουλομένου σοῦ. ΠΛΟΥ. πῶς; ΧΡΕ. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τοῦ Διός
τὴν δύναμιν, ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
ΠΛΟΥ. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; ΧΡΕ. φήμ' ἐγώ.
καὶ νὴ Δί', εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλόν
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται·
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.
ΚΑ. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
ΧΡΕ. καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
ΚΑ. καὶ τούς γε παῖδάς φασιν αὐτὸ τοῦτο δρᾶν,
οὐ τῶν ἐραστῶν ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
ΧΡΕ. οὐ τούς γε χρηστοὺς ἀλλὰ τοὺς πόρνους, ἐπεὶ
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΑ. τί δαί;
ΧΡΕ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.
ΚΑ. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
ΧΡΕ. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισίν ἐσθ' ηὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.
ΚΑ. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.

137. οὐδεὶς ἂν V. 140. μὴ σὺ M. 142. λυπῇ̃ις R, λυπῇ σε n. καταλύσεις [ηι] R. 144. λαμπρὸν καὶ om V. 145. χάριεν ἐν ἀνθρ. M. 146. τοῦ [τωι] V. γὰρ ante τῷ ponunt Mn. 147. σμικρὸν M. 152. ἐς R, εἰς M. 153. φασὶ ταὐτὸ MVmn. 156. ΚΛ.] πλ/ R. δὲ pr n. 157—168. soli Chremylo det R. 157. θηρευτικοὺς R. 162. αὐτῶν om R, ἡμῶν V.

ΧΡΕ. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.
ΚΑ. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.
ΧΡΕ. ὁ δὲ γναφεύει γ'. ΚΑ. ὁ δέ γε πλύνει κώδια.
ΧΡΕ. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.
ΚΑ. ὁ δ' ἁλοὺς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
ΠΛΟΥ. οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.
ΚΑ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
ΧΡΕ. ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
ΚΑ. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
ΧΡΕ. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
ΚΑ. ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται.
ΧΡΕ. ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;
ΚΑ. Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
ΧΡΕ. Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;
ΚΑ. ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;
ΧΡΕ. ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;
ΚΑ. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ΧΡΕ. ἐμπέσοι γέ σοι.
τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΚΑ. κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.
ΠΛΟΥ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποεῖν;
ΧΡΕ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα,
ὥστ' οὐδὲ μεστός σου γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή,

164. γε] γε νὴ V, om Mn. 165. τοιχωροιχεῖ R. 166. κναφεύει MRVn. γ'] τις n, om MV. γε om R. 167. γ' om MVn, γε R, γε om MRVm. κρόμυα V. 169. ἐλάνθανε V. 170—179. Chremylo dat R. 170. ὁ μέγας M. 171. δ'] δέ γε M. 172. δαὶ RV. τὰς supra R. 174. δὲ R. 175. δὲ R. 176. ἀγύριος V, ἀργύριος Mmn. δὲ R. 177. δὲ R. 178. οὐχὶ Mmn. 179. οὐχὶ Mm. 180. ἐμπ. γέ σοι Carioni dat R, v. 180. Chremylo. 181. γίνεται V. 183. καλῶν M. οἶσθ' m. 184. *ΚΑ.*] χρ. R. καὶ V. πολεμίοις Mm. 185. αὐτὸς V. ἐπικαθίζηται Mm. μόνον R. 186. τοσαυτὶ V. εἶμι R. 188. ὥστε R. γέγονεν MRV. 189. πάντων ἐστὶ R.

ἔρωτος, ΚΑ. ἄρτων, ΧΡΕ. μουσικῆς, ΚΑ. τραγημάτων,
ΧΡΕ. τιμῆς, ΚΑ. πλακούντων, ΧΡΕ. ἀνδραγαθίας, ΚΑ. ἰσχάδων,
ΧΡΕ. φιλοτιμίας, ΚΑ. μάζης, ΧΡΕ. στρατηγίας, ΚΑ. φακῆς.
ΧΡΕ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα·
κἂν ταῦτ' ἀνύσηται, τετταράκοντα βούλεται,
ἤ φησιν οὐ βιωτὸν αὑτῷ τὸν βίον.
ΠΛΟΥ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. ΧΡΕ. φράζε τοῦ πέρι.
ΠΛΟΥ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατέ
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
ΧΡΕ. νὴ τὸν Δί'· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότατός ἐσθ' ὁ πλοῦτος. ΠΛΟΥ. ἥκιστ'· ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γάρ ποτε
οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἁπαξάπαντα κατακεκλειμένα·
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.
ΧΡΕ. μή νυν μελέτω σοι μηδέν· ὡς, ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.
ΠΛΟΥ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν;
ΧΡΕ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτός, Πυθικὴν σείσας δάφνην.
ΠΛΟΥ. κἀκεῖνος οὖν σύνοιδε ταῦτα; ΧΡΕ. φήμ' ἐγώ.
ΠΛΟΥ. ὁρᾶτε. ΧΡΕ. μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦ 'γαθέ·
ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κεἰ δεῖ μ' ἀποθανεῖν,

193. δ' οὐ 'γένετ' Mm. 196. κἂν n. ἀνύσῃ MRVmn. 197. οὐ] οὐκ εἶναι MRVmn. 199. φράσον V. 204. διέβαλεν MVm. 205. ἐς Mmn. λαμβάνειν V. 206. κατακεκλεισμένα MVmn. 207. ὠνόμασεν R. 210. τοῦ om MV. 211. οὖν] οὐ pr R. 212. ἐλπίδα R. 215-17. om pr R. 216. κἂν MVm et mg R.

αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. ΚΑ. κἂν βούλῃ γ' ἐγώ.
ΧΡΕ. πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα.
ΠΛΟΥ. παπαί, πονηρούς γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους.
ΧΡΕ. οὔκ, ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών ΚΑ. τί δρῶ; λέγε.
ΧΡΕ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον (εὑρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους),
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
ΚΑ. καὶ δὴ βαδίζω· τοῦτο δὲ τὸ κρεάδιον
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
ΧΡΕ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ' ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη 'στὶν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.
ΠΛΟΥ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεούς
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ·
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
ΧΡΕ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.

217. βούλει MRVmn. 218. τ' M. χἄρτεροι R. 220. παπαῖ R. 224. τοῖσιν Mmn. 225. ἶσον R, ἴσως M. 227. τουτὶ Mmn. δὲ] δὴ RV. 228. λαβών] παρών V. 231. εἴσω MV. ἐμὲ R. 237. ἐς mn. 238. τῆς om Mmn. 240. σμικρὸν V. 242. δ' εἰς V. 243. κύβοις V. παρακεκλημένος pr R. 244. ἔπεσον Mn. 245. ἀνδρὸς ἐπέτυχες οὐδεπώποτε V, ἀνδρὸς οὐκ ἔτυχες πώποτε m.

ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ' ἀεί.
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. ΠΛΟΥ. πείθομαι.
ΧΡΕ. τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;
ΚΑ. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν.
ΧΟ. οὔκουν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη;
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
ΚΑ. οὔκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
ΧΟ. ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;
ΚΑ. ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν' ὦ πόνηροι,
ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νωδόν·
οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
ΧΟ. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῄς; πάλιν φράσον μοι·
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
ΚΑ. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
ΧΟ. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

246. τοῦ om R. 251. μάλιστα om pr R. 252. ΧΡ. om R. 253. ΚΑ.] χρ R. 255. ὡς ὁ] οὐ γὰρ V, ὡς R. 256. παρόντας Rmn. 258. ἐστιν om R. 260. μ' ὁ] χὠ M, γ' ὁ mn. κέκληκεν ἡμᾶς Mmn. 261. ΚΑ.] θερ/ ut solet R. σοὶ R. 262. ἡμᾶς n. hunc et 263. om pr V. 265. τιν' om V. 267. δὲ om m. 271. ἡμᾶς ἔπειτ' ἀπ. V.

ΚΑ. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
ΧΟ. ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰοὺ ἰού, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
ΚΑ. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις, ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι.
ΧΟ. διαῤῥαγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,
ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
ΚΑ. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ ὦνδρες ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποήσει.
ΧΟ. ὄντως γάρ ἐστι πλουσίοις ἡμῖν ἅπασιν εἶναι;
ΚΑ. νὴ τοὺς θεοὺς Μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.
ΧΟ. ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι, καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
ΚΑ. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, θρετταναλὸ τὸν Κύκλωπα
μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων,
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα, θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.
ΧΟ. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, θρετταναλὸ τὸν Κύκλωπα
βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες,

273. φύσει om V. 274. ἡγεῖσθαί R. ἂν om m. 277. σωρῷ (ο) R. δικάδει R, δικάζει γρ n. 278. ξύμβολόν σοι δ. V. 279. μόθων καὶ φύσι κόβαλλος R. 281. om RV. μ' om m, addito ἡμᾶς ante δεῦρο. 284. ὤνδρες R. 285. φέρων V. ἡμᾶς MR. 286. ἅπασιν ἡμῖν MRmn. 289. ὄντως om V. 290. et 296. θρετταναλὼ Mm. 291. παρασαλεύων Mmn. 292. θαμῖν' R. 297. βληχώμενόυ τε τ. V. πεινῶντα MVmn.

πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραιπαλῶντά θ',
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῆ δὲ καταδαρθέντα που,
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

ΚΑ. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε, τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μιμήσομαι πάντας τρόπους·
ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΧΟ. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε, τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
καὶ μαγγανεύουσαν, μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
λαβόντες, ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
τὴν ῥῖνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς
"ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι."

ΚΑ. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ'·
ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρᾳ
βουλήσομαι τοῦ δεσπότου,
λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
μασώμενος, τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

ΧΡΕ. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν, ὦνδρες δημόται,

298. θ' om R et, qui ante κραιπ. ponunt καὶ, MVmn. 301. ἡμμένον om RV. 302. γε om R. 305. σκῶρ' R. δὲ R. 306. πάντας τοὺς τρόπους V, πάντα τρόπον m. 307. γρυλίζοντες V. φηληδίας R. 309. γε om m. 311. ἣν λάβωμεν Vmn: sed mg V τὸ ἑξῆς· οὐκοῦν σε λαβόντες κρεμῶμεν. φηλιδίας R. 312. λαερτίου R et, qui hæc τὸν λ. μ. postponit illis τῶν ὄ. κρ., V. 313. δ' V. 314. τὴν om R. δ'] δ' ὡς mn. ἀρίστυλος Vm. 316. ἀλλ'] ἄγ' V, om R. 321. μασσώμενος Mm.

ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν·
ἀσπάζομαι δ', ὁτιὴ προθύμως ἥκετε
καὶ συντεταμένως κοὐ κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἆλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.
ΧΟ. θάῤῥει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τἠκκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.
ΧΡΕ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι, τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
ΒΛΕ. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν νὴ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται·
οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.
ΧΡΕ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ μὰ τοὺς θεούς.
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἶ γὰρ τῶν φίλων.
ΒΛΕ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
ΧΡΕ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ·
ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
ΒΛΕ. ποῖός τις; ΧΡΕ. οἷος; ΒΛΕ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι
φῂς ποτε.
ΧΡΕ. ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί,
ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρῖφθαι τὸ παράπαν.

324. ὅτι ἡ R. 325. συντεταγμένως RV. καταβεβλακευμένως MVmn. 327. ὄντες V. 328. ἄρηι V, ἄρην Mmn. 329. οὕνεκα Mm. 335. οὖν om M. πόθεν] καὶ πόθεν MRVmn. 336. πεπλούτηκεν V. 337. γ' om V. 340. θαυμαστὸν R, θαυμαστόν γ' mn. 342. γε] γέ τι R, τι Mmn. 343. νὴ RV. 347. μᾶλλον V. 348. τις om V. 350. μὲν γὰρ κ. V.

ΒΛΕ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τό τ' αὖ δεδοικέναι
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.
ΧΡΕ. πῶς οὐδὲν ὑγιές; ΒΛΕ. εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία
ἐκεῖθεν ἥκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
ΧΡΕ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΒΛΕ. παῦσαι φλυαρῶν ὦ 'γάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.
ΧΡΕ. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο. ΒΛΕ. φεῦ,
ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
ΧΡΕ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
ΒΛΕ. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.
ΧΡΕ. μελαγχολᾷς ὦ 'νθρωπε νὴ τὸν οὐρανόν.
ΒΛΕ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἔστιν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.
ΧΡΕ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
ζητεῖς μεταλαβεῖν. ΒΛΕ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τί-
νος;
ΧΡΕ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
ΒΛΕ. μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἥρπακας; ΧΡΕ. κακοδαι-
μονᾷς.
ΒΛΕ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
ΧΡΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΒΛΕ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
ΧΡΕ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
ΒΛΕ. ὦ τάν, ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι, πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,

354. τότε δ' R. 355. εἰργασμένον R. 356. πῶς οὖν οὐδὲν V, πῶς δ' οὐδὲν n. 359. ἀποτρόπαιον M. 361. τοιοῦτον Rm. 364. δήμητραν MV. 365. εἶχες R. 366. ἄνθρωπε MV, ὤνθρωπε R. 367. αὐτῷ corr n. ἔχεις RV, μένει γρ V. 368. πεπανουργευκότι R. 370. μεταλ. τι μετ. M. 371. τόδ' R. 373. μήν γ' ἀπ. V. 374. ἔγωγε R. ὦ om m. ἂν] οὖν MRVmn. 375. ἐθέλει Mm. 377. ταῦτ' V. 378. διαπράξασθαι V.

τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
ΧΡΕ. καὶ μὴν φίλως γ' ἄν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θεούς
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
ΒΛΕ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικός, κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Παμφίλου.
ΧΡΕ. οὔκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας
ἀπάρτι πλουτῆσαι ποιήσω. ΒΛΕ. τί σὺ λέγεις;
οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; ΧΡΕ. οἴμοι τῶν κακῶν,
ἀπολεῖς. ΒΛΕ. σὺ μὲν οὖν σεαυτόν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΧΡΕ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον ὦ μόχθηρε σύ
ἔχω. ΒΛΕ. σὺ Πλοῦτον; ποῖον; ΧΡΕ. αὐτὸν τὸν θεόν.
ΒΛΕ. καὶ ποῦ 'στιν; ΧΡΕ. ἔνδον. ΒΛΕ. ποῦ; ΧΡΕ. παρ' ἐμοί. ΒΛΕ. παρὰ σοί; ΧΡΕ. πάνυ.
ΒΛΕ. οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί; ΧΡΕ. νὴ τοὺς θεούς.
ΒΛΕ. λέγεις ἀληθῆ; ΧΡΕ. φημί. ΒΛΕ. πρὸς τῆς Ἑστίας;
ΧΡΕ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΒΛΕ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
ΧΡΕ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
ΒΛΕ. εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
ΧΡΕ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. ΒΛΕ. τί φής;
οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡΕ. μὰ Δία· δεῖ γὰρ πρῶτα ΒΛΕ. τί;
ΧΡΕ. βλέψαι ποῆσαι νώ ΒΛΕ. τίνα βλέψαι; φράσον.

380. φίλος MVmn. δοκῇς RV, δοκοῖς n. 382. καθευδούμενον R. 384. οὐ V. 387. δεξιοὺς] δικαίους R. καὶ τοὺς σ. Vm. 388. ἀπαρτὶ R. σὺ τί m. 389. πάνυ om V. 391. ἐπειδὴ τὸν Rmn. 392. ὁποῖον Mmn. 395. φημ' ἐγώ. πρὸς m. 396. τὸν βοιώτιον γρ V. 397. ἕτερον] ἕτερον λέγω RVm. 399. πράγματα R. 401. νῶιν RV.

ΧΡΕ. τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ πρότερον, ἐνί γέ τῳ τρόπῳ.
ΒΛΕ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί, ΧΡΕ. νὴ τὸν οὐρανόν.
ΒΛΕ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
ΧΡΕ. ἀλλ' ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
ΒΛΕ. οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;
ΧΡΕ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐστ' οὔθ' ἡ τέχνη.
ΒΛΕ. σκοπῶμεν. ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΛΕ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην
ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
κράτιστόν ἐστι. ΒΛΕ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
ΧΡΕ. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΛΕ. σπεῦδέ νυν. ΧΡΕ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.
ΠΕ. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον
τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,
ποῖ, ποῖ; τί φεύγετον; οὐ μενεῖτον; ΒΛΕ. Ἡράκλεις,
ΠΕ. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·
τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐ ἀνασχετόν,
ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος, ὥστ' ἀπολώλατον.
ΧΡΕ. σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
ΒΛΕ. ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας·
βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.
ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. ΒΛΕ. οὐκοῦν κλαύσεται.
ΠΕ. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡΕ. πανδοκεύτριαν
ἢ λεκιθόπωλιν· οὐ γὰρ ἂν τοσουτονί

402. ὅσπερ V, ὥσπερ τὸ mn. 404. γὰρ V. 406. εἰσάγειν V. 410. παρεσκευαζόμην ἐγὼ πάλαι m. 411. κατακλινεῖν MRm. 413. γ' ἔτι R. 417. τί om M. 418. γὰρ] μὲν οὖν M. 422. δὲ εἶ R. μὲν om V. 423. ἐριννύς Mmn. 424. γέ] μέν R. τι om V. 426. με τίνα V. 427. λεκυθόπωλιν m.

ἐνέκραγες ἡμῖν, οὐδὲν ἠδικημένη.
ΠΕ. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
ΧΡΕ. οὔκουν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;
ἀλλ' ἥτις εἶ, λέγειν σ' ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
ΠΕ. ἣ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
ΒΛΕ. ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων,
ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
ΠΕ. Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
ΒΛΕ. ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοί, ποῖ τις φύγῃ;
ΧΡΕ. οὗτος τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς; ΒΛΕ. ἥκιστα πάντων. ΧΡΕ. οὐ
μενεῖς,
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
ΒΛΕ. Πενία γάρ ἐστιν ὦ πόνηρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.
ΧΡΕ. στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. ΒΛΕ. μὰ Δί' ἐγὼ
μὲν οὔ.
ΧΡΕ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα,
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.
ΒΛΕ. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;
ΧΡΕ. θάῤῥει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι

428. ἀνέκραγες Rm, ἀνεκέκραγες Mn, ἀνακέκραγες V. μηδὲν V. 431. σοι ante τὸ ponunt MVmn. γενήσεται V. 432. ἢ] εἴ RV. σε χρῆν R, ἐχρῆν σ' M: pronomen om mn. 434. ἐνθάδ' mn. 435. ἡκ] ἐκ M. 437. ἥ σφω V. 438. Βλ.—φύγῃ om R. τις] τις οὖν MV. φύγοι Mmn. 441. δύω, Mm. 442. οὐδαμῶς M, om V. 444. στῆθι om V. 445. μὴν ἐγὼ λέγω M. 447. ἀπολείποντε R. φευξοίμεθα V, φευξόμεθα M. 448. δὲ om m. 449. ποίοισιν ὅπλοις MVmn et corr fortasse R. 450. ποίαν δ' RVm, καὶ ποίαν Mn. 452. γὰρ ὁ θεὸς οἶδ' ὅτι V.

τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.
ΠΕ. γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;
ΧΡΕ. σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ', οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
ΠΕ. οὐδὲν γάρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
ἀδικεῖν με, τὸν Πλοῦτον ποεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; ΧΡΕ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν; ΠΕ. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';
ΧΡΕ. ὅ τι;
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
ΠΕ. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; ΧΡΕ. ὅ τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
ΠΕ. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ. κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμέ
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή,
ποεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.
ΧΡΕ. ταυτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;
ΠΕ. καὶ σύ γε διδάσκου. πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπανθ' ἁμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποήσειν πλουσίους.
ΧΡΕ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;
ΠΕ. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς.
ΒΛΕ. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν ἰοὺ ἰού,
τοιαῦτ' ἀκούων; ΠΕ. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
ΧΡΕ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,

453. ἀναστήσαιτο n. 454. καθάρματοι R, καθάρματα M. 456. ἀπολογουμένη R. λοιδορεῖς rc V. 458. ὦ om m. 459. ποιεῖν om M. 461. ἀνθρώποις mn. ἐκποριζοίμεθ' V, πορίζομεν mn. 464. τί] τί δ' V. νομίζετε R. 465. ἐργάσεσθαι M. ἀνθρώποις RVm. 469. αἰτίαν οὖσαν m. 470. τε om R. 472. τουτὶ Mnn. 474. ἁμαρτάνοντας γ' V.

ἐάν γ' ἁλῷς; ΠΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡΕ. καλῶς λέγεις.
ΠΕ. τὸ γὰρ αὐτό γ', ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφὼ δεῖ παθεῖν.
ΒΛΕ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
ΧΡΕ. ταύτῃ γε· νῷν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
ΠΕ. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'· ἢ τί γὰρ
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;
ΧΟ. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφόν, ᾧ νικήσετε τηνδί
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.
ΧΡΕ. φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τἀναντία δήπου.
τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι,
βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοὐκ ἀπολείψει,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται· κᾆτα ποήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε θεῖα σέβοντας.

481. γ' om MRV. 482. αὐτό σ' ἐὰν R, αὐτὸ ἐὰν Mmn, αὐτὸ ἂν V. ἡττᾶσθαι σφῶι R. 483. εἴκοσι R. 484. ΧΡ. om R. ταυτῆι R. νῶν] Βλ/ νῶϊν R. 485. φθάνοιτε MRV. πράττοντες· εἰ τι γαρ RV, πράττοντ' ἢ τί γ' ἂν Mmn. 486. χορὸς γερόντων R. 488. τοῖς MRV. τ' R. 494. ἐὰν R. γὰρ ὁ πλοῦτος in R legi non possunt. νῦν R.

καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον;

ΒΛΕ. *οὔτις. ἐγώ σοι τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.*

ΧΡΕ. *ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,*
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροί,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοί
πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν, μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
οὔκουν εἶναί φημ', εἰ παύσαι ταύτην βλέψας ποθ' ὁ Πλοῦτος,
ὁδόν, ἥν τιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.

ΠΕ. *ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν*
δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέ τ' ἴσον ἑαυτόν,
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν μελετῴη

499. οὐδεὶς RVm. 501. τ' ἔτι] γ' ἔτι m, τε V. 502. γὰρ om V. 503. συλλεξάμενοι R. 504. πεινῶσι R. τε] γε V. 505. οὐκοῦν MVmn. φημὶ V. ἢ Mmn. παῦσαι R, παύσει MVmn. ταῦτ' ἂν βλέψῃ MVmn. 506. ἂν om M. 507. ἀνθρώπων ῥᾷστ' V. 508. ξυνθιασσώτα R. 510. πλοῦντος νυνὶ βλ. V. διανέμειέν R. 511. οὔτ' ἂν τέχνην Vm, οὔτ' ἂν τέχνην ἂν M. οὔτε σοφ. MRVmn.

οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν, ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχοποιεῖν,
ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυλοδεψεῖν,
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσι;
ΧΡΕ. λῆρον ληρεῖς· ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ', ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας,
οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕ. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
ΧΡΕ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. ΠΕ. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; ΧΡΕ. κερδαίνειν βουλόμενός τις
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας, παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.
ΠΕ. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστής,
κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις, δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει,
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ, τοῦτο ποῆσαι;
ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τἆλλά τε μοχθεῖν
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡΕ. ἐς κεφαλήν σοι.
ΠΕ. ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ ἔσονται·

514. σκυτοδεψεῖν Rn, βυρσοδεψεῖν MVm. 515. πήξας V. 516. ἐξῆν V. ὑμῖν οὖσι τ. V. τούτων πάντων ἀμελ.] πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας R. 517. νυνὶ Mmn. δὴ om MVmn. 519. πρῶτος V. 522. οὐδὲ R. 523. δήπου om V. 524. κινδυνεύειν R. ποιεῖσθαι M. 525. τἆλλά τε] καὶ V. 527. ἔσονται] ἔσονται πολοῦντες M.

οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος;
οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον,
οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστὶν τούτων πάντων ἀποροῦντα;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν, ὧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
XPE. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθόν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου
καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κολοσυρτόν;
φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι, καὶ φράζουσαι "πεινήσεις, ἀλλ' ἐπανίστω."
πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος, ἀντὶ δὲ κλίνης
στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει·
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν, ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου
λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων

528. δάπισι R, τάπησι Mmn. 529. οὔτ' ἐν μύροισι R. 531. πλέον τοῦ πλ. m, πλέον τὸ πλ. corr n. πάντων τούτων RM. ἀποροῦντας MVmn. 532. ἐμοὶ V. ἔστι R. 539. ἐπαγείρουσαι R. 540. δέ γε] δὴ M. 543. δὲ R.

μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων,
ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος, ἀντὶ δὲ μάκτρας
πιθάκνης πλευρὰν ἐῤῥωγυῖαν καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν
ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν;
ΠΕ. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.
ΧΡΕ. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν;
ΠΕ. ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος, οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει.
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστὶν μηδὲν ἔχοντα,
τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα·
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.
ΧΡΕ. ὡς μακαρίτην ὦ Δάματερ τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
ΠΕ. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες

544. φύλλ' MRVm, φύλ' n. 545. θράνους MRVmn. 546. γε om M. 547. πᾶσι R. αἰτίαν MRVmn. 548. οὖν R. 549. πενίαν πτωχείας Vm. 550. εἶναι] φάτ' εἶναι MRVmn. 551. τοῦτ' αὐτὸ Vm. 552. ἐστὶ R. 556. φειδόμενος V. 559. παρ' αὐτῷ Mmn.

καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς,
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
XPE. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
ΠΕ. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν, κἀναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἔστιν ὑβρίζειν.
XPE. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν, καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.
BΛE. νὴ τὸν Δία γ', εἴ γε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κόσμιόν ἐστιν;
ΠΕ. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται,
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
XPE. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσης,
ὅτι γε ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἄμεινον
πενία πλούτου. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου,

563. ἤδη om V. 564. δ' ἐνυβρίζειν R, addito εστιν rc ante δ' supra versum. 565. τοῖς τοίχοις V. 566. δί' εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτὸν R, δί' εἴγε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ Vmn et (qui δία habet) M. πῶς οὐ] πῶς οὐχὶ Rm, om V. 567. πόλεσι R. ὁπότε M. 568. ὦσιν R. 569. γεγέννηνται V. 570. ἐπιβουλεύουσίν R. 572. ἧττονα R. γ' om V. κομπάσης Mm, κομπάσας n. 573. ὅτι ζητεῖς mn, ὁτιὴ ζητεῖς M. ἀμείνων Mmn.

ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡΕ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;
ΠΕ. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα
αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
ΧΡΕ. τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον·
κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ΒΛΕ. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.
ΠΕ. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω,
ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς σε διδάξω.
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγῶνα,
ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφανώσας
κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.
ΧΡΕ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος·
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.

576. ποῶ R. ἔστι καὶ μάλιστα RV. 580. Βλ. om R. ἀποκομίζει V. 581. γνώμαις γρ V. ὄντως om V. λημῶντε R. 582. τοῦτο δήπου Rmn. σε om R. 583. ἂν] γ' ἂν n, om V. αὐτὸς τὸν ὀλυμπικὸν RV, αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν mn. τὸν ὀλυμπιακὸν αὐτὸς M. 584. πάντας V. ξυναγείροι M. 585. ἀνεκήρυττε R. ἀθλητῶν MVmn. 586. κοτίνωι MRmn, κοτίνου V. 587. τοῦτο RV. 589. ἑαυτοῦ V.

ΠΕ. πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,
εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
ΧΡΕ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν, κοτινῷ στεφάνῳ στεφανώσας.
ΠΕ. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾷν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν
διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡΕ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὐτὴ
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν,
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου, καὶ μὴ γρύξῃς
ἔτι μηδ' ὁτιοῦν·
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.
ΠΕ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει.
ΧΡΕ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
ΠΕ. τί πάθω τλήμων;
ΧΡΕ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
ΠΕ. εἶμι δὲ ποῖ γῆς;
ΧΡΕ. ἐς τὸν κύφων'· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρή σ', ἀλλ' ἀνύτειν.
ΠΕ. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
μεταπέμψεσθον.
ΧΡΕ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.

591. οὑτοσὶ RV. 592. ἀλλά σ' ὁ MRVn, ἀλλά γέ σ' m. ἐξολέσειε R. κοτίνωι MRVmn. 593. ἔστι τἀγάθ' ὑμῖν Vn, ἔστι τἀγαθά (omisso pronomine) m. 594. ἔξεστι R. 595. φασὶ mn. αὐτῆ mn, αὕτη V, ταύτη M. 596. μῆνα προσάγειν Rmn et γρ V, μῆνα προσπέμπειν M. 597. πρὶν καὶ κατ. m. 598. γρύζῃς R. 605. δὲ om M. 606. κυφῶν' R. 607. χρῆν mn. ἀνύειν Rmn, ἀνύττειν M. 608. ἦ μὴν] ἡμῖν pr R.

κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,
σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.
ΒΛΕ. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος,
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,
τῶν χειροτεχνῶν
καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.
ΧΡΕ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος οἴχεται.
ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεόν
ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
ΒΛΕ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποεῖν.
ΧΡΕ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα.
ΚΑ. Ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι,
γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ', ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινός.
ΚΑ. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
ΧΟ. λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.
ΚΑ. πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή.
ΧΟ. ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καί
μέγα βροτοῖσι φέγγος, Ἀσκληπιόν.

611. ἐστὶ R. 614. παιδίων RV. 615. καὶ τῆς τε γυν. λουσ. V. 619. ἡμῖν om m. 621. εγκατακλινοῦντες MRmn. ἄγομεν n. 623. διακώλύσει R. 624. σ' om MRV. 626. εὐπρεπισμένα R, εὐτρεπισμένα V. 627. θησείοισι Mn. 629. πεπράγατε μακαρίως V. 631. φίλων] τρόπων Mmn. 635. λελάμπρυται MRV. 638. βούλησθ' R. 640. φέγγος τὸν ἀσκλ. m.

ΓΥ. ΧΡΕ. τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἆρ' ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.
ΚΑ. ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον ὦ δέσποιν', ἵνα
καὐτὴ πίῃς· φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα·
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
ΓΥ. καὶ ποῦ 'στίν; ΚΑ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
ΓΥ. πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις, ἀνύσας ποτέ.
ΚΑ. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.
ΓΥ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. ΚΑ. μὴ τἀγαθά,
ἃ νῦν γεγένηται; ΓΥ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
ΚΑ. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ', εἴ τιν' ἄλλον, μακάριον κεὐδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. ΓΥ. νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
ΚΑ. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾖμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον ὥσπερ εἰκὸς ἦν,
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
ΓΥ. ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
ΚΑ. εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες. ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλεν καθεύδειν τοῦ θεοῦ

641. *Χρε.* addidit R. ἆρ' Mm: reliqui ἆρά γ'. ἀγγέλλεται R: reliqui ἀγγελεῖ. 645. αὐτὸν R. 648. τοίνυν] μοι τοίνυν n, μοι m. 650. σου m. 651. ἔμοιγε R. 653. ἀφικόμεσθα R. 656. αὐτὸν om Mm. 658. λουόμενος Mm. 661. πελανὸς R. 662. κατεκλίνομεν Mn.
κ
665. μέν τοι γε V. 666. ὑπερηκόντισεν R, ὑπερηκόντικεν V. 668. ἀποσβέσαι R.

ὁ πρόπολος, εἰπών, ἤν τις αἴσθηται ψόφου,
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε, κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γρᾳδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον·
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος,
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
ΓΥ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
ΚΑ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, μὴ φθάσειέ με
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθών, ἔχων τὰ στέμματα·
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
τὸ γρᾴδιον δ' ὡς ᾔσθετο δή μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑφῄρει· κᾆτα συρίξας ἐγὼ
ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις.
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν,
κατέκειτο δ' αὑτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων·
ἔπειτ', ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαυόμην.
ΓΥ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν; ΚΑ. οὐδέπω.

670. προσπολος. 672. ἠδυνάμην MVn. 673. ἀθάρας RV. 674. ἄποθεν m. 676. ἱερεά] ἱερέα τοῦ θεοῦ R. 677. ἀρπάζοντα M. 678. ταῦτα V. 679. παρῆλθε (ερι) m. (περι) 680. τι om V. 681. ταῦτ' ἠίτιζεν R. 682. οὔσιαν M, ubi γρ ὁσίαν. 683. ἀθάρας MV. 686. ἐλθών om M. 688. δὲ R. δή om RVm. 689. συρρίζας R. 692. κᾶτ' ἔκειτο R. δ' om R. ἐντυλίξασα R, συντυλίξασ' V. 694. ἀθάρας RVm. 695. ἀνεπαλλόμην R et, γρ ἀνεπαυόμην, V. 696. προσηιει γ' R.

μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γελοῖον δῆτά τι
ἐπόησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
ΓΥ. ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.
ΚΑ. οὔκ, ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα·
ὑπηρυθρίασε, χἠ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
ΓΥ. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισε.
ΓΥ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν.
ΚΑ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΥ. αἶ τάλαν.
ΚΑ. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
ΓΥ. λίθινον; ΚΑ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
ΓΥ. σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς; ΚΑ. διὰ τοῦ τριβωνίου·
ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία.
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων· ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὀπὸν
καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν

697. τοῦτ' ἤδη M. δῆτα om V. τι] τοι M. 698. πάνυ μέγα m. 701. τις] γέ τις R, γε V. 702. ὑπερυθρίασε R. 705. ἀγροῖκον R. 706. ἔγωγε R. 707. ταῦτ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν Rn, ταῦτα δ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν M. συνεκαλυψάμην Mmn. 708. δὲ, omisso ἐν, RV. 710. αὐτολίθινον θυΐδιον R. 712. οὐ δῆτ' om Mm, totum versum om R. 713. ἑώρακας m. 715. οὐχ ὀλίγας εἶχε R. 716. τῷ om M. 717. κατάπλαστον ἐνεχείρισε R. 719. θυΐαι R, θύα V. 721. βλέφαρα R. ἐκτρέψας RVn, ἀναστρέψας m.

ἔφευγ' ἀνάξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη
"ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τὰς ἐκκλησίας."
ΓΥ. ὡς φιλόπολίς τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
ΚΑ. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν
τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δέ
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεώ,
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὦ φίλοι θεοί.
ΚΑ. τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ,
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γέ μοι δοκεῖ·
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ Πλοῦτος ὦ δέσποιν' ἀνεστήκει βλέπων.
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
ἠφάνισεν αὑτὸν οἵ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς,
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν ἐπόησε τὸν Πλοῦτον ταχύ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐπόησεν τυφλόν.
ΓΥ. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος; ΚΑ. ἔρχεται.
ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον

723. ἀναΐξας R. 724. πεπλασμένος V. 725. σε] δὲ M. τῆς Mmn. 726. τις om n. 727. ταῦτα V. 728. δὴ om R. 729. ἡμιτύμβιον RVmn. 731. κατέπασσ' R, κατέπλασ' Vm, κατέπλασσεν M. 732. ἐπόσπυσεν R. 733. οὖν om R. 736. γ' om n. 'δόκει m. 738. δέσποινά γ' ἑστήκει Mm. 739. τὴν Mm. 740. ὁ δὲ θεὸς n. 747. νεοκλείδη V. ἐπόησε μᾶλλον V. 748. ἔχει V. 751. ὄντες] ὅτε R.

ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καί
ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὀφρῦς συνῆγον ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δέ
ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ' εἶ' ἁπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

ΓΥ. νὴ τὴν Ἑκάτην, κἀγὼ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγέλιά σε κριβανωτῶν ὁρμαθῷ,
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΑ. μή νυν μέλλ' ἔτι,
ὡς ἅνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

ΓΥ. φέρε νῦν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑ. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

κομμάτιον Χοροῦ.

ΠΛΟΥ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς,
οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον,
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν. ὢ τλήμων ἐγώ,
ὡς οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·
ἀλλ' αὖ τὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγώ

754. τ'] δ' R. 755. om R. 757. οἳ R. 760. ἅπαξ ἅπαντες R. 762. ἡμῖν M. 764. κἄγωγ' MVmn. 765. σ' ἐκ M, σ' ἐν Vmn. κριβανωτῷ corr n. 766. μέλ' R. 767. ἄνδρες MRVmn. 768. κομίσω τὰ κατ. MVmn. 769. νεωνήτοις R. 770. δ'] γ' V. ὑπαντῆσαι Mm. 777. ὢ] ὁ Mmn. 778. οὐδ'—οὐδὲ Mmn. 779. ἀλλ' αὐτὰ R, ἀλλὰ ταῦτα m. πάντα om n. ἐρῶ, nisi fallor, R.

δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.
ΧΡΕ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ.
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;
ΓΥ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σύ, χαίρετε.
φέρε νῦν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. ΠΛΟΥ. μηδαμῶς·
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
ΓΥ. εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;
ΠΛΟΥ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος.
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν·
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ' ἐπὶ τούτοις εἶτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
ΓΥ. εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξίνικος οὑτοσί
ἀνίσταθ' ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.
ΚΑ. Ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρές ἐστ' εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου

780. τε λοιπὸν R. 781. ἐπεδίδουν V. 785. ἐνδεικνύμενοι mn. 794. δῆτα] δὴ V, ταῦτα mn. 798. ἰσχάδα R. δεωμένοις R. 799. προβαλλόντ' m. τούτοις εἶτ' R, τούτοις Vm, τούτοισιν Mn. ἐπαναγκάζειν Mmn. 800. δεξίνικός γ' R, δὲ ξίνικος n, δὲ ξύνοικος Mm. post 805. addunt RV: οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμα δή. addunt etiam Mmn, sed pro δὴ mn habent τι, M που. 806. 'στι om V. 807. ἀμφορεῖς MVmn.

τὰ σκευάρια πλήρη 'στὶν ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς,
τοὺς ἰχθυηρούς, ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν·
ὁ δ' ἰπνὸς γέγον' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς, ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ὗν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος,
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός· οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν· ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΑΝ. ΔΙ. ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεόν
ἴωμεν. ΧΡΕ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί;

ΔΙ. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος νῦν δ' εὐτυχής.

ΧΡΕ. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.

ΔΙ. μάλιστ'. ΧΡΕ. ἔπειτα τοῦ δέει; ΔΙ. πρὸς τὸν θεόν
ἥκω· μεγάλων γάρ μοὔστιν ἀγαθῶν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρός
λαβὼν ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.

ΧΡΕ. ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

ΔΙ. κομιδῆ μὲν οὖν. ΧΡΕ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ'
ἄθλιος.

ΔΙ. κομιδῆ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην, οὓς τέως
εὐεργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους

809. πλῆρ' ἐστὶν m. 813. alterum τοὺς om n. 814. ἀργοὺς V. 815. γέγον' om Mmn. 817. δ' ἀποψώμεσθα οὐ V. 818. σκορόδοις V. 819. μὲν om R. 821. καπνὸς ἔξω. οὐχ m. 822. ἦν om V. 823. ἀνὴρ add R. ἕπου δὲ μετ' R. 824. ΧΡ.] οἰκέτης R. ἔλθωμεν V. 826. ΧΡ.] θερ/ R. eique etiam illa πρὸς τὸν θεὸν tribuit. 828. μο'στὶν R, μοι'στὶν MVm. 832. ΧΡ.] θερ/ et sic ad v. 866. ἐπέλειπεν V, ἀπέλιπε mn, ἐξέλιπε M. 833. οὐκοῦν—834. οὖν om R. 834. τέως] τότε V. 835. εὐηργέτησα MVm.

ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
ΧΡΕ. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙ. κομιδῇ μὲν οὖν·
αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
ΧΡΕ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ΔΙ. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεόν
προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
ΧΡΕ. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
ΔΙ. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
ΧΡΕ. μῶν ἐνεμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
ΔΙ. οὔκ, ἀλλ' ἐνεῤῥίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.
ΧΡΕ. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
ΧΡΕ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; ΔΙ. νὴ τὸν Δία.
ΧΡΕ. χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
ΣΥ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
καὶ τρὶς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις καὶ ἰοὺ ἰού·
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
ΧΡΕ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;
ΣΥ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι;
ΔΙ. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ·
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
ΧΡΕ. νὴ Δία, καλῶς τοίνυν ποῶν ἀπόλλυται.
ΣΥ. ποῦ, ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους

837. om M. 838. γ' V, σ' mn, om M. εὖ om V. 842. τῶν θεῶν MRVmn. 845. μῶν ἐμυήθης V, μῶν οὖν ἐμυήθης Mmn. 846. ἔτι R. 849. τῶι θεῶι δῶρα R. 850. ἄδικος συκοφάντης R. ὄλωλα M. δείλαος R. 854. καὶ θεοὶ καὶ φ. V. 858. τουτονὶ Vm. 859. λίπωσιν MRmn, λείπωσιν V. 862. θεράποντι dat R, inferiorem justo. 864. ἕτερος ἄδικος R. μόνους R.

ὑποσχόμενος οὗτος ποήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς· ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
ΧΡΕ. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'; ΣΥ. ἐμὲ τουτονί.
ΧΡΕ. ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;
ΣΥ. μὰ Δί', οὐμενοῦν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
ΚΑ. ὡς σοβαρὸς ὦ Δάματερ εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
ΣΥ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις;
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. ΚΑ. οἴμωζ' ἄρα σύ.
ΔΙ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
ΣΥ. οἴμοι τάλας, μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί;
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
ΔΙ. οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.
ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.
ΣΥ. ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅ τι δὲ ποεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
ΧΡΕ. μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
ΣΥ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον.
ΧΡΕ. ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος

865. ποήσειν οὗτος R. 868. δῆτα ταῦτ' Vn, δῆτα τοῦτο R, δὴ ταῦτα M, ταῦτα (omissa particula) m. 869. *ΧΡ.*] δικ/ R. 870. αδικ/ R. ὑμῶν οὐδ' ἑνὸς R, οὐδενὸς ὑμῶν V. 871. πράγματα, γρ χρήματα, V. 872. *ΚΑ.*] θερ/ R. 873. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ justo dant RV. 874. αδικ/ R. 876. *ΚΑ.*] θερ/ R. οἴμωξ' R. 878. οὗτος εἰ M, ἔσθ' οὑτοσὶ Rmn, ἔσθ' ὅτι V. 879. τοὺς] εἰ τοὺς Rmn. 882. δ' ἔχων V. 884. τόνδε R. 885. *ΧΡ.* om R. οὐχ ἔνεστι MRVmn. διηγήματος V. 886. ἕτερος ἄδικος R. 889. *ΧΡ.*] δικ/ R. 890. δειπνήσατον R. 891. δ' ἡ παληθείᾳ R, δ' ἐπ' ἀληθείᾳ m, δὴ 'π' ἀληθείας M.

διαρραγείης, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.
ΣΥ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν ὦ μιαρωτάτω
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὓ ὗ, ὓ ὗ, ὓ ὗ, ὓ ὗ, ὓ ὗ, ὓ ὗ.
ΧΡΕ. κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι; ΔΙ. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
ΣΥ. ταῦτ' οὖν ἀνάσχετ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ', ὡς ἄχθομαι
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.
ΧΡΕ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΥ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.
ΧΡΕ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι, ΣΥ. τὸ τί;
ΧΡΕ. γεωργὸς εἶ; ΣΥ. μελαγχολᾷν μ' οὕτως οἴει;
ΧΡΕ. ἀλλ' ἔμπορος; ΣΥ. ναί, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.
ΧΡΕ. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες. ΣΥ. οὐ μὰ τὸν Δία.
ΧΡΕ. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν, μηδὲν ποῶν;
ΣΥ. τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων
καὶ τῶν ἰδίων πάντων. ΧΡΕ. σύ; τί μαθών; ΣΥ. βούλομαι.
ΧΡΕ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει;
ΣΥ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν, ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
ΧΡΕ. εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;
ΣΥ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
καὶ μὴ 'πιτρέπειν, ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ.
ΧΡΕ. οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν; ΣΥ. κατηγορεῖ δὲ τίς;

892. γ' ἐμπλησμένος R, τ' ἐμπλησμένος V, γ' ἐμπεπλησμένος n, ἐμπεπλησμένος Mm. 893. ἔνδον δ' V. 896. γ' om Vm. 897. γ' om Vmn. 899. εἰς] ὡς M. 901-24. *ΧΡ.*] δικ/ R. 901. γ' om MVmn. 903. εἶ] οὗτος εἶ V. μελαγχολᾶι R. 904. γ'] γὰρ V. 906. διέξεις V. 910. προσῆκον εινὸν R, προσήκοντος μηδενὸς M. 911. προσήκει] ἐστί μοι (omisso ante πόλιν pronomine) V. 912. ante ὦ omisi μ' cum R. ἂν om V. 914. τοῖς post νόμοις om MRV. 915. 'πιτρέχειν V. ἣν Rmn.

ΧΡΕ. ὁ βουλόμενος. ΣΥ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ,
ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
ΧΡΕ. νὴ Δία, πονηρόν γ' ἆρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός; ΣΥ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
ΧΡΕ. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; ΣΥ. οὐδ' ἄν, εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
ΧΡΕ. κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. ΚΑ. οὗτος, σοὶ λέγει.
ΧΡΕ. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. ΚΑ. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
ΣΥ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδί
ὁ βουλόμενος. ΚΑ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ΣΥ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
ΚΑ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
ΣΥ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΧΡΕ. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
ΣΥ. οἴμοι περιείλημμαι μόνος. ΚΑ. νυνὶ βοᾷς;
ΣΥ. οἴμοι μάλ' αὖθις. ΚΑ. δός σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
ΔΙ. μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
ΚΑ. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
ΔΙ. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις; εἰπέ μοι.
ΚΑ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα,
ὥσπερ κοτίνῳ, προσπατταλεύσω τουτῳί.
ΣΥ. ἄπειμι· γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινά,
καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεόν

918. οὐκοῦν] λοιπὸν V. 920. νὴ τὸν δία M. 921. δ'] γ' V. 923. τις ἐν τῷ m. 926 et 27. ΧΡ.] θερ/ R. ΚΑ.] δικ/ R. 927. ταῦτα πάντα M. 928. πρὸς] τις πρὸς m, τις M, qui om ἔμ' ὑμῶν. 929 et 931. ΚΑ.] θερ/ R. 932. ποιεῖς MRVmn. 933. ΧΡ.] θερ/. εἶχες R. 934 et 936. 38. 42. ΚΑ.] θερ/ R. 937. ΔΙΚ.] συκο/ R. 938. κάλλιον ἀνανατεθήσεται R. 939. περὶ τὸν π. V. 940. σεμνοῖς ἱματίοις Vn. προσήκει n. 943. τουτουὶ M.

ἐγὼ ποήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτι καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
ΔΙ. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε,
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς θέρου·
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
ΧΡΕ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γνώσεται
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.
ΓΡΑΥΣ. Ἆρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.
ΓΡΑΥΣ. φέρε νυν, ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.
ΧΡΕ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας, λέγειν σ' ἐχρῆν.
ΓΡΑΥΣ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ' ὦ φίλτατε·
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
ΧΡΕ. τί δ' ἔστιν; ἦ που καὶ σὺ συκοφάντρια
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; ΓΡΑΥΣ. μὰ Δί' ἐγὼ
μὲν οὔ.
ΧΡΕ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
ΓΡΑΥΣ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.
ΧΡΕ. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
ΓΡΑΥΣ. ἄκουε νῦν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μέν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν

948. ὅτι ἢ κ. V. 949. βολὴν R. 955. ΧΡ.] θερ/ R. 957. ὅτ' MRVmn. 958. προσδέξῃ R. 960. ὄντες R. 961. ἡματήκαμεν R. 965 et 74. χρεμύλου οἰκέτης R. 966. μάλ' ἐξελήλυθας V. σ' om Vmn. 969. πεποίηκέ μοι V. 971. μὰ δί' om V. 975. ἦν] ἦν δή MRmn.

καὶ χρηστόν. εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ ταὐτὰ πάνθ' ὑπηρέτουν.
ΧΡΕ. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
ΓΡΑΥΣ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο.
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιον, ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
ἐκέλευσεν ἄν, τῇ μητρί θ' ἱματίδιον·
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
ΧΡΕ. οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
ΓΡΑΥΣ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.
ΧΡΕ. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
ΓΡΑΥΣ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτόν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονί
καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης, ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι, ΧΡΕ. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
ΓΡΑΥΣ. ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί,
ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι
"πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι."
ΧΡΕ. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ·

979. ταῦτα πάνθ' R, πάντα ταῦθ' MVmn. 980. ὅ τι σου] ὃ M. 983. εἴς γ' m. ἱμάτιόν γ' n. 985. μητρί τε θὀιματίδιον Rmn, μητρί τε θοιμάτιον M, μητρί τ' εἰς ἱμάτιον V. 989. ἕνεκα V, ἕνεκε m. μισγητίας Mmn. 991. μεμνῷτό M et γρ n. 993. οὐχὶ τοίνυν ὁ βδ. τὸν R, οὐχὶ νῦν ὁ βδ. τὸν M, οὐχὶ νῦν γ' ὁ βδ. τὸν mn. 996. τοὺς πίνακας R. 998. ἥξοι μοι R. 999. προσέπεμψεν Mmn. 1001. ὅτι] μ' ὅτι Mm. 1003. τις om V. 1004. mulieri dat R.

πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν.
ΓΡΑΥΣ. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι, νὴ τὼ θεώ,
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
ΧΡΕ. ἐπ' ἐκφοράν; ΓΡΑΥΣ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι. ΧΡΕ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
ΓΡΑΥΣ. καὶ νὴ Δί', εἰ λυπουμένην αἴσθοιτό με,
νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο.
ΧΡΕ. ἔπειτ' ἴσως ᾔτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
ΓΡΑΥΣ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν·
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
ΧΡΕ. μόνος γὰρ ἥδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
ΓΡΑΥΣ. καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.
ΧΡΕ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
ΓΡΑΥΣ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου.
ΧΡΕ. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
ΓΡΑΥΣ. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
ΧΡΕ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.
ΓΡΑΥΣ. ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποεῖ
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
ΧΡΕ. τί γὰρ ποήσει; φράζε, καὶ πεπράξεται.
ΓΡΑΥΣ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποεῖν·
ἢ μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν.

1005. ἅπαντ' ὑπηίσθιεν R, ἅπαντά γ' ἤσθιεν V, ἅπαντα κατήσθιε Mmn. 1006. γ'] δ' V. τοὺς θεοὺς M. 1008. ἐκφορᾷ V. 1010. ante αἴσθοιτο omisi γ' cum R. 1011. νιτάριον R, νιτάριόν γ' V, νιττάριον Mmn. ἂν om m. βάτιον RV, βάττιον Mmn. 1012. ᾔτησ' ἂν ὑπ. M, ᾔτησεν ἂν σ' ὑπ. n. 1013. μεγάλοις ὀχουμένην] μεγάλοισι νὴ δία V. 1014. με om M. 1018. παγκάλους Mmn. μ' om V. 1019. προτείνειεν n, προτείνοις M. 1020. χροιᾶς R. 1022. δ' Vm. 1024. σαπρώσης m. 1027. malim ποιήσῃ. 1029. μ' om MRV. ἀντ' εὖ ποεῖν R. 1030. δίκαιον ἀγαθὸν MVmn, ἀγαθὸν δίκαιον R.

ΧΡΕ. οὔκουν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;
ΓΡΑΥΣ. ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
ΧΡΕ. ὀρθῶς γε· νῦν δέ γ' οὐκέτι ζῆν σ' οἴεται.
ΓΡΑΥΣ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ' ὦ φίλτατε.
ΧΡΕ. οὔκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς.
ΓΡΑΥΣ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις.
ΧΡΕ. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία.
ΓΡΑΥΣ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡΕ. φαίνεται·
στεφάνους γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.
ΝΕ. ἀσπάζομαι. ΓΡΑΥΣ. τί φησιν; ΝΕ. ἀρχαία φίλη,
πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.
ΓΡΑΥΣ. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
ΧΡΕ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑορακέναι.
ΓΡΑΥΣ. ποίου χρόνου ταλάνταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
ΧΡΕ. τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
ΓΡΑΥΣ. οὔκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοὺς τρόπους.
ΝΕ. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.
ΓΡΑΥΣ. ἆ ἆ, τὴν δᾷδα μή μοι προσφέρ'. ΧΡΕ. εὖ μέντοι λέγει·
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.

1031. om R. 1032. ἔφη] ἔτι R. 1033. γ' om Mm. σε ζῆν R. 1034. ἀπὸ R. 1035. γέ μου n. 1036. δακτύλιον V. 1037. τυγχάνει Rmn. γ'] δ' n. γ' ὢν m. τηλίας R. 1038. τοδὶ] τὸ δὴ V. 1041. στέφανόν R. γ' ἔτι m. δᾶιδας R. 1042. *ΝΕ.*] $\overset{\tau}{\text{νεω}}$ R, qui sic sæpe. *ΓΡ.* om R. τί] σέ R. *ΝΕ.* om R. 1044. ἔγωγε R. ὕβρεως MRVm, ὕβριος n. ὑβρίζομαι] αἰσχύνομαι V. 1045. ἑωρακέναι MVmn. 1046. ταλάντατος παρ' R, ταλάνταθ' ὧς παρ' M. 1047. ἄλλοις V. 1048. βλέπειν M. 1049. τοῖς τρόποις R.

ΝΕ. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; ΓΡΑΥΣ. ποῖ
τάλαν;
ΝΕ. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα. ΓΡΑΥΣ. παιδιὰν τίνα;
ΝΕ. πόσους ἔχεις ὀδόντας. ΧΡΕ. ἀλλὰ γνώσομαι
κἄγωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
ΝΕ. ἀπότισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
ΓΡΑΥΣ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
ΝΕ. ὄναιο μέντ' ἄν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
ΧΡΕ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.
ΓΡΑΥΣ. γέρων ἀνὴρ ὢν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
ΝΕ. πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν τιτθίων
ἐφάπτεταί σου, λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
ΓΡΑΥΣ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ' ὦ βδελυρὲ σύ.
ΧΡΕ. μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
ἀλλ' ὦ νεανίσκ' οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην. ΝΕ. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.
ΧΡΕ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. ΝΕ. τί κατηγορεῖ;
ΧΡΕ. εἶναί σ' ὑβριστήν φησι, καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
ΝΕ. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. ΧΡΕ. τὸ τί;
ΝΕ. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν, ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεπον ποεῖν·
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.
ΧΡΕ. οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως
εἶναι μετ' αὐτῆς. ΓΡΑΥΣ. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ
τίς;
ΝΕ. οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένῃ
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.

1055. παῖξαι V. 1056. λαβοῦσαν R. 1057. ἔχει V. ἀλλ' ἃ n. 1058. καγώ γὰρ ἴσως ἔχει m. 1059 μόνον γομφίον R. 1062. μένγ' Rm. 1063. νῦν μὲν] νῦν n, δὴ νῦν M. 1064. ψιμμίθιον M. 1069. οὐκ] αἴκ' R. 1070. γὰρ] γ' V. 1078. ἐπέτρεψ' ἐγὼ ποεῖν V. 1081. *ΓΡΑΥΣ.*] νε/ R. ἐπιτρέπων Vm.

ΧΡΕ. ὅμως δ', ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
πίνειν, ξυνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.
ΝΕ. ἀλλ' ἐστὶ κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
ΧΡΕ. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
ΝΕ. ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὓς ἔχω.
ΓΡΑΥΣ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.
ΝΕ. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. ΧΡΕ. θάῤῥει, μὴ φοβοῦ·
οὐ γὰρ βιάσεται. ΝΕ. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις·
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.
ΓΡΑΥΣ. βάδιζ'· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
ΧΡΕ. ὡς εὐτόνως ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ γρᾴδιον,
ὥσπερ λεπάς, τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.
ΚΑ. Τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. ΕΡ. σέ τοι λέγω
ὦ Καρίων, ἀνάμεινον. ΚΑ. οὗτος, εἰπέ μοι,
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;
ΕΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὗν. ΚΑ. εἰπέ μοι,
τί δ' ἐστίν; ΕΡ. ὁ Ζεὺς ὦ πόνηρε βούλεται,
ἐς ταὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρυβλίον,
ἁπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
ΚΑ. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.

1084. δ' et καὶ om R. 1085. ξυνεκποτέ] συνεκποτέον mn, οὕνεκά ποτε R. ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα σε pr V, ἐστί σε καὶ τὴν τρύγα corr V. 1086. καὶ] τε καὶ V, γε καὶ m. 1087. πάντα ταῦτ' MV. 1088. γὰρ] γ' οὖν R, γοῦν V. 1089. ὡς R. 1090 δέ γ'] δέ τ' m, δ' n. 1091. δέ γ'] δ' mn. 1092. γάρ τι βιάσεται V, γὰρ βιάσεταί σε M. 1093. ὑπέπιττον RV, ἐπίττουν Mmn, ὑπεπείρων γρ V. 1096. προσείχετο RV. 1097. *ΚΑ.*] θερ/ R hic et infra. 1099. λέγω] σέ τοι mn. ὦ] σέ τοι ὦ M, λέγω mn. 1102. ἀλλ' om V. μ' ἔφθασας V. 1108. τρύβλιον R. 1109. ἅπαξ ἅπαντας R. ἐς M. 1110. γίνεται R, et γρ V.

ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ᾽ ἐπιβουλεύει ποεῖν
ἡμᾶς; ΕΡ. ὁτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ᾽. ἀφ᾽ οὗ γὰρ ἤρξατ᾽ ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ᾽ οὐδὲ ἓν
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. ΚΑ. μὰ Δί᾽, οὐδέ γε
θύσει· κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ᾽ ἡμῶν τότε.
ΕΡ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει·
ἐγὼ δ᾽ ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. ΚΑ. σωφρονεῖς.
ΕΡ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
πάντ᾽ ἀγάθ᾽ ἕωθεν εὐθύς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ᾽ εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
ΚΑ. οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐπόεις ζημίαν
ἐνίοτε τοιαῦτ᾽ ἀγάθ᾽ ἔχων; ΕΡ. οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ᾽ν τετράδι πεπεμμένου.
ΚΑ. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.
ΕΡ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἧς ἐγὼ κατήσθιον.
ΚΑ. ἀσκωλίαζ᾽ ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
ΕΡ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
ΚΑ. ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν᾽ ἔοικ᾽ ἐπιστρέφειν.
ΕΡ. οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
ΚΑ. ταύτην ἐπιπιὼν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.
ΕΡ. ἆρ᾽ ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
ΚΑ. εἴ του δέει γ᾽ ὧν δυνατός εἰμί σ᾽ ὠφελεῖν.
ΕΡ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν᾽ εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν, καὶ κρέας νεανικὸν
ὧν θύεθ᾽ ὑμεῖς ἔνδον. ΚΑ. ἀλλ᾽ οὐκ ἐκφορά.

1111. δὴ] γε mn, om MV. 1112. ὅτι εἰ R. 1113. ἐργάσασθ᾽ V. 1114. οὐδεὶς λιβανωτὸν ἢ δ. R. 1115. οὐ] οὐχὶ R. 1116. ἡμῖν ἐπιθύει MRmn. 1117. ἐπιμελεῖσθ᾽ R. 1118. μὲν om R. 1119. κἀποτέτριμμαι R. 1120. μὲν om MRVm. 1121. πάντα τἀγάθ᾽ V. 1122. ὅσ᾽] θ᾽ ἃς R. 1124. ζημίας V. 1128. ἣν MRm. 1131. περὶ τὰ σπλάγχν᾽ ὡς V. ἔοικέ τι στρέφειν RV, ἔοικέ τις στρέφειν M. 1136. πορίσαις V. 1138. ὢ R pr. ἔκφορα MRmn

ΕΡ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι', ἐγώ σ' ἂν λανθάνειν ἐπόουν ἀεί.
ΚΑ. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτὸς ὦ τοιχωρύχε·
ἧκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
ΕΡ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
ΚΑ. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
ΕΡ. μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
ΚΑ. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
ΕΡ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολύ.
ΚΑ. τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
ΕΡ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
ΚΑ. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
ΕΡ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
ΚΑ. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
ΕΡ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. ΚΑ. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
ΕΡ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. ΚΑ. δόλιον; ἥκιστά γε·
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
ΕΡ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. ΚΑ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
ΕΡ. ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
ποεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
ΚΑ. ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βιότιον.
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.

1139. ὅτε MR. τι] γε R, om M. 1140. ὑφέλοις R, ὑφείλου Mmn. σ' ἂν] σε MVmn. 1141. *ΚΑ.*] θε/ R, qui inferiori præfigit κα/. τε] γε RM, om V. αὐτὸς n. 1143. γ'] κ' V. 1146. κατέβαλες R. 1147. ἀλλ' οὖν σ. 1148. ἐνταυθοῖ MR. 1150. δέ γ' αὐτ. Mn, δαὶ ταὐτ. m. δοκεῖς V. 1151. πᾶσιν ἂν V. 1152. ἡμῖν om V. 1154. ἐστὶν R. 1161. τοίνυν γ' V. καὶ—ἐρεῖς] τί δῆτ' ἐρεῖς V. 1166-7. Mercurio dat R.

ΕΡ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; ΚΑ. καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς.
ΙΕ. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στὶ Χρεμύλος μοι σαφῶς;
ΧΡΕ. τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε; ΙΕ. τί γὰρ ἄλλ' ἢ κακῶς;
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός.
ΧΡΕ. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;
ΙΕ. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. ΧΡΕ. τίνος οὕνεκα;
ΙΕ. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
ὅτ' εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς, ὁ δέ τις ἂν
δίκην ἀποφυγών· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις
κἀμέ γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα. νῦν δ' οὐδὲ εἷς
θύει τὸ παράπαν οὐδὲν, οὐδ' εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μυρίοι.
ΚΑ. οὔκουν τὰ νομιζόμενά σοι τούτων λαμβάνεις;
ΙΕ. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
ΧΡΕ. θάῤῥει· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.
ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε
αὐτόματος ἥκων. ΙΕ. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.
ΧΡΕ. ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος,
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,
ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. ΙΕ. πάνυ μὲν οὖν
δρᾶν ταῦτα χρή. ΧΡΕ. τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.

1170. εἶναί μοι δοκεῖς R, εἶναί μοι δοκῇς MVmn. 1171. ἱερευς τοῦ διός R. μοι om R. 1172. ἀλλ' Vn. 1173. οὗτος om MRm et, qui βλέπειν ante ὁ ponit, V. 1179. ὅτ'] ὅτ' οὐκ R. 1182. καὶ μετεκάλει Mn, καὶ μετεκαλεῖτο m. 1183. οὐδεὶς ἔρχεται RV. 1185. σοι] σ R. 1187. καμμένειν R, καταμένειν V. 1190. ἐλθὼν V. πάντα τἀγαθὰ n. νῦν V. 1191. ἱδρυσόμεσθ' R. 1193. ὀπισθοδρόμον V. 1196. τις ἔξω V.

ΓΡΑΥΣ. ἐγὼ δὲ τί ποῶ; ΧΡΕ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεόν
ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
ΓΡΑΥΣ. ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον; ΧΡΕ. πάντα σοι πεπράξεται·
ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἑσπέραν.
ΓΡΑΥΣ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί' ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.
ΚΑ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
αὗται ποοῦσι. ταῖς γὰρ ἄλλαις μὲν χύτραις
ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω· ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.
ΧΟ. οὐκέτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
εἰς τοὔπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτοις ᾄδοντας ἕπεσθαι.

1198. ἱδρυσόμεσθα RV. 1200. δ' om R. 1204. πολύ γε τῶν m. 1205. ταῖς μὲν γὰρ ἄλλαις MRm, ταῖς μὲν ἄλλαις n, ταῖς γὰρ ἄλλαις γε V. 1207. ἔνεισιν Mn. 1208. τοίνυν γ' n. 1209. τοὔπισθε R.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Μαθων παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδόν
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβών
τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀνάγειν θέλων
Εὐριπίδην. λίμνην τε διέβαινεν κάτω,
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδών
ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον.
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἀγών,
καὶ δὴ στεφανοῦται Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην.

II.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἅιδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρέχειν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξε-

11. ἐστι om RV. 13. τὸ om R. παρασχεῖν V.

τάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδούς, ᾗ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ᾤχετο, καὶ ὀλίγα ἄττα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς, ὁρμᾷ πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς, πεζῇ τὴν κύκλῳ πορεύεται, ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ᾄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα ἐν Ἅιδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων, οἵ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἴακχον ᾄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὅ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μέν τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζονται. εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ· ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χἀτέρων τινῶν, πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Ἅιδῃ βραβεῖον ἔχοντος, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου ἀντι-

2. τούτῳ om V. 3. ὁρμᾶται V. 9. δ' ἐν V. 15. διά τε ἐκ—ἀγνοίας R. 17. ἀλεώρας R. 20. ἐντίμους om R. 22. μονόκωλον R. 26. καὶ τοῦ τραγ. θρόνου post ἔχοντος ponit R.

ποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν, ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται· καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος τὸν Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη, διὰ Φιλωνίδου, εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν· Φρύνιχος δεύτερος Μούσαις, Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος. οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

1. πλάτωνος V. 5. προσάγοντος RV. 10. ληναῖα R, λιναῖα V.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.*

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΝΕΚΡΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.**

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΑΙΑΚΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

* *ΔΙΟΝΥΣΟΣ*] οἰκέτις δο/. R. ** *ΧΟ. ΒΑΤΡ.*] βατράχων παραχωρήματα R. et deinde θεράπων πλούτωνος. πανδοκεύτριαι β′. διόνυσος. χορὸς μυστῶν. εὐριπίδης. αἰσχύλος. πλούτων. αἰακός.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝ. Εἴπω τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
ΔΙΟ. νὴ τὸν Δί', ὅ τι βούλει γε, πλὴν "πιέζομαι."
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.
ΞΑΝ. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; ΔΙΟ. πλήν γ' "ὡς θλί-
βομαι."
ΞΑΝ. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω; ΔΙΟ. νὴ Δία
θαῤῥῶν γε· μόνον ἐκεῖν' ὅπως μὴ 'ρεῖς. ΞΑΝ. τὸ τί;
ΔΙΟ. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον ὅτι χεζητιᾷς.
ΞΑΝ. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;
ΔΙΟ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.
ΞΑΝ. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κ' Ἀμειψίας·
σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ;
ΔΙΟ. μὴ νῦν ποήσῃς· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
ΞΑΝ. ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὑτοσί,
ὅτι θλίβεται μέν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ.
ΔΙΟ. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,

6. εἴπω γελοῖον M. 7. ἐκεῖν' om. R. μὴ ῥῇς V. 9. μήθ' M. 10. καθαιρήσῃ RV. 11. ἱκετεύω σε πλὴν V. 15. σκευηφοροῦσ' MV. ἐν τῆι κωμ. R. 18. πλὴν ἠνιαυτοῦ R, πλὴν ἠνι αὐτοῦ V. 19. ἄρ' M.

ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι;
ΞΑΝ. οὐ γὰρ φέρω 'γώ; ΔΙΟ. πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ' ὀχεῖ;
ΞΑΝ. φέρων γε ταυτί. ΔΙΟ. τίνα τρόπον; ΞΑΝ. βαρέως πάνυ.
ΔΙΟ. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὖνος φέρει;
ΞΑΝ. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.
ΔΙΟ. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
ΞΑΝ. οὐκ οἶδ'· ὁ δ' ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
ΔΙΟ. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῄς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
ΞΑΝ. οἴμοι κακοδαίμων. τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἦ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
ΔΙΟ. κατάβα, πανοῦργε· καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἷ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἠμί, παῖ.
ΗΡΑ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὅστις· εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
ΔΙΟ. ὁ παῖς. ΞΑΝ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. οὐκ ἐνεθυμήθης;
ΞΑΝ. τὸ τί;
ΔΙΟ. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑΝ. νὴ Δία, μὴ μαίνοιό γε.
ΗΡΑ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτόν. ἀλλ' ὅμως γελῶ.
ΔΙΟ. ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.
ΗΡΑ. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙΟ. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.
ΗΡΑ. κἀναυμάχησας; ΔΙΟ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα.

27. ὄνος R. 28. δ' M. οὔ] δο/. οὔ R, omisso δο/ v. inf. 31. σ' om M. 33. ἔγωγ' οὐκ MRV. 36. εἰμὶ V: vulgo enim εἶμι. οὗ M. 42. δήμητραν R.

ΗΡΑ. σφώ; ΔΙΟ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΗΡΑ. κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.
ΔΙΟ. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε, πῶς οἴει σφόδρα;
ΗΡΑ. πόθος; πόσος τις; ΔΙΟ. μικρός, ἡλίκος Μόλων.
ΗΡΑ. γυναικός; ΔΙΟ. οὐ δῆτ'. ΗΡΑ. ἀλλὰ παιδός;
ΔΙΟ. οὐδαμῶς.
ΗΡΑ. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙΟ. ἀππαπαῖ. ΗΡΑ. ξυνεγένου [τῷ] Κλεισθένει;
ΔΙΟ. μὴ σκῶπτέ μ' ὦ 'δέλφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς·
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
ΗΡΑ. ποῖός τις ὦ 'δελφίδιον; ΔΙΟ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
ΗΡΑ. ἔτνους; βαβαιάξ, μυριάκις γ' ἐν τῷ βίῳ.
ΔΙΟ. ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ 'τέρᾳ φράσω;
ΗΡΑ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.
ΔΙΟ. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος·
κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. ΗΡΑ. πότερον εἰς Ἅιδου κάτω;
ΔΙΟ. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
ΗΡΑ. τί βουλόμενος; ΔΙΟ. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
ΗΡΑ. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; ΔΙΟ. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα.
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.
ΗΡΑ. εἶτ' οὐχὶ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;

51. κᾆτ'—hæc θεράποντι dat R. 53. ἐξαίφνης πρὸς ἐμαυτὸν M. 54. ἐπάταξεν R. 55. ποῖος V. μακρὸς M, σμικρὸς V. 57. ἀταταί M. 63. ἔτνους] ἐγὼ γρ. V. γ' om MV. 64. ἠ'τέρα R, ἢ ἕτερα V, ἤ 'τερα M. 68. vocis οὐκ ultimam litteram versui inferiori dat R. 73. τουτὶ γὰρ καὶ V. 77. ἀνάγειν RV.

ΔΙΟ. οὐ πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
κἄλλως ὁ μέν γ' Εὐριπίδης πανοῦργος ὢν
κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ', εὔκολος δ' ἐκεῖ.
ΗΡΑ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στίν; ΔΙΟ. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
ΗΡΑ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙΟ. ἐς μακάρων εὐωχίαν.
ΗΡΑ. ὁ δὲ Ξενοκλέης; ΔΙΟ. ἐξόλοιτο νὴ Δία.
ΗΡΑ. Πυθάγγελος δέ; ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα.
ΗΡΑ. οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια,
τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;
ΔΙΟ. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
ἃ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ.
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι
ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
ΗΡΑ. πῶς γόνιμον; ΔΙΟ. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
ΗΡΑ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙΟ. καὶ μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.
ΗΡΑ. ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
ΔΙΟ. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
ΗΡΑ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.

78. πρὶν ἂν R. 80. γ' om V. 81. κἂν] καὶ RV, om M. ἐπιχειρήσειεν ἂν M. 83. οἴχεται RV. 86. ξενοκλῆς M. 90. πλεῖν ἢ μυρία R. 97. λάβοι pr R. 102. ἰδίᾳ] ἄνευ R. 103. σοι (ε superscr.) M. ἀρέσκεται M. καὶ om R.

ΔΙΟ. δειπνεῖν με δίδασκε. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
ΔΙΟ. ἀλλ' ὧνπερ ἕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
ἦλθον, κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σύ
ἐχρῶ τόθ' ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον.
τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπάς, κρήνας, ὁδούς,
πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
ΗΡΑ. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
ΔΙΟ. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Ἅιδου κάτω·
καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
ΗΡΑ. φέρε δή, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;
μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙΟ. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.
ΗΡΑ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς σύντομος τετριμμένη,
ἡ διὰ θυείας. ΔΙΟ. ἆρα κώνειον λέγεις;
ΗΡΑ. μάλιστά γε. ΔΙΟ. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον·
εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
ΗΡΑ. βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
ΔΙΟ. νὴ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
ΗΡΑ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙΟ. εἶτα τί;
ΗΡΑ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν ΔΙΟ. τί δρῶ;
ΗΡΑ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
κἄπειτ', ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. ΔΙΟ. ποῖ; ΗΡΑ. κάτω.
ΔΙΟ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. ΗΡΑ. τί δαί;

108. ὥσπερ V. 116. ἰέναι κάτω, γρ. καὶ σύ γε, V. 118. ὅπη V, γρ ὅπως. ἀφίξομ', γρ ἀφιξώμεθ', V: ἀφίξομαι M. 119. μήτι M. 121. ἡ μία M. 122. παῦε om M. 124. θυίας R. κώνιον R. 125. γε ante καὶ om M. 127. κατάντη καὶ ταχεῖαν V. 129. κεραμικόν R. κᾆτα MV. 134. ἐγκεφάλωι V. δύω MRV. 135. δέ V.

ΔΙΟ. ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. ΗΡΑ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς·
εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ
ἄβυσσον. ΔΙΟ. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;
ΗΡΑ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳὶ σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.
ΔΙΟ. φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε; ΗΡΑ. Θησεὺς ἤγαγεν.
μετὰ τοῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία
δεινότατα. ΔΙΟ. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡΑ. εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους,
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
ἢ παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο,
ἢ μητέρ' ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὅρκον ὤμοσεν,
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
ΔΙΟ. νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι κεἰ
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
ΗΡΑ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν πνοή,
ὄψει τε φῶς κάλλιστον ὥσπερ ἐνθάδε,
καὶ μυρρινῶνας καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
ΔΙΟ. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; ΗΡΑ. οἱ μεμυημένοι.
ΞΑΝ. νὴ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
ΗΡΑ. οἵ σοι φράσουσ' ἁπαξάπανθ', ὧν ἂν δέῃ·
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ' ὦ 'δελφέ. ΔΙΟ. νὴ Δία καὶ σύ γε

137. εἰς V. 138. πῶς γε περ. MR. 141. φεῦ suum habet versum in R. 143. ταῦτ' MV. 144. ἔκπληκτε V. 145. ἀποστρέψεις M. 146. ἀείναον V, ἀεὶ νῶν RM. 147. ἠδίκηκε V. 152. τούτοις καὶ εἰ R. 153. ἔμαθεν R. 157. πολὺν χειρῶν κρότον M. 159. ἄγω R. 160. αὐτὰρ M. 161. φράζουσ' ἁπαξάπαν V. ἂν om M. 164. ὦ 'δελφὲ πολλὰ M.

ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε.
ΞΑΝ. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙΟ. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
ΞΑΝ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
ΔΙΟ. ἐὰν δὲ μὴ 'υρω; ΞΑΝ. τότε μ' ἄγειν. ΔΙΟ. καλῶς λέγεις·
καὶ γάρ τινες ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν.
οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Ἅιδου φέρειν;
ΝΕ. πόσ' ἄττα; ΔΙΟ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
ΔΙΟ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
ΔΙΟ. ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.
ΝΕ. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μὴ διαλέγου.
ΔΙΟ. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. ΝΕ. ἀναβιῴην νῦν πάλιν.
ΞΑΝ. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώξεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙΟ. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. ΧΑ. ὠόπ, παραβαλοῦ.
ΞΑΝ. τουτὶ τί ἐστι; ΔΙΟ. τοῦτο λίμνη νὴ Δία,
αὕτη 'στὶν ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ.
ΞΑΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί.
ΔΙΟ. χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.
ΧΑ. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ 'ς ὄνου πόκας,
ἢ 'ς Κερβερίους, ἢ 'ς κόρακας, ἢ 'πὶ Ταίναρον;
ΔΙΟ. ἐγώ. ΧΑ. ταχέως ἔμβαινε. ΔΙΟ. ποῦ σχήσειν δοκεῖς;
ἐς κόρακας ὄντως; ΧΑ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' εἵνεκα.
ἔσβαινε δή. ΔΙΟ. παῖ, δεῦρο. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἄγω,

170. φέρουσι R. τουτονὶ τὸν ν. M. 173. πῶς R. 175. ἵνα] ἐὰν R, ἵν' ἂν V. 182. αὐτή M. 189. ἐς κόρακας Charoni dat V, ὄντως Baccho. δἰ R. ἕνεκα MV. 190. ἔσβαινε δὴ] hæc Baccho dat R et, qui εἴσβαινε, V. ἔμβαινε M.

εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
ΞΑΝ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.
ΧΑ. οὐκοῦν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ.
ΞΑΝ. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑ. παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον,
ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙΟ. μανθάνεις; ΞΑΝ.
πάνυ μανθάνω.
οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;
ΧΑ. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἐπιπλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος, τί ποιεῖς; ΔΙΟ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἵζω 'πὶ κώπην, οἷπερ ἐκέλευσάς με σύ;
ΧΑ. οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδί, γάστρων; ΔΙΟ. ἰδού.
ΧΑ. οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; ΔΙΟ. ἰδού.
ΧΑ. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς
ἐλᾷς προθύμως. ΔΙΟ. κᾆτα πῶς δυνήσομαι,
ἄπειρος ἀθαλάττωτος ἀσαλαμίνιος
ὤν, εἶτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. ῥᾷστ'· ἀκούσει γὰρ μέλη
κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ. ΔΙΟ. τίνων;
ΧΑ. βατράχων, κύκνων, θαυμαστά. ΔΙΟ. κατακέλευε
δή.
ΧΑ. ὠὸπ ὄπ, ὠὸπ ὄπ.
ΧΑ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνων βοὰν
φθεγξώμεθ', εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδάν,
κοὰξ κοάξ,
ἣν ἀμφὶ Νυσήϊον Διός
Διόνυσον ἐν Λίμναισιν ἰαχήσαμεν,
ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος

193. κύκλῳ] τρέχων M. 194. ποῖ V. 195. ταῖσιν M. μανθάνεις Charonti dat R. 198. ποεῖς—ποῶ R. ὅ om M. 199. οὗπερ RV. ἐκέλευές R. 201. om R. 202. φλυαρήσῃς M. τὰ ῥεύματ' ἀντιβὰς γρ V. 206. τινῶν R, idque Charonti continuat. 207. κᾆτα κέλευε M. 208. om R. ὦ ὀπόπ ὦ ὀπόπ ὦ ὀπόπ V, ὠόποπ M. 210. om V. 212. ὕμνον V. 213. φθεγξόμεθ' V. 214. κοὰξ ter ponit V. 217. κραιπαλαίκωμος R.

τοῖς ἱεροῖσι χύτροισι
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄῤῥον, ὦ κοὰξ κοάξ.
ΧΟ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
ΧΟ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτᾷ κοάξ·
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ.
ΧΟ. εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πράττων.
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πάν,
ὁ καλαμόφθογγα παίζων·
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χὠ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ἀλλ' ὦ φιλῳδὸν γένος παύσασθε.
ΧΟ. μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεσθ', εἰ δήποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἁμέραισιν
ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
πολυκολύμβοισι μέλεσιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν

221. δέ γ'] δ' V, τ' M. 223. om V. 226. ἀλλ' om V. κοὰξ κοάξ MR. 227. κοὰξ κοάξ R, hunc versum om M. 230. κερωβάτας M. 231. καλαμόφογγα V. 232. φορμιγκτὰς M. 236. γ' om M. 239. κοὰξ semel ponit M. 241. φθεγξόμεθ' MV. δήποτε R. 243. ἡλάμεθα MRV. φλεῶ R. 245. πολυκολύμβοις M.

αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασιν.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
ΧΟ. δεινά γ' ἄρα πεισόμεσθα.
ΔΙΟ. δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαῤῥαγήσομαι.
ΧΟ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. οἰμώζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.
ΧΟ. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ',
ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνῃ, δι' ἡμέρας,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
ΧΟ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
ΔΙΟ. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμέ
οὐδέποτε· κεκράξομαι γάρ,
κἄν με δῇ, δι' ἡμέρας,
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
ΧΑ. ὦ παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
ἔκβαιν', ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙΟ. ἔχε δὴ τὠβολώ.
ΔΙΟ. Ὁ Ξανθίας, ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;
ΞΑΝ. ἰαῦ. ΔΙΟ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑΝ. χαῖρ' ὦ δέσποτα.
ΔΙΟ. τί ἐστι τἀνταυθοῖ; ΞΑΝ. σκότος καὶ βόρβορος.
ΔΙΟ. κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑΝ. σὺ
δ' οὔ;

249. πομφολυγοπλάσμασι M. 250. Baccho dat V. 252. γὰρ R, τ' αρα V. πεισόμεθα R. 259. φάρυξ RV, φάρηγξ M. 260. Baccho dat R. 261. τοῦτο R. γ' ἄρ' M. (σὺ) 262. γε R. 263. γ'] τ' M. οὐδεπώποτε M. 265. δεῖ M. 266. τὸ MRV. κοὰξ bis ponit V. 267. Baccho dant MV. 268. ποτε R. παύσειν post ὑμᾶς ponit M. 271. ἢξ] ἢ ποῦ ξανθίας R, ἢ ξανθία V.

ΔΙΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
ἄγε δή, τί δρῶμεν; ΞΑΝ. προϊέναι βέλτιστα νῷν,
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία
τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙΟ. ὡς οἰμώξεται.
ἠλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθείην ἐγώ,
εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος·
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινί
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
ΞΑΝ. νὴ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
ΔΙΟ. ποῦ, ποῦ 'στίν; ΞΑΝ. ἐξόπισθεν. ΔΙΟ. ἐξόπισθ' ἴθι.
ΞΑΝ. ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙΟ. πρόσθε νῦν ἴθι.
ΞΑΝ. καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα.
ΔΙΟ. ποῖόν τι; ΞΑΝ. δεινόν. παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται,
τοτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεύς, τοτὲ δ' αὖ γυνή
ὡραιοτάτη τις. ΔΙΟ. ποῦ 'στί; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
ΞΑΝ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
ΔΙΟ. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑΝ. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙΟ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;
ΞΑΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον,
σάφ' ἴσθι. ΔΙΟ. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; ΞΑΝ. ποῖ δ' ἐγώ;
ΔΙΟ. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
ΞΑΝ. ἀπολούμεθ' ὦναξ Ἡράκλεις. ΔΙΟ. οὐ μὴ καλεῖς μ'
ὦνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα.
ΞΑΝ. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙΟ. τοῦτό γ' ἧττον θατέρου.
ΞΑΝ. ἴθ' ᾗπερ ἔρχει. δεῦρο, δεῦρ' ὦ δέσποτα.

276. ἔγωγε R. δ' V. 277. νοῖ V. 280. ἀλαζονεύεθ' M. 281. φιλότιμον γένος V. 286. 'στίν om MR. ἐξόπισθεν. ἐξόπισθεν ἴθι R, 'ξόπισθεν. ἐξόπισθεν αὖ ἴθι V, ὄπισθεν ἐξόπισθε νῦν ἴθι M. 289. γοῦν] ὃ M. 290. τότε R, ποτὲ MV. γε om M. 291. 'στίν R. 293 et 305. ἔμπουσσα V. 293. τοίνυν γ' MV. 296. δῆτ'] δ' M. 299. μ' ὤνθρωπ' R, omisso pronomine in v. sup. 300. γ' ἔσθ' ἧττον M. 301. ἔρχηι R.

ΔΙΟ. τί δ' ἔστι; ΞΑΝ. θάῤῥει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν.
ἔξεστί θ', ὥσπερ Ἡγέλοχος, ἡμῖν λέγειν
"ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ."
ἥμπουσα φρούδη. ΔΙΟ. κατόμοσον. ΞΑΝ. νὴ τὸν Δία.
ΔΙΟ. καὖθις κατόμοσον. ΞΑΝ. νὴ Δί'. ΔΙΟ. ὄμοσον. ΞΑΝ. νὴ Δία.
ΔΙΟ. οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών·
ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυῤῥίασέ μου.
οἴμοι πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
τίν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι;
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα;
(αὐλεῖ τις ἔνδοθεν.)
ΞΑΝ. οὗτος. ΔΙΟ. τί ἐστιν; ΞΑΝ. οὐ κατήκουσας; ΔΙΟ. τίνος;
ΞΑΝ. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙΟ. ἔγωγε, καὶ δᾴδων γέ με
αὖρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
ἀλλ' ἠρεμὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.
ΧΟ. Ἴακχ', ὦ Ἴακχε.
Ἴακχ', ὦ Ἴακχε.
ΞΑΝ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν' ὦ δέσποθ'· οἱ μεμυημένοι
ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῷν.
ᾄδουσι γοῦν τὸν Ἴακχον, ὅνπερ Διαγόρας.
ΔΙΟ. κᾀμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
ΧΟ. Ἴακχ', ὦ πολυτιμήτοις ἐν
ἕδραις ἐνθάδε ναίων,
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε,

304. αὖ om R, om et M, qui ἀρτίως pro αὖθις. γαλὴν R. 306. δία R. 308. ὁδὶ] ὁ R. σου R. 309. προσέπτατο, γρ προσέμπεσε, V. 311. Xanthiæ dat R. ἔνδοθεν R, ἔνδον MV. 312. οὗτος Baccho, τις εστιν Xanthiæ dat R. 313. πνοιῆς M. 315. ἠρεμὶ pr R, ἠρεμεῖ corr R, ἠρέμα MV. 318. ἐκεῖνο δέσποθ' MV. 319. ἔφρασε M. 320. οὖν V. δι' ἀγορᾶς, γρ διαγόρας, V. 322. ἔσθ' ἕως V, ἔσθ' ὡς M. σαφές M.

ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
ὁσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσων
περὶ κρατὶ σῷ βρύοντα
στέφανον μύρτων,
θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
φιλοπαίγμονα τιμάν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν
μέρος, ἁγνάν, ἱεράν
ὁσίοις μύσταις χορείαν.
ΞΑΝ. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
ΔΙΟ. οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις, ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς;
ΧΟ. ἔγειρε φλογέας λαμπά-
δας· ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις τινάσσων,
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε,
νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
φλογὶ φέγγεται δὲ λειμών·
γόνυ πάλλεται γερόντων·
ἀποσείονται δὲ λύπας
χρονίους τ' ἐτῶν
παλαιῶν ἐνιαυτούς,
ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.
σὺ δὲ λαμπάδι φλέγων
προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθη-
ρὸν ἕλειον δάπεδον,
χοροποιόν, μάκαρ, ἥβαν.
ΗΜΙΧ. εὐφημεῖν χρή, κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χο-
ροῖσιν,
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθα-
ρεύει,

327. θιασσώτας R. 329. ἀμφὶ M. 331. θαρσεῖ R, θύρσωι V. 332. τὴν R. 333. τιμήν R. 335. ἁγνὴν R. 336. μύσταισι RV. 341. ἥκει RV. 344. φλέγεται MV. 347. χρόνους M. 348. παλαιοὺς M. 349. τιμῆς R. 354. ἡμετέροις R. 355. καθαρεύοι RM.

ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν,
μήτε Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,
ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει, μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις,
ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν·
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται·
ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τἀπόῤῥητ' ἀποπέμπει
ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ὤν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον·
ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει·
ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων·
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει,
κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου.
τούτοις αὐδῶ, καὖθις ἀπαυδῶ, καὖθις τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ,
ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν
καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

ΗΜΙΧ. χώρει δὴ [νῦν] πᾶς ἀνδρείως

356. εἶδε V, οἶδε M. 358. ἔπεσι R. 359. ἢ] καὶ M. πολίτης M. 361. ante 360 ponit R. 362. προδίδωσι R. 363. ὢν om R. 364. λῖνον M. 365. ναυσὶ R. πείθων V. 366. ἐπᾴδων R. 369. αὐδῶ] ἀπαυδῶ MR τὸ τρίτον μάλ'] μᾶλλον τρίτον M.

εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
λειμώνων, ἐγκρούων
κἀπισκώπτων καὶ παίζων καὶ χλευάζων.
ἠρίστηται δ' ἐξαρκούντως.
ἀλλ' ἔμβα, χὤπως ἀρεῖς
τὴν Σώτειραν γενναίως
τῇ φωνῇ μολπάζων
ἣ τὴν χώραν σώζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,
κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται.

ΗΜΙΧ. ἄγε νῦν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν, τὴν καρποφόρον βασίλειαν,
Δήμητρα θεάν, ἐπικοσμοῦντες, ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε.

ΗΜΙΧ. Δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων
ἄνασσα, συμπαραστάτει,
καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν,
καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι,
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-
πεῖν πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παίσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.

ΗΜΙΧ. ἄγ' εἷα νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεόν
παρακαλεῖτε δεῦρο
ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον
τῆσδε τῆς χορείας.
Ἴακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
ἥδιστον εὑρών, δεῦρο συνακολούθει.
πρὸς τὴν θεόν,
καὶ δεῖξον ὡς ἄνευ πόνου
πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.

374. τῶν καθ' ἅιδου λειμώνων M et mg V. 375. κἀπισκώπτων RV. 378. αἴρεις R, αἰρήσεις V, αἴρῃς M. 380. σώσει V (χ written above). 382. ἡμι ἢ ἱερεύς R. 383. δήμητραν V. ζαθέοις R. 390. δὲ] δὲ καὶ MR. 393. τενιοῦσθαι R.

σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
κἀπ' εὐτελείᾳ τόνδε τὸν σανδαλίσκον
καὶ τὸ ῥάκος,
κἄξευρες ὥστ' ἀζημίους
παίζειν τε καὶ χορεύειν.
Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
νῦν δὴ κατεῖδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου,
συμπαιστρίας,
χιτωνίου παραῤῥαγέν-
τος τιτθίον προκόψαν.
Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.

ΞΑΝ. ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι, καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι. ΔΙΟ. κἄγωγε πρός.

ΧΟ. βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν Ἀρχέδημον,
ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτορας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κἄστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας;
τὸν Κλεισθένους δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς,
κἄκλαε, κἀκεκράγει
Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν Ἀναφλύστιος.
καὶ Καλλίαν γέ φασι
τοῦτον τὸν Ἱπποβίνου
κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

ΔΙΟ. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν,
Πλούτων ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.

404. κατασχίσω R. 405. εὐτελίαι RV. 407. ἐξεῦρες R. 409. μου M. 413. διαρραγεντος R. 419. ἐπέτης R. 420. τὸν καλλίαν νῦν V. 423. κλεισθένους V. 427. καὶ κεκράγει MRV. 428. σέβεινον R. 430. τουτονὶ MR. 431. κύθου corr M.

ΧΟ. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με,
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
ΔΙΟ. αἴροι' ἂν αὖθις ὦ παῖ.
ΞΑΝ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα
ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
ΗΜΙΧ. χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς,
ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος
παίζοντες, οἷς μετουσία
θεοφιλοῦς ἑορτῆς·
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσι κόραις
εἶμι καὶ γυναιξίν,
οὗ παννυχίζουσιν θεᾷ,
φέγγος ἱερὸν οἴσων.
ΗΜΙΧ. χωρῶμεν ἐς πολυῤῥόδους
λειμῶνας ἀνθεμώδεις,
τὸν ἡμέτερον τρόπον,
τὸν καλλιχορώτατον,
παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσιν.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,
ὅσοι μεμυήμεθ' εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.
ΔΙΟ. Ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα;
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὑπιχώριοι;
ΞΑΝ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
ΔΙΟ. παῖ, παῖ. ΑΙΑ. τίς οὗτος; ΔΙΟ. Ἡρακλῆς ὁ
καρτερός.

438. ὦ] om M. τὰ στρώματα quæ post παῖ addunt MR, in mg ponit V, addito δηλονότι. 440. ἀλλ' MV. 447. παννυχίζουσι θεαὶ MV. 456. ἱερόν RV. 463. διατρίψῃς M. γεύσῃ R, γεῦσαι MV. 465 et 466. θερ/.

ΑΙΑ. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῆξας ἄγχων, κἀποδρὰς ᾤχου λαβών,
ὃν ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα
'Αχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται
Ταρτησία μύραινα· τὼ νεφρὼ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω
διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,
ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.
ΞΑΝ. οὗτος τί δέδρακας; ΔΙΟ. ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.
ΞΑΝ. ὦ καταγέλαστ', οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ
πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙΟ. ἀλλ' ὡρακιῶ.
ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.
ΞΑΝ. ἰδοὺ λαβέ. ΔΙΟ. πρόσθου. ΞΑΝ. ποῦ 'στίν; ὦ χρυσοῖ θεοί,
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙΟ. δείσασα γὰρ
εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.
ΞΑΝ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ΔΙΟ. ἐγώ;
πῶς δειλός, ὅστις σπογγιὰν ᾔτησά σε;
οὔκουν ἕτερός γ' αὔτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. ΞΑΝ. ἀλλὰ τί;
ΔΙΟ. κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην, καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην.
ΞΑΝ. ἀνδρεῖά γ' ὦ Πόσειδον. ΔΙΟ. οἶμαι νὴ Δία.
σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων

471. τοῖα R. 475. πνευμάτων M. 477. αὐτοῖσι νερτέροισιν V, αὐτοῖσιν ἐντέκοισιν M. 478. ας δ' V. 480. κάλει
οι οι
θεόν Xanthiæ dat R. 484. χρυση θεα V. 485. δείσας R. 489. οὐκ ἂν V. γ' αὔτ'] ταῦτ' MV. 490. περ om M. 491. πρὸς σέ τ' V. 492. ἀνδρείας R. 493. ἔδδεισας R.

καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί', οὐδ' ἐφρόντισα.

ΔΙΟ. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾷς κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ 'γώ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ·
ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

ΞΑΝ. φέρε δὴ ταχέως αὔτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.

ΔΙΟ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.

ΘΕ. ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ', εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερικτῶν χύτρας
ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
πλακοῦντας ὤπτα, κολλάβους. δεῦρ' εἴσιθι.

ΞΑΝ. κάλλιστ', ἐπαινῶ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω, οὐ μή σ' ἐγὼ
περιόψομαι ἀπελθόντ', ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα
ἔφρυγε, κῷνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. ΞΑΝ. πάνυ καλῶς. ΔΙΟ. ληρεῖς ἔχων·
οὐ γάρ σ' ἀφήσω. ΘΕ. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἤδ' ἔνδον ἔσθ' ὡραιοτάτη, κὠρχηστρίδες
ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς. ΞΑΝ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;

ΘΕ. ἡβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι.
ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἔμελλ' ἀφαιρεῖν, χἠ τράπεζ' εἰσῄρετο.

495. ληματίας γρ V. καὶ ἀνδρεῖος R. 496. λεοντὴν R. 499. αὐτὸν R. πιστέον R. 500. ἡρακλεοξανθίαν MR. 502. ἀλλ' om M. οὐκ ἐμελίττης R. 503. αἴρομαι R. τάδε R. 504. ἴθι M. 505. σ' om MR. ἥκοντα R. 506. κατερειχτοῦ M. 507. βοῦν τ' V. 514. ΘΕΡ om R. τέ V. 515. κ'ὀρχηστρίδες R. 516. πῶς γε λέγεις R. 519. ἤμελλ' MV.

ΞΑΝ. ἴθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.
ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
ΔΙΟ. ἐπίσχες οὗτος. οὔ τί που σπουδὴν ποεῖς,
ὁτιή σε παίζων Ἡρακλέα γ' ἐσκεύασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων ὦ Ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα.
ΞΑΝ. τί δ' ἔστιν; οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἅδωκας αὐτός. ΔΙΟ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποῶ.
κατάθου τὸ δέρμα. ΞΑΝ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙΟ. ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενόν
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;
ΞΑΝ. ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὔτ'. ἴσως γάρ τοί ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.
ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας
καὶ πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλινδεῖν αὐτὸν ἀεί
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον μᾶλλον, ἢ γεγραμμένην
εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἓν σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
πρὸς τὸ μαλθακώτερον
δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους.
ΔΙΟ. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ Ξανθίας μὲν δοῦλος ὤν,
ἐν στρώμασιν Μιλησίοις
ἀνατετραμμένος, κυνῶν ὀρ-
χηστρίδ' εἶτ' ᾔτησεν ἀμίδ', ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
τοὐρεβίνθου 'δραττόμην, οὗτος δ' ἅτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος

520. αὐλητρίσιν MV. 521. ἔνδοθεν M. ὡς] ὅτι RM, ὅτ' V. 523. τις—ποιεῖ V. 524. ἡρακλέ' ἐσκ. R. ἐσκεύακα V. 525. φλυαρήσῃς MV. 529. δή] τι V. 533. αὐτὸν R. 537. μετακυλίνδειν R. 538. μᾶλλον τοῖχον M. 539. μεταστρέφεσθ' ἀεὶ R. 540. τὸν R. 542. ἂν om M. ἢ M. 543. στρώμασι RM. μιλησίοισιν M, λησίοις V. 544. κινῶν M. εἰ V. 545. ἀμίδα R. 546. οὗτος] αὐτὸς R. αὐτὸς om R.

εἶδε, κᾆτ' ἐκ τῆς γνάθου
πὺξ πατάξας μοὐξέκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους;
ΠΑΝΔΟ. Α. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ'· ὁ πανοῦργος οὑτοσί,
ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε
ἑκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγεν ἡμῶν. ΠΑΝΔΟ. Β. νὴ Δία,
ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑΝ. κακὸν ἥκει τινί.
ΠΑΝΔΟ. Α. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
ἀν' ἡμιωβολιαῖα. ΞΑΝ. δώσει τις δίκην.
ΠΑΝΔΟ. Α. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. ΔΙΟ. ληρεῖς ὦ γύναι,
κοὐκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. ΠΑΝΔΟ. Α. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἀναγνῶναί σ' ἔτι;
ΠΑΝΔΟ. Β. τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω,
μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλαν,
ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν.
κἄπειτ', ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν εἴς με δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.
ΞΑΝ. τούτου πάνυ τοὔργον· οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
ΠΑΝΔΟ. Β. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.
ΞΑΝ. νὴ Δία, τάλαινα. ΠΑΝΔΟ. Β. νὼ δὲ δεισάσα γέ πω
ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν·
ὁ δ' ᾤχετ' ἐξάξας γε, τὰς ψιάθους λαβών.
ΞΑΝ. καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
ΠΑΝΔΟ. Α. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.

549. *Α* om R et hic et infra. 550. om M. 551. *ΠΑΝΔ. Β.*] $\overset{\theta}{\text{πλα}}$ R. κατέφαγ' V. 553. εἴκοσι R. 554. ἀνημιωβολιαῖα R. 556. οὔμενουν M. 558. ἄλλη πανδ— R. πλαθ/ V. δὲ R. εἴρηκάς V. 559. πανδ. V. 560. οὗτος V. τοῖς om R. 562. ἐμὲ MV. 564. γ' om MV. 565. δείσασαι M. που V.

ΠΑΝΔΟ. Β. σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, Ὑπέρβολον,
ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ΠΑΝΔΟ. Β. ὦ μιαρὰ
φάρυγξ,
ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
ΠΑΝΔΟ. Β. ἐγὼ δέ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
ΠΑΝΔΟ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου
δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τοὺς κόλικας κατέσπασας.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
ΔΙΟ. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
ΞΑΝ. οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· παῦε, παῦε τοῦ λόγου.
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν. ΔΙΟ. μηδαμῶς
ὦ Ξανθίδιον. ΞΑΝ. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγώ
υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν;
ΔΙΟ. οἶδ', οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·
κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.
ἀλλ' ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτός, ἡ γυνή, τὰ παιδία,
κάκιστ' ἀπολοίμην, κ' Ἀρχέδημος ὁ γλάμων.
ΞΑΝ. δέχομαι τὸν ὅρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
ΧΟ. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ τὴν στολὴν εἴληφας, ἥνπερ
εἶχες ἐξ ἀρχῆς, πάλιν,
ἀνανεάζειν,
καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινόν, τοῦ θεοῦ μεμνημένον,
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν· εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει
καὶ βάλῃς τι μαλθακόν,
αὖθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη 'στι πάλιν τὰ στρώματα.
ΞΑΝ. οὐ κακῶς ὦνδρες παραινεῖτ'· ἀλλὰ καὐτὸς τυγ-
χάνω

θ
570. *ΠΑΝΔ. Β.* om R: πλαι V. ἔμοιγε R. 571. φάρυξ V.
θ
574. πλαι V. 575. φάρυγ' V. 579. εἰ φιλῶ μὴ ξανθίαν M. 580. τούτους τοὺς λόγους V. 585. εἴγε V. ἂν ἄν γ' εἴποιμ' ἔτι V. 586. σε om R. 590. περ om V. 594. ἁλώσει R, ἁλώσῃι MV. 595. καὶ βάλλης M, κἀκβάλῃις V. 596. 'στι V, om MR. τὰ om V.

ταῦτ᾽ ἄρτι συννοούμενος.
ὅτι μὲν οὖν, ἤν χρηστὸν ᾖ τι,
ταῦτ᾽ ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πειράσεταί μ᾽, εὖ οἶδ᾽ ὅτι·
ἀλλ᾽ ὅμως ἐγὼ παρέξω 'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ᾽ ὀρίγανον.
δεῖν δ᾽ ἔοικεν, ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.
ΑΙΑ. ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
ἵνα δῷ δίκην· ἀνύετον. ΔΙΟ. ἥκει τῳ κακόν.
ΞΑΝ. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. ΑΙΑ. εἶεν, καὶ μάχει;
ὁ Διτύλας χὠ Σκεβλίας χὠ Παρδόκας,
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.
ΔΙΟ. εἶτ᾽ οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τουτονί
κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; ΞΑΝ. μὴ ἀλλ᾽ ὑπερφυᾶ.
ΑΙΑ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ΞΑΝ. καὶ μὴν νὴ Δία,
εἰ πώποτ᾽ ἦλθον δεῦρ᾽, ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ·
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
κἄν ποτέ μ᾽ ἕλῃς ἀδικοῦντ᾽, ἀπόκτεινόν μ᾽ ἄγων.
ΑΙΑ. καὶ πῶς βασανίζω; ΞΑΝ. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ᾽ ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τἆλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον, μηδὲ γητείῳ νέῳ.
ΑΙΑ. δίκαιος ὁ λόγος· κἄν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται.
ΞΑΝ. μὴ δῆτ᾽ ἔμοιγ᾽· οὕτω δὲ βασάνιζ᾽ ἀπαγαγών.

600. τοῦτ᾽ R. 603. ψόφου M. 607. διτύχας R, δ᾽ ἰτύλας M. σκεβλύας RV. σπάρδοκας V. 608. δεῦρο R. 609. Æaco dat V. 610. ΞΑ.] διο/ V. μάλ᾽ MRV. 616. ἀδικοῦντα R. 617. βασανίσω V. 618. μαστίγων M. 619. ἔτι δ᾽ ἐς] ἐπί τε M. 620. πλὴν] πρὶν R. 622. κἤν V. 624. οὕτω] τοῦτον M.

ΑΙΑ. *αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.*
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. ΔΙΟ. *ἀγορεύω τινὶ*
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μή,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΑΙΑ. *λέγεις δὲ τί;*
ΔΙΟ. *ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός,*
τοῦτον δὲ δοῦλον. ΑΙΑ. *ταῦτ' ἀκούεις;* ΞΑΝ. *φήμ' ἐγώ,*
καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
ΔΙΟ. *τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φὴς εἶναι θεός,*
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;
ΞΑΝ. *δίκαιος ὁ λόγος· χὠπότερόν γ' ἂν νῷν ἴδῃς*
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
ΑΙΑ. *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ·*
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.
ΞΑΝ. *πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως;* ΑΙΑ. *ῥᾳδίως,*
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. ΞΑΝ. *καλῶς λέγεις.*
ἰδού, σκόπει νῦν ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.
ΑΙΑ. *ἤδη 'πάταξά σ'.* ΞΑΝ. *οὐ μὰ Δί'.* ΑΙΑ. *οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.*
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΔΙΟ. *πηνίκα;*
ΑΙΑ. *καὶ δὴ 'πάταξα.* ΔΙΟ. *κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;*
ΑΙΑ. *οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.*
ΞΑΝ. *οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταί.* ΑΙΑ. *τί τατταταί;*
μῶν ὠδυνήθης; ΞΑΝ. *οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα*
ὁπόθ' Ἡράκλεια τἀν Διομείοις γίγνεται.

625. *αὐτὸν* M. *σου* V. *ὀφθαλμῶν* M. 626. *ταχέως τὰ σκεύη* M. 629. *ἑαυτὸν* V. 636. *γ' ἂν*] *γε* M. 637. *κλαύσοντα* R. 641. *ΞΑ.*] *διο/ ξθ/* R. 643. *ἀποκινήσαντ'* V, *παρακινήσαντ'* M. 644. *'πάταξά σ'*] *πατάξας* R, qui hoc Xanthiæ continuat. idem, quæ inferuntur, *οὐ μὰ δί'*, Æaco dat, *οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς* Xanthiæ, *ἀλλ' εἶμι*—Æaco. 647. *δ'*] *θ'* R. 648. *ἰατταττατταττατταί* (omissis *ΑΙ. τί τάτταταί*) R. *τί τατταταῖ. Αἰ/αι τί τατταταῖ* V. *ἰατταταί. τί δὴ ταταὶ* M.

ΑΙΑ. ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙΟ. ἰοὺ ἰού. ΑΙΑ. τί ἐστιν; ΔΙΟ. ἱππέας ὁρῶ.
ΑΙΑ. τί δῆτα κλάεις· ΔΙΟ. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
ΑΙΑ. ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν; ΔΙΟ. οὐδέν μοι μέλει.
ΑΙΑ. βαδιστέον ἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
ΞΑΝ. οἴμοι. ΑΙΑ. τί ἐστι; ΞΑΝ. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
ΑΙΑ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙΟ. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις.
ΞΑΝ. ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας; ΔΙΟ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεί
ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.
ΞΑΝ. οὐδὲν ποεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
ΑΙΑ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
ΔΙΟ. Πόσειδον- ΞΑΝ. ἤλγησέ τις.
ΔΙΟ. ὃς Αἰγαίου πρῶνας
ἢ γλαυκᾶς μέδεις
ἁλὸς ἐν βένθεσιν.
ΑΙΑ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
ὁπότερος ὑμῶν ἐστὶ θεός. ἀλλ' εἴσιτον·
ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται
χἠ Φερσέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.
ΔΙΟ. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.
ΧΟ. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι, καί
ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον,
οὗ σοφίαι μυρίαι κάθηνται,
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ
δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρῃκία χελιδών,
ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον.

652. γ' ὁρῶ M. 654. ἔπειτα προτιμᾷς οὐδὲν M. 655. τ' ἄρ' V, γὰρ M. 661. τοὺς M. 663. ὦ πόσ. V. ἤλγησέν MR. 665. μεδέεις V. 667. δήμητραν M. 668. εἴσιτε V. 669. ὑμᾶς αὐτὸς R. 670. φερσέφατ' R, φερρέφατ' V. ὄντες M.

κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον
νόμον, ὡς ἀπολεῖται,
κἂν ἴσαι γένωνται.

ΗΜΙΧ. τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δείματα.
κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε,
αἰτίαν ἐκθεῖσι, λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἶτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας.
κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν,
ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
χοἰ πατέρες ἐναυμάχησαν, καὶ προσήκουσιν γένει,
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι συμφορὰν αἰτουμένοις.
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὦ σοφώτατοι φύσει,
πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμνυνούμεθα
τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ΧΟ. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν ἀνέρος
ἢ τρόπον, ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος, ὁ
νῦν ἐνοχλῶν, Κλειγένης ὁ μικρός,
ὁ πονηρότατος βαλανεύς, ὁπόσοι
κρατοῦσι κυκησιτέφρου
ψευδολίτρου κονίας

682. κελαρύζει R. 685. ἐπίρρ^μ/ R. ἐστιν R. 688. ἐξήμαρτεν R. 694. τοῦτ' R, τότ' M. 695. ταῦτα V. 696. ἡμῶν MV. 697. χοἰ] καὶ MV. προσήκοσιν R. 698. αἰτουμενοῦς R. 699. φύσιν V. 705. ὀρθὸς R. 711. ψευδονίτρου τε κ. M.

καὶ Κιμωλίας γῆς,
χρόνον ἐνδιατρίψει· εἰδὼς δὲ τάδ' οὐκ
εἰρηνικός ἐσθ', ἵνα μή ποτε κα-
ποδυθῇ μεθύων, ἄ-
νευ ξύλου βαδίζων.

ΗΜΙΧ. πολλάκις ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
ταὐτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι, καὶ κεκωδωνισμένοις
ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
χρώμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
χθές τε καὶ πρῴην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.
τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλούς τε κἀγαθούς,
καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ
προυσελοῦμεν· τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις
καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὦ 'νόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους
χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
εὔλογον· κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

ΑΙΑ. Νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου. ΞΑΝ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον;

713. τάδε R. 716. $\overset{\text{ου}}{\text{ξύλων}}$ M. 717. ἀντεπίρρημα R. 718. τε post ἐς om V. 719. τε om R. 721. δοκεῖν V. 723. ἂν M. βαρβάροις V. 728. γραφέντας M. 729. προσελοῦμεν MV. 732. φαρμάκοισιν V. 735. τοῦ R.

ΑΙΑ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.
ΞΑΝ. ᾤμωξε μέντ' ἄν. ΑΙΑ. τοῦτο μέντοι δουλικόν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
ΞΑΝ. χαίρεις, ἱκετεύω; ΑΙΑ. μὴ ἀλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ.
ΞΑΝ. τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβών
πολλὰς ἀπίῃς θύραζε; ΑΙΑ. καὶ τόθ' ἥδομαι.
ΞΑΝ. τί δὲ πολλὰ πράττων; ΑΙΑ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν
οἶδ' ἐγώ.
ΞΑΝ. Ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἅττ' ἂν λαλῶσι; ΑΙΑ. μὴ ἀλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.
ΞΑ. τί δέ, τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; ΑΙΑ. ἐγώ;
μὰ Δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κἀκμιαίνομαι.
ΞΑΝ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
καὶ δὸς κύσαι, καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον
πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὑνδόν ἐστι θόρυβος χἠ βοὴ
χὠ λοιδορησμός; ΑΙΑ. Αἰσχύλου κΕὐριπίδου.
ΞΑΝ. ἆ. ΑΙΑ. πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κεκίνηται, μέγα,
ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.
ΞΑΝ. ἐκ τοῦ; ΑΙΑ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων,
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς, ΞΑΝ. μανθάνω.
ΑΙΑ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
ΞΑΝ. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;

740. μὴ] δὴ R. ἐξελέγξαντ' M. 742. οἴμωζε MRV. 743. ποεῖν V. 744. μάλλ' R, μαλ' MV. 746. δαὶ MV. 747. τοῦθ' R. 750. ὅταν MV. μᾶλλα R, μάλα MV. πλῆν M. 751. δαὶ MV. 752. κἀκμολύνομαι V. 754. κῦσαι—κῦσον R. 756. ἐστιν ὁ θ. M. χἠ] καὶ RV. 758. ΞΑ. om R. ΑΙΑ.] οἰκ/ V, om R. ἆ] ά R. πρᾶγμα μέγα] πρᾶγμα γὰρ M, πρᾶγμα V. 759. τοῖσι νεκροῖς M. 761. ὁπόσαι V. 765. ἕως ἂν ἀφ. V. 767. τοῦτο V.

ΑΙΑ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑΝ. νυνὶ δὲ τίς;
ΑΙΑ. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλαντιητόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν Ἅιδου πλῆθος· οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν
ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον.
κἄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑΝ. κοὐκ ἐβάλλετο;
ΑΙΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποεῖν
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.
ΞΑΝ. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙΑ. νὴ Δί', οὐράνιόν γ' ὅσον.
ΞΑΝ. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;
ΑΙΑ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.
ΞΑΝ. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾷν παρασκευάζεται.
ΑΙΑ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. ΞΑΝ. κἄπειτα πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
ΑΙΑ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.
νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν, εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.
ΞΑΝ. τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται; ΑΙΑ. νὴ Δί', ὀλίγον ὕστερον.
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται·
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.
ΞΑΝ. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
ΑΙΑ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,

769. νῦν M. 771. βαλαντιοτόμοις RV, βαλλαντιοτόμοις M. 772. τοῖς M. 777. ἐκβάλλετο R. 788. κατῆλθεν κάνέβαλλε R. 793. γ' om RV. 794. τὸ] τί MV. γ' ὕστερον V. 795. δὴ] νῦν M. 797. δαὶ MV. μιαγωγήσουσι R.

καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε
καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησὶ τὰς τραγῳδίας.
ΞΑΝ. ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
ΑΙΑ. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
ΞΑΝ. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; ΑΙΑ. τοῦτ' ἦν δύσκολον·
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος,
ΞΑΝ. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
ΑΙΑ. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι
φύσεις ποιητῶν. εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
ἐπέτρεψαν, ὁτιὴ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.
ΧΟ. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἕξει,
ἡνίκ' ἂν ὀξύλαλόν περ ἴδῃ θήγοντος ὀδόντας
ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ' ἱππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σχινδαλαμῶν τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
ῥήμαθ' ἱπποβάμονα.
φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἥσει
ῥήματα γομφοπαγῆ, πινακηδὸν ἀποσπῶν
γηγενεῖ φυσήματι. 824
ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια, λίσπη
γλῶσσ' ἀνελισσομένη, φθονεροὺς κινοῦσα χαλινούς,
ῥήματα δαιομένη, καταλεπτολογήσει
πλευμόνων πολὺν πόνον.
ΕΥ. Οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει·

799. σύμπτυκα R, ξύμπυκτα V, σύμπυκτα M. πλινθεύουσι V. τε RV. 803. δ' οὖν R. 807. πολλοὺς γὰρ ἴσ. V. 811. γ' om V. 814. παρίδῃ V, περιίδῃ M. ὀδόντα MRV. 818. σκινδαλμῶν R, σκινδαλαμῶν MV. σμιλεύματ' ἔργων M. 821. χαίτην R. 822. ἤισει R. 826. δὲ M. 828. πνευμόνων M. 829. μεθείην MR.

κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.
ΔΙΟ. Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
ΕΥ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.
ΔΙΟ. ὦ δαιμόνι᾽ ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.
ΕΥ. ἐγᾦδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιόν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ᾽ ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀπύλωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελοῤῥήμονα.
ΑΙ. ἄληθες ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
σὺ δή με ταῦτ᾽, ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη
καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυῤῥαπτάδη;
ἀλλ᾽ οὔ τι χαίρων αὔτ᾽ ἐρεῖς. ΔΙΟ. παῦσ᾽ Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.
ΑΙ. οὐ δῆτα, πρίν γ᾽ ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θρασύνεται.
ΔΙΟ. ἄρν᾽, ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
ΑΙ. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας,
γάμους δ᾽ ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην.
ΔΙΟ. ἐπίσχες οὗτος, ὦ πολυτίμητ᾽ Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ᾽, ὦ πόνηρ᾽ Εὐριπίδη,
ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδών, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θένων ὑπ᾽ ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν Αἰσχύλ᾽, ἀλλὰ πρᾳόνως
ἔλεγχ᾽, ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ᾽ οὐ πρέπει
ἄνδρας ποητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
σὺ δ᾽ εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.
ΕΥ. ἕτοιμός εἰμ᾽ ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι,

832. ὅπερ V. 834. μέγα R. 837. ἀχαλίνωτον M. ἀπύλωτον. 838. κομποφακελορήμονα R. 842. τε M. παῦ᾽ V. 843. νῃς κότῳ om R. 844. ἀποφῆναι M. 845. χολοποιὸν M. 846. ἄρνα ἄρνα μέλανα R. 851. δ᾽ om MV. 852. ἄναγε R. 854. θείνων M.

δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας.
καὶ νὴ Δία τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
καὶ τὸν Μελέαγρον, κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.
ΔΙΟ. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποεῖν; λέγ' Αἰσχύλε.
ΑΙ. ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε·
οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῷν. ΔΙΟ. τί δαί;
ΑΙ. ὅτι ἡ πόησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἕξει λέγειν.
ὅμως δ', ἐπειδὴ σοὶ δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.
ΔΙΟ. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπᾴσατε.
ΧΟ. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἁγναί
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ' ἐποψόμεναι δύναμιν
δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι
ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας
ὅδε μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
ΔΙΟ. εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τἄπη λέγειν.
ΑΙ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
ΔΙΟ. ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΥ. καλῶς·
ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
ΔΙΟ. ἴδιοί τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΥ. καὶ μάλα.
ΔΙΟ. ἴθι δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

860. τοῦτο R. 862. τε] γε V, om M. αἰόλον R. 864. δὴ om RM et, qui τί δαὶ σὺ β., V τίη V. 866. ἀγὼν RV, ὡγὼν M. 867. ὅτ' V. 869. σὺ R. 870. λιβανὸν M. 873. ἐπάσατε M. 879. πορίσασθε M. 886. καὶ δὴ σὺ λιβανωτὸν λαβών R. 887. θεοὶ V. 888. σοι MV. 889. δὴ] νῦν M.

ΕΥ. αἰθήρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
καὶ ξύνεσι, καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν, ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.
ΧΟ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
ἐμμέλειαν, ἐπί τε δαΐαν ὁδόν.
γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν, οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστιν
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξαι καὶ κατερρινημένον,
τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα
συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.
ΔΙΟ. ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ', ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
ΕΥ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε, τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω· τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἵοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, μωροὺς λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.
ΔΙΟ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. ΕΥ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.
ΔΙΟ. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἧττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΥ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,
σάφ' ἴσθι. ΔΙΟ. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;

890. γλώσσης MV. 891. καὶ ξύνεσι R, καὶ ξύνεσις VM. 892. ὧν ἅπτομαι R. 899. μὲν] μὲν οὖν M. 902. πολλὰς om M. 904. εἴπῃ V. 905. μέν om RV. γε] καὶ V. 909. γὰρ] γὰρ δῆθ' V. τινα καθισεν R, τιν' ἐκάθισεν M. 910. τινὰ R. 912. γ' om MRV. 913. ἂν om M. 916. δαὶ MR. ἔδρασεν R.

ΕΥ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθοῖτο,
ὁπόθ' ἡ Νιόβη τι φθέγξεται· τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῄει.
ΔΙΟ. ὢ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ.
τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς; ΕΥ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
κἄπειτ', ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν' ἄττα μορμορωπά,
ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οἴμοι τάλας. ΔΙΟ. σιώπα.
ΕΥ. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἕν. ΔΙΟ. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας.
ΕΥ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδι' ἦν. ΔΙΟ. νὴ τοὺς θεούς, ἐγὼ γοῦν
ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις.
ΑΙ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν ὦ 'μαθέστατ' ἐνεγέγραπτο.
ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ᾤμην Ἔρυξιν εἶναι.
ΕΥ. εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;
ΑΙ. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρέ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἅττ' ἐποίεις;
ΕΥ. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σύ,
ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν.
ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,

918. τί φθέγξοιτο M. 922. ἂν om M. 923. μορμουρωπά MR, μορμυρωπὰ V. 925. δ' ἂν om R. 927. γρυπεαίτους R. 928. ῥᾴδιον M. 931. ἐν MRV. ὠμάθεστ' R. 933. κολοκτρυόνα R. 934. ποῖά τ' V, ποῖά γ' R. ἅτ' M. 936. ἀν τοῖσι] αὐτοῖσι M. παραπετάσμασι R. 937. ὥσπερ ἔλαβον MV. παρὰ σοῦ τὴν τέχνην εὐθὺς R, omisso τὸ πρῶτον. quorum τὸ om etiam M.

ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον
ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς·
εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,
ἀλλ' οὑξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν εὐθὺς
τοῦ δράματος. ΔΙΟ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.
ΕΥ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν,
ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι, χὠ δοῦλος οὐδὲν ἧττον,
χὠ δεσπότης χἠ παρθένος χἠ γραῦς ἄν. ΑΙ. εἶτα δῆτα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; ΕΥ. μὰ τὸν Ἀπόλλω·
δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ' ἔδρων. ΔΙΟ. τοῦτο μὲν ἔασον ὦ τᾶν·
οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
ΕΥ. ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα. ΑΙ. φημὶ κἀγώ.
ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.
ΕΥ. λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς,
νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα. ΑΙ. φημὶ κἀγώ.
ΕΥ. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν,
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς,

940. λευκοῖς] μικροῖς M. 941. ἀπήθων V. 944. μοι τὸ] τοι M. εἶπεν, omisso ἄν, M. 949. χρὴ ταῦτα M. 952. τούτους λαβεῖν V. 953. μέσον M. 954. τε om M. 958. γ' om V. 959. ἐκομπαλάκουν R.

Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.
γνώσει τε τοὺς τούτου τε κἀμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς.
τούτου μενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετος θ' ὁ Μάνης,
σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται·
οὑμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.
ΔΙΟ. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς εἰς τὰ πάντα,
ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος.
ΕΥ. τοιαῦτα μέντοι σωφρονεῖν
τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
ἅπαντα, καὶ διειδέναι
τά τ' ἄλλα, καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κἀνασκοπεῖν "πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβεν;"
ΔΙΟ. νὴ τοὺς θεούς, νῦν γοῦν Ἀθηναίων ἅπας τις εἰσιὼν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε "ποῦ 'στὶν ἡ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; τὸ τρυβλίον
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν;
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;"
τέως δ' ἀβελτερώτατοι
κεχηνότες Μαμμάκυθοι,

962. δὲ] τε M. γ' om R. 963. μὲν M. μανὴς RV. 964. σαρκασμοπιτυοκάμπαι V. 965. οὑμὸς R. 967. που om V. 968. κεῖος V. 969. 'γὼ φρονεῖν M. 976. κἀναποσκοπεῖν R. ἔχῃ R. 984. περισυνὸν R. 985. σκόρον R. 987. δ' om R. 988. μαμάκουθοι R. μαμμάκουθοι M.

Μελητίδαι καθῆντο.
ΧΟ. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ·
σὺ δὲ δὴ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν·
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως ὦ γεννάδα
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἱστίοισιν,
εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις,
ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαῤῥῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
ΑΙ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποητήν;
ΕΥ. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; ΔΙΟ. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.

989. μελιτίδαι MRV. 990. λεύσεις MRV. 991. δὲ om MR. τί om R μόνος R, om V. 993. ἐλαιων R. 996. ἀντιλέξῃς MV. 998. τοῖσιν ἱστίοις M. 1005. τοῦτον] αὐτὸν R. δ' om M. 1006. δεῖ R. 1007. βελτίστους MV. 1008. πόλεσι R. ταῦτ' R, τοῦτο M. οὖν om M. 1009. μοχθηροὺς R, μοχθηροτέρους V.

ΑΙ. σκέψαι τοίνυν οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας
μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους·
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τρυφαλείας 1014
καὶ πήληκας καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.
ΔΙΟ. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.
ΕΥ. καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;
ΔΙΟ. Αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
ΑΙ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙΟ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς ἕπτ' ἐπὶ Θήβας· 1019
ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάϊος εἶναι.
ΔΙΟ. τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεπόηκας
ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' οὕνεκα τύπτου.
ΑΙ. ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε. 1023
εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐδίδαξα
νικᾷν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
ΔΙΟ. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος·
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ συγκρούσας εἶπεν ἰαυοῖ.
ΑΙ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς

1013. μητ'—μήτε MV. 1016. καὶ—κακὸν Euripidi dat R, reliquum versum Baccho. ἐπιτρίψεις V, ἐπιτρέψει M. 1017. σὺ τί MV. ἐξέδειξας V. 1018. Euripidi continuat R. 1019. ἄρεος M. 1022. ἕνεκα MRV. 1023. αὔτ' V. τοῦτο τράπεσθε R. 1024. τοὺς om MRV. μετὰ τοῦτ' MRV. 1026. ἐχάριν R. 1027. δ' om R.

ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς, Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν, πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξεν,
τάξεις, ἀρετάς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙΟ. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρῴην γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπεν,
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.
ΑΙ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως·
ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ' οὐ μὰ Δί', οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδὲ Σθενεβοίας·
οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
ΕΥ. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. ΑΙ. μηδέ γ' ἐπείη,
ἀλλ' ἐπί σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πικαθοῖτο,

1033. καὶ κλέος ante πλὴν ponunt MV. ἔσχε RM. τοῦθ' MRV. 1034. ΔΙΟ.] εὐρ$^{\pi}$ι R. 1037. τοι] γε R, τε V. κ'ἀγαθοὺς MRV. 1038. πολλάκις R. 1040. ἀντεκταίνειν M. 1042. οὐδεὶς] εἷς MV. 1043. οὐ V. ἐπῆν MV. 1044. σοῖς R.

ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙΟ. νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δή·
ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης.
ΕΥ. καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν ἁμαὶ Σθενέβοιαι;
ΑΙ. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας
κώνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.
ΕΥ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα;
ΑΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητήν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖσιν δ' ἡβῶσι ποιηταί.
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥ. ἢν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοὺς
καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν,
ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι·
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν.

1045. κατουνέβαλεν R, κάτὠνέβαλε M. 1047. εμαὶ[αἱ] R, αἱ 'μαὶ MV. 1048. γενναίους R. 1049. πίνειν MRV. σοὺς om V. 1050. δ' om M. τοιοῦτον MRV. 1051. γε om R. 1052. μήτε R. 1053. τοῖς MV. 1054. δὴ om R. 1056. ἀνθρωπίως R. 1058. καλῶς M. 1059. σεμνοτέροισι R.

ἁμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. ΕΥ. τί δράσας;
ΑΙ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι᾽ ἀμπίσχων, ἵν᾽ ἐλεινοί
τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ᾽ εἶναι. ΕΥ. τοῦτ᾽ οὖν ἔβλαψα τί δράσας;
ΑΙ. οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
ἀλλὰ ῥακίοις περιειλλόμενος κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.
ΔΙΟ. νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ᾽ ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε·
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
ΑΙ. εἶτ᾽ αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἣ ᾽ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ᾽, ἡνίκ᾽ ἐγὼ ᾽ζων,
οὐκ ἠπίσταντ᾽ ἀλλ᾽ ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥυππαπαὶ εἰπεῖν.
ΔΙΟ. νὴ τὸν ᾽Απόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ᾽ εἰς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι,
καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κἀκβὰς τινὰ λωποδυτῆσαι.
νῦν δ᾽ ἀντιλέγει, κοὐκέτ᾽ ἐλαύνει,
καὶ πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.
ΑΙ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ᾽;

1061. ἵνα V. ἐλεεινοὶ MRV. 1062. φαίνωνται V. 1064. ἀλλ᾽ ἐν MV. περιειλλόμενος MR, περιιλλόμενος V. 1068. παρὰ] ᾽πὶ M. ᾽ξεκένωσε R. 1069. στωμυλομένων R. 1070. ἄρχουσι R. 1073. κἀκβᾶσι R. 1076. τε V.

οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί·
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

ΔΙΟ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφαυάνθην
Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δή
βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας,
λευκὸς, πίων, ὑπολειπόμενος
καὶ δεινὰ ποιῶν· κᾆθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πυγήν·
ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
ὑποπερδόμενος
φυσῶν τὴν λαμπάδ', ἔφευγεν.

ΧΟ. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται.
χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν,
ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ 'ν ταὐτῷ κάθησθον·
ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χἄτεραι σοφισμάτων.
ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
λέγετον, ἔπιτον, ἀναδέρεσθον,
τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινά,
κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ
τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τά

1087. δία γ' R. ἀπαφαυάνθην V, ἀπεφαυάνθην M. 1090. ὑπολιπόμενος R. 1097. νῖκος M. ἀνδρὸς R. 1100. δύνασθαι M. 1104. ἀναδέρετον MRV.

λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ', ὡς οὐκέθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι,
βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά·
αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται·
νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
πάντ' ἐπέξιτον θεατῶν γ' οὕνεχ', ὡς ὄντων σοφῶν.

ΕΥ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
ΔΙΟ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΥ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
ΔΙΟ. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ' Αἰσχύλε.
ΑΙ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
ΔΙΟ. τούτων ἔχεις ψέγειν τι; ΕΥ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
ΔΙΟ. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία.
ΕΥ. ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσίν γ' ἁμαρτίας.
ΔΙΟ. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μή,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
ΑΙ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙΟ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
ΕΥ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐρανιόν γ' ὅσον.
ΑΙ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς. ΔΙΟ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
ΑΙ. πῶς φῄς μ' ἁμαρτεῖν; ΕΥ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
ΑΙ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.
ΕΥ. οὔκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λέγω.
ΕΥ. πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς

1110. οὐκ ἔσθ' R. ἔχειν R. 1113. δ' R. 1114. καὶ om M. 1117. σοι M. 1128. ταῦτα πάντα R. 1129. γ' om R. 1131. ἰάμβοισιν R. φανῇ R. 1132. τῷδε R. 1136. χθόνε R. 1138. οὐκ· ἀλλ' ἐγώ V. 1140. χειρὸς R.

δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
ΔΙΟ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
Ἑρμῆν Χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων
ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
ΕΥ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες ἢ 'γὼ 'βουλόμην·
εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,
ΔΙΟ. οὕτως ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
ΑΙ. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
ΔΙΟ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
ΑΙ. σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
ΕΥ. δὶς ταὐτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
ΔΙΟ. πῶς δίς; ΕΥ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
"ἥκω γὰρ ἐς γῆν" φησὶ "καὶ κατέρχομαι."
ἥκω δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
ΔΙΟ. νὴ τὸν Δί', ὥσπερ εἴ τις εἴποι γείτονι
"χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον."
ΑΙ. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὦ κατεστωμυλμένε
ἄνθρωπε, ταὔτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
ΔΙΟ. πῶς δή; δίδαξον γάρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.
ΑΙ. ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ', ὅτῳ μετῇ πάτρας·
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·
φεύγων δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
ΔΙΟ. εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις Εὐριπίδη;
ΕΥ. οὔ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
λάθρᾳ γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
ΔΙΟ. εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
ΕΥ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. ΔΙΟ. ἴθι πέραινε σύ
Αἰσχύλ' ἀνύσας· σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
ΑΙ. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρί
κλύειν, ἀκοῦσαι. ΕΥ. τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,
κλύειν, ἀκοῦσαι, ταὐτὸν ὂν σαφέστατα.
ΔΙΟ. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν ὦ μόχθηρε σύ,

1141. ἐκεῖνος R. 1145. μᾶλλον ἐξήμαρτεν R. 1147. γ' ἂν MV. 1155. ἥκειν MR. κατέρχεσθαι M. 1156. γ' εἴ RM. 1170. τάδε M.

οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
ΑΙ. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΥ. ἐγὼ φράσω.
κἄν που δὶς εἴπω ταὐτὸν ἢ στοιβὴν ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
ΔΙΟ. ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γάρ μοὔστιν ἀλλ' ἀκουστέα
τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
ΕΥ. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ,
ΑΙ. μὰ τὸν Δί', οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὅντινά γε, πρὶν φῦναι μέν, Ἀπόλλων ἔφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι.
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ;
ΕΥ. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
ΑΙ. μὰ τὸν Δί', οὐ δῆτ', οὐμενοῦν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
ἵνα μὴ 'κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος,
καὶ πρός γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·
εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ΔΙΟ. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου.
ΕΥ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλοὺς ποῶ.
ΑΙ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
ΕΥ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; ΑΙ. ἑνὸς μόνου·
ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
καὶ κῳδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.
ΕΥ. ἰδού, σὺ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙΟ. καὶ δὴ χρὴ
λέγειν.

1178. λέγε R. μοστίν R. ἀκουστέον R. 1180. εὐτυχὴς MV. 1181. γὴ R. 1182. γε om R. ἀπόλλων MRV. 1183. καὶ om M. 1186. οὔμενουν οὐ δῆτ' M. 1193. ἂν M. 1194. καλῶς M. 1198. hunc versum om V. 1200. ἐναρμόζειν R. 1202. ἰαμβίοισι R.

ΕΥ. Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχὼν ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΕΥ. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;
ΔΙΟ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.
ΕΥ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων, ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙΟ. οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
ΕΥ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονί
τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὢν ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙΟ. Εὐριπίδη, ΕΥ. τί ἐστιν; ΔΙΟ. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς·
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ.
ΕΥ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμί γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
ΔΙΟ. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον, κἀπέχου τῆς ληκύθου.
ΕΥ. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙΟ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΥ. τὸ τί;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; ΔΙΟ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
ΕΥ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν,
ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙΟ. ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ' ὦ 'γάθ' ἔτι καὶ νῦν ἀπόδου πάσῃ τέχνῃ·
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κἀγαθήν.
ΕΥ. μὰ τὸν Δί' οὔπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.

1209. ὃς om R. 1210. πεύκῃσι MV. παρνάσὸν V. 1220. δήμητραν R. 1227. τῷδε R. 1228. πολλοὺς] δὴ RM. 1229. ληκύθιον R. 1230. πείσαν R, πίσσαν M. 1233. ἄποδος RM.

Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΕΥ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
θύων ἀπαρχάς, ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙΟ. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὔθ' ὑφείλετο;
ΕΥ. ἔασον ὦ τάν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
ΔΙΟ. ἀπολεῖ σ'· ἐρεῖ γὰρ "ληκύθιον ἀπώλεσεν."
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τράπου.
ΕΥ. καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακόν
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεί.
ΧΟ. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δή
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν ἔτι νῦν ὄντων.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπῃ
μέμψεταί ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.
ΕΥ. πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα·
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
ΔΙΟ. καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα, τῶν ψήφων λαβών.
(διαύλιον προσαυλεῖ τις.)
ΕΥ. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν·
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
ΔΙΟ. δύο σοι κόπω, Αἰσχύλε, τούτω.
ΕΥ. κύδιστ' Ἀχαιῶν, Ἀτρέως

1240. αὐτὸν R. 1241. ἔασον] ἔα αὐτὸν MV. 1246. τραποῦ M. 1259. γε] δὴ R. 1261. διαύλειον R.

πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ·
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
ΔΙΟ. τρίτος ὦ 'σχύλε σοὶ κόπος οὗτος.
ΕΥ. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι
δόμον 'Αρτέμιδος πέλας οἴγειν·
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
κύριός εἰμι θροεῖν ὁσίων κράτος αἴσιον ἀνδρῶν·
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
ΔΙΟ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι·
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.
ΕΥ. μή, πρίν γ' ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
ΔΙΟ. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
ΕΥ. ὅπως 'Αχαιῶν δίθρονον κράτος, 'Ελλάδος ἥβας,
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
Σφίγγα δυσαμερίαν, πρύτανιν κύνα, πέμπει,
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις,
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι,
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ.
ΔΙΟ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος; ἢ
πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;
ΑΙ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὔθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ
λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων.
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
σκολιῶν Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων,

1270. αἰσχύλε M. 1274. ὁσίων] ὃς δῖον R. 1281. προστίθεσι V. 1282. ἥβαν M. 1283. φλαττοθράττο φλάττοθράττ' R, hunc versum om M. 1285. φλάττοθράττοφλάττοθράτ' R. 1287. φλάττοθραττοφλάττοθράτ' R. 1288. ἀεροφύτοις V, ἀεροφοίτιας M. 1298. σκολίων R. μελίτου M.

θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τοῦτον; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια τάδ' ἔστ' ᾄδειν μέλη.
ΔΙΟ. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν; οὔ;
ΑΙ. ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
κύμασι στωμύλλετε,
τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν
ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι·
αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ἱστότονα πηνίσματα,
κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
πρώραις κυανεμβόλοις,
μαντεῖα καὶ σταδίους.
οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
βότρυος ἕλικα παυσίπονον.
περίβαλλ' ὦ τέκνον ὠλένας.
ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙΟ. ὁρῶ.
ΑΙ. τί δαί; τοῦτον ὁρᾷς; ΔΙΟ. ὁρῶ.
ΑΙ. τοιαυτὶ μέντοι σὺ ποῶν
τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν.
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
ὦ Νυκτὸς κελαινοφαὴς
ὄρφνα, τίνα μοι δύστανον ὄνειρον

1303. ἐπιτήδειονα R. τάγ' R, ταῦτ' V et (omisso ἐστὶ) M. 1305. ἀεννάοις V. θαλάσσαις R. 1307. νοτεροῖς MV. 1310. εἰ ει ει ει εἰλίσσετε M. 1311. ἱστόπονα R. 1312. καὶ κερκίδος MV. 1320. δὲ R, om hunc versum V. 1321. τοι om MV. 1325. ἔτι] ὅτι M. 1326. πόνον M et, ubi γρ τρόπον, V.

πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς, Ἀΐδα πρόπολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, μελαίνας
Νυκτὸς παῖδα, φρικώδη δεινὰν ὄψιν
μελανονεκυείμονα, φόνια φόνια δερκόμενον,
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα;
ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε,
κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
ἰὼ πόντιε δαῖμον, τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι,
τάδε τέρατα θεάσασθε.
τὸν ἀλεκτρυόνα μου συναρπάσασα
φρούδη Γλύκη. Νύμφαι ὀρεσσίγονοι,
ὦ Μανία, ξύλλαβε·
ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον
ἐμαυτῆς ἔργοισι, λίνου μεστὸν ἄτρακτον
εἱ εἱ εἱ εἱ εἱ εἱλίσσουσα χεροῖν,
κλωστῆρα ποιοῦσ', ὅπως κνεφαῖος
εἰς ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμαν·
ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς·
ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε,
δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων.
ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδας τέκνα,
τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.
ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὰ
τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῇ.
σὺ δ', ὦ Διός, διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας
ὀξυτάταιν χεροῖν, Ἑκάτα, παράφηνον ἐς Γλύκης,

σ
1329. πρόμολον RV. 1338. τάδ' ἕτερα R. 1340. ὀρεσί-γονοι V, ὀρεσίγονοι M. 1344. ει quater ponit R, ter M. εἰλίσσουσα M. 1345. ποιοῦσα R. 1346. ἐς τὴν ἀγ. M. 1347. ἐπ' R. 1349. ἄχε' om R. κατέλειπεν V. 1351. ἔλαβον ἔλαβον R, ἔβαλλον ἔβαλλον M. 1352. κρῆτας R. 1355. δίκτυνα R. 1358. ὀξυτάτας RV.

ὅπως ἂν εἰσελθοῦσα φωράσω.
ΔΙΟ. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κἄμοιγ' ἅλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνον·
τὸ γὰρ βάρος νὼ βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.
ΔΙΟ. ἴτε δεῦρο νῦν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.
ΧΟ. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμόν, ἀτοπίας πλέων,
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
μὰ τόν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν, εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων,
ἐπιθόμην, ἀλλ' ᾠόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.
ΔΙΟ. ἴθι δὴ παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ'. ΑΙ. ΚΑΙ ΕΥ. ἰδού.
ΔΙΟ. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἴπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.
ΑΙ. ΚΑΙ ΕΥ. ἐχόμεθα. ΔΙΟ. τοὔπος νῦν λέγετον εἰς τὸν σταθμόν.
ΕΥ. εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.
ΑΙ. Σπερχειὲ ποταμέ, βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.
ΔΙΟ. κόκκυ· μεθεῖτε. καὶ πολύ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΥ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταἴτιον;
ΔΙΟ. ὅτι εἰσέθηκε ποταμόν, ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια·
σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.
ΕΥ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.

1362. ὅσπερ V, ὅστις γ' M. ἐλέγξει MV. μόνος V. 1363. νῷν M. 1364. γε-με] με-δὲ M. 1368. πλέον MRV. 1369. ἐποίησεν ἄλλους R. 1372. ἐπειθόμην MRV. 1373. ἑαυτὸν V. 1374. ἀμφότεροι λέγουσι τὸ ἰδού V. ΕΥ.] ΑΙ. αἰσχ καὶ εὐρ/ M, οἱ δύο V, εὐρ/ R. 1376. μεθεῖσθον MV. σφῷν om R, σῶϊ M. 1377. ἐπὶ R, ἐς M. 1378. ἄργους MV. διαπτᾶσθαι R.

ΔΙΟ. λάβεσθε τοίνυν αὖθις. ΑΙ. ΚΑΙ ΕΥ. ἤν ἰδού.
ΔΙΟ. λέγε.
ΕΥ. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.
ΑΙ. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.
ΔΙΟ. μεθεῖτε, μεθεῖτε. καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει·
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε, βαρύτατον κακῶν.
ΕΥ. ἐγὼ δὲ πειθώ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.
ΔΙΟ. πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.
ΕΥ. φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτά μοὔστι; ποῦ φράσω;
ΔΙΟ. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
λέγοιτ' ἄν, ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.
ΕΥ. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
ΑΙ. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.
ΔΙΟ. ἐξηπάτηκεν αὖ σε καὶ νῦν. ΕΥ. τῷ τρόπῳ;
ΔΙΟ. δύ' ἅρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρὼ δύο,
οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.
ΑΙ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτός, τὰ παιδί', ἡ γυνή, Κηφισοφῶν,
ἐμβὰς καθήσθω, συλλαβὼν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον.
ΔΙΟ. ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι·
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφόν, τῷ δ' ἥδομαι.
ΠΛΟΥ. οὐδὲν ἄρα πράξεις, ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα.
ΔΙΟ. ἐὰν δὲ κρίνω; ΠΛΟΥ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
ΔΙΟ. εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.

1386. *ΕΥ.*] οἱ δύο V, αἰσχ M. ἠνιδού V. 1390. Euripidi dat R. κακόν RV. 1393. ζητεῖτε τῶν MR. 1394. κρατερόν R. 1395. ποῖ R. τοιοῦτον MV. 1396. *ΔΙΟ.* om R. δύω R. τέτταρας R. 1397. Baccho dat R. 1399. νεκρὸς νεκρῶι V, νεκρῶν νεκρός M. 1401. εἰσέθηκε MV. δύω MV. 1404. παιδία ἡ R, παιδία χἠ MV. 1406. δὲ om R. μόνα MV. 1407. σοφοί V. αὐτὸς R. 1413. φέρε δή π. MV.

ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. ΕΥ. τοῦ χάριν;
ΔΙΟ. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
μέλλῃ τι χρηστόν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
γνώμην ἑκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
ΕΥ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙΟ. τίνα;
ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν.
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον, εἴπατον τούτου πέρι.
ΕΥ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς πέφυκε, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
ΔΙΟ. εὖ γ' ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;
ΑΙ. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
ΔΙΟ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω·
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
ΕΥ. εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
ΔΙΟ. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
ΕΥ. εἰ ναυμαχοῖεν, κᾆτ' ἔχοντες ὀξίδας
ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν. ΔΙΟ. λέγε.
ΕΥ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. ΔΙΟ. πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον·
ΕΥ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,

1415. ΕΥ.] πλούτων M. οὐκ ἔστιν ἄλλου προσώπου τὸ τοῦ χάριν, ἀλλ' ὁ διόνυσος αὐτῷ ἀνθυποφέρει V. 1416. ἂν οὖν MV. 1417. μέλλει R. 1419. ἑκ. εἴπατον· ἡ MV. 1420. Æschylo dant MV. 1423. ὠφελεῖ R. 1424. πέφυκε] φανεῖται R. post 1427. MR addunt: μάλιστα μὲν λέοντα μ'ὴν πόλει τρέφειν. 1432. ἔχε τὴν M. 1434. αἴρει ἐν αὔρα M. 1436. ναυμ. δὴ κατέχοντές τ' M. 1438. hunc versum Æschylo dat R.

τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν.
εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τἀναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;
ΔΙΟ. εὖ γ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν.
ΕΥ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.
ΔΙΟ. τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
πρῶτον, τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς; ΔΙΟ. πόθεν;
μισεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;
ΔΙΟ. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
ΑΙ. πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ᾗ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα συμφέρει;
ΔΙΟ. εὕρισκε νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
ΑΙ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
ΔΙΟ. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.
ΑΙ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.
ΔΙΟ. εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
ΠΛΟΥ. κρίνοις ἄν. ΔΙΟ. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται·
αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
ΕΥ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὤμοσας
ἦ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους.
ΔΙΟ. ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
ΕΥ. τί δέδρακας ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙΟ. ἐγώ;
ἔκρινα νικᾷν Αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;
ΕΥ. αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
ΔΙΟ. τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ;

1444. χρησαίμεσθ' ἴσως σωθεῖμεν MV. 1445. νῦν γάρ γε M. 1446. πράττοντες MV. 1449. om R. 1450. τι δαὶ σὺ τί λέγεις R, τίη δὲ σὺ λέγεις M. 1459. ὁπόταν MV. 1462. γε ante πλὴν ponit V, om M. 1470. ἔργον εἰργασμένος προσβλέπεις R, μ' ἔργον εἰργασμένος προσβλέπεις V. 1471. τοῖσι MV.

ΕΥ. ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
ΔΙΟ. τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κῴδιον;
ΠΛΟΥ. χωρεῖτε τοίνυν ὦ Διόνυσ' ἔσω. ΔΙΟ. τί δαί;
ΠΛΟΥ. ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὖ τοι λέγεις
νὴ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
ΧΟ. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων
ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας
πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖθις,
ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις,
διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.
χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει
παρακαθήμενον λαλεῖν,
ἀποβαλόντα μουσικὴν
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ σκαριφισμοῖσι λήρων
διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι
παραφρονοῦντος ἀνδρός.
ΠΛΟΥ. Ἄγε δὴ χαίρων Αἰσχύλε χώρει,
καὶ σῷζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
καὶ τουτὶ τοῖσι πορισταῖς,
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ,

1473. τίς δ' V. 1475. νῦν R. 1476. τοι om MRV. 1482. ἄπεισ' R. 1487. χάριεν R. 1490. καὶ τὰ R. 1492. σεμνοῖσι R. 1493. σκαριφησμοῖσι MR. 1494. ἀργῶν V. 1501. τοῦτο R, τουτοὶ V, τούτοισι γρ V.

τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν.
κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ
νὴ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
καὶ συμποδίσας,
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

ΑΙ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν
καὶ διασώζειν, ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' ἐς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

ΠΛΟΥ. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἱεράς, χἄμα προπέμπετε,
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

ΧΟ. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων· Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

1510. ἀπόπεμψον M. 1511. θρόνον MRV. 1513. σώζειν MV. 1525. κὲς MV. γαῖαν MV. 1526. τε MV.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασαι πεῖσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται· πώγωνας περιθέτους ποιοῦνται καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνονται στολήν, προνοήσασαι, καὶ προασκήσασαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὲ αὐτῶν, Πραξαγόρα, λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας, καὶ φησὶν "ὦ λαμπρὸν ὄμμα."

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς
ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας,
περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.
ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων
τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξειν μυρίῳ·
ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα
τὰ χρήματ' ἄνδρας· ὡς κεκρίσθαι τοῖς νόμοις.

5. ποιοῦνται om R. 6. ἀναλαμβάνουσι R. προασκ. καὶ προν. R. 8. μία δὴ ἐξ αὐτῶν R. Alterum argumentum et indicem personarum om R.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ *ἀνὴρ Πραξαγόρας.*

ΑΝΗΡ ΤΙΣ.

ΧΡΕΜΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΝΕΑΝΙΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑ. Ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου,
κάλλιστ' ἐν εὐστόχοισιν ἐξητημένον,
(γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·)
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
κἀν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς,
λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
στοάς τε, καρποῦ βακχίου τε νάματος
πλήρεις, ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς·
καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν, ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστίν, ἡ δ' ἐκκλησία
αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἕδρας,
ὡς Σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
δεῖ τὰς ἑταίρας ἐγκαθιζομένας λαθεῖν.
τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους

8. δοματίοισιν R. 9. πλησίως R. 12. μυκοὺς R. 14. βακχείου R. 17. συνοίσει R. 22. ἀς R. 23. εταίρας πῶς κωλαθιζομένας R. 24. εραμένους R.

ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν;
ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.

ΓΥ. Α. ὥρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κεκόκκυκεν.

ΠΡΑ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγόρειν
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, θρυγονῶσα τὴν θύραν·
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. ΓΥ. Β. ἤκουσά τοι
ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ ὦ φιλτάτη
(Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγώ)
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.

ΓΥ. Α. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
προσιοῦσαν ἤδη τήνδε, καὶ Φιλαινέτην.

ΠΡΑ. οὔκουν ἐπείξεσθ', ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς
ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα.

ΓΥ. Α. τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καί μοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

ΓΥ. Β. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην,
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα;
καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;

ΠΡΑ. ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥ. Γ. καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ' ὦ φιλτάτη
ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλήμενος.

25. τὰς R. 26. λαθεῖν R. 27. ὁρᾶι R. 29. τυγχάνεις R. 30. ΓΥΝΗ Α] — R. 32. ἐγρηγορεῖν R. 42. παριοῦσαν R. 46. δ' οὐχ R. 51. alteri dat R.

ΠΡΑ. κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.
ΓΥ. Δ. ἔγωγε. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
ἔπειθ', ὁπόθ' ἁνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμέρας
ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
ΓΥ. Ε. κἄγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας·
ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη
καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.
ΠΡΑ. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;
ΓΥ. Δ. νὴ τὴν Ἑκάτην, καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.
ΓΥ. Ε. κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
ΠΡΑ. ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΥ. Δ. φασί· κατανεύουσι γοῦν.
ΠΡΑ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα·
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπαμεν.
ΓΥ. Ζ. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρᾳ.
ΓΥ. Α. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται.
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ', ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν,
τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος,
εἴπερ τις ἄλλος, βουκολεῖν τὸν δήμιον.
ΠΡΑ. γεθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἠκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται.
ΓΥ. Α. νὴ τὸν Δί', ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ, τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.
ΓΥ. Η. ταυτί γέ τοι νὴ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
ΠΡΑ. πληρουμένης, τάλαινα; ΓΥ. Η. νὴ τὴν Ἄρτεμιν

57. ὡς ἀνείρωμαι R. 62. ὁπόθ' ἀνὴρ R. 68. δὴ R. 69. ὑμῖν R. 75. τἀνδρεῖα om pr R. 82. γεθ' ὅπως R.

ἔγωγε· τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἄρα
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστί μοι τὰ παιδία.

ΠΡΑ. ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὤν, κᾄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
ἢν δ' ἐγκαθιζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαἰμάτια· τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν;
Ἀγύῤῥιος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυνὶ δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
τούτου γέ τοι, νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν,
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὕνεκα,
ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

ΓΥ. Η. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
δημηγορήσει; ΠΡΑ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

ΓΥ. Η. οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία.

ΠΡΑ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσωμεν ἁκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που;

ΓΥ. Θ. τίς δ' ὦ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;

ΠΡΑ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τί μοι δόξῃ λέγειν.

ΓΥ. Β. δεῦρ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,

101. ἡγήσεθ' R. 118. περιδομένη R. 123. δόξει λέξειν R.

ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
ΠΡΑ. πῶς καταγέλαστον; ΓΥ. Β. ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
ΠΡΑ. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν·
πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν·
κάθιζε παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΓΥ. Θ. ἐγώ. ΠΡΑ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχἀγαθῇ.
ΓΥ. Θ. ἰδού. ΠΡΑ. λέγοις ἄν. ΓΥ. Θ. εἶτα πρὶν πιεῖν
λέγω;
ΠΡΑ. ἰδοὺ πιεῖν. ΓΥ. Θ. τί γὰρ ὦ μέλ' ἐστεφανωσάμην;
ΠΡΑ. ἄπιθ' ἐκποδών· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
κἀκεῖ. ΓΥ. Θ. τί δ'; οὐ πίνουσι κἀν τἠκκλησίᾳ;
ΠΡΑ. ἰδού γέ σοι πίνουσι. ΓΥ. Θ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα
αὐτῶν, ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις,
ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ'· ἢ τίνος χάριν
τοσαῦτά γ' εὔχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες·
καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
ΠΡΑ. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
ΓΥ. Θ. νὴ τὸν Δί', ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν·
δίψει γάρ, ὡς ἔοικ', ἀφαυανθήσομαι.
ΠΡΑ. ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; ΓΥ. Ι. ἐγώ.
ΠΡΑ. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
ΓΥ. Ι. Ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμήν, μίαν
ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ, μὰ τὼ θεώ.
ΠΡΑ. μὰ τὼ θεώ. τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

129. πάριτ' R. 135 et 188 et 191. τηἰκλησίαι R. 136. πίνουσιν R. 141. εὔχοντο R. 142. ἐκπεπωκότες R. 150. διερεισμένη R. 152. ἵν'] ἦν R.

ΓΥ. Ι. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ᾔτησά σε,
ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας,
καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
ΓΥ. Ι. ὢ νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡΑ. παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάζουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ τοῦτ' ἀκριβωθήσεται.
ΓΥ. Ι. φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
Ἐμοὶ γάρ, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,
ΠΡΑ. γυναῖκας αὖ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις;
ΓΥ. Ι. δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον· ἐπιβλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.
ΠΡΑ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
τονδὶ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
Ἔμοιγ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἑτέρῳ; πλεῖον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.
ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπῄνεσεν,
ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τἠκκλησίᾳ.
ΓΥ. Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, εὖγε ταυταγὶ λέγεις.
ΠΡΑ. τάλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαρίεντά γ' ἂν

161. ἐκκλησιάζουσ' R. 171. τὸν δὴ λ. R. 173. ἐμοὶ δ' R. 179. πλεῖον R. 180. νουθετεῖν om R.

ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τἠκκλησίᾳ.
ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. ΠΡΑ. μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
Τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ' ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο·
ναῦς δὴ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐκ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἄχθεσθε· κἀκεῖνοί γέ σοι
νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
'Αργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός.
σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
ΓΥ. Α. ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. ΠΡΑ. νῦν καλῶς ἐπῄνεσας.
Ὑμεῖς γάρ ἐστ' ὦ δῆμε τούτων αἴτιοι.
τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα,
ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ·
τὸ δὲ κοινόν, ὥσπερ Αἴσιμος, κυλίνδεται.
ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι·
ταῖς γὰρ γυναιξί φημι χρῆναι τὴν πόλιν
ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
ΓΥ. Β. εὖ γ', εὖ γε νὴ Δί', εὖ γε· λέγε, λέγ' ὦ 'γαθέ.
ΠΡΑ. Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,
ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια
βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἁπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο;
καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.

195. δή γ' R. 197. δεῖ R. 199. αχθεσθαι R. 202. ὁρείζεται R. 217. ἅπαξ ἅπασαι R.

τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
αὑταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ' ὥσπερ πρὸ τοῦ.
βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
ταύταισιν οὖν ὦνδρες παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα
τί ποτ' ἄρα δρᾷν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
σώζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν;
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ·
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾷν εἰθισμέναι.
τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτα δ' ἂν πείθησθέ μοι,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.
ΓΥ. Α. εὖ γ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα καὶ δεξιῶς.
πόθεν ὦ τάλαινα ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;
ΠΡΑ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν Πυκνί·
ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.
ΓΥ. Α. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὦ μέλ' ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή.
καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἱρούμεθ', ἢν ταῦθ' ἁπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τἠκκλησίᾳ;
ΠΡΑ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. ΓΥ. Α. ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες. ΠΡΑ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾷν.
ΓΥ. Α. καὶ τοῦτ' ἴσασιν. ΠΡΑ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρυβλία
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
ΓΥ. Α. τί δ', ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;
ΠΡΑ. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷν.
ΓΥ. Α. τί δ', ἢν ὑποκρούωσί σε; ΠΡΑ. προσκινήσομαι,

227. ὥσπερ καὶ πρὸ R. 239. δ' ἂν] κἂν R. 243. μετ' ἀνδρὸς R. 247. κατεργάσει R. 248. λοιδορεῖται R. 252. τρύβλια R. 253. εὖ καὶ om R.

ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.
ΓΥ. Α. ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἤν σ' οἱ τοξόται
ἕλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'. ΠΡΑ. ἐξαγκωνιῶ
ὡδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
ΓΥ. Α. ἡμεῖς δέ γ', ἢν αἴρωσ', ἐᾶν κελεύσομεν.
ΓΥ. Β. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς,
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε·
εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν αἴρειν τὼ σκέλη.
ΠΡΑ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια,
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἑκάστοτε.
ἔπειτ', ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἡνίκ' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβώσητε περιηρμοσμέναι,
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖά γ', ἅπερ ἐκλέψατε,
ἐπαναβάλεσθε, κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι βαδίζετ', ᾄδουσαι μέλος
πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. ΓΥ. Β. εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν Πύκν' ἥξειν ἄντικρυς
γυναῖκας. ΠΡΑ. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν Πύκνα,
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.
ΧΟ. ὥρα προβαίνειν ὦνδρες ἡμῖν ἐστί. τοῦτο γὰρ χρή
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ' ἐξολίσθῃ,
ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρός, ἢν ἁλῶμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.

259. ποτε R. 261. κελεύσωμεν R. 269. δ'] μ' R.
272. ἔχει R. 275. τ' R. 276. ἐπαναβάλλεσθε R.
279. τὸν om R. 281. πνύκ' R. 283. ορθίοις R.
288. ἐνδούμεναι R.

ΗΜΙΧ. χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὦνδρες· ἠπείλησε γὰρ
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν μὴ πρῴ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος, βλέπων ὑπότριμμα,
στέργων σκοροδάλμῃ, μὴ δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ' ὦ Χαριτιμίδη καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης,
ἕπου κατεπείγων, σαυτῷ προσέχων, ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίον καθεδούμεθ', ὡς ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ', ὁπόσ' ἂν δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.
ΗΜΙΧ. ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
ἥκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ μέν, ἡνίκ' ἐλθόντας ἔδει
λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, κάθηντο λαλοῦντες ἐν τοῖς
στεφανώμασι·
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν. ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας, οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν ἀργύριον φέρων·
ἀλλ' ἧκεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν, ἅμα τ' ἄρτον αὖ καὶ δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας. νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινόν,
ὥσπερ πηλοφοροῦντες.
ΒΛΕ. Τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι,
ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.
ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοἰμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν
οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ Κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ, ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι;

291. κεκονισμένος R. 296. πλησίοι R. 302. κάθητο R. 307. κρομύω R.

ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ·
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ᾽ οὐδεὶς ὄψεται.
οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
γυναῖχ᾽· ὅσας εἴμ᾽ ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
οὐ γάρ ποθ᾽ ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν
δράσουσ᾽. ὅμως δ᾽ οὖν ἐστὶν ἀποπατητέον.
ΑΝ. τίς ἐστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;
νὴ τὸν Δί᾽, αὐτὸς δῆτ᾽ ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
τί τοῦτό σοι τὸ πυῤῥόν ἐστιν; οὔ τί που
Κινησίας σου κατατετίληκεν; ΒΛΕ. πόθεν;
οὔκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται.
ΑΝ. τὸ δ᾽ ἱμάτιόν σου ποῦ ᾽στίν; ΒΛΕ. οὐκ ἔχω φρά-
σαι·
ζητῶν γὰρ αὔτ᾽ οὐχ εὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
ΑΝ. εἶτ᾽ οὐδὲ τὴν γυναῖκ᾽ ἐκέλευσάς σοι φράσαι;
ΒΛΕ. μὰ τὸν Δί᾽· οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,
ἀλλ᾽ ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ᾽ ἔνδοθεν·
ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.
ΑΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταὐτὰ τοίνυν ἄντικρυς
ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ᾽ ἐγώ,
φρούδη ᾽στ᾽ ἔχουσα θοἰμάτιον οὐγὼ ᾽φόρουν.
κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ᾽, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας·
οὔκουν λαβεῖν γ᾽ αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
ΒΛΕ. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ᾽ ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικάς, ἀλλ᾽ ὡς ἔτυχον χεζητιῶν,
ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ᾽ ἐνθεὶς ἱέμην,
ἵνα μὴ ᾽γχέσαιμ᾽ ἐς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.
ΑΝ. τί δῆτ᾽ ἂν εἴη; μῶν ἐπ᾽ ἄριστον γυνή
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛΕ. γνώμην γ᾽ ἐμήν·
οὔκουν πονηρά γ᾽ ἐστὶν, ὅ τι κἄμ᾽ εἰδέναι.
ΑΝ. ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν᾽ ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ᾽
ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,

332. κροκώτιον R. 335. ἐκέλευσά R. 340. ξύνεμι R.
346. ἵεμε R.

ἥνπερ λάβω θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
ΒΛΕ. κἄγωγ᾽, ἐπειδὰν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου
ἀχράς τις ἐγκλείσασ᾽ ἔχει τὰ σιτία.
ΑΝ. μῶν ἢν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
ΒΛΕ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστίν, ἀλλ᾽ ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ᾽ ἔστ᾽ ἄνθρωπος Ἀχραδούσιος.
τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι, καὶ τίνα;
τίς τῶν κατὰ πρωκτὸν δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
ἆρ᾽ οἶδ᾽ Ἀμύνων; ἀλλ᾽ ἴσως ἀρνήσεται.
Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ·
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὦ πότνι᾽ Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον,
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.
ΧΡΕ. οὗτος τί ποιεῖς; οὔ τί που χέζεις; ΒΛΕ. ἐγώ;
οὐ δῆτ᾽ ἔτι γε μὰ τὸν Δί᾽, ἀλλ᾽ ἀνίσταμαι.
ΧΡΕ. τὸ τῆς γυναικὸς δ᾽ ἀμπέχει χιτώνιον;
ΒΛΕ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ᾽ ἔτυχον ἔνδον λαβών.
ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν. ΧΡΕ. ἐξ ἐκκλησίας.
ΒΛΕ. ἤδη λέλυται γάρ; ΧΡΕ. νὴ Δί᾽, ὄρθριον μὲν οὖν.
καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ.
ΒΛΕ. τὸ τριώβολον δῆτ᾽ ἔλαβες; ΧΡΕ. εἰ γὰρ ὤφελον.
ἀλλ᾽ ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ᾽ αἰσχύνομαι
μὰ τὸν Δί᾽ οὐδὲν ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.
ΒΛΕ. τὸ δ᾽ αἴτιον τί; ΧΡΕ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ᾽ ἦλθ᾽ ἀθρόος ἐς τὴν Πύκνα·
καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν

356. λακωμανικοῖς R. 364. καταπρώκτων R. 381. νῦν] νὴ δί᾽ R. 384. ἦλθεν ἀθρόως R.

ὁρῶντες αὐτούς· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡκκλησία·
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
ΒΛΕ. οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; ΧΡΕ. πόθεν;
οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'. ΒΛΕ. οἴμοι δείλαιος.
'Αντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; ΧΡΕ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως. κᾆτ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ, πόσον δοκεῖς,
ὡς δεινὰ τολμᾷν τουτονὶ δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο.
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη
"τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾷν;" ΒΛΕ. σκόροδ' ὁμοῦ τρί-
ψαντ' ὀπῷ,
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ,
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
ΧΡΕ. μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτός γε μέντοὔφασκεν ἱμάτιον ἔχειν.
κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους.
'Ορᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
πλευρῖτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.

391. ἐφθέγγετο R. 404. με χρὴ R. 417. πλ. ἂν ἡμῶν R.

ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα,
ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἢν δ' ἐπικλίνῃ τὴν θύραν
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
ΒΛΕ. νὴ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρά,
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν.
ΧΡΕ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νικίᾳ,
δημηγορήσων, κἀπεχείρησεν λέγειν
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
εἶτ' ἐθορύβησαν, κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛΕ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία.
ΧΡΕ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά. ΒΛΕ. καὶ τί εἶπε; ΧΡΕ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον. ΒΛΕ. καὶ σέ; ΧΡΕ. μή πω τοῦτ' ἔρῃ.
κἄπειτα κλέπτην. ΒΛΕ. ἐμὲ μόνον; ΧΡΕ. καὶ νὴ Δία
καὶ συκοφάντην. ΒΛΕ. ἐμὲ μόνον; ΧΡΕ. καὶ νὴ Δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος. ΒΛΕ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
ΧΡΕ. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικὸν
καὶ χρηματοποιόν· κοὔτε τἀπόρρητ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
ΒΛΕ. καὶ νὴ τὸν Ἑρμῆν, τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.
ΧΡΕ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,

420. ἀποκλίνηι τῆι θύραι R. 438. ἐμὲ] σε R. 444. βουλεύονται R.

μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον,
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν·
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
ΒΛΕ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.
ΧΡΕ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τόν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθά·
ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.
ΒΛΕ. τί δῆτ' ἔδοξεν; ΧΡΕ. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
ταύταις· ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι. ΒΛΕ. καὶ δέδοκται; ΧΡΕ.
φήμ' ἐγώ.
ΒΛΕ. ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστὶ προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; ΧΡΕ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ΒΛΕ. οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γυνή;
ΧΡΕ. οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
ΒΛΕ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἐστί μοι;
ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει,
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
ΒΛΕ. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν ΧΡΕ. τί δρᾶν;
ΒΛΕ. κινεῖν ἑαυτάς. ΧΡΕ. ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα;
ΒΛΕ. ἄριστον οὐ δώσουσι. ΧΡΕ. σὺ δέ γε νὴ Δία
δρᾶ ταῦθ', ἵν' ἀριστᾷς τε καὶ κινῇς ἅμα.
ΒΛΕ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. ΧΡΕ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
λόγος τέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
καὶ ξυμφέροι γ', ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
ἀλλ' εἶμι· σὺ δ' ὑγίαινε. ΒΛΕ. καὶ σύ γ' ὦ
Χρέμης.
ΧΟ. ἔμβα, χώρει,

455. σε R. 459. ἔμελλεν R. 462. ἐστί] ἄρα R.
474. ἀνοηταχῆμῶρα R.

ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
στρέφου, σκόπει,
φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
μή πού τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ·
ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε.
ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνην φέροι
πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.
πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτήν,
καὶ περισκοπουμένη κἀκεῖσε καὶ τἀκ δεξιᾶς,
μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη,
ὅθεν περ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ', ἡνίκ' ἦμεν·
τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν, ὅθεν περ ἡ στρατηγός
ἔσθ', ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις·
ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας,
πώγωνας ἐξηρτημένας, μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς,
χἠμῶν ἴσως κατείπῃ.
ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς,
ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
παραβλέπουσα θατέρῳ,
πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις, ἧπερ ἦσθα,
καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
ἅπασα, καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα·
χαὖται γὰρ ἥκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

ΠΡΑ. ταυτὶ μὲν ὦ γυναῖκες ἡμῖν εὐτυχῶς
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, ἁβουλεύσαμεν.

485. ἀνδράσι R. 490. ὁρμώμεθ' R. 492. εὑροῦσα R.
494. καί] κέ R. 500. βράδυνε R.

ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ῥιπτεῖτε χλαίνας· ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω·
χαλᾶτε συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς·
βακτηρίας ἄφεσθε. καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρέπιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι
εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν
ὅθεν περ ἔλαβον, τἆλλά θ' ἁξηνεγκάμην.

ΧΟ. ἤδη κεῖται πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον τἆλλα διδάσκειν,
ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν·
οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

ΠΡΑ. περιμείνατε νῦν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι,
ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι· καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.

ΒΛΕ. Αὕτη πόθεν ἥκεις Πραξαγόρα; ΠΡΑ. τί δ' ὦ μέλε
σοὶ τοῦθ'; ΒΛΕ. ὅ τι μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς εὐηθικῶς.

ΠΡΑ. οὔ τοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. ΒΛΕ. οὐκ ἴσως
ἑνός γε. ΠΡΑ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι. ΒΛΕ. πῶς; ΠΡΑ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

ΒΛΕ. τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;

ΠΡΑ. οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε. ΒΛΕ. πῶς οὖν ὄρθριον
ᾤχου σιωπῇ, θοἰμάτιον λαβοῦσά μου;

ΠΡΑ. γυνή με τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη

508. χάλα R. 514. ἤδη κεῖται] κεῖται δὴ R. 521. τοῦθ'] τοῦτο R.

μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. ΒΛΕ. κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοί
φράσασαν ἰέναι; ΠΡΑ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι,
οὕτως ἐχούσης ὦνερ; ΒΛΕ. εἰποῦσάν γ' ἐμοί.
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. ΠΡΑ. μὰ τὼ θεώ,
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην· ἐδεῖτο δέ,
ἥπερ μεθῆκέ μ', ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.
ΒΛΕ. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν;
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,
ᾤχου καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
ΠΡΑ. ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής·
ἔπειθ' ἵν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπισχόμην·
σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασιν,
κατέλειπον ὦνερ. ΒΛΕ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαί
ᾤχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χἠ βακτηρία;
ΠΡΑ. ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην,
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν,
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
ΒΛΕ. οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα,
ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
ΠΡΑ. μὴ φροντίσῃς· ἄῤῥεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
ΒΛΕ. ἡκκλησία; ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἣν ἐγᾠχόμην.
ἀτὰρ γεγένηται; ΒΛΕ. ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ᾔδεισθά με
φράσαντά σοι χθές; ΠΡΑ. ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.
ΒΛΕ. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; ΠΡΑ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΒΛΕ. κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.
ΠΡΑ. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; ΒΛΕ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡΑ. τίνων;
ΒΛΕ. ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

549. ἔτεκεν R. 550. ἦν om R.

ΠΡΑ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ πόλις
ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΛΕ. κατὰ τί; ΠΡΑ. πολλῶν οὕνεκα·
οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν. ΒΛΕ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσῃς, μηδ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον.
ΧΟ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
ΠΡΑ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
ΧΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύδεται.
ΠΡΑ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.
ΧΟ. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καί
φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ', ἐπισταμένην
ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν. κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια, πολίτην
δῆμον ἐπαγλαΐουσα μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου,
δηλοῦν, ὅ τι περ δύναται καιρός.
δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
ἀλλὰ πέραινε μόνον μήτε δεδραμένα μήτ'
εἰρημένα πω πρότερον·
μισοῦσι γάρ, ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται.
ἀλλ' οὐ μέλλειν ἀλλ' ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρῆν ταῖς διανοίαις,
ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.
ΠΡΑ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω τούσδε θεατάς,
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἤθεσι λίαν

563. ἀφέλῃ R. 568. ΧΟ.] ὁ ἀλλο/ R. 573. κοινῇ R.
577. τι] τοί γε R.

τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν· τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα.
ΒΛΕ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστίν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
ΠΡΑ. μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέχοντας,
κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον εἶναι,
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι,
μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ·
ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον, καὶ τοῦτον ὅμοιον.
ΒΛΕ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; ΠΡΑ. κατέδει σπέλεθον πρότερός μου.
ΒΛΕ. καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας·
τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν. τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
κοινὴν πάντων, καὶ τἀργύριον, καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἔστιν ἑκάστῳ.
εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς,
ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.
ΒΛΕ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δέ

594. πᾶσι R. 595. ἅπασι R. σπελεθὸν et mox σπελεθῶν R.

καὶ Δαρεικούς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡΑ. ταῦτ᾽ ἐς τὸ μέσον καταθήσει,
καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. ΒΛΕ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.
ΠΡΑ. ἀλλ᾽ οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. ΒΛΕ. κατὰ δὴ τί;
ΠΡΑ. οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες,
ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους,
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.
ΒΛΕ. οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ᾽, οἷς ταῦτα πάρεστι;
ΠΡΑ. πρότερόν γ᾽ ὦ τάν, ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισι·
νῦν δ᾽, ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι;
ΒΛΕ. ἢν μείρακ᾽ ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
ἕξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
ξυγκαταδαρθών. ΠΡΑ. ἀλλ᾽ ἔξεσται προῖκ᾽ αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν·
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατακεῖσθαι
καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. ΒΛΕ. πῶς οὖν οὐ πάντες ἴασιν
ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν;
ΠΡΑ. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται·
κᾆτ᾽ ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ᾽ ὑποκρούσει.

602. τοῦτ᾽ R. 609. ὦ 'τέρ R. 613. ξυγκαταδραθών R. 614. ξυγκ— R.

ΒΛΕ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἢν ταῖς αἰσχραῖσι συνῶμεν,
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῂς ἀφικέσθαι;
ΠΡΑ. οὐχὶ μαχοῦνται ΒΛΕ. περὶ τοῦ; ΠΡΑ. θάῤῥει, μὴ δείσῃς, οὐχὶ μαχοῦνται.
ΒΛΕ. περὶ τοῦ; ΠΡΑ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. ΒΛΕ. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.
ΠΡΑ. τὸ μὲν ἡμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν
μηδεμιᾶς ᾖ τρύπημα κενόν. ΒΛΕ. τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποήσει;
φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦνται.
ΠΡΑ. ἀλλὰ φυλάξουσ' αἱ φαυλότεραι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου· καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσιοισιν
οἱ φαυλότεροι· κοὐκ ἔξεσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν
ταῖσι γυναιξὶν, πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.
ΒΛΕ. ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.
ΠΡΑ. νὴ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοτική γ' ἡ γνώμη, καὶ καταχήνη
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων,
ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ "προτέρῳ παραχώρει, κᾆτ' ἐπιτήρει
ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν."

621. τοῦ] σοῦ R, qui οὐχὶ—δείσῃς Praxagoræ dat, οὐχὶ μαχοῦνται Blepyro. 623. ὑμέτερον R. 626. οἱ φαυλότεροι R. 629. χαρίσονται R. 633. πρότερος R.

ΒΛΕ. πῶς οὖν, οὕτω ζώντων ἡμῶν, τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος
ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡΑ. τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.
ΒΛΕ. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἀγνὼς ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται;
ΠΡΑ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
μὴ 'υτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ δεδιὼς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.
ΒΛΕ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος
ἢ Λευκολόφας πάππαν με καλεῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.
ΠΡΑ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι ΒΛΕ. τὸ ποῖον;
ΠΡΑ. εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος, φάσκων αὑτοῦ πατέρ' εἶναι.
ΒΛΕ. οἰμώζοι γ' ἂν καὶ κωκύοι. ΠΡΑ. σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης.
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. ΒΛΕ. δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθη.

636. γὰρ om R. 638. ἄγξωσ' R. 641. ἐπιτρίψει R. 643. μὴ αὐτὸν R. τύπτει R. δρῶσι R. 645. πάπαν R. 650. ἂν ἐπεπόνθειν R.

τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡΑ. οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρὸν χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.
ΒΛΕ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.
ΠΡΑ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
ΒΛΕ. ἓν ἔτι ζητῶ. πῶς, ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ,
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.
ΠΡΑ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. ΒΛΕ. τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρίψει;
ΠΡΑ. κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ τάλαν οὕνεκ' ἔσονται;
ΒΛΕ. πολλῶν ἕνεκεν νὴ τὸν Ἀπόλλω, πρῶτον δ' ἑνὸς εἵνεκα δήπου,
ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. ΠΡΑ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας,
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δή πού 'στ' ἐπίδηλος.
ΒΛΕ. νὴ τὴν Δήμητρ', εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι.
τῆς αἰκείας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
ΠΡΑ. ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὖθις τῇ γαστρὶ κολασθείς.
ΒΛΕ. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; ΠΡΑ. πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ;

651. σὺ R. 652. λιπαρῶς R. 653. δὲ R. 656. κτίσηι R. 657. δὲ πόσους] τ' οὔπος R. 659. δ' om R. 660. ἐξαρνεῖται R. 662. ⁎ R. 663. κτίσουσιν R.

ΒΛΕ. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡΑ. οὐκ ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς,
οὐδ' ἤν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον· βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
ἢν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει· τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου κομιεῖται.
ΒΛΕ. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι. ΠΡΑ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;
ΒΛΕ. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡΑ. κοινὴν πᾶσιν· τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συῤῥήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,
ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους. ΒΛΕ. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;
ΠΡΑ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα ποήσω.
ΒΛΕ. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡΑ. τοὺς κρατῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. ΒΛΕ. νὴ τὸν Ἀπόλλω χάριέν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡΑ. εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω,
κᾆτα στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ·
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν

667. κλέψαι R. 681. καθήσω R. 683. ἄπηει R.
684. βῆτα R.

τὴν βασίλειον δειπνήσοντας, τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην,
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν.
ΒΛΕ. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. ΒΛΕ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ 'ξελκυσθῇ, καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες.
ΠΡΑ. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν·
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν,
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾷδα λαβών.
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου
τάδε λέξουσιν "δεῦρο παρ' ἡμᾶς·
ἐνθάδε μειράξ ἐσθ' ὡραία."
"παρ' ἐμοὶ δ'" ἑτέρα φήσει τις ἄνωθ'
ἐξ ὑπερῴου "καὶ καλλίστη
καὶ λευκοτάτη· πρότερον μέντοι
δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ' ἐμοί."
τοῖς δ' εὐπρεπέσιν γ' ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις αἱ φαυλότεραι
τοιάδ' ἐροῦσιν "ποῖ θεῖς οὗτος;
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
ἐψήφισται προτέροις βινεῖν·
ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας
διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι."
φέρε νῦν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν; ΒΛΕ. πάνυ.
ΠΡΑ. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα.

687. ὅτο R. 688. τούτοις R. 692. ἄπισι R. 694. ἀπὸ τοῦ δ. R. 701. γ' om R. 702. οἱ φαυλότεροι R.

ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ᾑρημένην
ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια,
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.
ΒΛΕ. ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα; ΠΡΑ. φήμ' ἐγώ.
ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
ἁπαξαπάσας. ΒΛΕ. ἵνα τί; ΠΡΑ. δῆλον τουτο-
γί·
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς.
καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον,
κατωνάκῃ τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
ΒΛΕ. φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί
"τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;"
ΑΝ. Α. Ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι, κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.
χώρει σὺ δεῦρο, κιναχύρα καλὴ καλῶς,
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.
ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα, δεῦρ' ἔξιθι,
νὴ Δία, μέλαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
ἑψοῦσ' ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
ἵστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ', ἡ κομμώτρια.
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ', ἡ κιθαρῳδός, ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω, τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς κάθιστη πλησίον,
καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον·

716. εὐωχεῖσθε R. 719. τουτοτί R. 720. ἔχωσιν αὗται R. 721. hunc et seqq. alteri dat R. post v. 729 χοροῦ habet, versu ceteroquin vacuo. 730. ἄλλος ἀνήρ R. 733. στρέψασα R. 741. νύκτωρ R.

τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.
ΑΝ. Β. ἐγὼ καταθήσω τἀμά; κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ γ' οὐδέποτ', ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.
οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
πότερα μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὔτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; ΑΝ. Α. οὐδαμῶς.
ΑΝ. Β. τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως; οὔ τι μὴ
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;
ΑΝ. Α. μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
ΑΝ. Β. μέλλεις ἀποφέρειν; ΑΝ. Α. πάνυ γε. ΑΝ. Β.
κακοδαίμων ἄρ' εἶ
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. ΑΝ. Α. πῶς; ΑΝ. Β.
πῶς; ῥᾳδίως.
ΑΝ. Α. τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
ΑΝ. Β. ποίοισιν ὦ δύστηνε; ΑΝ. Α. τοῖς δεδογμένοις.
ΑΝ. Β. δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
ΑΝ. Α. ἀνόητος; ΑΝ. Β. οὐ γάρ; ἠλιθιώτατος μὲν οὖν
ἁπαξαπάντων. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ ταττόμενον ποῶ;
ΑΝ. Β. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποεῖν τὸν σώφρονα;
ΑΝ. Α. μάλιστα πάντων. ΑΝ. Β. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
ΑΝ. Α. σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; ΑΝ. Β. φυλάξομαι,
πρὶν ἄν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται.
ΑΝ. Α. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν; ΑΝ. Β. ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην.
ΑΝ. Α. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. ΑΝ. Β. λέξουσι γάρ.
ΑΝ. Α. καί φασιν οἴσειν ἀράμενοι. ΑΝ. Β. φήσουσι
γάρ.

746. ἄλλος φειδωλός R. 754. πότερον R. 758. ἀλλὰ φέρειν R. 762. σ' R. 769. δ' οὐδὲ R. 773. λέξουσι] λέγουσι R.

ΑΝ. Α. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ᾽. ΑΝ. Β. ἀπιστήσουσι γάρ.
ΑΝ. Α. ὁ Ζεύς σέ γ᾽ ἐπιτρίψειεν. ΑΝ. Β. ἐπιτρίψουσι γάρ.
οἴσειν δοκεῖς τιν᾽, ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ᾽ ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοί.
γνώσει δ᾽ ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων·
ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθά,
ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ᾽ ὑπτίαν,
οὐχ ὥς τι δώσοντ᾽, ἀλλ᾽ ὅπως τι λήψεται.
ΑΝ. Α. ὦ δαιμόνι᾽ ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοὖσθ᾽ ἱμάς;
ΑΝ. Β. ὄντως γὰρ οἴσεις; ΑΝ. Α. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. ΑΝ. Β. τῆς μωρίας,
τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους, ὅ τι
δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ᾽ ἤδη ΑΝ. Α. τί δρᾶν;
ΑΝ. Β. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.
ΑΝ. Α. ἵνα δὴ τί; ΑΝ. Β. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
παύσαιντ᾽ ἂν εἰσφέροντες, ὦ ᾽μβρόντητε σύ.
ΑΝ. Α. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ᾽ ἄν, εἰ μὴ ᾽χοιμ᾽ ὅποι
ταῦτα καταθείμην. ΑΝ. Β. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι.
θάῤῥει, καταθήσεις, κἂν ἕνης ἔλθῃς. ΑΝ. Α. τιή;
ΑΝ. Β. ἐγῷδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ,
ἅττ᾽ ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.
ΑΝ. Α. οἴσουσιν ὦ τάν. ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
ΑΝ. Α. ἀμέλει κομιοῦσιν. ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
ΑΝ. Α. μαχούμεθ᾽ αὐτοῖς. ΑΝ. Β. ἢ δὲ κρείττους ὦσι, τί;
ΑΝ. Α. ἄπειμ᾽ ἐάσας. ΑΝ. Β. ἢν δὲ πωλῶσ᾽ αὐτά, τί;
ΑΝ. Α. διαῤῥαγείης. ΑΝ. Β. ἢν διαῤῥαγῶ δέ, τί;

775. πάντα R. 779. δι᾽ R. 780. γε] τε R. 785. συνδοτέα R. 793. ἄρ᾽ R. 797. ταχὺ R.

ΑΝ. Α. καλῶς ποήσεις. ΑΝ. Α. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
ΑΝ. Α. ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
ὁρῶ φέροντας. ΑΝ. Β. πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
αὔτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
ΑΝ. Α. οἴμωζε. ΑΝ. Β. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί πλεῖον Καλλίου;
ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
ΑΝ. Α. δεινά γε λέγεις. ΑΝ. Β. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' ἄδοξε, τὰ περὶ τῶν ἁλῶν;
ΑΝ. Α. ἔγωγε. ΑΝ. Β. τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα; ΑΝ. Α. καὶ κακόν γέ μοι
τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα·
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκοῦν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.
ΑΝ. Β. τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τεσσαρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης;
κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
ὁ διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
ΑΝ. Α. οὐ ταυτὸν ὦ τάν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν,
νῦν δ' αἱ γυναῖκες. ΑΝ. Β. ἅς γ' ἐγὼ φυλάξομαι
νὴ τὸν Ποσειδῶ, μὴ κατουρήσωσί μου.

810. τι: πλείω καλλίου R. 811. ὤνθρωπος R. 815. οὐδοξε R. 816. ἐψηφισάμεσθ' R. 817. γὰρ ὁ β. R. 826. καὐθὺς R. 827. δηθ' R. 831. γ' om R. 832. κατουρήσουσί R.

ΑΝ. Α. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τἀνάφορον, ὁ παῖς.
ΚΗ. ὦ πάντες ἀστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε·
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι.
κρατῆρας οὓς κιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες,
ἑστᾶσ' ἐφεξῆς. τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῷ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται·
Σμοιὸς δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία.
γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος.
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἕστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
ΑΝ. Β. οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα· τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
ΑΝ. Α. καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;
ΑΝ. Β. ἐπὶ δεῖπνον. ΑΝ. Α. οὐ δῆτ', ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ,
πρίν γ' ἂν ἀπενέγκῃς. ΑΝ. Β. ἀλλ' ἀποίσω. ΑΝ. Α. πηνίκα;
ΑΝ. Β. οὐ τοὐμὸν ὦ τὰν ἐμποδὼν ἔσται. ΑΝ. Α. τί δή;
ΑΝ. Β. ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
ΑΝ. Α. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; ΑΝ. Β. τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας. ΑΝ. Α. ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;

836. ἡμῖν εἰ τύχοι R. 837. φράσει R. 841. κρατῆρα συγκιρνᾶσιν R. 847. τρύβλια R. 850. ἐριμμένος R. 857. ἂν om R. 859. εἶθ' R.

ΑΝ. Β. ὁμόσ' εἶμι κύψας. ΑΝ. Α. ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί;
ΑΝ. Β. καλούμεθ' αὐτάς. ΑΝ. Α. ἢν δὲ καταγελῶσι, τί;
ΑΝ. Β. ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστὼς ΑΝ. Α. τί δράσεις; εἰπέ μοι.
ΑΝ. Β. τῶν ἐσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
ΑΝ. Α. βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ' ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
ΑΝ. Β. φέρε νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω. ΑΝ. Α. μὴ μηδαμῶς·
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
ΑΝ. Β. νὴ τὸν Δία, δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοῖσδε δέ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον
ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα, κοὐ μελλητέον.
ΓΡΑΥΣ Α. Τί ποθ' ἅνδρες οὐχ ἥκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι.
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινά
παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.
ΝΕΑ. νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης ὦ σαπρά.
ᾤου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθαδί
ἐμοῦ τρυγήσειν, καὶ προσάξεσθαι τινά
ᾄδουσ'· ἐγὼ δ', ἢν τοῦτο δρᾷς, ἀντᾴσομαι.
κεἰ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμῳδικόν.
ΓΡΑΥΣ Α. τούτῳ διαλέγου, κἀποχώρησον· σὺ δέ
φιλοττάριον αὐλητά, τοὺς αὐλοὺς λαβών
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.

873. δὲ] γε R. 877. *A* om R. ποθ' ἅνδρες R. ἥξουσιν R. 884. ἄλλη νέα R. 885. ἐνθάδε R. 890. ἡ γραῦς R.

εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται
παθεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν.
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν-
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείραις·
οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ 'γὼ τὸν φίλον
ᾧπερ ξυνείην, ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.

ΝΕΑ. μὴ φθόνει ταῖσιν νέαισι.
τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἁπαλοῖσι μηρίοις,
κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ·
σὺ δ' ὦ γραῦ παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα.

ΓΡΑΥΣ Α. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα,
τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοις
βουλομένη σποδεῖσθαι,
κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὕροις
καὶ προσελκύσαιο βουλομένη φιλῆσαι.

ΝΕΑ. αἶ αἶ, τί ποτε πείσομαι; οὐχ ἥκει μοὐταῖρος,
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ'·
ἡ γάρ μοι μήτηρ ἄλλῃ βέβηκε,
καὶ τἄλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν.
ἀλλ' ὦ μαῖ' ἱκετεύομαι
κάλει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.

ΓΡΑΥΣ Α. ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
τρόπον τάλαινα κνησιᾷς·
δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.
ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
τἀμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.

ΝΕΑ. ᾆδ' ὁπόσα βούλει, καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ·
οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.

987. τις] τοι R   900. ἡ νε^α R.   911. αἰ αἰ R.   920. λάμβδα R.

ΓΡΑΥΣ Α. οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε. ΝΕΑ. καινόν γ' ὦ σαπρά.
ΓΡΑΥΣ Α. οὐ δῆτα. ΝΕΑ. τί γὰρ ἂν γραῒ καινά τις λέγοι;
ΓΡΑΥΣ Α. οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. ΝΕΑ. ἀλλὰ τί;
ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;
ΓΡΑΥΣ Α. τί μοι διαλέγει; ΝΕΑ. σὺ δὲ τί διακύπτεις; ΓΡΑΥΣ Α. ἐγώ;
ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τὠμῷ φίλῳ.
ΝΕΑ. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης;
ΓΡΑΥΣ Α. δόξει γε καὶ σοί· τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν. ΝΕΑ. οὐ σοῦ γ' ὦ ὄλεθρε
δεόμενος οὐδέν. ΓΡΑΥΣ Α. νὴ Δί' ὦ φθίνυλλα σύ.
ΝΕΑ. δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
ΓΡΑΥΣ Α. κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολὺ σοῦ μεῖζον φρονῶ.
ΝΕ. εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,
καὶ μηδὲν πρότερον διασποδῆσαι
ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον·
οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
ΓΡΑΥΣ Α. οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις.
οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδ' ἐστίν.
κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποεῖν
ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.
ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.
ΝΕ. εἴθ' ὦ θεοὶ λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.
ΝΕΑ. ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γρᾴδιον·
φρούδη γὰρ ἐστιν, οἰομένη μ' ἔνδον μένειν.
ΓΡΑΥΣ Α. ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ μεμνήμεθα.
δεῦρο δή, δεῦρο δή, φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι
πρόσελθε, καὶ ξύνευνός μοι
τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει. πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ

933. εἰσὶν R. 938. νέος τις R. 941. ἡ γραῦς R. 945. ἔστιν R. 946. δράσεις R. 947. ἄλλος ἀνήρ R. 949. ὁ νέος R. 951. ἡ νέα R.

τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων.
ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις πόθος,
ὅς με διακναίσας ἔχει.
μέθες, ἱκνοῦμαί σ' Ἔρως, καὶ πόησον τόνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.
ΝΕ. δεῦρο δή, δεῦρο δὴ καὶ σύ μοι
καταδραμοῦσα τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ'· εἰ δὲ μή, καταπεσὼν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι κόλπῳ
πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
μέθες, ἱκνοῦμαί σ' Ἔρως, καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.
καὶ ταῦτα μέν μοι μετρίως
πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημέν' ἐστίν· σὺ δέ μοι
φίλτατον, ὦ ἱκετεύω,
ἄνοιξον, ἀσπάζου με· διά τοι σὲ πόνους ἔχω.
ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα,
Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμ-
μα,
Τρυφῆς πρόσωπον,
ἄνοιξον, ἀσπάζου με, διά τοι σὲ πόνους ἔχω.
ΓΡΑΥΣ Α. οὗτος τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕ.
πόθεν;
ΓΡΑΥΣ Α. καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. ΝΕ. ἀποθάνοιμ'
ἄρα.
ΓΡΑΥΣ Α. τοῦ δαὶ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας;
ΝΕ. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. ΓΡΑΥΣ Α.
τίνα;
ΝΕ. οὐ τόν σε βινοῦνθ', ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.
ΓΡΑΥΣ Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
ΝΕ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα·

960. ὁ νέος R. 968. μοι] τοι R. 971. με] τε R. 973. θρύμμα R. 981. βούλει R.

τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
ΓΡΑΥΣ Α. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν ὦ γλύκων·
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
ΝΕ. τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
ΓΡΑΥΣ Α. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
ΝΕ. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηνδεδί μοι κρουστέον.
ΓΡΑΥΣ Α. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
ΝΕ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
ΓΡΑΥΣ Α. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
θύρασί μ' εὗρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
ΝΕ. ἀλλ' ὦ μέλ' ὀῤῥωδῶ τὸν ἐραστήν σου. ΓΡΑΥΣ Β. τίνα;
ΝΕ. τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. ΓΡΑΥΣ Β. οὗτος δ' ἔστι τίς;
ΝΕ. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.
ΓΡΑΥΣ Β. οἶδ', οἶδ' ὅ τι βούλει. ΝΕ. καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ Δία.
ΓΡΑΥΣ Β. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. ΝΕ. παραφρονεῖς ὦ γρᾴδιον.
ΓΡΑΥΣ Β. ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.
ΝΕ. τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
ἐξόν, καθέντα γρᾴδιον τοιουτονί,
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;
ΓΡΑΥΣ Β. μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τάλαν, ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
ΝΕ. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοὔστιν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
ΓΡΑΥΣ Β. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι, ὡς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.
ΝΕ. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. ΓΡΑΥΣ Β. ἀλλὰ νὴ Δία
ἀναγκάσει τουτί σε. ΝΕ. τοῦτο δ' ἔστι τί;

987 et 88 παιτοῖς R. 1006. οὐδ' R.

ΓΡΑΥΣ Β. ψήφισμα, καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
ΝΕ. λέγ' αὐτό, τί ποτε κἄστι. ΓΡΑΥΣ Β. καὶ δή σοι λέγω.
"ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἢν ἀνὴρ νέος
νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ θέλῃ
πρότερον προκρούειν ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
ἕλκειν ἀνατί, λαβομένας τοῦ παττάλου."
ΝΕ. οἴμοι, Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
ΓΡΑΥΣ Β. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
ΝΕ. τί δ', ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθών τις; ΓΡΑΥΣ Β. ἀλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.
ΝΕ. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡΑΥΣ Β. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
ΝΕ. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. ΓΡΑΥΣ Β. κλάων γε σύ.
ΝΕ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡΑΥΣ Β. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
ΝΕ. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὔστι; ΓΡΑΥΣ Β. Διομήδειά γε.
ΝΕ. ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου,
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.
ΓΡΑΥΣ Β. ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
ΝΕ. νὴ τὸν Δί', ἢν περιῇς γέ που τῶν κηριῶν·
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
ΝΕΑ. ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ; ΓΡΑΥΣ Β. τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
ΝΕΑ. οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεί

1014. κἄστιν R. 1018. προσκρούειν R. 1021. προσκρούστης R. 1022. πιστέον R. 1029. μοὔστὶν R. 1035. ημπερ ἦι—κηρίνων R. 1037. σύ om R.

μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή·
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
ΓΡΑΥΣ Β. ὦ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξεῦρες· ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
ΝΕ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, κεχάρισαί γέ μοι,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου,
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐς ἑσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
ΓΡΑΥΣ Α. αὕτη σὺ ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον
ἕλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
πρότερον καθεύδειν αὐτόν; ΝΕ. οἴμοι δείλαιος.
πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ΓΡΑΥΣ Α. βάδιζε δεῦρο. ΝΕ. μηδαμῶς με περιίδῃς
ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡΑΥΣ Α.
ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει σ'. ΝΕ. οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ'
Ἔμπουσά τις
ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.
ΓΡΑΥΣ Α. ἕπου μαλακίων δεῦρ' ἀνύσας, καὶ μὴ λάλει.
ΝΕ. ἴθι νυν ἔασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα θαῤῥῆσαι πρὸς ἐμαυτόν· εἰ δὲ μή,
αὐτοῦ τι δρῶντα πυῤῥὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡΑΥΣ Α. θάῤῥει, βάδιζ'· ἔνδον
χεσεῖ.
ΝΕ. δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον γ' ἢ βούλομαι.
ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
ἀξιόχρεως. ΓΡΑΥΣ Α. μή μοι καθίστη.
ΓΡΑΥΣ Γ. ποῖ σύ, ποῖ
χωρεῖς μετὰ ταύτης; ΝΕ. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἕλ-
κομαι.
ἀτὰρ ἥτις εἶ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,

1040. ἂν om R. 1043. νόμον R. 1049. ἑτέρα γραυς R. 1064. δύω R. 1066. ἄλλη γραυς τριτη R. 1067. εἴτις R.

ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ᾽ αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ᾽ ἔστ᾽, ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
ΓΡΑΥΣ Γ. μὴ σκῶπτέ μ᾽, ἀλλὰ δεῦρ᾽ ἕπου. ΓΡΑΥΣ Α. δευρὶ μὲν οὖν.
ΓΡΑΥΣ Γ. ὡς οὐκ ἀφήσω σ᾽ οὐδέποτ᾽. ΓΡΑΥΣ Α. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕ. διασπάσεσθέ μ᾽ ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
ΓΡΑΥΣ Γ. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ᾽ ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
ΓΡΑΥΣ Α. οὐκ ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ᾽ αἰσχίων φανῇ.
ΝΕ. ἢν οὖν ὑφ᾽ ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε, πῶς ἐπ᾽ ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;
ΓΡΑΥΣ Γ. αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
ΝΕ. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;
ΓΡΑΥΣ Α. οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ᾽. ΝΕ. ἀφέτω νύν μ᾽ αὑτηΐ.
ΓΡΑΥΣ Γ. δευρὶ μὲν οὖν ἴθ᾽ ὡς ἐμ᾽. ΝΕ. ἢν ἡδί γ᾽ ἀφῇ.
ΓΡΑΥΣ Α. ἀλλ᾽ οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ᾽. ΓΡΑΥΣ Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕ. χαλεπαί γ᾽ ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς. ΓΡΑΥΣ Α. τιή;
ΝΕ. ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
ΓΡΑΥΣ Α. σιγῇ βάδιζε δεῦρο. ΓΡΑΥΣ Γ. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ὡς ἐμέ.
ΝΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
ψήφισμα· βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον.
πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;
ΓΡΑΥΣ Α. καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.
ΝΕ. οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἑλκόμενός εἰμ᾽. ΓΡΑΥΣ Γ. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔσται σοι πλέον·

1084. ἐμέ R. 1085. σε R. 1086. ἦσθαι R. 1094. εἰμί R.

ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. ΝΕ. μὴ πρὸς θεῶν·
ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
ΓΡΑΥΣ Γ. νὴ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
ΝΕ. ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κἄπειτ', ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν
Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συννήξομαι.
ὅμως δ', ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω
ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν, δεῦρ' ἐσπλέων,
θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς,
καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιττώσαντας, εἶτα τὼ πόδε
μολυβδοχοήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρά,
ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.
ΘΕ. ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
αὐτή τε μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς δ', ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
οἱ γείτονές τε πάντες, οἵ τε δημόται,
ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
ἀγαθοῖσιν ὦ Ζεῦ. πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια·
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον,
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο·
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ' ὦ θεοί.
κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκλεγομένας ὅ τι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ.
ἀλλ' ὦ γυναῖκες φράσατέ μοι τὸν δεσπότην,
τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

1097. βούλει R. 1102. κακοδαιμον R. 1104. συνειξομαι R. 1106. ταῖνδαι R. 1108. τὴν] τῶν R. 1111. πιθηναι R. 1113. αὔτη R. 1114. δ'] malim θ'. 1115. οἱ τῶν δημοτῶν R. 1124. ἔχει R.

ΧΟ. αὐτοῦ μένουσ᾽ ἡμῖν γὰρ ἐξευρεῖν δοκεῖς.
ΘΕ. μάλισθ᾽· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
ὦ δέσποτ᾽, ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
ΔΕ. ἐγώ; ΘΕ. σὺ μέντοι νὴ Δί᾽, ὥς γ᾽ οὐδεὶς ἀνήρ.
τίς γὰρ γένοιτ᾽ ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις, πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
ὄντων τὸ πλῆθος, οὐ δεδείπνηκας μόνος.
ΧΟ. εὐδαιμονικόν γ᾽ ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
ΘΕ. ποῖ, ποῖ βαδίζεις; ΔΕ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
ΘΕ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, πολύ γ᾽ ἁπάντων ὕστατος.
ὅμως δ᾽ ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ᾽ ἡ γυνή
ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
οἶνος δὲ Χῖός ἐστι περιλελειμμένος
καὶ τἆλλ᾽ ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε.
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ᾽ ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν·
οὐκοῦν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς,
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν᾽, ἀλλ᾽ ἐλευθέρως
καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον· ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ᾽ ἐπεσκευασμένον
ἁπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε.
ΧΟ. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη ᾽πείξομαι·
ἔχω δέ τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς.
τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ᾽ οὐκ ἄγεις
τασδὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ᾽ ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι,
τοῖς σοφοῖς μέν, τῶν σοφῶν μεμνημένους κρίνειν ἐμέ,
τοῖς γελῶσι δ᾽ ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,

1137. συλλαβοῦσά R. 1138. παραλελειμμένους R. 1143. hinc altera in R persona. 1145. παραλείψῃς R. 1150. ἔχω δέ R. 1151. mutatæ personæ signum (—) præfigit R. 1155. σοφοῖσι R. 1158. μηδέν᾽ R.

ὅτι προείληχ᾽· ἀλλὰ πάντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
μὴ ᾽πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί,
μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
ὢ ὤ, ὥρα δὴ φίλαι
γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανανικεῖν, Κρητικῶς οὖν τὼ πόδε,
καὶ σὺ κίνει. ΗΜΙΧ. τοῦτο δρῶ.

ΧΟ. καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι
λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-
κρανιολειψανοδριμυποτριμματο-
σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο-
κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα-
λεκτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
λειολαγωοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων.
σὺ δὲ ταῦτ᾽ ἀκροασάμενος ταχὺ καὶ ταχέως
λαβὲ τρυβλίον· εἶτα λαβὼν κόνισαι
λέκιθον, ἵν᾽ ἐπιδειπνῇς.

ΗΜΙΧ. ἀλλὰ λαιμάττουσί που.

ΧΟ. αἴρεσθ᾽ ἄνω, ἰαὶ εὐαί.
δειπνήσομεν εὐοῖ εὐαί
εὐαὶ ὡς ἐπὶ νίκῃ, εὐαὶ εὐαὶ εὐαὶ εὐαί.

1161. τόν τε τρ. R. 1163. ἡμιχ R. 1169. λοπαδοτεμαχοσσ— R. 1172. κινκλεπικοσσυκοφ— R. 1173. —οπτεγκ— R. 1176. τρύβλιον· εἶτα κονίσαι λαβὼν R. 1181. επινίκηι R.

INDEX.

INDEX

VERBORUM, NOMINUM PROPRIORUM, PHRASIUM, ET PRÆCIPUARUM PARTICULARUM,

IN ARISTOPHANEM.

A	Ἀχαρνῆς	Θ	Θεσμοφοριάζ.
Ι	Ἱππῆς	Λ	Λυσιστράτη
Ν	Νεφέλαι	Π	Πλοῦτος
Σ	Σφῆκες	Β	Βάτραχοι
Ει.	Εἰρήνη	Εκ.	Ἐκκλησιάζ.
Ο	Ὄρνιθες	Fr.	Fragmenta.

B.

Z.

K.

M.

N.

Ο.

Π.

T.

Υ.

Ψ.

Ω.

LONDINI: EXCUDEBAT A. J. VALPY, A. M.